A BIZOTTSÁG (EU) 2017/1795 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2017. október 5.)

a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a Szerbiából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalával kapcsolatos vizsgálat megszüntetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

a tagállamokkal folytatott konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2016. július 7-én az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Brazíliából, Iránból, Oroszországból, Szerbiából és Ukrajnából (a továbbiakban: érintett országok) származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek Unióba irányuló behozatalára vonatkozóan. A Bizottság az eljárás megindításáról értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([2]).

(2) A Bizottság a vizsgálatot egy panasz nyomán indította meg, amelyet 2016. május 23-án az Európai Acélszövetség (a továbbiakban: Eurofer vagy panaszos) nyújtott be olyan gyártók nevében, amelyek termelése az egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek teljes uniós termelésének több mint 90 %-át teszi ki.

1.2. Érdekelt felek

(3) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében jelentkezzenek. A Bizottság külön tájékoztatta a panaszost, más ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, az érintett országok hatóságait, az ismert importőröket, a vizsgálat megindításában érintettként ismert beszállítókat és felhasználókat, kereskedőket, valamint szövetségeket, és felkérte őket a részvételre.

(4) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy álláspontjukat írásban ismertessék, valamint kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi eljárásokban eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat. A Bizottság minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tette a meghallgatást, amely azt kérelmezte, és ismertette azokat a különleges okokat, amelyek meghallgatását indokolták.

1.3. Mintavétel

(5) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben bejelentette, hogy az alaprendelet 17. cikke alapján mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

([2]) Értesítés a Brazíliából, Iránból, Oroszországból, Szerbiából és Ukrajnából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 246., 2016.7.7., 7. o.).

a) *Mintavétel az uniós gyártók körében*

(6) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölte, hogy ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A Bizottság a mintát a legnagyobb reprezentatív termelési és értékesítési volumenek alapján választotta ki, biztosítva egyúttal a megfelelő földrajzi eloszlást is. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban, észrevétel azonban nem érkezett.

(7) A végső minta végeredményben öt különböző tagállam hat uniós gyártójából állt. E minta az uniós termelés több mint 45 %-át képviseli.

b) *Mintavétel a független importőrök körében*

(8) A Bizottság felkérte a független importőröket, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát. A jelentkezett hét importőr mindegyike a melegen hengerelt sík termékek importőreit tömörítő konzorcium (a továbbiakban: a Konzorcium) tagja volt. A Konzorciumot eseti jelleggel, a vizsgálat céljára hozta létre több mint 30, többségében olaszországi felhasználó és független importőr. A tagok között főként kkv-k találhatók.

(9) A Konzorcium egyik tagja, a Stemcor London Ltd kitöltött kérdőív benyújtásával önként vállalta a teljeskörű együttműködést. A londoni független importőr a vizsgálati időszak alatt több mint 30 millió EUR értékben kereskedett az érintett termékkel. A Bizottság helyszíni látogatást tett a független importőrnél.

c) *Mintavétel az exportáló gyártók körében*

(10) Az Iránban, Oroszországban, Szerbiában és Ukrajnában található ismert exportáló gyártók kis számára tekintettel a Bizottság nem tartotta szükségesnek az említett országokra vonatkozó mintavételt.

(11) A brazíliai exportáló gyártók esetlegesen nagy számára tekintettel a Bizottság felkérte a brazíliai exportáló gyártókat, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát. A Bizottság ezenfelül felkérte Brazília Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy amennyiben még vannak olyan további exportáló gyártók, amelyek érdeklődést tanúsíthatnak a vizsgálatban való részvétel iránt, nevezze meg azokat, és/vagy vegye fel velük a kapcsolatot.

(12) Öt gyártó nyújtotta be az információkat, és egyezett bele abba, hogy szerepeljen a mintában. A Bizottság megállapította, hogy e vállalatok közül kettő kapcsolatban állt, így ezeket egy exportáló gyártónak (exportálógyártó-csoportnak) tekintette.

(13) Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság három exportáló gyártóból álló mintát választott ki az Unióba irányuló export azon legnagyobb reprezentatív volumene alapján, amelyet a rendelkezésre álló időn belül megfelelően meg lehetett vizsgálni. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság kikérte az érintett ismert exportáló gyártók és a brazil hatóságok véleményét a minta kiválasztásával kapcsolatban. Nem érkezett észrevétel.

(14) A kiválasztott minta a négy együttműködő exportáló gyártó által közölt, az Unióba irányuló teljes brazil exportmennyiség 97,3 %-át tette ki.

1.4. **A kérdőívre adott válaszok**

(15) A Bizottság kérdőívet küldött a panaszosnak, a mintában szereplő uniós gyártóknak, az Iránban, Oroszországban, Szerbiában és Ukrajnában található ismert exportáló gyártóknak, a mintában szereplő három brazil gyártónak, valamint azoknak a felhasználóknak és importőröknek, amelyek az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőkön belül jelentkeztek.

(16) Kitöltött kérdőívet az Eurofer, a mintában szereplő hat uniós gyártó és a velük kapcsolatban álló acélipari szolgáltató központok csoportja, a Konzorcium nevében egy felhasználó, egy a mintában szereplő független importőr, valamint az érintett országok kilenc exportálógyártó-csoportja nyújtott be.

(17) A jelen eljárás megindítását követően a Konzorcium is benyújtotta észrevételeit. Ezenkívül több egyéb – főként lengyelországi és balti államokbeli – felhasználó, a Lettországi Munkáltatók Szövetsége, valamint a Lettországi Gépipari és Fémmegmunkáló Ágazatok Szövetsége is benyújtotta észrevételeit az eljárás megindítását követően.

1.5. **Ellenőrző látogatások**

(18) A Bizottság beszerezte és ellenőrizte mindazon információkat, amelyeket a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek meghatározása szempontjából szükségesnek tartott. Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő vállalatok telephelyén került sor:

Uniós gyártók:

— ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Németország,

— Tata Steel IJmuiden BV, Velsen-Noord, Hollandia,

— Tata Steel UK Limited, Port Talbot, Dél-Wales, Egyesült Királyság,

— ArcelorMittal Mediterranee SAS, Fos-sur-Mer, Franciaország,

— ArcelorMittal Atlantique Et Lorraine, Dunkerque, Franciaország,

— ArcelorMittal España SA, Gozón, Spanyolország.

Felhasználó:

— Marcegaglia Carbon Steel Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Olaszország.

Független importőr:

— Stemcor London Ltd, London, Egyesült Királyság.

Iráni exportáló gyártó:

— Mobarakeh Steel Company, Mobarakeh, Esfahan, Irán.

Kapcsolatban álló uniós kereskedő:

— Tara Steel Trading GmbH, Düsseldorf, Németország.

Exportáló gyártók Oroszországban:

— Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works (a továbbiakban: PJSC MMK vagy MMK), Magnyitogorszk,

— Novolipetsk Steel (a továbbiakban még: NLMK), Lipeck,

— PAO Severstal (a továbbiakban: Severstal), Cserepovec.

Kapcsolatban álló acélipari szolgáltató központ/kereskedő/importőr az Unióban:

— SIA Severstal Distribution, Riga, Lettország.

Kapcsolatban álló kereskedők/importőrök az Unión kívül:

— NOVEX Trading (Swiss) SA (a továbbiakban: Novex), Lugano, Svájc,

— MMK Steel Trade AG, Lugano, Svájc,

— Severstal Export GmbH (a továbbiakban: SSE), Lugano, Svájc.

Szerbiai exportáló gyártó:

— Zelezara Smederevo d.o.o., Szendrő, Szerbia.

Kapcsolatban álló importőr az Unióban:

— Pikaro, s.r.o., Kassa, Szlovákia.

Exportáló gyártók Ukrajnában:

Metinvest Group,

— Integrated Iron and Steel Works „Zaporizhstal”, PJSC, Zaporizzsja, Ukrajna,

— Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol, PJSC, Mariupol, Ukrajna – a Metinvest International SA (Genf, Svájc) központjának távoli ellenőrzése alatt.

Kapcsolatban álló kereskedő Ukrajnában:

— Limited Liability Company Metinvest-SMC, LLC, Kijev, Ukrajna.

Kapcsolatban álló kereskedő az Unión kívül:

— Metinvest International SA, Genf, Svájc.

Kapcsolatban álló importőr az Unióban:

— Ferriera Valsider S.p.A, Vallese di Oppeano VR, Olaszország.

Brazíliai exportáló gyártók:

— ArcelorMittal Brasil S.A, Serra, Brazília,

— Companhia Siderúrgica Nacional, São Paulo, Brazília,

— Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A., Belo Horizonte, Brazília.

Kapcsolatban álló acélipari szolgáltató központ/kereskedő/importőr az Unióban:

— Lusosider Aços Planos S.A, Lisszabon, Portugália.

1.6. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(19) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2015. július 1. – 2016. június 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2013. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

1.7. **A behozatalok nyilvántartásba vétele**

(20) 2016. október 11-én a panaszos kérelmet nyújtott be, amelyben kérte az érintett országokból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalának az alaprendelet 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételét. 2016. november 21-én a panaszos a nyilvántartásbavételi kérelmével kapcsolatos aktualizált behozatali adatokat nyújtott be. A kérelem és az azt alátámasztó adatok körültekintő vizsgálatát követően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a nyilvántartásba vétel feltételei csak a Brazíliából és Oroszországból érkező behozatal esetében teljesülnek.

(21) Ennek megfelelően a Bizottság 2017. január 6-án bizottsági végrehajtási rendeletet adott ki ([1]), amely 2017. január 6-tól nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be a Brazíliából és Oroszországból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozóan.

1.8. **Az eljárás további menete**

(22) 2017. április 4-én a Bizottság tájékoztató dokumentumban (a továbbiakban: tájékoztató dokumentum) tájékoztatta az érdekelt feleket arról, hogy a vizsgálatot az érintett országokból származó érintett termék Unióba irányuló behozatalára vonatkozó ideiglenes intézkedések bevezetése nélkül folytatja. A tájékoztató dokumentum tartalmazta azokat a lényeges tényeket és szempontokat, amelyek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a vizsgálatot ideiglenes intézkedések bevezetése nélkül folytatja.

(23) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az érdekelt felek írásbeli beadványokban észrevételeket fűztek a nyilvánosságra hozott információkhoz és megállapításokhoz. A meghallgatásukat kérő érdekelt felek meghallgatási lehetőséget is kaptak.

(24) 2017. május 4-én a panaszost meghallgatták a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő jelenlétében. 2017. május 15-én sor került két oroszországi exportáló gyártó, nevezetesen az MMK és a PAO Severstal meghallgatására. 2017. június 1-jén meghallgatták a Konzorciumot. 2017. június 8-án sor került a panaszos második meghallgatására. Ezenkívül 2017. június 13-án meghallgatták a Metinvest Group ukrajnai exportáló gyártót.

(25) Végleges megállapítása kialakítását megelőzően a Bizottság figyelembe vette az érdekelt felektől a tájékoztató dokumentummal kapcsolatban kapott valamennyi szóbeli és írásbeli észrevételt. Az észrevételekkel e rendelet foglalkozik.

(26) A Bizottság felkérte továbbá a megindítási szakaszban jelentkezett felhasználókat, hogy nyújtsanak be több adatot a gépipari és egyéb ágazatokról annak érdekében, hogy pontosabban felmérhesse az intézkedések potenciális hatását a csövek ágazatán kívüli feldolgozó ágazatokra. Ezenkívül a Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg esetleges észrevételeiket az intézkedések megfelelő formájával kapcsolatban.

([1]) A Bizottság (EU) 2017/5 végrehajtási rendelete (2017. január 5.) az Oroszországból és Brazíliából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó nyilvántartásba vételi kötelezettség bevezetéséről (HL L 3., 2017.1.6., 1. o.).

(27) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően 18 további felhasználó jelentkezett, és kérte érdekelt félként való nyilvántartásba vételét. A Bizottság az érdekelt félként való nyilvántartásba vételt a 18 jelentkező közül 17 esetében fogadta el. A 18 felhasználó közül hét retorziótól tartva névtelenséget kért. A Bizottság a hét felhasználóból hat kérésének helyt adott. A Bizottság a fennmaradó egy felhasználót nem vette érdekelt félként nyilvántartásba, mert többszöri felszólításra sem indokolta a névtelenségre vonatkozó kérését.

(28) A Bizottság ezenkívül folytatta azon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket szükségesnek tartott a végleges megállapításai kialakításához. E célból a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kiegészítő kérdőívet küldött a mintában szereplő hat uniós gyártónak, 74 felhasználónak (köztük a Konzorcium tagjainak), valamint 12 felhasználói szövetségnek.

(29) A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívre a hat uniós gyártó és 23 felhasználó adott választ. Emellett a 12 felhasználói szövetség közül kettő nyújtott be kiegészítő információkat. Ezenkívül a panaszos, egy uniós gyártó ([1]), valamint a felhasználók (elsősorban ([2]) földrajzi kiterjedés alapján) kiválasztott csoportja tájékoztatást kapott arról, hogy a Bizottság szolgálatai a helyszínen ellenőrzik a lényeges adatokat.

(30) Ezt követően a 2017. május 29. és június 9. közötti időszakban a Bizottság további öt ellenőrző látogatást tett az alábbi uniós érdekelt felek telephelyén:

— ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Németország (uniós gyártó),

— HUS Ltd, Plovdiv, Bulgária (felhasználó, a (8) preambulumbekezdésben említett Konzorcium tagja),

— Technotubi SpA, Alfianello, Olaszország (felhasználó, a Konzorcium tagja),

— egy olaszországi felhasználó, amely nem tagja a Konzorciumnak és névtelenséget kért,

— Eurofer.

(31) Valamennyi fél tájékoztatást kapott azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Bizottság el kívánta rendelni a végleges dömpingellenes intézkedéseket. A felek lehetőséget kaptak továbbá arra, hogy a végső nyilvánosságra hozatalt követően adott határidőn belül előadhassák észrevételeiket.

(32) A 2017. július 17-i végső nyilvánosságra hozatalt (a továbbiakban: végső nyilvánosságra hozatal) követően 2017. július 27-én a panaszost ismételten meghallgatták a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő jelenlétében. A meghallhatás során az Eurofer több eljárás- és anyagi jogi szempontot vetett fel.

(33) Az előbbire vonatkozóan azt állította, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő javaslatait, amelyeket az a 2017. május 4-i meghallgatást követően adott ki (lásd a (24) preambulumbekezdést). 2017. június 23-i jelentésében a meghallgató tisztviselő azt a véleményt fogalmazta meg, hogy a bizottsági szolgálatoknak a dömping- és kárkülönbözeteket az uniós érdek vizsgálatát megelőzően kell nyilvánosságra hozniuk *„úgy, hogy a számításokban ne szerepeltessenek valós adatokat”* ([3]). Emellett szorgalmazta, hogy a Bizottság szolgálatai *„a végleges dokumentumokat időben adják át az érdekelt feleknek, és hagyjanak elegendő időt, a szokásos 10 nap helyett legalább 30 napot az észrevételek megfogalmazására”* ([4]).

(34) A Bizottság figyelembe vette, hogy a meghallgató tisztviselő javaslatait 2017. június 23-án kapta meg, amely közel volt a végső nyilvánosságra hozatal napjához (2017. július 17.). A kárkülönbözetet illetően úgy határozott, hogy nem célszerű külön lépésben június végén nyilvánosságra hozni a nyers adatokat az azokat alátámasztó számítások nélkül, mivel az érdekelt felek a végső nyilvánosságra hozatal keretében hamarosan egyébként is megkapják a teljes végleges tájékoztatással a kárkülönbözetre vonatkozó teljeskörű számításokat. A 2017. július 27-i meghallgatás során az Eurofer megerősítette, hogy az általános tájékoztatóban átfogó információkat kapott a kárkülönbözetről, így a kérdés tárgytalanná vált. A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételek határidejét illetően az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a végső nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott észrevételek csak akkor vehetők figyelembe, ha azokat „a Bizottság által az adott ügyben meghatározott határidőn belül nyújtják be, amely határidő 10 napnál nem lehet közelebbi”.

([1]) Ezt az uniós gyártót az alapján választották ki, hogy egyike volt azoknak a mintában szereplő uniós gyártóknak, amelyek állításuk szerint rövid távon növelni tudják kapacitásukat.

([2]) Másfelől két felhasználó (a Konzorcium tagjai) az intézkedések bevezetése ellen foglalt állást. Ezzel szemben a másik olaszországi felhasználó, amely az eljárás későbbi szakaszában jelentkezett, az intézkedések bevezetése mellett érvelt.

([3]) A kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő meghallgatásról készült 2017. június 23-i jelentése, HO/AK ju-ca-11.ho(2017) 3604029, 3. o.

([4]) A kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő meghallgatásról készült 2017. június 23-i jelentése, HO/AK ju-ca-11.ho(2017) 3604029, 4. o.

A Bizottság 2017. július 17-én küldte meg a végleges tájékoztatót az érdekelt feleknek, és az észrevételek megtételét 2017. augusztus 7-i, azaz háromhetes határidővel írta elő. E határidő ugyan rövidebb, mint a meghallgató tisztviselő által javasolt 30 nap, a jogszabályban előírt minimumnak viszont a kétszerese. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy lényegében eleget tett a meghallgató tisztviselő azon javaslatának, hogy hagyjon „elegendő" időt egy olyan dokumentummal kapcsolatos hasznos észrevételek megtételére, amely nagyrészt a Bizottság által a felekkel az április 4-i tájékoztató dokumentumban már közölt információkat tartalmazza (lásd a (22) preambulumbekezdést).

(35) A meghallgató tisztviselő előtt felvetett anyagi jogi szempontokat illetően a Bizottság úgy határozott, hogy azokkal az e rendelet vonatkozó részeiben foglalkozik, mivel a kérdéses szempontok a végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos írásbeli észrevételekben ismételten felmerültek.

(36) 2017. augusztus 3-án meghallgatták a Mobarakeh Steel Company iráni exportáló gyártót. Meghallgatása során az iráni exportáló gyártó felvetette a dömpingszámításában történt elírás kérdését. Az exportáló gyártó közölte, hogy egyes értékek tévesen – valószínűleg hosszukból eredően – kerekítve szerepeltek.

(37) A Bizottság megvizsgálta az állítást, és megállapította, hogy az iráni exportáló gyártó dömpingszámításában valóban elírásra került sor, amelyet javítani szükséges. Így a dömpingszámítást, valamint az arra alapuló számításokat ismét el kellet végezni, amely újraszámításnak az eredménye a következő: a Mobarakeh Steel Company esetében a módosított dömpingkülönbözet és a dömpingellenes vám mértéke 17,9 %, ebből adódóan a módosított, a nyersanyagárak emelkedésével kiigazított minimális importár 468,49 EUR/tonna.

(38) A Bizottság a 2017. augusztus 4-i újabb végső nyilvánosságra hozatal útján valamennyi felet ennek megfelelően tájékoztatta a szóban forgó módosításról, akiket egyúttal arra is felkért, hogy tegyék meg az azzal kapcsolatos észrevételeiket.

(39) Végleges megállapítása kialakítását megelőzően a Bizottság figyelembe vette az érdekelt felektől a végső nyilvánosságra hozatallal és az újabb végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatban kapott valamennyi szóbeli és írásbeli észrevételt. Az észrevételekkel e rendelet foglalkozik, indokolt esetben a megállapítások megfelelő módosításával.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. **Az érintett termék**

(40) A melegen síkhengerelt acéltermékeket meleghengerléssel állítják elő: e fémalakítási eljárás keretében a felhevített fémet a vastagság csökkentéséhez, illetve az egységes vastagság eléréséhez egy vagy több meleg hengerpár között vezetik át oly módon, hogy mindeközben a fém hőmérséklete nem csökken a fém újrakristályosodási hőmérséklete alá. E termékeket különböző formákban szállíthatják: tekercsben (olajozva vagy nem olajozva, pácolva vagy nem pácolva), méretre vágva (lemez) vagy keskeny szalagként.

(41) A melegen síkhengerelt acéltermékek két fő felhasználási területtel rendelkeznek. Először is elsődleges nyersanyagként szolgálnak többféle, hozzáadott értéket képviselő feldolgozóipari acéltermék – így a hidegen síkhengerelt ([1]) és bevont acéltermékek – gyártásához. Másodszor: olyan ipari alapanyagok, amelyeket a végfelhasználók többek között az építőipar (acélcsövek gyártása), hajógyártás, gáztartályok, személygépkocsik, nyomástartó edények és energiavezetékek területén való különféle alkalmazásokra szereznek be.

(42) A Bizottság a Kínai Népköztársaságból származó egyes, melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás ([2]) termékköréből kizárta a szerszámacélt és a gyorsacélt.

(43) Az e konkrét vizsgálatban érintett termékkörrel és hasonló termékkel kapcsolatos észrevételek hiányában, valamint annak érdekében, hogy az egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékekre vonatkozó különböző eljárások azonos termékkörre irányuljanak, a Bizottság ebben az ügyben is úgy határozott, hogy a termékkörből kizárja a szerszámacélt és a gyorsacélt.

(44) A kizárásokról az érdekelt felek a tájékoztató dokumentumban kaptak tájékoztatást. A Bizottsághoz nem érkezett észrevétel ezzel kapcsolatban.

([1]) A hidegen hengerlési eljárás azt jelenti, hogy az előzőleg melegen hengerelt és pácolt lemezt vagy szalagot hideg (azaz a fém lágyulási hőmérséklete alatti hőmérsékletű) hengerek között átvezetik.

([2]) A Bizottság (EU) 2016/1778 végrehajtási rendelete (2016. október 6.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 272., 2016.10.7., 33. o.).

(45) Ezért az érintett termék a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából származó egyes síkhengerelt termékek, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból, tekercsben vagy nem tekercsben (a „méretre vágott" termékeket és a „keskeny szalagot" is beleértve), melegen hengerelve, de tovább nem megmunkálva, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül (a továbbiakban: melegen síkhengerelt acéltermékek).

Az érintett termék nem foglalja magában:

— a rozsdamentes acélból és a szemcseorientált szilícium-elektromos acélból készült termékeket,

— a szerszámacélból és gyorsacélból készült termékeket,

— a nem tekercsben lévő, felületükön mintázás nélküli, 10 mm-t meghaladó vastagságú és legalább 600 mm szélességű termékeket, valamint

— a nem tekercsben lévő, felületükön mintázás nélküli, legalább 4,75 mm, de legfeljebb 10 mm vastagságú és legalább 2 050 mm szélességű termékeket.

Az érintett termék jelenleg a 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 és 7226 91 99 KN-kódok alá tartozik.

2.2. **A hasonló termék**

(46) A vizsgálat rámutatott, hogy a következő termékek azonos alapvető fizikai jellemzőkkel rendelkeznek, továbbá alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

a) az érintett termék,

b) az érintett országok belföldi piacán gyártott és értékesített termék;

c) az uniós gazdasági ágazat által az Unióban gyártott és értékesített termék.

(47) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette, hogy az érintett országokban gyártott és értékesített, illetve az uniós gazdasági ágazat által gyártott és értékesített érintett termék az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló terméknek minősül.

3. **DÖMPING**

3.1. **Általános módszertan**

(48) A Bizottság ebben a szakaszban a dömpingszámítások során alkalmazott általános módszertant rögzítette. Minden, a számítások szempontjából releváns ország- vagy vállalatspecifikus kérdést indokolt esetben az alábbi országspecifikus szakaszok vizsgáltak.

3.1.1. *Rendes érték*

(49) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először megvizsgálta, hogy az együttműködő exportáló gyártók mindegyike esetében reprezentatív-e a teljes belföldi értékesítés volumene. A belföldi értékesítés akkor minősül reprezentatívnak, ha a hasonló termék független vevők részére hazai piacon történő belföldi értékesítésének teljes volumene az egyes exportáló gyártók esetében eléri az érintett termék Unióba irányuló exportértékesítési összmennyiségének legalább 5 %-át a vizsgálati időszak alatt.

A nem reprezentatív terméktípusok rendes értékét (azaz azokét, amelyek belföldi értékesítése nem érte el az Európai Unióba irányuló exportértékesítés 5 %-át, vagy amelyeket a belföldi piacon egyáltalán nem értékesítettek) a terméktípusonkénti gyártási költség és az értékesítési, általános és igazgatási költségek, illetve a nyereség összege alapján számították ki. A szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő belföldi értékesítés esetében az érintett terméktípusok termékenkénti nyereségét vették figyelembe. Minden egyéb, nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében végrehajtott ügylet esetében átlagos nyereséget vettek figyelembe.

A Bizottság ezt követően azonosította azokat a belföldön értékesített terméktípusokat, amelyek azonosak vagy összehasonlíthatóak az Unióba irányuló exportra értékesített terméktípusokkal, és megvizsgálta, hogy az egyes együttműködő exportáló gyártók által belföldön értékesített egyes terméktípusok összmennyisége reprezentatívnak tekinthető-e az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint. Egy adott terméktípus belföldi értékesítése abban az esetben reprezentatív, ha e terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére történt belföldi értékesítésének teljes volumene eléri az Unióba irányuló kivitel keretében értékesített azonos vagy összehasonlítható terméktípus teljes exportvolumenének legalább 5 %-át.

(50) A Bizottság ezt követően valamennyi terméktípus esetében meghatározta a független vevőknek történt nyereséges belföldi értékesítések vizsgálati időszak alatti részarányát annak megállapítására, hogy a rendes érték kiszámítását az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően a tényleges belföldi értékesítési ár alapján végezze-e el.

(51) A rendes értéket – függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e, vagy sem – az egyes terméktípusok tényleges belföldi ára alapján határozta meg, amennyiben:

a) a terméktípusnak a kiszámított termelési költséggel megegyező, vagy azt meghaladó nettó áron értékesített volumene meghaladta e terméktípus teljes értékesítési volumenének 80 %-át; valamint

b) e terméktípus súlyozott átlagos értékesítési ára megegyezik a termelési egységköltséggel, vagy meghaladja azt.

(52) Ebben az esetben a rendes érték az adott terméktípus vizsgálati időszak alatt történt összes belföldi értékesítése során felszámított árainak súlyozott átlaga lett.

(53) A rendes értéket az egyes terméktípusok vizsgálati időszak alatti – kizárólag nyereséges – belföldi értékesítésének terméktípusonkénti tényleges belföldi ára alapján határozták meg, amennyiben:

a) a terméktípus nyereséges értékesítése legfeljebb az adott típus teljes értékesítési volumenének 80 %-át tette ki; vagy

b) e terméktípus súlyozott átlagára nem érte el a termelési egységköltséget.

(54) Amennyiben a szokásos kereskedelmi forgalom keretében nem vagy csak elégtelen mennyiségben értékesítették a hasonló termék valamely terméktípusát, vagy a belföldi piacon nem értékesítettek valamely terméktípust reprezentatív mennyiségben, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdésével összhangban képezte.

(55) A rendes érték képzése úgy történt, hogy a következő tényezőket hozzáadták az egyes együttműködő exportáló gyártók által gyártott hasonló termék vizsgálati időszakban jellemző előállítási költségeihez:

a) az egyes együttműködő exportáló gyártóknál a hasonló termék belföldi, szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítése során felmerült értékesítési, általános és igazgatási költségek (a továbbiakban: SGA-költségek) súlyozott átlaga; valamint

b) az egyes együttműködő exportáló gyártóknak a hasonló termék belföldi, a szokásos kereskedelmi forgalom keretében, a vizsgálati időszak alatt történő értékesítésével elért nyereségének súlyozott átlaga.

3.1.2. *Exportár*

(56) Az exportáló gyártók az Unióba vagy közvetlenül független vevőknek, vagy kereskedőként és/vagy importőrként eljáró, kapcsolatban álló vállalatokon keresztül exportáltak.

(57) Ha az exportáló gyártó az érintett terméket – akár kereskedőkön keresztül is – közvetlenül az uniós független vevőknek exportálta, az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy megfizetendő árak alapján állapították meg.

(58) Ha az exportáló gyártók az érintett terméket importőrként eljáró, kapcsolatban álló vállalaton keresztül exportálták az Unióba, az exportár képzése – az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban – azon ár alapján történt, amelyen az importterméket első viszonteladásakor uniós független vevőknek értékesítették. Az exportárat abban az esetben is az említett cikkel összhangban képezték, ha az érintett termék viszonteladása nem ugyanabban az állapotban történt, mint amelyben azt behozták. Ezekben az esetekben az árat a behozatal és a viszonteladás között felmerülő összes költség, ezen belül az SGA-költségek, valamint a nyereség tekintetében kiigazították.

3.1.3. *Összehasonlítás*

(59) A Bizottság a rendes értéket és az exportáló gyártók exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(60) Amennyiben a tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében indokolt volt, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében.

3.2. **Brazília**

(61) A vizsgálati időszak alatt Brazíliában öt exportáló gyártó volt. A minta kiválasztását követően az egyik exportáló vállalat, az Aperam Inox América do Sul S.A. tájékoztatta a Bizottságot, hogy tévedésből az Unióba irányuló exportértékesítésként jelentette be az Unión átszállított, de valójában Afrikába irányuló értékesítést. Ennek megfelelően a vizsgálati időszak alatt nem exportálta az Unióba az érintett terméket. A vállalat közölte továbbá, hogy az ArcelorMittal Brasil S.A-val (a továbbiakban: AMB) közös üzletrészt birtokol. Ennek alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a két vállalatot egymással kapcsolatban álló vállalatként kezeli.

Az Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (a továbbiakban: Usiminas) és a Companhia Siderúrgica Nacional (a továbbiakban: CSN) szintén közös üzletrészt birtokol. Az Usiminas állítása szerint a két vállalatot egymástól független vállalatnak kell tekinteni, mivel a brazil versenyjogi hatóság jelenleg zajló eljárása akadályozza a CSN Usiminasszal kapcsolatos jogérvényesítését. A Bizottság ellenőrizte az állítást és az Usiminas által bemutatott bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy a CSN nem képes érvényesíteni az Usiminasszal kapcsolatos jogait. A Bizottság elfogadta az állítást, és a két vállalatot egymástól független vállalatként kezelte. A vállalatok egyike sem emelt kifogást, amikor a Bizottság az ideiglenes intézkedések mellőzéséről szóló dokumentumban tájékoztatta őket a döntéséről. Az azzal kapcsolatos döntés, hogy a két vállalat kapcsolatban áll-e egymással, a későbbi felülvizsgálatok során módosulhat a brazil versenyjogi hatóság jövőbeni eltérő határozata esetén.

(62) A belföldi piacon az exportáló gyártók közvetlenül, valamint velük kapcsolatban álló és független kereskedőkön keresztül is értékesítették a hasonló terméket. Az értékesített hasonló termék nagy részéből a további feldolgozás során szintén a hasonló terméknek minősülő termék vagy egyéb feldolgozóipari termék készül.

(63) Az Usiminas az érintett terméket az Unióban közvetlenül független vevők részére exportálta. A másik két exportáló gyártó az Unióba főként feldolgozatlan (nem hasított) tekercseket értékesített, amelyeket a velük az Unión belül kapcsolatban álló vállalatok továbbértékesítettek vagy feldolgoztak.

3.2.1. *Rendes érték*

(64) A három exportáló gyártó esetében a rendes értéket a fenti 3.1.1. szakaszban megállapított általános módszertan szerint határozták meg.

(65) A három exportáló gyártó esetében a rendes érték az Unióba exportált terméktípusok 14 %-ának, 35 %-ának, illetve 91 %-ának belföldi árán alapult. Az említett arányok az Unióba irányuló export értékesítési volumenének rendre 54 %-át, 78 %-át, illetve 99 %-át tették ki. A többi terméktípus esetében a rendes értéket az (54) és (55) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően képezték.

(66) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az Usiminas azt állította, hogy az SGA-költségeket nem gyártelepi szinten állapították meg, és hogy bizonyos költségek nem kapcsolódtak az érintett termékhez, így azokat nem szabadott volna figyelembe venni az SGA-költségek összegében.

(67) A Bizottság elfogadta az állítást, és ennek megfelelően helyesbítette az SGA-költségek összegét.

(68) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a CSN azt állította, hogy az SGA-költségek összegét az ellenőrző látogatás során átadott, az SGA-költségeket tartalmazó táblázat legfrissebb változata alapján kellett volna megállapítani. Az állítás szerint ez a változat pontosabb, mert egyes exporthoz kapcsolódó költségeket csak az exportértékesítéshez rendel hozzá, a belföldi értékesítésekhez nem.

(69) A Bizottság elutasította az állítást, mert az SGA-költségek vállalat által benyújtott táblázatának legfrissebb változatát nem lehetett ellenőrizni amiatt, hogy azt az ellenőrző látogatás végén adták át. A Bizottság ehelyett az SGA-költségek összegét egy korábbi, az ellenőrző látogatás során átadott és ellenőrizhető változat alapján számította ki. Ez a változat azonban hibákat tartalmazott, amelyeket a Bizottság manuálisan javított, majd a javított változatot átadta a CSN-nek. A CSN az átadott adatokkal kapcsolatban nem tett további észrevételt. A Bizottság a számításban nem rendelt exportköltséget a belföldi értékesítésekhez. A CSN nem vitatta a Bizottság által alkalmazott allokációs módszert.

3.2.2. *Exportár*

(70) A három exportáló gyártó esetében az exportárat a fenti 3.1.2. szakaszban megállapított általános módszertan szerint határozták meg.

(71) Az Usiminas esetében, amely az érintett terméket közvetlenül független vevőknek exportálta az Unióba, az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban határozták meg.

(72) A másik két exportáló gyártó az érintett terméket az Unión belül vele kapcsolatban álló feleken keresztül értékesítette. Ettől függetlenül az exportár megállapítása ezen exportáló gyártók esetében is az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban történt, mivel a Bizottság ellenőrizhette, hogy az egymással kapcsolatban álló felek között alkalmazott árak a szokásos piaci feltételeknek megfelelőek voltak.

3.2.3. *Összehasonlítás*

(73) A Bizottság a rendes értéket és az exportáló gyártók exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(74) Amennyiben azt a tisztességes összehasonlítás elve megkövetelte, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokat hajtott végre a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek tekintetében (a nettó árbevétel 3,4–4,6 %-a közötti mértékben), az árengedmények, kedvezmények és mennyiségek tekintetében (a nettó árbevétel 0,2–3,5 %-a közötti mértékben), valamint a hitelköltségek tekintetében (a nettó árbevétel 1,8–2,3 %-a közötti mértékben).

(75) Az összes exportáló gyártó vámvisszatérítés utáni kiigazítás iránti kérelmet nyújtott be az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja alapján. Érvelésük szerint egyes nyersanyagok esetében a vám-visszatérítési rendszer megléte azt feltételezné, hogy az exportértékesítéssel szemben minden belföldi értékesítést közvetett adó terhel.

(76) Az exportáló gyártók ugyanakkor nem tudták bizonyítani azt, hogy a vám-visszatérítési rendszer megléte önmagában érintené az árak összehasonlíthatóságát. Emellett az ellenőrző látogatás során az exportáló gyártók megerősítették, hogy a vám-visszatérítési rendszer nem érinti az értékesítési árat. A Bizottság ezért ezt a kérelmet nem fogadhatta el.

(77) Azzal érvelve, hogy valamennyi belföldi értékesítése végfelhasználók részére, míg az Unióba irányuló összes exportértékesítése kapcsolatban álló vagy független kereskedőknek történik, az Usiminas az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdés d) pontjának i. alpontja alapján kérelmet nyújtott be a kereskedelmi szint kiigazítása iránt.

(78) Az exportáló gyártó azonban nem tudta bizonyítani, hogy akár a belföldi, akár az exportpiacán következetes és határozott árkülönbségek érvényesülnének a különböző kereskedelmi szinteken. A Bizottság ezért ezt a kérelmet nem fogadhatta el.

(79) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az Usiminas azt állította, hogy a rendes érték képzésekor a hitelköltségekkel kapcsolatos kiigazítást is le kell vonni.

(80) A Bizottság elutasította az állítást, mert a tényleges árak hitelköltségekkel kapcsolatos kiigazításának célja az elfogadott hitelezési időszak megjelenítése a kifizetés tényleges napjától függetlenül. Ilyenkor tiszta árkiigazítás történik, amely a rendes érték képzése során nem indokolt.

3.2.4. *Dömpingkülönbözet*

(81) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban az exportáló gyártók esetében a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.

(82) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben a CSN azt állította, hogy az alulértékesítési különbözet számításához felhasznált módosított CIF-értékeket kellett volna felhasználni a dömpingkülönbözet számításához is. A Bizottság elfogadta az állítást, és a dömpingszámítást ennek megfelelően helyesbítette.

(83) A mintában nem szereplő együttműködő gyártókra vonatkozó dömpingkülönbözet súlyozott átlagát az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésével összhangban számították ki. Ezt a dömpingkülönbözetet a mintában szereplő három exportáló gyártó vonatkozásában kiszámított különbözetek alapján állapították meg.

(84) Brazília esetében az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszak alatt az Unióba irányuló teljes kivitelnek csaknem 100 %-át az együttműködő exportáló gyártók általi kivitel tette ki. Ez alapján a Bizottság úgy határozott, hogy a minden más vállalatra alkalmazandó, egész országra vonatkozó dömpingkülönbözetet a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező, mintában szereplő vállalatra, azaz az Usiminasra megállapított szinttel azonos szinten határozza meg.

(85) A dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet
ArcelorMittal Brasil S.A	16,3 %
Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %
Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %
Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %
Egyéb együttműködő vállalat (Gerdau Açominas S.A.)	49,3 %
Minden más vállalat	73,0 %

3.3. **Irán**

(86) Iránban az érintett terméknek csak egy exportáló gyártója van, amely a vizsgálat során teljes mértékben együttműködött. Az Unióba irányuló értékesítésének többsége közvetlenül független vevők részére, kisebb része azonban egy kapcsolatban álló, németországi székhelyű kereskedőn keresztül történt.

3.3.1. *Rendes érték*

(87) Az egyetlen exportáló gyártó esetében a rendes értéket a fenti 3.1.1. szakaszban megállapított általános módszertan szerint határozták meg. Ennek megfelelően az exportáló gyártó által az Unióba exportált volumen 67 %-át kitevő terméktípusok 61 %-a esetében a rendes érték a szokásos kereskedelmi forgalom keretében alkalmazott belföldi áron alapult. A többi terméktípus esetében a rendes érték számtanilag képzett érték. Ahol azonban egy terméktípus súlyozott átlagára nem érte el a termelési egységköltséget, a rendes érték képzése a fenti (55) preambulumbekezdésben megállapított módszertan szerint történt.

(88) Az exportáló gyártó szerint továbbá a Bizottság a szokásos kereskedelmi forgalom vizsgálata és a rendes érték képzése során hibás SGA-költségarányt alkalmazott. Valójában kerekítési hibáról volt szó, amelyet a Bizottság utólag javított. A módosítás nem volt hatással a (98) preambulumbekezdésben megállapított dömpingkülönbözetekre.

3.3.2. *Exportár*

(89) Az exportárat a fenti 3.1.2. szakaszban megállapított általános módszertan és különösen az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerint határozták meg.

3.3.3. *Összehasonlítás*

(90) A Bizottság a rendes értéket és az egyetlen exportáló gyártó exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(91) Amennyiben azt a tisztességes összehasonlítás elve megkövetelte, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokat hajtott végre a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek tekintetében (1–3 % közötti mértékben), a csomagolási költségek tekintetében (0–1 % közötti mértékben), a hitelköltségek tekintetében (1–3 % közötti mértékben), a jutalékok tekintetében (0,1–2 % közötti mértékben), az egyéb árengedmények tekintetében (0–0,5 % közötti mértékben), valamint egyéb tényezők tekintetében (0–1 % közötti mértékben). A Bizottság emellett 2–6 % közötti mértékű kiigazítást hajtott végre az Unión belüli kapcsolatban álló kereskedőn keresztüli exportértékesítés tekintetében a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja alapján.

(92) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben a panaszos túlzottnak ítélte a kiigazítások mértékét, és azokra vonatkozóan további indokolást kért a Bizottságtól. A Bizottság a kiigazításokra vonatkozóan nem közölhet további részleteket bizalmas üzleti információk nyilvánosságra hozatala nélkül. A Bizottság az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésében előírt kötelezettségének megfelelően valamennyi kiigazítást elemezte és ellenőrizte.

(93) A tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a rendes érték képzésekor a Bizottság nem vonta le a költségekkel kapcsolatos juttatásokat. Ez az állítás nem felel meg a valóságnak, mivel a Bizottság levonta a juttatásokat. Az exportáló gyártó a végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben megismételte az állítást. A Bizottság ismertette az exportáló gyártóval az erre vonatkozó módszertanát; a kérdéssel kapcsolatban további észrevétel nem érkezett.

(94) A juttatások értékelésekor a Bizottság a vám-visszatérítési rendszer alapján áttekintette a kiigazításokkal kapcsolatos bizonyítékokat. A Bizottság rendelkezésére álló bizonyítékok alapján az exportáló gyártó az állítása szerint vám-visszatérítés címén kifizetésben részesült, ugyanakkor nincs bizonyíték arra, hogy egyáltalán fizetett volna vámot, mivel az exportáló gyártó által benyújtott információk alapján valamennyi fő nyersanyagot belföldön szerezte be. Ennek megfelelően „a [termékbe] fizikailag beépített anyagokra" nem vetettek ki vámot az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja értelmében, amely viszont a kiigazítás előfeltétele. Ezért ilyen kiigazításra nem került sor.

3.3.4. *Dömpingkülönbözet*

(95) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.

(96) Az exportáló gyártó a végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben a dömpingszámításban történt elírásra hívta fel a figyelmet. A Bizottság javította az elírást, amely egyes hosszú értékek indokolatlan kerekítéséből adódott, és ennek megfelelően módosította a számítását. A módosításról az érdekelt felek az újabb végső nyilvánosságra hozatal keretében kaptak tájékoztatást.

(97) Irán nagymértékben együttműködött, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kivitel közel 100 %-át az együttműködő exportáló gyártó kivitele tette ki. Ennek alapján a Bizottság az egész országra vonatkozó dömpingkülönbözetet ugyanazon a szinten állapította meg, mint az egyetlen exportáló gyártó esetében.

(98) A dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet
Mobarakeh Steel Company	17,9 %
Minden más vállalat	17,9 %

(99) A tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeiben a panaszos azt állította, hogy az általa gyűjtött adatok alapján számított dömpingkülönbözet lényegesen magasabb. Az érdekelt fél további részleteket kért a Bizottságtól az Iránra vonatkozó dömpingkülönbözet kiszámításával kapcsolatban.

(100) A Bizottság számítása valós, a helyszínen ellenőrzött vállalati adatokon alapult. Az eltérést magyarázhatja, hogy a szóban forgó érdekelt fél nem rendelkezett hozzáféréssel az ilyen szintű információkhoz. A Bizottság nem közölhet további részleteket a számításról az exportáló gyártó bizalmas üzleti információinak nyilvánosságra hozatala nélkül.

(101) Az újabb végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben a panaszos további információkat kért a kerekítési hibáról, kiemelve annak valószínűtlenségét, hogy a dömpingkülönbözet 5 százalékpontos csökkentése kerekítési hibából adódjon.

(102) A Bizottság a közvetlenül érintett érdekelt félen kívül másnak nem adhatja át a részletes dömpingszámítást, mivel ezzel bizalmas üzleti információk kerülnének nyilvánosságra. A fenti (96) preambulumbekezdésben foglaltaknak

megfelelően a hiba egyes 13 számjegynél hosszabb értékek indokolatlan kerekítésével függött össze (például 112 769 871 468,69 a számításban tévesen 1,13). A hosszú értékek a legfontosabb exportügyleteknek a dömpingszámítás céljából helyi iráni pénznemre átváltott értékét érintették. Ebből adódik a dömpingkülönbözet 5,1 százalékpontos csökkenése.

3.4. **Oroszország**

(103) Oroszországban az érintett terméknek három exportáló gyártója van, amelyek a vizsgálat során teljes mértékben együttműködtek. Az Oroszországból származó érintett termék Unióba irányuló, a vizsgálati időszak alatti behozatalának csaknem teljes egésze e gyártókhoz köthető.

3.4.1. *Rendes érték*

(104) Mindhárom exportáló gyártó esetében a rendes értéket a fenti 3.1.1. szakaszban megállapított általános módszertan szerint határozták meg. Ennek eredményeképpen mindhárom exportáló gyártó esetében a rendes érték az Unióba exportált terméktípusok többségénél a belföldi áron alapult (76 % – az exportált mennyiség 98,9 %-a, 49 % – az exportált mennyiség 86,7 %-a, illetve 73 % – az exportált mennyiség 96,6 %-a).

(105) A fennmaradó típusok esetében a rendes érték képzése a fenti (54) és (55) preambulumbekezdésben leírt módszertan szerint történt vagy belföldi értékesítés hiányában, vagy azért, mert a belföldi piacon történt értékesítés annak csekély (terméktípusonként 75 tonna alatti) mennyisége miatt nem volt reprezentatívnak tekinthető.

3.4.2. *Exportár*

(106) Az exportáló gyártók vagy kapcsolatban álló uniós importőrökön keresztül közvetlenül, vagy svájci székhelyű, kapcsolatban álló kereskedőkön/importőrökön keresztül végeztek kivitelt az Unióba. A kapcsolatban álló svájci vállalatok beszerezték az érintett terméket az exportáló gyártóktól, majd továbbértékesítették az Unió és más országok számára.

(107) Az exportárat a fenti 3.1.2. szakaszban megállapított általános módszertan szerint határozták meg.

(108) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a Severstal vitatta a vele kapcsolatban álló svájci kereskedőn/importőrön, az SSE-n keresztül megvalósult értékesítések vonatkozásában az SGA-költségek és a nyereség az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdése szerinti kiigazításainak alkalmazhatóságát.

(109) Álláspontja szerint a kiigazítások csak adott ügylethez kapcsolódóan helyénvalóak, amennyiben az értékesítési feltételek között szerepel, hogy az adott terméket a vámkezelést követően lehet elszállítani, vagyis olyan ügyletekben, amelyekben a kapcsolatban álló fél importőrként működik közre. A Severstal svájci kapcsolatban álló kereskedőjén/importőrén keresztül megvalósult értékesítések többségénél azonban a szállítási feltételek nem tették szükségessé azt, hogy az árukat a svájci kereskedő/importőr vámkezeltesse. Ugyanakkor a Severstal azt állította, hogy svájci székhelyű kereskedőit/importőreit a gyártó exporthálózata részének és nem importőrnek kell tekinteni.

(110) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az SSE ténylegesen ellátott behozatali funkciókat az érintett terméknek a vizsgálati időszak alatti értékesítésével összefüggésben. A különféle Incoterms paritások (CIF, CFR, FOB, DAP, CIF) nem változtatnak azon, hogy az SSE az Uniós piac vonatkozásában kapcsolatban álló importőrként járt el. Tekintettel arra, hogy a kereskedő/importőr kapcsolatban áll az exportáló gyártóval, az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján a kereskedő/importőr adatai nem megbízhatók, így a kiigazítás indokolt.

(111) A Bizottság megállapította továbbá, hogy az SSE nem tekinthető a gyártó exporthálózata részének. Az Unióba irányuló értékesítés tekintetében nincs kizárólagos kapcsolat az anyavállalat és a svájci leányvállalat között. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a csoporton belül más értékesítési részlegek is foglalkoztak az Unióba irányuló exporttal. Pontosabban az oroszországi anyavállalat három különböző exportcsatornát tartott fenn az érintett termék Unióba irányuló exportjához, nevezetesen a közvetlen értékesítést, a lettországi kapcsolatban álló szolgáltató központot, valamint a svájci kapcsolatban álló kereskedőn/importőrön keresztüli értékesítést.

(112) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a kapcsolatban álló svájci kereskedőn/importőrön, az SSE-n keresztül megvalósult értékesítési ügyletek valamennyi típusa vonatkozásában az SGA-költségek és a nyereség kiigazításait az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdése szerint kell alkalmazni.

(113) A nyilvánosságra hozatalt követően a Severstal megismételte, hogy határozottan ellenzi az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének a Bizottság általi alkalmazását. Emellett azt állította, hogy a Bizottság eljárása következetlen más olyan exportáló gyártókhoz képest, amelyek az Unión belüli vagy azon kívüli importőrrel vagy kereskedővel állnak kapcsolatban.

(114) Bizottság megerősítette megközelítését, amely szerint a kapcsolatban álló, behozatali funkciót ellátó kereskedők/importőrök az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján kezelhetők akkor is, ha az Unión kívül találhatók. A (110) preambulumbekezdésben foglaltak szerint ez történt az SSE esetében, ugyanakkor a más exportáló gyártókkal kapcsolatban álló kereskedők/importőrök helyzete az egyes vállalatok különböző helyzetétől függően eltérő volt.

(115) A Severstal vitatta továbbá a Bizottság azon megállapítását, hogy az SSE nem tekinthető az exporthálózata részének. A Bizottság megítélése alapján azonban a Severstal ennek alátámasztására előadott érvei – az SSE anyavállalat általi teljes irányítása, az anyavállalat részesedése az eredményben – nem képviselnek nagyobb súlyt, mint az ennek ellenkezőjét alátámasztó, a (111) preambulumbekezdésben bemutatott tényezők. Ennek megfelelően az SSE nem tekinthető a Severstal belső exportrészlegének.

(116) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az NLMK exportáló gyártó szintén vitatta a vele kapcsolatban álló svájci leányvállalaton, a Novexen keresztül megvalósult értékesítések vonatkozásában az SGA-költségek és a nyereség az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdése szerinti kiigazításainak alkalmazhatóságát.

(117) Állítása szerint a Novex nem kapcsolatban álló importőrként járt el annyiban, hogy az érintett terméket nem importálta az Unióba. Továbbá amennyiben a 2. cikk (9) bekezdésének alkalmazása feltételezi, hogy egy kapcsolatban álló félnek importőrként kell eljárnia, a Novex exportára esetében nem alkalmazható kiigazítás a 2. cikk (9) bekezdése alapján.

(118) Állításának alátámasztására az NLMK azzal érvelt, hogy exportpiacain a vas- és acéltermékeket rendszeresen két kapcsolatban álló kereskedőn (Novex, Svájc; Novexco (Cyprus) Limited; Ciprus) keresztül értékesíti. A Novex az Unióba irányuló exportért felelős, míg a Novexco a világ többi részébe értékesít. E vállalatok az NLMK exportértékesítési részlegként működnek, és az NLMK csoporton belül nincs más funkció vagy szervezeti egység, amelynek feladata az exportértékesítés kezelése lenne. Az NLMK közvetlenül nem végzi vas- és acéltermékek exportértékesítését.

(119) A Novex és a Novexco az NLMK kizárólagos tulajdonában álló leányvállalatok, amelyekre az NLMK nemcsak az érintett termék, hanem az NLMK teljes termékportfóliója vonatkozásában telepítette exportértékesítési funkcióját. A két kapcsolatban álló vállalat az NLMK gazdasági irányítása alatt végzi tevékenységét mind az NLMK csoport tőkeszerkezetéből adódóan, mind pedig gazdasági szempontból. Lényeges, hogy a Novex és a Novexco kizárólag a velük kapcsolatban álló, az NLMK csoporton belüli vállalatoktól beszerzett termékeket forgalmaz. Ennek megfelelően nem végeznek olyan önálló gazdasági tevékenységet, amely az NLMK csoporton kívül függetlenül is folytatható lenne.

(120) Az NLMK vas- és acéltermékeinek exportértékesítése a Novex és a Novexco közreműködésével valósul meg, ugyanakkor az említett kapcsolatban álló vállalatok rendszerint sem az Unióban, sem máshol nem e termékek importőreként járnak el, kivéve a szemcseorientált elektromos acélból készült termékeket, amelyeket DDP paritáson értékesítenek. A Novex és a Novexco által végzett valamennyi egyéb exportértékesítés olyan szállítási feltételek mellett zajlik, amelyeknél a vállalatok nem az érintett vas- és acéltermékek importőreként járnak el.

(121) Az NLMK ezért úgy ítélte meg, hogy a Novex nem minősül az érintett termékek „importőrének”, amennyiben nem végzi a termékek vámkezeltetését, illetve nem látja el egy importőr egyéb funkcióit.

(122) Az NLMK azzal érvelt továbbá, hogy a Novex munkatársai részt vesznek az NLMK csoport stratégiai értékesítési tervezőbizottságában, és az exportpiacokkal kapcsolatos tudásukkal hozzájárulnak a csoport értékesítési tervezéséhez és árképzéséhez. Így az NLMK nem ismeri pontosan a Novex által az első független vevővel szemben alkalmazott árat, azt azonban az NLMK és a Novex munkatársai együtt határozzák meg. Ugyanakkor az érintett termék ágazatában a fő vevők, legalábbis az NLMK Unióba irányuló exportja esetében kereskedelmi vállalatok, amelyek a költségek optimalizálása érdekében inkább saját maguk vámkezeltetik a termékeket. Ezenkívül az érintett termék FOB (kiviteli kikötőben) vagy CIF paritáson történő beszerzésével a kereskedő vállalatok rövid időn belül értékesíthetik a rakományt a legjobb árat kínáló bármely rendeltetési hely részére, amely nem feltétlenül az Unióban található. Ezért a kereskedőknek nemigen éri meg az Unióba értékesítő szállítóval elvégeztetni az áru vámkezeltetését.

(123) Összefoglalva: az NLMK úgy ítélte meg, hogy a szemcseorientált elektromos acélból készült termékek többségét közvetlenül a feldolgozókhoz, az egyéb vas- és acéltermékeket pedig többnyire az Unión belüli független

kereskedőkhöz szállítják. Az eltérő vevőtípusok miatt más lesz az elfogadott Incoterms-paritás, valamint ennek megfelelően a Novex és a Novexco szerepe is. Ez az NLMK szerint olyan helyzetet eredményez, amelyben a szemcseorientált elektromos acélból készült termékekkel kapcsolatos vizsgálatban megfigyelt helyzet nem reprezentatív a Novex valós szerepére nézve az érintett termék, illetve egyéb vas- és acéltermékek vonatkozásában. Az NLMK mindebből azt a következtetést vonta le, hogy a Novexet az NLMK belső értékesítési részlegeként kell kezelni.

(124) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy annak értékelésekor, hogy egy gyártót és egy vele kapcsolatban álló kereskedőt egyetlen gazdasági egységként, valamint a kapcsolatban álló kereskedőt a gyártó belső értékesítési részlegeként kell-e kezelni, figyelembe kell venni a kapcsolatban álló kereskedő általános funkcióit, ennek megfelelően pedig az érintett terméktől eltérő egyéb termékekkel kapcsolatos tevékenységeket is ([1]).

(125) A vizsgálat megerősítette, hogy a Novex a vizsgálati időszakban az érintett termékkel kapcsolatban nem látott el importőri funkciókat, ugyanakkor a Novex jelen ügybeli minősítését illetően figyelembe kell venni a következőket: A Novex a svájci jogszabályok szerint létrehozott kereskedő vállalat ([2]). Létesítő okirata szerint tevékenysége az acéltermékek és nyersanyagok beszerzése, értékesítése, forgalmazása és kereskedelme Svájcban és külföldön. A forgalmazott termékek beszállítóira vonatkozóan nincs hivatalos korlátozás. Az NLMK és a Novex továbbá átfogó keretszerződéseket kötött, amelyek a felek közötti adásvételt szabályozzák. E szerződések például részletes eljárásokat rögzítenek a nem megfelelő termékekkel kapcsolatos igényekre vonatkozóan, továbbá meghatározzák késedelmes fizetés vagy szállítás esetén alkalmazandó kötbért, valamint jogvita esetén a független választott bírósági eljárást. A Bizottság megállapította továbbá, hogy a Novex 2015. évi pénzügyi kimutatásai szerint a vállalat elsődleges tevékenysége az acélkereskedelem, ideértve valamennyi kamatjövedelem-szerző tevékenységet is, továbbá, hogy a vállalat az acél jelentős hányadát az NLMK csoport tagjaitól szerzi be.

(126) Az NLMK továbbá 2017. június 7-i beadványában maga is elismerte, hogy a szemcseorientált elektromos acélból készült termékek esetében a Novex kapcsolatban álló importőrként jár el, ami alátámasztja azt a következtetést, hogy a Novex nem minősíthető az NLMK belső értékesítési részlegének.

(127) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Novex és az NLMK viszonya nem felel meg egy integrált belső értékesítési részlegének, amely alapján a két jogalany egyetlen gazdasági egységet alkotna, hanem olyan ügynökével tekinthető azonosnak, amely az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja értelmében jutalék alapján dolgozik.

(128) A végső nyilvánosságra hozatalt követően az NLMK ismételten azt állította, hogy egyetlen gazdasági egységet alkot a Novexszel, a vele kapcsolatban álló kereskedővel. Megítélése szerint a Bizottság nem vette figyelembe a két szervezet közötti kapcsolat gazdasági realitását. Így különösen a Bizottság Novexszel kapcsolatos megközelítésének formalista és elméleti jellegét bírálta. Állítása szerint a Novex nem kereskedőként nyilvántartásba vett vállalat, és a formális korlátozás hiánya lényegtelen, mivel a valóságban más forrásból nem történik beszerzés. Ráadásul ha lenne is szerződés az NLMK és a Novex között, a két szervezet akkor is ténylegesen összetartana. A Novex eredményei állítólag teljeskörűen a csoport számviteli konszolidációs körébe tartoznak.

(129) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. A Novex és az NLMK közötti kapcsolat értékelésében a két szervezet közötti adásvételt szabályozó keretszerződés megléte nem vethető el elméleti és formális szempontként. Sőt, arra utal, hogy a két szervezet eltérő funkciót lát el, és közöttük nem állt fenn alárendeltségi viszony. Ezenkívül különös, hogy egy belső értékesítési részleg behozatali funkciókat lásson el, ahogyan ezt a Novex tette legalább egy acéltermék (a szemcseorientált elektromos acélból készült termékek) esetében. Végül a Novex bármikor dönthetett úgy, hogy más forrásból szerzi be a melegen síkhengerelt acéltermékeket, amelyről egy integrált export-értékesítési részleg esetében nem lehet szó. Ennek megfelelően a Bizottság fenntartotta azon álláspontját, hogy indokolt az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás.

(130) A végső nyilvánosságra hozatalt követően az MMK első ízben vitatta az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének alkalmazását a vele kapcsolatban álló kereskedő, az MMK Trade Steel AG vonatkozásában. A Severstal jogi álláspontjával egyezően amellett érvelt, hogy az anyavállalat általi teljes irányítás, valamint az orosz anyavállalat részesedése az eredményben azt bizonyítja, hogy az MMK Trade Steel AG közös exporthálózat része.

([1]) Lásd a T-26/12. sz., *PT Musim Mas kontra Tanács* ügyben 2015. június 25-én hozott ítélet (EU:T:2015:437) 52. pontját. Lásd továbbá a WTO vizsgálóbizottságának a DS442 *„Európai Unió – Az Indonéziából származó egyes zsíralkoholok behozatalával kapcsolatos dömpingellenes intézkedések”* jogvitában készült jelentését (a 7.89. ponttól).

([2]) A Novex 2008-ig független volt az NLMK-től, ez utóbbi ekkor szerezte meg részvényvásárlás útján a Novexco (Cyprus) Limited (a továbbiakban: Novexco) és a Novex Trading (Swiss) S.A. (a továbbiakban: Novex) teljes tulajdonrészét. Lásd a COMP/M.5101. sz., NOVOLIPETSK STEEL/NOVEXCO/NOVEX TRADING ügyet.

(131) Bizottság megerősítette azon jogi álláspontját, hogy a kapcsolatban álló, behozatali funkciót ellátó kereskedők/importőrök az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján kezelhetők akkor is, ha az Unión kívül találhatók. Amint ezt a Kínai Népköztársaságból származó hidegen síkhengerelt acéltermékekre irányuló vizsgálat ([1]) már megállapította, az MMK Trade Steel AG ebbe a kategóriába tartozik.

(132) Ebből következően a Bizottság nem fogadhatja el azt az állítást, hogy az MMK és az MMK Trade Steel AG egyetlen gazdasági egységet alkot. Mindenesetre az MMK saját exportrészleget működtetett Oroszországban, és acéltermelése egy részét közvetlenül értékesítette Európában. Ennek megfelelően az MMK Trade Steel AG nem tekinthető az MMK belső exportrészlegének.

3.4.3. *Összehasonlítás*

(133) A Bizottság a rendes értéket és az exportáló gyártók exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(134) Amennyiben azt a tisztességes összehasonlítás elve megkövetelte, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokat hajtott végre a fizikai jellemzők tekintetében (0–2 % közötti mértékben), a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek tekintetében (1–8 % közötti mértékben), a csomagolási költségek tekintetében (0–1 % közötti mértékben), a hitelköltségek tekintetében (0–2 % közötti mértékben), a jutalékok tekintetében (0–4 % közötti mértékben), valamint egyéb tényezők tekintetében (0–1 % közötti mértékben).

(135) A tájékoztató dokumentum közzétételét követően a Severstal azt állította, hogy az SGA-költségek egyes kiigazításait – nevezetesen a pénzügyi bevétel és a fuvarozási költségek tekintetében – hibásan hajtották végre.

(136) A vállalat szerint a pénzügyi bevételt figyelembe kellett volna venni az SGA-költségek százalékos arányának meghatározásakor. Állítása szerint ráadásul, a kapcsolatban álló svájci leányvállalatnál képződő bevétel egyidejűleg – miként azt a kitöltött kérdőívében szereplő G-PL táblázatban is feltüntette – költséget jelentett a Severstal számára, amelyet figyelembe vettek annak megállapításakor, hogy a belföldi piacon megvalósuló értékesítésre a szokásos kereskedelmi forgalom keretében került-e sor.

(137) A Bizottság elutasította ezt az állítást. A Severstal a termékek széles körét gyártja és értékesíti, és nem tudta bizonyítani, hogy a szóban forgó pénzügyi bevétel (a svájci leányvállalat által az anyavállalatnak nyújtott általános kölcsön) kapcsolódna az érintett termékhez.

(138) A nyilvánosságra hozatalt követően állítását megismételve a Severstal azzal érvelt, hogy a szóban forgó pénzügyi bevétel olyan, a Severstal által előállított hosszú gyártási ciklusú termékek finanszírozásához nyújtott hitel kamatbevétele, amelyek közé az érintett termék is tartozik. Ezenkívül kérte, hogy a vonatkozó összeget kizárólag az érintett termékhez rendeljék hozzá. A Bizottság szerint azonban az állítás nem helytálló, mivel nem tartalmaz további részleteket arra vonatkozóan, hogy a „hosszú gyártási ciklusú termékek" előállításához nyújtott általános hitel miért függ össze az érintett termékkel is.

(139) A fuvarozási költségekkel kapcsolatos kiigazítást illetően a Severstal azt állította, hogy a Bizottság az SGA-költségek részeként a fuvarozási költségeket hibás összegben vonta le.

(140) A Bizottság elfogadta a Severstal szállítási költségekkel kapcsolatos állítását, és a számításokban a vállalat által közölt szállítási költségeket vette figyelembe. A kétszeri számítás elkerülése érdekében a költségek összegét nullában határozta meg, mivel azokat már a juttatások számításakor figyelembe vette.

3.4.4. *Dömpingkülönbözet*

(141) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban az exportáló gyártók esetében a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.

(142) Oroszország esetében az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kivitel közel 100 %-át az együttműködő exportáló gyártóktól érkező behozatal tette ki. Ezért a Bizottság úgy határozott, hogy az egész országra vonatkozó dömpingkülönbözetet minden más vállalat esetében azon a szinten határozza meg, amelyet a legmagasabb a dömpingkülönbözettel rendelkező Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works (PJSC MMK) csoport esetében is megállapított.

([1]) A 2016. július 29-i (EU) 2016/1328 bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 210., 2016.8.4., 1. o.) (64)–(67) preambulumbekezdése, amely többek között megemlíti az MMK-val kapcsolatban álló svájci importőrt/kereskedőt.

(143) A dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet
Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %
PAO Severstal	5,3 %
Novolipetsk Steel	15,0 %
Minden más vállalat	33,0 %

3.5. **Szerbia**

(144) Szerbiában az érintett terméknek csak egy exportáló gyártója van, amely a vizsgálat során teljes mértékben együttműködött. Az Unióba irányuló értékesítésének többsége közvetlenül független vevők részére, kisebb része azonban egy kapcsolatban álló, szlovákiai székhelyű importőrön keresztül történt.

3.5.1. *Rendes érték*

(145) Az egyetlen exportáló gyártó esetében a rendes értéket a fenti 3.1.1. szakaszban megállapított általános módszertan szerint határozták meg. Ennek megfelelően az exportáló gyártó által az Unióba exportált volumen 71 %-át kitevő terméktípusok 23 %-a esetében a rendes érték a szokásos kereskedelmi forgalom keretében alkalmazott belföldi áron alapult. Ahol egy terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére történt belföldi értékesítésének teljes volumene az azonos vagy összehasonlítható terméktípus Unióba irányuló teljes exportértékesítési volumenének kevesebb mint 5 %-át tette ki, az adott típusra vonatkozó rendes értéket a típushoz tartozó SGA-költségek és nyereség, és nem az SGA-költségek és a nyereség súlyozott átlaga alapján képezték. Ahol azonban egy terméktípus súlyozott átlagára nem érte el a termelési egységköltséget, a rendes érték képzése a fenti (55) preambulumbekezdésben megállapított módszertan szerint történt.

3.5.2. *Exportár*

(146) Az exportárat a fenti 3.1.2. szakaszban megállapított általános módszertan és különösen az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerint határozták meg. A kapcsolatban álló importőr közreműködésével végzett értékesítéseknél az exportár képzése az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján történt.

3.5.3. *Összehasonlítás*

(147) A Bizottság a rendes értéket és az egyetlen exportáló gyártó exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(148) Amennyiben azt a tisztességes összehasonlítás elve megkövetelte, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokat hajtott végre a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek tekintetében (5–9 % közötti mértékben), a hitelköltségek tekintetében (0–1,5 % közötti mértékben), a bankköltségek tekintetében (0–1 % közötti mértékben), valamint a jutalékok tekintetében (0,5–2 % közötti mértékben).

3.5.4. *Dömpingkülönbözet*

(149) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.

(150) Szerbia nagymértékben együttműködött, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kivitel közel 100 %-át az együttműködő exportáló gyártó kivitele tette ki. Ennek alapján a Bizottság az egész országra vonatkozó dömpingkülönbözetet ugyanazon a szinten állapította meg, mint az egyetlen exportáló gyártó esetében.

(151) A dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet
Zelezara Smederevo d.o.o.	38,7 %
Minden más vállalat	38,7 %

3.6. **Ukrajna**

(152) Ukrajnában az érintett terméket három egymással kapcsolatban álló exportáló gyártóból álló csoport gyártja és exportálja, amely a vizsgálat során teljes mértékben együttműködött. A gyártóüzemek közül kettő Mariupolban, a Donecki területen található, amely a vizsgálat időpontjában konfliktusövezet volt. Az exportáló gyártó kérésére a Bizottság úgy határozott, hogy számításaiban nem veszi figyelembe e gyártóüzemek egyikét, amelynek az Unióba irányuló exportvolumene csekély volt.

(153) A tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeiben a panaszos kérte a Bizottságtól, hogy indokolja meg, miért döntött úgy, hogy a dömpingkülönbözet számítása során nem veszi figyelembe az ukrán vállalatot.

(154) A Bizottság azért hagyta figyelmen kívül a vállalatot, mert annak a csoport értékesítéséhez képest csekély értékesítési volumene nem befolyásolta volna a dömpingkülönbözetet. Ezenkívül a térségben zajló katonai tevékenység miatt a releváns adatok ellenőrzése nem volt lehetséges. A Bizottság *vis maior* esetnek tekintette a helyzetet.

(155) A belföldi piacon az exportáló gyártó közvetlenül, valamint a vele kapcsolatban álló kereskedőn keresztül is értékesítette a hasonló terméket.

(156) Az exportáló gyártó Unió részére történő teljes értékesítése egy kapcsolatban álló svájci kereskedőn keresztül történt. A kereskedő az Unióban vele kapcsolatban álló és független importőröknek egyaránt értékesítette az érintett terméket.

3.6.1. *Rendes érték*

(157) Az exportáló gyártó esetében a rendes értéket a fenti 3.1.1. szakaszban megállapított általános módszertan szerint határozták meg. A rendes érték meghatározása az egyik gyártóüzem esetében kizárólag a szokásos kereskedelmi forgalom keretében alkalmazott belföldi árak alapján történt. A másik gyártóüzem esetében a rendes érték részben (az üzem Unióba irányuló teljes exportvolumenének 12 %-át adó terméktípusok 38 %-a esetében) a szokásos kereskedelmi forgalom keretében alkalmazott belföldi áron alapult, részben pedig számtanilag képzett érték. Ahol egy terméktípus vizsgálati időszak alatti, független vevők részére történt belföldi értékesítésének teljes volumene az azonos vagy összehasonlítható terméktípus Unióba irányuló teljes exportértékesítési volumenének kevesebb mint 5 %-át tette ki, az adott típusra vonatkozó rendes értéket a típushoz tartozó SGA-költségek és nyereség, és nem az SGA-költségek és a nyereség súlyozott átlaga alapján képezték. Ahol azonban egy terméktípus súlyozott átlagára nem érte el a termelési egységköltséget, a rendes érték képzése a fenti (55) preambulumbekezdésben megállapított módszertan szerint történt.

(158) Az exportáló gyártó kiigazítást kért a konfliktusövezetben található gyártóüzemek egyike, az Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol (a továbbiakban: Ilyich) termelési költségei tekintetében azon rendkívüli termelési költségekre hivatkozva, amelyeket közvetlenül és közvetetten a térségben zajló katonai műveletek okoztak. Az exportáló gyártó javasolta, hogy a kiigazítás mértékét az Ilyich egységköltségének, valamint a konfliktus által nem érintett gyártóüzem, az Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal (a továbbiakban: Zaporizhstal) egységköltségének alakulását összevetve állapítsák meg. Az exportáló gyártó által egységköltségként említett érték megállapítása során az exportáló gyártó mindegyik gyártóüzem esetében elosztotta az összes eladott áru költségét az adott naptári évben előállított melegen hengerelt acéltermékek volumenével. Az exportáló gyártó ezt a módszert 2013-tól (a konfliktust megelőző időszaktól) 2015-ig alkalmazta, és ez alapján javasolta az Ilyich költségeinek lefelé történő kiigazítását bizonyos százalékkal.

(159) Alapos mérlegelést követően a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kiigazítás számszerűsítésére javasolt módszer nem megfelelő. Először is az egységköltségként említett mérőszám nem a melegen hengerelt sík acéltermékek egységköltsége volt, mert más termékekkel együtt az összes eladott áru költségét magában foglalta. Ezen egyéb termékek

a Zaporizhstal termelésének jelentős, az Ilyich termelésének pedig ennél is nagyobb hányadát tették ki. A kiigazítást számszerűsítő módszer teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az egyéb termékek kibocsátásának és költségeinek alakulását. Abban az időszakban, amelynek figyelembevételét az exportáló gyártó a módszer céljából javasolta, az egyéb termékek kibocsátása és költségei nem voltak állandóak. Sőt, beadványában maga az exportáló gyártó is elismerte, hogy 2012–2016 között az Ilyich egyes egyéb termékeknél jelentős termelésnövekedést tapasztalt. A kiigazítást számszerűsítő módszer a költségek növekedését a melegen hengerelt sík acéltermékek csökkenő kibocsátásának tulajdonította, amelynek következtében akár jelentős mértékben nőhetett az egységköltségként említett mérőszám. Másodszor: még ha az exportáló gyártó által figyelembevételre javasolt költségek a melegen hengerelt sík acéltermékek tényleges előállítási költségei voltak is, a javasolt módszer szerint az értékesítés költségét a termelés mennyiségével kellett volna összehasonlítani, a készlet változásainak figyelmen kívül hagyásával. Az exportáló gyártónak vagy a termelés mennyiségét és költségét, vagy az értékesítés mennyiségét és költségét kellett volna összehasonlítania. Harmadszor: a kiigazítást számszerűsítő módszer a tendenciák 2015. naptári évig történt összehasonlítása alapján javasolja a kapott számítási eredmény (csökkentés) alkalmazását a vizsgálati időszak (2015. július 1. – 2016. június 30.) adataira. Ez nem helyes, mert a módszernek a tendenciákat a vizsgálati időszakig figyelemmel kellett volna kísérnie.

(160) A tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó nem foglalkozott a kiigazítást számszerűsítő módszer fenti hiányosságaival. Ehelyett a két gyártóüzem vizsgálati időszak alatti termelési költségeit terméktípusonként összehasonlítva azzal érvelt, hogy e művelet eredménye hasonló a kiigazítást számszerűsítő módszer eredményéhez. Az exportáló gyártó azonban figyelmen kívül hagyta azt, hogy a kiigazítást számszerűsítő módszert éppen azért javasolta, mert a két gyártóüzem adott évi költségeit nem lehet egyszerűen összehasonlítani, már csak azért sem, mert a konfliktust megelőzően is eltérőek voltak. Valójában a számszerűsítő módszerben felhasznált adatok szerint 2013-ban az Ilyich „egységköltsége" lényegesen meghaladta a Zaporizhstal „egységköltségét". A hányadosként kifejezett különbség nagyobb mint a vizsgálati időszak alatt a két gyártóüzem terméktípusonkénti termelési költsége közötti különbség, amelyet az exportáló gyártó a módszer alátámasztására kívánt felhasználni.

(161) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Bizottság nem folytatott konstruktív párbeszédet az exportáló gyártóval, amelynek során kérte vagy meghatározta volna azokat a kiegészítő információkat, amelyeket az állítás megfelelő értékeléséhez szükségesnek tart. Az exportáló gyártó szerint a Bizottság csak egyetlen alkalommal, a 2017. július 17-i végső nyilvánosságra hozatalkor jelezte, hogy milyen információk és módszer alapján kell értékelni az állítást.

(162) A Bizottság szerint ez az állítás nem felel meg a valóságnak. A Bizottság 2017. április 4-én, a tájékoztató dokumentum 4. mellékletében részletesen tájékoztatta az exportáló gyártót a javasolt kiigazítási módszer hiányosságairól. A részletes ismertetéssel lehetőséget és elegendő időt kívánt biztosítani az exportáló gyártónak e hiányosságok kezelésére. A (160) preambulumbekezdésben említettek szerint az exportáló gyártó nem élt a lehetőséggel.

(163) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos megjegyzéseiben az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a (159) preambulumbekezdésben említett, a melegen hengerelt acéltermékeken kívüli egyéb termékek nem képviselnek jelentős arányt a Zaporizhstal és az Ilyich termelésében. Ezen állítás alátámasztására az exportáló gyártó a Bizottsághoz 2017. február 16-án az Ilyich termelési volumenére vonatkozóan benyújtott adatokra hivatkozott.

(164) Ezzel kapcsolatban a Bizottság figyelembe vette, hogy az exportáló gyártó által említett adatok benyújtására az ellenőrző látogatást követően került sor, így azok ellenőrzése nem volt lehetséges. Ezenkívül az adatok a termelési volumen tonnában kifejezett mennyiségére, és nem annak költségeire vagy értékére vonatkoznak. Az előállított mennyiség nem tükrözi a termelési költségeket, különösen arra tekintettel, hogy az egyéb termékek között több értéknövelt és ennélfogva magasabb költségű termék is található; ilyen például a hidegen síkhengerelt és a horganyzott acél. A Bizottság állításait megalapozó adatokat illetően a dömpingellenes kérdőívre adott válaszával együtt az exportáló gyártó benyújtotta a teljes üzemben, az üzem érintett részlegében, valamint az érintett terméken elért árbevételre vonatkozó adatokat. A Bizottság a látogatás során ellenőrizte a kapott árbevételi adatokat, és a költségeket azokkal helyettesítve megállapította, hogy a nem melegen hengerelt acéltermékek az Ilyich termelésének jelentős hányadát adják.

(165) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos további észrevételeiben az exportáló gyártó nem értett egyet a Bizottság (159) preambulumbekezdésben említett azon észrevételével, hogy a nem melegen hengerelt acéltermékek megnövelt termelése indokolatlanul megnövelte a módszerben alkalmazott „egységköltségeket". Az exportáló gyártó állítása szerint az Ilyich által értékesített termékek teljes költségének általános növekedése ellentmond a Bizottság azon logikájának, hogy az egyéb termékek megnövelt kibocsátása növelheti a melegen hengerelt acéltermékekre vonatkozóan számított „egységköltséget".

(166) A Bizottság nem értett egyet ezzel az észrevétellel. A fentiekben említettek szerint az exportáló gyártó az „egységköltséget" úgy állapította meg, hogy az értékesített termékek (ideértve a nem melegen hengerelt acéltermékeket is) teljes költségét elosztotta az üzemben az érintett időszakokban előállított melegen hengerelt acéltermékek

mennyiségével. Az exportáló gyártó elismerte, ahogy a módszerben figyelembe vett időszakban egyes nem melegen hengerelt acéltermékek előállított mennyisége jelentősen nőtt. Az e termékek ebből adódóan megnövekedett előállítási költségeit az exportáló gyártó által javasolt módszer a melegen hengerelt acéltermékeknek tulajdonította, ezáltal megnövelte az „egységköltségeket" (vagyis a vonatkozó időszak teljes egészében hozzájárult azok növekedéséhez), ami alapján az exportáló gyártó javasolta az Ilyich költségeinek kiigazítását. Ez attól függetlenül igaz, hogy az üzem által értékesített termékek általános költsége nő, csökken vagy változatlan.

(167) A Bizottság (159) preambulumbekezdésben említett észrevételét illetően, hogy a módszernek a vizsgálati időszakig figyelemmel kellett volna kísérnie a tendenciákat, az exportáló gyártó a végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben azt állította, hogy a vizsgálati időszakra vonatkozó adatokat a módszerben való felhasználáshoz azért nem tudta rendelkezésre bocsátani, mert a 2016. évi auditált jelentés csak nem sokkal ezelőtt vált elérhetővé.

(168) Ezzel kapcsolatban a Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy az exportáló gyártó a dömpingellenes kérdőív kitöltése céljából jelentős mennyiségű adatot tudott benyújtani a vizsgálati időszakra vonatkozóan. Ezért nem világos, hogy az exportáló gyártó miért nem tudott előállítani a vizsgálati időszakra vonatkozó adatokat a javasolt módszer alátámasztására. Annál is inkább, mert a (162) preambulumbekezdésben említettek szerint az exportáló gyártó erre lehetőséget és időt kapott.

(169) Végül a végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó fenntartotta, hogy a vizsgálati időszak alatt a két gyártóüzem terméktípusonkénti előállítási költségében jelentkező, a (160) preambulumbekezdésben említett eltérés alátámasztja a kiigazítási módszert, mivel az eltérés hasonló a módszer által kapotthoz.

(170) A Bizottság nem értett egyet ezzel az észrevétellel. Észrevételeiben az exportáló gyártó nem említette azt a tényt, hogy a számszerűsítő módszerben felhasznált adatok szerint 2013-ban (vagyis a konfliktus előtti rendes körülmények között) az Ilyich „egységköltsége" lényegesen meghaladta a Zaporizhstal „egységköltségét". A hányadosként kifejezett különbség nagyobb mint a vizsgálati időszak alatt a két gyártóüzem terméktípusonkénti termelési költsége közötti különbség. Ez azt jelenti, hogy vagy az Ilyich és a Zaporizhstal egységköltségei közötti eltérés csökkent 2013 és a vizsgálati időszak között (vagyis az Ilyich egységköltsége csökkent a Zaporizhstal egységköltségéhez viszonyítva), vagy a módszerben alkalmazott egységköltségek teljesen megbízhatatlanok. A fenti (159) preambulumbekezdésben foglaltak szerint legalább ez utóbbi igaz, mivel a módszer szerinti „egységköltségeket" torzítja az egyéb termékek értékesítési költségeinek szerepeltetése, amelyek a vonatkozó időszakban eltérően alakultak a két üzemben. Ebből következően a vizsgálati időszak alatt a két gyártóüzem terméktípusonkénti előállítási költségében jelentkező eltérés nem támasztja alá az exportáló gyártó által javasolt módszert.

(171) A fentiekre tekintettel a Bizottság elutasította az állítást.

(172) A Zaporizhstal jelentős veszteségeket könyvelt el pénzügyi kimutatásaiban a nem ukrán hrivnyában denominált ügyletek átszámításából adódó devizaárfolyam-különbözetek miatt. Az exportáló gyártó érvelése szerint ezeket a nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében felmerült költségeket az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjával összhangban kell megállapítani, a vállalat rendes működési körülményeit tükröző felső határértékek mellett.

(173) A Bizottság nem értett egyet ezzel az érveléssel. E veszteségek megfelelően bekerültek a vállalat nyilvántartásába és a vizsgálati időszak során merültek fel. A Bizottság ezért elutasította ezt az igényt, miután az említett veszteségeket a vállalat működésével összefüggő SGA-költségek közé sorolta, és szerepeltette a rendes érték számításában.

(174) A tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó elismerte, hogy a Zaporizhstal SGA-költségeinek számításakor figyelembe vett pénzügyi kiadások megfelelően bekerültek a vállalat nyilvántartásába, és a vizsgálati időszak során merültek fel. Ezután az exportáló gyártó ismételten azzal érvelt, hogy a szóban forgó SGA-költségeket az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja alapján kell megállapítani, mivel a pénzügyi kiadások közül egyesek nem kapcsolódtak a termékek előállításához és/vagy értékesítéséhez. Érvelésének alátámasztására új adatsort nyújtott be, jóval az ellenőrző látogatás lefolytatását és az igény eredeti bejelentését követően. Végül az exportáló gyártó az alaprendelet több olyan rendelkezésére mutatott rá, amelyek az SGA-költségek képzését szabályozzák, és a képzés módjának „észszerűségét" írják elő.

(175) A Bizottság nem értett egyet ezzel az elemzéssel. Az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése szerint az SGA-költségeknek az előállítás és értékesítés tényleges adatain kell alapulniuk. A 2. cikk (6) bekezdésének c) pontja

kizárólag akkor alkalmazható, ha az említett összegek nem állapíthatók meg. Amint azt az exportáló gyártó is elismerte, a nyilvántartásaiban rendelkezésre állnak az SGA-költségekre vonatkozó adatok, és azok magukban foglalják a szóban forgó pénzügyi kiadásokat is. A Bizottságnak el kell utasítania azt az érvelést, hogy a pénzügyi kiadások közül egyesek nem kapcsolódnak a termékek előállításához és/vagy értékesítéséhez. Először is az exportáló gyártó által az állítás alátámasztására benyújtott adatok a vizsgálat e szakaszában nem ellenőrizhetők. Az exportáló gyártónak elegendő ideje volt és előzetes értesítést is kapott az információknak az ellenőrzések során történő átadására, azonban nem használta ki e lehetőséget. Másodszor: a Zaporizhstal tevékenysége kizárólag saját termékeinek előállítására és értékesítésére terjed ki. Az exportáló gyártó a vizsgálat során nem nyújtott be bizonyítékot ennek ellenkezőjéről. Nem helyénvaló az arra való hivatkozás, hogy az SGA-költségeket észszerű módon kell képezni, mivel a Bizottság a szóban forgó SGA-költségeket nem képezte, hanem az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésében foglalt előírásoknak megfelelően megállapította azokat. A Bizottság ezért elutasította ezt az igényt.

(176) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a szóban forgó költségek az üzem általános gazdasági tevékenységéhez kapcsolódnak, nem pedig az érintett termék előállítását és értékesítését magában foglaló tevékenységhez. Az exportáló gyártó azzal érvelt továbbá, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a szóban forgó költségek mellőzésére irányuló kéréssel kapcsolatos bizonyítékokat. Ezt követően az exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság arról sem vett tudomást, hogy az állítás alátámasztására egyáltalán bizonyítékokat nyújtottak be, mivel állítása szerint nem mutattak be bizonyítékot annak ellenkezőjéről, hogy a Zaporizhstal tevékenysége kizárólag saját termékei előállítására és értékesítésére terjed ki. Végül a Bizottságnak az egyes pénzügyi kiadások mellőzésére vonatkozóan benyújtott új adatsorral kapcsolatos észrevételét illetően az exportáló gyártó azt állította, hogy az igényt a dömpingellenes kérdőívre adott válaszban fogalmazta meg, továbbá, hogy a vonatkozó adatokat a válasszal együtt benyújtott auditált jelentés tartalmazta.

(177) A fentiekkel kapcsolatos válaszában a Bizottság figyelembe vette, hogy az exportáló gyártó az állítással kapcsolatban két kérést fogalmazott meg. Az első, a dömpingellenes kérdőívre adott válaszban megfogalmazott, majd a 2017. január 5-i közleményben alátámasztott kérés arra irányult, hogy a Zaporizhstal pénzügyi kiadásait a rendes működési körülmények közötti korábbi szintnek megfelelően igazítsák ki. A második, először a tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételekben 2017. május 2-án, a Zaporizhstal ellenőrzéseit követően megfogalmazott kérés arra irányult, hogy az SGA-költségeket az érintett termék előállításához és/vagy értékesítéséhez állítólagosan nem kapcsolódó kiadások mellőzésével igazítsák ki.

(178) A fenti (175) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Bizottság nem igazíthatja ki a Zaporizhstal pénzügyi kiadásait a rendes működési körülmények közötti korábbi szintnek megfelelően, mivel az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdése szerint az SGA-költségeknek az előállítás és értékesítés tényleges adatain kell alapulniuk. Ezek az adatok a Bizottság rendelkezésére álltak, és azokat Bizottság felhasználta a vonatkozó számításokban. Mivel a végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó nem adott elő új érveket, további indokolás nem szükséges.

(179) A második kérést illetően, amely arra irányult, hogy a Zaporizhstal rendes értékét az érintett termék előállításához és/vagy értékesítéséhez állítólagosan nem kapcsolódó kiadások mellőzésével igazítsák ki, a Bizottság figyelembe vette, hogy a tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételek alapján nem egyértelmű, hogy a kiadások nem kapcsolódnak közvetlenül vagy közvetetten az érintett termék előállításához és/vagy értékesítéséhez. A fent említettek szerint a Bizottság úgy tudja, hogy a Zaporizhstal tevékenysége kizárólag saját termékének előállítására és értékesítésére terjed ki. Pénzügyi kiadásainak ezért valamilyen módon kapcsolódniuk kell e tevékenységekhez. A tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeiben ugyanis az exportáló gyártó olyan elemeket említett az érintett termék előállításához és/vagy értékesítéséhez nem kapcsolódó kiadásként, amelyek pénzforgalmat érintő beruházásokat, a nyersanyagtermelő leányvállalatoknak nyújtott kölcsönöket, valamint alkalmazotti juttatásokból eredő kötelezettségeket foglaltak magukban. A körülmények arra utalnak, hogy e kiadások legalább közvetetten kapcsolódnak az érintett termék előállításához és/vagy értékesítéséhez.

(180) E kérdés behatóbb ellenőrzésére nem volt lehetőség, mivel e kérést csak 2017. május 2-án, jóval a vonatkozó ellenőrző látogatás befejezését (2016. november 24-ét) követően fogalmazták meg. A 2017. január 5-i, vagyis a vonatkozó ellenőrző látogatást követően benyújtott közleményben az exportáló gyártó megemlítette, hogy a kölcsönökkel összefüggő pénzügyi kiadások egy része általános céllal merült fel, és nem kapcsolódik az érintett termék előállításához és értékesítéséhez. Miután nem kérte a kölcsönök mellőzését, az exportáló gyártó az említett időpontban nem közölt további részleteket e kérdéssel kapcsolatban, ugyanakkor fenntartotta az iránti igényét, hogy a Zaporizhstal pénzügyi kiadásait a rendes működési körülmények közötti korábbi szintnek megfelelően igazítsák ki.

(181) Ezt illetően a végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Zaporizhstalnál tett ellenőrző látogatás alkalmával átadta a Bizottságnak „a könyvvizsgálói jelentések teljes és átfogó változatát, amelyek egyértelműen felvetik az üzemben az érintett termék előállításától és értékesítésétől függetlenül felmerült egyéb pénzügyi kiadások kérdését.” Az exportáló gyártó ezt követően azzal érvelt, hogy a Bizottság felhasználhatta volna az alkalmat arra, hogy ellenőrzést végezzen, és szükség esetén további pontosítást kérjen a Zaporizhstal által benyújtott bizonyítékokkal kapcsolatban.

(182) A Bizottság először is figyelembe vette, hogy amint arra az exportáló gyártó is rámutatott, a Zaporizhstal teljes éves jelentéseit az ellenőrző látogatásig nem bocsátották rendelkezésre a dömpingellenes kérdőíven szereplő kérés ellenére. A Bizottság figyelembe vette továbbá, hogy amint azt az ellenőrzést megelőző, 2016. október 27-én kelt levélben közölte az exportáló gyártóval, a látogatás célja a kérdőívekre adott válaszokban szereplő információk ellenőrzése a kérdőíven rögzített adatok forrásdokumentumokkal, költség- és számviteli nyilvántartásokkal, valamint auditált pénzügyi kimutatásokkal való összevetése útján. Annak kérdése, hogy a Zaporizhstal egyes pénzügyi kiadásai állítólagosan nem kapcsolódnak az érintett termék előállításához és értékesítéséhez, csak 2017. május 2-án vetődött fel, azt a 2017. január 5-i közlemény is csak felületesen érintette. Minderre a Zaporizhstal telephelyén tett ellenőrző látogatás befejezését követően került sor. Ezért a Bizottság munkaprogramja az adott ellenőrzés során nem terjedt ki, és nem is terjedhetett ki a kérdés vizsgálatára, valamint a szóban forgó kiadások ellenőrzésére. Az az érv, hogy a termeléshez, illetve értékesítéshez nem kapcsolódó pénzügyi kiadások kérdését azoknak az auditált jelentésekben való szerepeltetésével felvetették, figyelmen kívül hagyja az ellenőrző látogatás célját és a Bizottság abban betöltött szerepét, amelyet az ellenőrző látogatás megkezdése előtt a Bizottság ellenőrzést megelőző levélben közölt az exportáló gyártóval. Mindezt azzal együttesen értelmezve, hogy a teljes auditált jelentéseket csak az ellenőrző látogatás során adták át, továbbá a fent említettek szerint egyáltalán nem világos, hogy a vonatkozó kiadások miért nem kapcsolódnak az érintett termék előállításához és értékesítéséhez, az állítás e részét el kell utasítani.

(183) A fentiekre tekintettel a Bizottság elutasította az állítást.

3.6.2. *Exportár*

(184) Az exportárat a fenti 3.1.2. szakaszban megállapított általános módszertan és különösen az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerint határozták meg. A kapcsolatban álló importőrök közreműködésével végzett értékesítéseknél az exportár képzése az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján történt.

(185) Az exportáló gyártó azt állította, hogy a svájci kereskedő, a Metinvest International SA (a továbbiakban: MISA) csupán a gyártóüzemek exportrészlegeként járt el, mivel az Unióba szállított árukat nem saját maga vámkezeltette. Az exportáló gyártó azt állította továbbá, hogy a kereskedő SGA-költségei és nyeresége (vagy nominális jutalék) alapján levonás nem indokolt, mivel a jelen ügyben az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése nem alkalmazható arra tekintettel, hogy a kereskedő nem az Unióban található.

(186) A Bizottság a svájci kereskedőn keresztül a független vevőknek történő exportértékesítésnél alkalmazott exportárat nem képezte az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján. Ugyanakkor ha a vámkezeltetés felelőssége a vevőt terheli is, ez nem változtat azon, hogy az értékesítést kapcsolatban álló kereskedő végzi, amely SGA-költségeket visel, és amely rendszerint nyereséget kíván elérni a szolgáltatásain. Ezért, amint azt a fenti (194) preambulumbekezdésben megjegyezte, a Bizottság indokoltnak ítélte az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítást.

(187) A tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó azt állította, hogy a MISA nem profitorientált kereskedő, hanem olyan kapcsolatban álló vállalat, amelyet rendszerint egy belső exportértékesítési részleg által ellátott feladatokkal bíztak meg.

(188) A rendelkezésére álló bizonyítékok alapján a Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A MISA profitorientált vállalat, amely saját jellemzése szerint a megfelelő egyensúlyra törekszik a jövedelmezőség, a vevők elégedettsége, valamint a kockázatkezelés között. A MISA tevékenysége nem korlátozódik a Metinvest csoport termékeinek értékesítésére. A MISA és a gyártóüzemek tulajdonosai eltérőek. Végül: a MISA részletes adásvételi szerződéseket köt a gyártóüzemekkel. E szerződések rendelkeznek a felek kötelezettségeinek nem- vagy nem megfelelő teljesítése esetén alkalmazandó szankciókról és a független fél előtti vitarendezésről, amely rendelkezések gyakrabban találhatók meg a független kereskedők közötti szerződésekben, mint egy vállalat gyártó és értékesítési részlegei közötti jogviszonyban. E bizonyítékok alapján a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a MISA és a két gyártóüzem közötti viszony inkább ügynökre, mint integrált értékesítési részlegre jellemző. A fenti (194) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a vonatkozó kiigazítás minden esetben indokolt, amikor a MISA részt vesz egy ügyletben.

(189) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének a MISA-n keresztüli értékesítésre történő alkalmazásából arra következtetett, hogy a Bizottság elfogadja, hogy a MISA a csoport exportértékesítési részlegeként működik. Az exportáló gyártó ismételten ellenezte az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontjának alkalmazását, és azzal érvelt, hogy a MISA nem ügynökként vagy kereskedőként jár el. Ennek hangsúlyozására az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a MISA értékesítésében a nem a csoport által gyártott termékek csupán jelentéktelen részesedéssel bírnak. Az exportáló

gyártó állítása szerint továbbá az, hogy a MISA a megfelelő egyensúlyra törekszik a jövedelmezőség, a vevők elégedettsége, valamint a kockázatkezelés között, hogy részletes adásvételi szerződéseket köt a gyártóüzemekkel, valamint az, hogy saját, az ukrajnai üzemekétől eltérő igazgatóval és személyzettel rendelkezik, a vonatkozó ukrán és svájci jogszabályi előírásoknak való megfelelésből adódik.

(190) A fenti indokolás szerint a Bizottság nem fogadta el, hogy a MISA a csoport exportértékesítési részlegeként járt el. A MISA kapcsolatban álló kereskedőként járt el, ezért a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdését, valamint a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontját együttesen alkalmazta. A MISA értékesítésében továbbá a nem a csoport által gyártott termékek nem csupán jelentéktelen részesedéssel bírnak, bár ez a megállapítás szempontjából önmagában is számottevő fontossággal bír. A MISA jelentős mennyiségben értékesít a csoport részére harmadik felek által előállított termékeket. A (188) preambulumbekezdésben ismertetett bizonyítékokat illetően az exportáló gyártó mindössze azzal érvelt, hogy a felsorolt elemeket jogszabály írja elő, és azok nem ellentétesek a MISA exportrészlegként betöltött szerepével. További részleteket nem közölt azzal kapcsolatban, hogy melyik elemet melyik jogszabály írja elő. Ráadásul az exportáló gyártó nem indokolta meg, hogy az olyan elemek, mint a profitorientáltság (amelyet az exportáló gyártó korábban a tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeiben vitatott), vagy a felek kötelezettségeinek nem- vagy nem megfelelő teljesítése esetén alkalmazandó szankciókról és a független fél előtti vitarendezésről rendelkező szerződések, miért nem ellentétesek a MISA exportrészlegként betöltött szerepével. Ezért erre vonatkozóan további észrevétel nem szükséges.

(191) A fentiekre tekintettel a Bizottság elutasította az állítást.

3.6.3. *Összehasonlítás*

(192) A Bizottság a rendes értéket és az egyetlen exportáló gyártó exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(193) Amennyiben azt a tisztességes összehasonlítás elve megkövetelte, a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazította a rendes értéket és/vagy az exportárat az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek tekintetében. Kiigazításokat hajtott végre az importköltségek tekintetében (0,1–0,7 % közötti mértékben), a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek tekintetében (1–8 % közötti mértékben), a csomagolási költségek tekintetében (0–0,1 % közötti mértékben), a hitelköltségek tekintetében (0–0,7 % közötti mértékben), az eladás utáni költségek tekintetében (0,1–0,4 % közötti mértékben), a bankköltségek tekintetében (0–0,3 % közötti mértékben), valamint a jutalékok tekintetében (0–0,2 % közötti mértékben).

(194) Ezenfelül mivel az Unió részére történő teljes értékesítés a kapcsolatban álló svájci kereskedőn keresztül történt, a Bizottság elvégezte a vonatkozó kiigazítást az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján.

(195) Az exportáló gyártó az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontja értelmében a kereskedelmi szintre vonatkozó kiigazítást igényelt arra hivatkozva, hogy a hasonló termék értékesítési csatornái a belföldi piacon lényegesen eltérnek az érintett termék Unióba irányuló értékesítése során alkalmazottaktól, ami ennélfogva befolyásolj az árak összehasonlíthatóságát. Azzal érvelt továbbá, hogy a funkciók és az árak tekintetében következetes és határozott eltérések vannak a belföldi piacon folytatott kereskedelem és az Unióba irányuló exportértékesítés kereskedelmi szintjei között.

(196) Az exportáló gyártó nem bizonyította, hogy az eladói funkciók és árak tekintetében következetes és határozott eltérések vannak a kereskedelmi szintek között az exportáló ország belföldi piacán. Az exportáló gyártó által szolgáltatott adatok ezt a megállapítást nem támasztották alá. A Bizottság ezért ezt az igényt elutasította.

(197) A tájékoztató dokumentummal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó határozottan ellenezte a fenti indokolást, önkényesnek és megalapozatlannak nevezve azt. Ennek ellenére nem támasztotta alá bizonyítékokkal azt, hogy az eladói funkciók és árak tekintetében következetes és határozott eltérések vannak a kereskedelmi szintek között az exportáló ország belföldi piacán. Ehelyett kizárólag az előírás első elemére összpontosítva azzal érvelt, hogy funkciók és árak tekintetében következetes és határozott eltérések vannak a különböző piacok különböző kereskedelmi szintjein megvalósuló értékesítésekben, ugyanakkor nem vette figyelembe azt az előírást, hogy ezt a belföldi piacra vonatkozóan kell bizonyítani. A Bizottság viszont ellenőrizte az eladó által a belföldi piac különböző kereskedelmi szintjein alkalmazott árakat, következetes és határozott eltérések meglétét azonban nem tudta megállapítani.

(198) Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy ha a Bizottság szerint az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontja nem alkalmazható, akkor a Bizottságnak az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának ii. alpontját kellett volna alkalmaznia. Ennek során a meggyőző bizonyítékokra való hozzávetőleges utalást leszámítva az exportáló gyártó nem mutatott be egyetlen érvet sem az említett rendelkezés alkalmazhatósága mellett. A kereskedelem megfelelő szintjei a belföldi piacon valóban megvoltak, ugyanakkor nem nyert egyértelmű bizonyítást az, hogy bizonyos funkciók az összehasonlításban alapul vett kereskedelmi szinttől eltérő szintre is vonatkoznának. Az említett rendelkezés ezért a jelen ügyben nem alkalmazható.

(199) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételében az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Bizottság indokolása ellentmondásos amiatt, hogy megállapítja a kereskedelem különböző szintjeinek meglétét a belföldi piacon, ugyanakkor állítása szerint az exportáló gyártó nem bizonyította, hogy az eladói funkciók és árak tekintetében következetes és határozott eltérések vannak e szintek között.

(200) A Bizottság nem lát ellentmondást ebben az állításban.

(201) Ezenfelül az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Bizottsághoz benyújtott 2017. január 5-i közleménye tartalmazta a belföldi piacon meglévő különböző kereskedelmi szintek elemzését és összehasonlítását, amelyben meghatározta és összehasonlította a kereskedelem belföldi piacon meglévő szintjeit, és kimutatta az egyes szinteken alkalmazott árak következetes eltérését.

(202) Válaszában a Bizottság rámutatott, hogy az említett közleményben a vállalat egyik gyártóüzemének különböző belföldi értékesítési csatornáit, és nem a kereskedelem szintjeit hasonlította össze. A már eleve hibás összehasonlításban az exportáló gyártó azzal érvelt továbbá, hogy az uniós értékesítési csatornával a leginkább összehasonlítható csatorna a közvetlen értékesítésé, amely belföldi kereskedő közreműködése nélkül zajlik. Az exportáló gyártó nem mutatott be bizonyítékot ennek alátámasztására, miközben az Unió részére történő teljes értékesítése egy kapcsolatban álló svájci kereskedőn (MISA) keresztül történt. A Bizottság ezért fenntartotta azon álláspontját, hogy az exportáló gyártó nem bizonyította, hogy az eladói funkciók és árak tekintetében következetes és határozott eltérések vannak a kereskedelmi szintek között az exportáló ország belföldi piacán.

(203) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó azt állította továbbá, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az exportáló gyártó által a vele kapcsolatban álló MISA exportértékesítéséről benyújtott módosított jegyzéket. A jegyzékben az exportáló gyártó az ügyletek nagy számára vonatkozóan figyelembe vette a Bizottságnak a kereskedelem szintjeinek – a dömpingellenes kérdőívre adott eredeti válaszban pontatlanul szereplő – meghatározásával kapcsolatos megjegyzését. Az exportáló gyártó szerint nem helytálló az a megállapítás, hogy az információt a vizsgálat során későn nyújtotta be, mivel azt a Bizottság szükség esetén a vállalattal az Unión belül kapcsolatban álló szervezeteknél tett ellenőrző látogatásai során is ellenőrizhette volna.

(204) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A MISA értékesítési jegyzékére vonatkozó kiegészítő információkat csak a MISA ellenőrzését követően adták át. A MISA helyszíni ellenőrzését megelőzően, 2017. január 17-i közleményében a Bizottság éppen az ilyen helyzet elkerülése érdekében emlékeztette a vállalatot, hogy ha egy állítás vagy annak bármely vonatkozása ellenőrzést igényel, akkor azt az ellenőrző látogatás előtt kellő időben be kell nyújtani, hogy az ügyet vizsgáló csoport előkészíthesse a látogatás vonatkozó részét. Végül, noha a Bizottság a MISA telephelyén ellenőrizhette az adatokat, ez nem változtat azon a korábban említett megállapításon, amely szerint az exportáló gyártó nem bizonyította, hogy eladói funkció és ár tekintetében következetes és határozott eltérések vannak a kereskedelmi szintek között az exportáló ország belföldi piacán.

(205) A végső nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiben az exportáló gyártó megismételte azon állítását, hogy ha a Bizottság megítélése szerint a vállalat által az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontjának i. alpontjára alapozott állításának alátámasztására benyújtott bizonyítékok nem támasztják alá azt, hogy az eladói funkciók és árak tekintetében következetes és határozott eltérések vannak a kereskedelmi szintek között a belföldi piacon, ugyanezen bizonyítékok alapján a Bizottság a 2. cikk (10) bekezdése d) pontjának ii. alpontja alapján, „[a hazai piacon] a megfelelő szintek hiánya miatt" külön kiigazítást végezhetett volna. A korábban említettek szerint azonban a Bizottság megállapította, hogy a megfelelő szintek megvoltak a belföldi piacon. Az exportáló gyártó nem bizonyította, hogy az eladói funkciók és árak tekintetében következetes és határozott eltérések vannak e szintek között, ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy e szintek megvannak a belföldi piacon. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontja ii. alpontjának alkalmazási feltételei ezért nem teljesültek.

(206) A fentiekre tekintettel a Bizottság elutasította az állítást.

(207) Az exportáló gyártó azt állította továbbá, hogy a tisztességes összehasonlítás érdekében a rendes értéket ki kell igazítani a hasonló terméknek a gyártóüzem és a kapcsolatban álló belföldi kereskedő közötti fuvarozásával összefüggő költségek tekintetében.

(208) Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének e) pontja szerint ki kell igazítani az érintett terméknek és/vagy a hasonló terméknek az exportáló gyártó telephelyéről egy független vevőhöz történő eljuttatásához közvetlenül kapcsolódó költségek különbségeit, amennyiben a felszámított árak az ilyen költségeket tartalmazzák. A rendelkezés nem terjed ki a két kapcsolatban álló fél közötti fuvarozás költségeire, amelyek a rendelkezésre álló adatok alapján nem jelennek meg a független vevőnek felszámított árban. A Bizottság ezért elutasította ezt az igényt.

3.6.4. *Dömpingkülönbözet*

(209) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatala után az exportáló gyártó új adatsort nyújtott be a kapcsolatban álló importőrök értékesítéseire vonatkozóan. Az adatsort a Bizottság ezt követően ellenőrizte. Az új adatok befolyásolták a tájékoztató dokumentumban eredetileg meghatározott dömpingszámítást.

(210) A Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban az exportáló gyártó esetében a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.

(211) Ukrajna nagymértékben együttműködött, mivel a vizsgálati időszakban az Unióba irányuló teljes kivitel több mint 95 %-át az együttműködő exportáló gyártó kivitele tette ki. Ennek alapján a Bizottság az egész országra vonatkozó dömpingkülönbözetet ugyanazon a szinten állapította meg, mint az egyetlen exportáló gyártó esetében.

(212) A dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet
Metinvest Group	19,4 %
Minden más vállalat	19,4 %

4. **KÁR**

4.1. **Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása**

(213) Az Unión belül 17 vállalat szolgáltatott termelési és értékesítési adatokat a legitimációs szakaszban, és jelezte, hogy a vizsgálati időszak alatt gyártotta a hasonló terméket. A panaszból rendelkezésre álló információk alapján e 17 vállalat a hasonló termék uniós termelésének mintegy 90 %-át adja.

(214) A vizsgálati időszak alatt a szóban forgó 17 vállalat mellett még öt másik vállalat foglalkozott a hasonló termék gyártásával.

(215) Egy érdekelt fél azt állította, hogy az Ilva olaszországi gyártó adatainak figyelembevétele az említett vállalat sajátos helyzetére tekintettel ([1]) torzítja a teljes uniós acélágazatot ért kárról alkotott képet, ezért az említett olaszországi gyártó adatait figyelmen kívül kell hagyni. Az alaprendelet 4. cikkének 1. pontja szerint azonban az „uniós gazdasági ágazat" kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a hasonló termékek uniós gyártóinak összességére vagy azok jelentős hányadára vonatkozik. Mivel a Bizottságnak nem volt oka arra, hogy elemzését a gyártók jelentős hányadára korlátozza, a teljes ágazatot kellett vizsgálnia, amelybe az Ilva is beletartozik. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(216) A vizsgálati időszak alatt a teljes uniós termelés mintegy 72,9 millió tonna volt. Ezt az adatot a Bizottság a panaszostól és az összes ismert uniós gyártótól származó információk alapján állapította meg. A (7) preambulumbekezdésben említettek szerint hat uniós gyártót vettek fel a mintába, amelyek a hasonló termék teljes uniós termelésének több mint 45 %-át képviselték. A Bizottság megállapította, hogy a minta reprezentatív.

([1]) Az Európai Bizottság 2016. január 20-án alapos vizsgálatot indított annak értékelésére, hogy az Ilva acélgyártónak juttatott olaszországi állami támogatás megfelel-e az uniós állami támogatási szabályoknak, majd a vizsgálatot 2016. május 15-én meghosszabbította. A vizsgálat 2017. július 3-áig még nem zárult le.

(217) Az uniós gyártók üzleti modellje és vertikális integrációjuk foka eltér. Ennek ellenére az uniós gazdasági ágazat összességében – miként azt a (219) preambulumbekezdés részletesen kifejti – magas fokú vertikális integrációval rendelkező ágazatként jellemezhető.

4.2. **Uniós felhasználás**

(218) A fenti (45) preambulumbekezdésben említett módon az érintett termék több KN-kód, egyebek mellett bizonyos ex kódok alá tartozik. Az uniós felhasználás alábecslésének elkerülése érdekében, illetve tekintettel e kódoknak a teljes felhasználásra gyakorolt nyilvánvalóan elhanyagolható hatására, az uniós felhasználás számítása az ex KN-kódok behozatali volumenét teljeskörűen figyelembe veszi.

(219) mivel az uniós gazdasági ágazat jobbára vertikálisan integrált, az érintett termék pedig többféle, hozzáadott értéket képviselő feldolgozóipari termék – többek között a hidegen hengerelt termékek – gyártásának elsődleges nyersanyagaként szolgál, a kötött és a szabadpiaci felhasználást külön elemezték.

(220) A kötött és a szabadpiac közötti különbségtétel releváns a kárelemzés szempontjából. Emellett a transzferárakat a kötött piacon a csoportokon belül, különböző árpolitikák alapján határozzák meg. Ezzel szemben az uniós szabadpiacra szánt termelés közvetlen versenyben áll az érintett termék behozatalával, és az árak szabadpiaci árak.

(221) Az uniós gazdasági ágazatról alkotott lehetőleg legteljesebb kép érdekében a Bizottság adatokat gyűjtött a hasonló termékkel kapcsolatos teljes tevékenységre vonatkozóan és meghatározta, hogy a termelést belső felhasználásra vagy a szabadpiacra szánták-e. A Bizottság megállapította, hogy a vizsgálati időszak alatt az uniós gyártók teljes termelésének mintegy 58 %-át belső felhasználásra szánták.

(222) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a szerbiai exportáló gyártó megjegyezte, hogy az érintett termék szabadpiaci felhasználása 2015 és a vizsgálati időszak között több mint 1,2 millió tonnával csökkent, továbbá azt, hogy ez 2015 második félévében hatalmas mértékű visszaesésre utal az uniós felhasználásban. A gyártó ezért annak részletesebb vizsgálatát kérte a Bizottságtól, hogy az uniós gazdasági ágazat által a szabadpiaci értékesítésre vonatkozóan szolgáltatott adatok ténylegesen megfelelnek-e a valóságnak.

(223) A Bizottság elemezte az uniós gazdasági ágazat által szolgáltatott értékesítési és felhasználási adatokat, és megerősítette, hogy az uniós gazdasági ágazat által a szabadpiaci felhasználásra vonatkozóan szolgáltatott adatok pontosak és megbízhatók.

4.2.1. *Belső felhasználás az uniós piacon*

(224) A Bizottság az uniós belső felhasználást az Unióban működő összes ismert gyártó általi belső felhasználás és az uniós piacon általuk végzett kötött értékesítés alapján állapította meg. Ezek alapján az uniós belső felhasználás a következőképpen alakult:

1. táblázat

Belső felhasználás az uniós piacon (tonna)

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Belső felhasználás	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Index (2013 = 100)	*100*	*101*	*100*	*100*

Forrás: az Eurofer által kitöltött kérdőív.

(225) A figyelembe vett időszak alatt az uniós belső felhasználás az uniós piacon stabil volt.

4.2.2. *Szabadpiaci felhasználás az uniós piacon*

(226) A Bizottság az uniós szabadpiaci felhasználást a) az Unióban működő összes ismert gyártó által az uniós piacon végzett értékesítés és b) az összes harmadik országból az Unióba irányuló, az Eurostat által jelentett behozatal alapján határozta meg, az érintett országokban működő együttműködő exportáló gyártók által benyújtott adatokat is figyelembe véve. Ezek alapján az uniós szabadpiaci felhasználás a következőképpen alakult:

2. táblázat

Szabadpiaci felhasználás (tonna)

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Szabadpiaci felhasználás	32 292 192	33 139 474	35 156 318	33 930 726
Index (2013 = 100)	*100*	*103*	*109*	*105*

Forrás: az Eurofer által kitöltött kérdőív.

(227) A figyelembe vett időszak alatt az uniós szabadpiaci felhasználás mintegy 5 %-kal nőtt. A növekedés mindenekelőtt a feldolgozóiparban jelentkező gazdasági fellendülésének tudható be.

4.3. **Az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelése, az érintett országokból érkező behozatal volumene és árai**

4.3.1. *Az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelése*

(228) A Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból származó érintett termék behozatalát az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban összesítve kell-e értékelni.

(229) A rendelkezés szerint a több országból érkező behozatalt csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott csekély mértékű különbözetnél, és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; valamint

b) az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése helyénvaló.

(230) Az érintett országokból érkező behozatallal kapcsolatban megállapított dömpingkülönbözeteket a fenti 3. szakasz (Dömping) sorolja fel. E dömpingkülönbözetek mindegyike meghaladja az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott csekély mértékű különbözetet.

(231) A Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal volumene az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében nem volt elhanyagolható. A vizsgálati időszakban az alábbi 3. táblázatban említettek szerint Brazília 1,79 %-os, Irán 3,32 %-os, Oroszország 4,29 %-os, Ukrajna pedig 3,17 %-os piaci részesedéssel rendelkezett.

(232) Ezzel szemben a Szerbiából érkező behozatal volumene az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében elhanyagolhatónak minősült. Sőt, a Szerbiából érkező behozatal volumene a 2015. évi 427 558 tonnáról a vizsgálati időszakban mintegy 354 000 tonnára csökkent, amely csupán 1,04 %-os piaci részesedésnek felel meg. A Bizottság gyakorlata az, hogy elhanyagolhatónak tekinti azt a piaci részesedést, amely a megindítási szakaszban nem éri el az alaprendeletben megállapított 1 %-os küszöbértéket. A jelen ügyben azonban

a Bizottság megállapította, hogy még az 1,04 %-os piaci részesedés is elhanyagolható, mivel a 0,04 %-os eltérés nem tekinthető jelentősnek, különösen annak figyelembevételével, hogy a Szerbiából érkező behozatal volumene arányaiban jelentősen kisebb a négy másik ország mindegyikéből érkező behozatalnál. A Szerbiából érkező behozatal volumene voltaképpen nem egészen a fele a második legalacsonyabb behozatali volumennel rendelkező Brazíliából érkező behozatalénak.

3. táblázat

A behozatal volumene (tonna) és piaci részesedése

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
BRAZÍLIA				
A Brazíliából érkező behozatal volumene	41 895	108 973	580 525	608 541
Brazília piaci részesedése	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
IRÁN				
Az Iránból érkező behozatal volumene	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Irán piaci részesedése	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
OROSZORSZÁG				
Az Oroszországból érkező behozatal volumene	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Oroszország piaci részesedése	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
SZERBIA				
A Szerbiából érkező behozatal volumene	155 055	211 835	427 558	354 145
Szerbia piaci részesedése	0,48 %	0,64 %	1,22 %	1,04 %
UKRAJNA				
Az Ukrajnából érkező behozatal volumene	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Ukrajna piaci részesedése	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
ÉRINTETT ORSZÁGOK				
Az érintett országokból érkező behozatal volumene	2 561 872	3 163 926	4 822 529	4 621 026
Az érintett országok piaci részesedése	7,93 %	9,55 %	13,72 %	13,62 %
Index (2013 = 100)	*100*	*120*	*173*	*172*

Forrás: Eurostat. A piaci részesedések megállapítása a behozatali volumen és a 2. táblázat szerinti uniós szabadpiaci felhasználás összehasonlítása alapján történt.

(233) A végső nyilvánosságra hozatalt követően, valamint a 2017. július 27-i meghallgatás során a panaszos azzal érvelt, hogy a Szerbiából érkező behozatalt összesítve kell értékelni a négy másik országból érkező behozatallal, mivel a Szerbiából érkező behozatal meghaladta az 1 %-os csekély mértékű szintet. Álláspontja szerint az 1 %-os küszöbérték esetében nem tehető kivétel függetlenül attól, hogy az attól való eltérés milyen kis mértékű.

(234) A Bizottság ezt az állítást elutasította. Az arra vonatkozó döntés során, hogy indokolt-e a behozatal összesített értékelése, az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt összes szempontot figyelembe kell venni. Az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése nem rendelt meghatározott súlyt e szempontok egyikéhez sem. Igaz, hogy egy adott országból érkező behozatal nem összesíthető, ha annak volumene elhanyagolható, ennek ellenkezője viszont nem jelenti azt, hogy az összesítés ebből kifolyólag kötelező lenne. Ezenfelül az alaprendelet nem határoz meg konkrét elhanyagolhatósági küszöbértéket. Az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdése támpontul szolgálhat ugyan a behozatali volumen elhanyagolható szintjének megállapításához, a 3. cikk (4) bekezdése ugyanakkor hivatkozás útján nem tartalmazza e küszöbértékeket. Sőt, a bekezdés megfogalmazása kellő rugalmasságot enged a Bizottságnak eseti elemzés elvégzésére, figyelembe véve azt, hogy a 0,04 %-os „többletvolumen” nem számottevő.

(235) Ezenkívül a Bizottság megállapította, hogy a szerbiai exportárak eltérései az alábbi okokból tértek el a négy másik érintett ország exportáraitól:

— annak ellenére, hogy a szerbiai átlagos értékesítési árak szintén csökkentek a figyelembe vett időszak alatt, a vizsgálati időszak alatt a szerbiai átlagos értékesítési ár (365 EUR/tonna) volt a legmagasabb, és jelentősen meghaladta Brazília, Irán, Oroszország és Ukrajna átlagos értékesítési árait, amelyek az alábbi 4. táblázat szerint 319 EUR/tonna és 346 EUR/tonna között változtak; valamint

— a szerbiai átlagos értékesítési ár azóta is jelentősen meghaladja a négy másik érintett ország átlagos értékesítési árait.

4. táblázat

Importárak (EUR/tonna)

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
BRAZÍLIA				
A Brazíliából érkező dömpingelt behozatal átlagára	461	433	386	346
Index (2013 = 100)	*100*	*94*	*84*	*75*
IRÁN				
Az Iránból érkező dömpingelt behozatal átlagára	454	415	369	316
Index (2013 = 100)	*100*	*91*	*81*	*70*
OROSZORSZÁG				
Az Oroszországból érkező dömpingelt behozatal átlagára	448	431	387	324
Index (2013 = 100)	*100*	*96*	*86*	*72*
SZERBIA				
A Szerbiából érkező dömpingelt behozatal átlagára	468	442	400	365
Index (2013 = 100)	*100*	*94*	*86*	*78*
UKRAJNA				
Az Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal átlagára	429	415	370	319
Index (2013 = 100)	*100*	*97*	*86*	*74*
ÉRINTETT ORSZÁGOK				
Az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal átlagára	443	424	380	327
Index (2013 = 100)	*100*	*96*	*86*	*74*

Forrás: Eurostat.

(236) E tekintetben az ármeghatározás és az elhanyagolható volumen együttes figyelembevételével elmondható, hogy a szerbiai exportáló gyártó az érintett termék vonatkozásában inkább árkövető, mint ármeghatározó. Erre utal az is, hogy a 2015 és a vizsgálati időszak közötti szerbiai árcsökkenés arányaiban is kisebb a négy másik érintett országban tapasztalt árcsökkenéshez képest.

(237) A végső nyilvánosságra hozatalt követően, a 2017. július 27-i meghallgatás során (lásd a (33) preambulumbekezdést) a panaszos felkérte a Bizottság szolgálatait, hogy adja át az alákínálás és az áron aluli értékesítés szerb exportáló gyártóra vonatkozó adatait annak érdekében, hogy felülvizsgálhassa a Bizottságnak a (235) és (236) preambulumbekezdésben foglalt azon állításait, hogy a szerb exportáló gyártó inkább árkövető, mint ármeghatározó. A panaszos álláspontja szerint továbbá nincs bizonyíték arra, hogy Szerbia árkövető lenne.

(238) A Bizottság megjegyzi, hogy a fentiekben az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal átlagárát hozta nyilvánosságra. Az adatok alapján a szerb importárak voltak a legmagasabbak 2013-ban (468 EUR/tonna), ahogyan a következő években is, egészen a vizsgálati időszak áráig (365 EUR/tonna). Ezenkívül a fenti 4. táblázat indexéből látható, hogy a 100 %-os referenciaévhez (2013) képest a szerb árak 78 %-ra csökkentek relatív értelemben, míg a másik négy ország esetében 75 %-ra (Brazília), 70 %-ra (Irán), 72 %-ra (Oroszország) és 74 %-ra (Ukrajna). A panaszos így felülvizsgálhatta a Bizottság azon megállapítását, hogy a szerb exportáló gyártó nem ármeghatározó hanem inkább árkövető volt mind az importár, mind annak 2013 és a vizsgálati időszak közötti viszonylagos csökkenése tekintetében. A Bizottság ennek értékeléséhez nem használt fel alákínálásra és áron aluli értékesítésre vonatkozó adatokat, mivel az alákínálásra és áron aluli értékesítésre vonatkozó számítások csupán pillanatképet adnak a vizsgálati időszakról, így nem alkalmasak a többéves tendencián alapuló ár-összehasonlításhoz. Mivel a panaszos a fenti (235) és (236) preambulumbekezdésben foglalt állítások felülvizsgálatán túlmenően nem nevezett meg egyéb indokot arra, hogy miért szükséges az alákínálásra és áron aluli értékesítésre vonatkozó adatok végső nyilvánosságra hozatala, a Bizottság elutasította a kérést.

(239) Tekintettel arra, hogy a panaszos nem vitatta a 4. táblázatban közölt adatokat, a Bizottság megerősítette azon megállapítását, hogy a szerb exportőr csak követte a mások által meghatározott ártendenciát, semmint ármeghatározóként agresszív árazási stratégiát követett volna.

(240) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Szerbiából érkező behozatal nem értékelhető a négy másik országból érkező behozatallal összesítve. Miután megállapítást nyert, hogy a Szerbiából érkező behozatal csekély mértékű, a Szerbiából származó melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalával kapcsolatban nem szükséges védelmi intézkedés. Ennek megfelelően az alaprendelet 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban meg kell szüntetni a Szerbiából érkező behozatallal kapcsolatos vizsgálatot.

(241) A Bizottság értékelte továbbá a négy másik érintett országból érkező dömpingelt behozatalok közötti verseny feltételeit, valamint a dömpingelt behozatalok és a hasonló termék közötti verseny feltételeit, és megállapította, hogy e feltételek hasonlóak voltak. A behozott termékek ugyanis egymással és az Unióban gyártott hasonló termékkel versenyeztek. A termékek egymással helyettesíthetőek, és azokat az Unióban hasonló értékesítési csatornákon keresztül forgalmazták, továbbá hasonló kategóriájú végfelhasználóknak értékesítették.

(242) A vizsgálat megindítását követően több fél nyújtott be észrevételt az érintett országokból érkező behozatal hatásainak összesített értékelésével kapcsolatban. Ukrajna Európai Unió mellett működő képviselete, Oroszország ipari és kereskedelmi minisztériuma, valamint két brazíliai exportáló gyártó vitatta azt, hogy indokolt lenne az országából érkező behozatal összesített értékelése a többi vizsgált országból érkező behozatallal, és azt állította, hogy az országából érkező behozatal nem összesíthető a többi országéval. Ukrajna Európai Unió mellett működő képviselete azzal érvelt, hogy a többi országgal szemben az Ukrajnából érkező behozatali volumen a 2011–2016 közötti időszakban stabil volt, továbbá, hogy lényeges különbség van egyrészt az Ukrajnából érkező behozatal, másrészt a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Szerbiából érkező behozatal földrajzi szerkezete között. Oroszország ipari és kereskedelmi minisztériuma szerint teljeskörűen értékelni szükséges a verseny feltételeit. Az oroszországi exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a figyelembe vett időszakban a tőle érkező behozatal valójában csökkent, a tőle érkező behozatal részben kötött, csoporton belüli szállítás, amely így nem kerül az uniós szabadpiacra, továbbá, hogy az általa értékesített terméktípusok eltérőek. Ezenkívül az egyik brazíliai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy eltérő ártendencia jellemzi, továbbá, hogy a tőle érkező behozatal forgalmazása a négy másik érintett országból érkező behozatalhoz képest eltérő értékesítési csatornákon keresztül történik. Egy másik brazíliai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Brazíliából érkező behozatal elhanyagolható, továbbá, hogy a Brazíliából érkező behozatalt a négy másik érintett országból érkező behozatalhoz képest volumen, piaci részesedés és ár tekintetében eltérő tendencia jellemzi.

(243) A Bizottság elutasította ezeket az érveket. A figyelembe vett időszak alatt az Oroszországból és Ukrajnából az Unióba érkező behozatal abszolút volumen tekintetében bővült. Ezenfelül még ha a behozatal volumene csökkent volna is a figyelembe vett időszakban, ez nem szempont annak meghatározásában, hogy a behozatal volumene az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében elhanyagolható-e.

(244) A Bizottság a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal és a hasonló termék közötti verseny feltételeit az alábbi okokból hasonlónak értékelte.

a) Először is Brazília, Irán, Oroszország és Ukrajna valamennyi együttműködő exportáló gyártója hasonló értékesítési csatornát működtetett, és az értékesítést vagy közvetlenül, vagy a vele az Unión belül vagy azon kívül kapcsolatban álló kereskedőn/importőrön keresztül végezte. Az Unióban az uniós acélgyártók is hasonló értékesítési csatornákat működtettek. A négy másik érintett országból érkező importtermékek ezért egymással és az Unióban gyártott érintett termékkel versenyeztek.

b) Másodszor: a Bizottság a behozatal teljes volumenét vizsgálta attól függetlenül, hogy az tartalmazott-e csoporton belüli szállítást. Ilyen behozatal hiányában a vállalatok a hasonló terméket – miután nyersanyagról van szó – valószínűleg az uniós szabadpiacon elérhető egyéb forrásokból, többek között az uniós gazdasági ágazat által előállított hasonló termék formájában szerezték volna be.

c) Ezenfelül a (264) preambulumbekezdésben foglalt táblázatnak megfelelően hasonló csökkenő ártendencia volt megfigyelhető Brazíliában, Iránban, Oroszországban és Ukrajnában is.

d) Az exportáló gyártók terméktípusait az uniós gyártók is gyártották és értékesítették. Ezért az exportáló gyártók terméktípusai nem különböztek az uniós gyártók által értékesített típusoktól.

e) A (262) preambulumbekezdésben foglalt táblázatban bemutatott oroszországi volumeneket illetően az Oroszországból érkező behozatal abszolút volumen és piaci részesedés tekintetében egyaránt bővült.

(245) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal hatásaival kapcsolatos összesített értékelés elvégzésének feltételei teljesülnek. Ennek megfelelően a Bizottság az említett behozatalokat a kármeghatározás céljából összesítetten vizsgálta.

(246) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a Bizottsághoz több beadvány érkezett az érintett országok összesített értékelésével kapcsolatban, amelyekkel a Bizottság az alábbi preambulumbekezdésekben foglalkozik.

(247) A panaszos azzal érvelt, hogy a Szerbiából érkező behozatal miatt hasonló kár érte az uniós gyártókat, mint a négy másik országból érkező behozatal esetében. Ezt illetően a panaszos arra hivatkozott, hogy a Szerbiából érkező behozatal 2013 és a vizsgálati időszak között abszolút volumen és piaci részesedés tekintetében egyaránt bővült, a szerbiai árak ugyanebben az időszakban szintén csökkentek, továbbá, hogy a Szerbiából érkező behozatalt a vizsgálati időszak alatt jelentős alákínálás jellemezte az uniós gyártókhoz képest. A panaszos azt állította továbbá, hogy a Szerbiából érkező behozatal piaci részesedése 1,04 %, amely éppen meghaladja az alaprendelet 5. cikke (7) bekezdésében megállapított 1 %-os küszöbértéket. A panaszos emellett a kijátszás potenciális kockázatára is hivatkozott, mivel az egyetlen szerbiai exportáló gyártó kínai anyavállalata a Szerbiával kapcsolatos vizsgálat megszűntetésével lehetőséget kap arra, hogy szerbiai leányvállalatán keresztül értékesítsen az Unióba.

(248) A Bizottság az alábbi okokból elutasította azt az állítást, hogy a Szerbiából érkező behozatal miatt hasonló kár érte az uniós gyártókat, mint a négy másik országból érkező behozatal esetében.

— Először megállapítást nyert, hogy a szerb behozatali volumen csekély mértékű. Ennek megfelelően elhanyagolható, így nem okozhat kárt az uniós gazdasági ágazatnak. Az, hogy a vizsgálati időszak alatt a szerbiai átlagos értékesítési árak jelentősen meghaladták a négy másik érintett ország átlagos értékesítési árait, ugyancsak arra utal, hogy az ilyen alacsony behozatali volumen nem okozhat kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

— Másodszor: az 1 % feletti piaci részesedés (1,04 %) gyakorlatilag megegyezik az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében az elhanyagolható piaci részesedésre vonatkozóan megállapított küszöbértékkel. Az „elhanyagolható” kifejezés arra utal, hogy a Bizottság az összesítés értékelése során rendelkezik bizonyos mértékű mérlegelési jogkörrel a behozatali volumenek elemzésekor. Ebben az ügyben a (234) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a 0,04 %-os eltérés sem abszolút volumen tekintetében, sem arányaiban nem tekinthető számottevőnek.

— Végül a kijátszás potenciális kockázatát illetően a Bizottság figyelembe vette, hogy az egyetlen szerbiai exportáló gyártó tényleges termelési volumenét és termelési kapacitását bejelentették a Bizottság szolgálatainál. A Bizottság ezért különleges figyelmet fordít a kijátszás potenciális kockázatára, és szorosan figyelemmel kíséri a kereskedelmi minta megváltozásának valamennyi olyan jelét, amely a Szerbiából kiinduló potenciális kijátszásra utalhat. Kisebb jelentőségű a szerbiai exportáló gyártó azon állítása, hogy elsődleges stratégiája a belső kereslet és a balkán országok regionális keresletének ellátása.

(249) Két, a mintában szereplő brazíliai exportáló gyártó azt állította továbbá, hogy az alábbi két preambulumbekezdésben foglalt okokból nem indokolt a Brazíliából érkező behozatalnak az Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatallal összesített értékelése.

(250) Egyikük azzal érvelt, hogy a Brazíliából érkező behozatal több mint egyharmada nem versenyez az Iránból, Oroszországból és Ukrajnából származó termékekkel, ami azt bizonyítja, hogy a Brazíliából érkező behozatal értékesítési csatornái eltérnek az Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatalétól. Az exportáló gyártó azzal érvelt továbbá, hogy Szerbiához hasonlóan a brazíliai árak lényegesen magasabbak voltak az iráni, orosz és ukrán átlagáraknál, továbbá, hogy a brazíliai exportáló gyártók szintén inkább árkövetők, mint ármeghatározók. Végül azt állította, hogy a brazíliai gyártók egyike sem kínált az uniós gazdasági ágazat árai alá.

(251) A másik brazíliai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az összesített értékelés nem indokolt egyrészt – Szerbiához hasonlóan – az elhanyagolható brazil behozatali volumen miatt, másrészt az eltérő versenyfeltételek miatt. E tekintetben az elhanyagolható volumeneket illetően a brazíliai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy Brazília piaci részesedése az 1 %-os küszöbértéket csak 2015-től lépte túl, és a vizsgálati időszak alatt is csupán 1,79 %-ot tett ki. Behozatali volumene továbbá túl csekély ahhoz, hogy hozzájáruljon a kárhoz, így szintén nem tekinthető számottevőnek. Az eltérő versenyfeltételeket illetően arra hivatkozott, hogy a vizsgálati időszak alatt az érintett termék Brazíliából érkező behozatalának közel 60 %-át kapcsolatban álló európai vállalatok részére történő értékesítés vagy átadás tette ki, amely nem versenyzett közvetlenül a szabadpiacra szánt termékekkel, így versenyfeltételei is eltérőek voltak. Vitatta továbbá a Bizottságnak a tájékoztató dokumentumban foglalt azon állítását, hogy a Brazíliából érkező behozatal és a hasonló uniós termék egymással helyettesíthetők. Ezzel összefüggésben azzal érvelt, hogy a brazíliai exportáló gyártók elsősorban a melegen síkhengerelt acéltermékek kereskedelmi típusait exportálják, amelyek eltérő fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, továbbá végfelhasználásuk is eltérő az uniós gazdasági ágazat által értékesített termékekhez képest, amelyek között főként a melegen síkhengerelt acéltermékek csúcsminőségű típusai találhatók. Vitatta továbbá azt, hogy a brazíliai exportáló gyártók hasonló értékesítési csatornákkal rendelkeznének, mint a többi érintett ország exportáló gyártói. Azzal érvelt, hogy ezek a gyártók közvetlenül az uniós szabadpiac független vevőinek értékesítenek, szemben a Brazíliából érkező behozatal többségével. Végül az árakkal kapcsolatban hasonló észrevételt tett ahhoz, amelyet a másik brazíliai exportáló gyártó adott elő.

(252) A Bizottság az alábbi megfontolásokból elutasította a mintában szereplő két brazíliai exportáló gyártó érveit.

(253) Először is a Bizottság a felhasználás meghatározásakor a Brazíliából érkező teljes behozatalt vizsgálta attól függetlenül, hogy az tartalmazott-e csoporton belüli szállítást. Ennek oka, hogy ilyen behozatal hiányában a vállalatok a melegen síkhengerelt acéltermékeket valószínűleg az uniós szabadpiacon elérhető egyéb forrásokból, többek között az uniós gazdasági ágazat által előállított hasonló termék formájában szerezték volna be.

(254) Másodszor: Brazília értékesítési csatornái az értékesítések egy részét tekintve nem különböznek Irán, Oroszország és Ukrajna értékesítési csatornáitól. Brazília, Irán, Oroszország és Ukrajna valamennyi együttműködő gyártója hasonló értékesítési csatornát működtet, és az értékesítést vagy közvetlenül, vagy a vele az Unión belül vagy azon kívül kapcsolatban álló kereskedőn/importőrön keresztül végzi. Ezenkívül azt az érvet illetően, hogy a vizsgálati időszak alatt az érintett termék Brazíliából érkező behozatalának 60 %-át kapcsolatban álló európai vállalatok részére történő értékesítés vagy átadás tette ki, amely nem versenyzett közvetlenül a szabadpiacra szánt termékekkel, így versenyfeltételei is eltérőek voltak, a következők mondhatók el. Az érintett termék oroszországi exportáló gyártóktól érkező behozatalát részben kapcsolatban álló európai vállalatok részére további feldolgozás céljából történő értékesítés tette ki. Következésképpen ezek az exportáló gyártók azonos versenyfeltételekkel szembesülnek.

(255) Harmadszor: a 4. táblázatban foglaltaknak megfelelően a Bizottság megállapította, hogy a brazíliai árak magasabbak mint az Irán, Oroszország és Ukrajna által alkalmazott átlagárak. Ettől függetlenül a 4. táblázatból látható az is, hogy a figyelembe vett időszak alatt, tehát a 2013., 2014. és 2015. évben és a vizsgálati időszak alatt a brazíliai árak következetesen alacsonyabbak voltak a szerbiai importáraknál.

(256) Negyedszer: azon érvet illetően, hogy a brazíliai exportáló gyártók szintén inkább árkövetők mint ármeghatározók, a szerbiai exportáló gyártó árát a Bizottság az elhanyagolható exportvolumennel együttesen értékelte. Emiatt Brazíliára vonatkozóan nem vonható le ugyanez a következtetés.

(257) Ötödször: a volumeneket illetően a 3. táblázatban foglaltak szerint a Brazíliából érkező import a vizsgálati időszak alatt 608 541 tonna volt, szemben a Szerbiából érkező 354 145 tonnával. Ennek megfelelően a Brazíliából származó melegen síkhengerelt acéltermékek behozatali volumene több mint 70 %-kal magasabb volt a Szerbiából érkező behozatalnál, és Szerbia 1,04 %-os piaci részesedésével szemben 1,79 %-os részesedésnek felelt meg. Következésképpen a Brazíliából érkező behozatal nem minősült elhanyagolhatónak.

(258) Végül: a brazíliai exportáló gyártók eltérő termékösszetételére vonatkozó állítást illetően e gyártók termékei egyértelműen közvetlenül az uniós termékkel, valamint a más exportáló gyártók által előállított termékekkel versenyeztek. Az exportáló gyártó állításával szemben a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy az érintett termék valamennyi típusát, ideértve a brazíliai exportáló gyártók által értékesített terméktípusokat az uniós gyártók is gyártották és értékesítették. E tekintetben a Bizottság figyelembe vette, hogy a három brazíliai exportáló gyártó által értékesített összes terméktípus több mint 99,9 %-át a vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő uniós gyártók is értékesítették. Az összesített értékelés továbbá teljes országra és az érintett termék teljes körére kiterjedően készül ahelyett, hogy az érintett terméknek csak bizonyos típusát venné figyelembe.

(259) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a CSN brazíliai exportáló gyártó megismételte, hogy a Brazíliából érkező behozatal értékesítési csatornái és importárai jelentősen eltérnek az Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal áraitól. Az értékesítési csatornákat illetően megemlítette, hogy leányvállalata, a Lusosider nem kereskedő és nem egyszerű importőr, hanem a melegen síkhengerelt acéltermékek felhasználója. Érvelése szerint különösen az NLMK Europe helyzete eltérő a Lusosideréhez képest. Megemlítette továbbá, hogy a Lusosider nem fért hozzá könnyen az uniós piacon értékesített melegen síkhengerelt acéltermékekhez. Az importárakat tekintve megemlítette, hogy a Brazíliából érkező behozatal ártendenciája a Szerbiából érkező behozatal növekvő ártendenciáját követte.

(260) A Bizottság elutasította az állításokat azok megalapozatlansága miatt. Az értékesítési csatornákat illetően voltak olyan, az NLMK-tól eltérő orosz anyavállalattal rendelkező lettországi és lengyelországi leányvállalatok, amelyek a vizsgálati időszakban részben az orosz anyavállalattól beszerzett melegen síkhengerelt acéltermékeket használták fel, illetve dolgozták fel bizonyos mértékig. Ezenfelül azon állítás ellenére, hogy a Lusosider nem fért hozzá könnyen az uniós piacon értékesített melegen síkhengerelt acéltermékekhez, a Bizottság egy meghallgatás során azt a tájékoztatást kapta, hogy a Lusosider a vizsgálati időszak alatt egyéb beszerzési forrásokkal is rendelkezett, többek között Törökországban, Tajvanon és Oroszországban. A Bizottságnak továbbá nem állnak rendelkezésére bizonyítékok arról, hogy az uniós gyártók ne lettek volna hajlandók szállítani a Lusosidernek, és erre vonatkozóan a Lusosider sem nyújtott be bizonyítékot. Az árakat illetően a Bizottság emlékeztet továbbá arra, hogy a figyelembe vett időszak alatt, tehát a 2013., 2014. és 2015. évben és a vizsgálati időszak alatt a brazíliai árak következetesen alacsonyabbak voltak a szerbiai importáraknál (lásd a (235) preambulumbekezdést). A Bizottság ezért nem fogadta el a brazil exportáló gyártó azon kérését, hogy a Brazíliából érkező behozatalt ne értékeljék a három másik országból érkező behozatallal összesítve.

(261) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a négy másik országra vonatkozóan a 3. cikk (4) bekezdésében meghatározott összes követelmény teljesül, így a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatalt összesítve vizsgálta a kár megállapítása céljából.

4.3.2. *A Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal volumene és piaci részesedése*

(262) A Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából az Unióba irányuló behozatal a következőképpen alakult:

5. táblázat

A behozatal volumene (tonna) és piaci részesedése

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
BRAZÍLIA				
A Brazíliából érkező behozatal volumene	41 895	108 973	580 525	608 541
Index (2013 = 100)	*100*	*260*	*1 386*	*1 453*
Brazília piaci részesedése	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
Index (2013 = 100)	*100*	*253*	*1 273*	*1 382*
IRÁN				
Az Iránból érkező behozatal volumene	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Index (2013 = 100)	*100*	*421*	*811*	*901*

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Irán piaci részesedése	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
Index (2013 = 100)	*100*	*410*	*745*	*857*
OROSZORSZÁG				
Az Oroszországból érkező behozatal volumene	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Index (2013 = 100)	*100*	*103*	*129*	*109*
Oroszország piaci részesedése	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
Index (2013 = 100)	*100*	*101*	*118*	*104*
UKRAJNA				
Az Ukrajnából érkező behozatal volumene	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Index (2013 = 100)	*100*	*104*	*120*	*119*
Ukrajna piaci részesedése	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
Index (2013 = 100)	*100*	*101*	*110*	*113*
ÉRINTETT ORSZÁGOK				
Az érintett országokból érkező behozatal volumene	2 406 816	2 952 091	4 394 970	4 266 880
Index (2013 = 100)	*100*	*123*	*183*	*177*
Az érintett országok piaci részesedése	7,45 %	8,91 %	12,50 %	12,57 %
Index (2013 = 100)	*100*	*120*	*168*	*169*

Forrás: Eurostat. A piaci részesedések megállapítása a behozatali volumen és a 2. táblázat szerinti uniós szabadpiaci felhasználás összehasonlítása alapján történt.

(263) A fenti táblázat azt mutatja, hogy az érintett országokból érkező behozatal abszolút volumen tekintetében jelentősen növekedett a figyelembe vett időszak alatt. Ezzel párhuzamosan csaknem 5 százalékponttal nőtt az Unióba irányuló behozataluk teljes piaci részesedése a figyelembe vett időszak alatt (a 2013. évi 7,45 %-ról 12,57 %-ra, ami 69 %-os növekedésnek felel meg).

4.3.3. *Az érintett országokból érkező behozatal árai és áralákínálás*

(264) A Bizottság a behozatal árait az Eurostat adatai alapján határozta meg. A Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából az Unióba irányuló behozatal súlyozott átlagára a következőképpen alakult:

6. táblázat

Importárak (EUR/tonna)

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
BRAZÍLIA				
A Brazíliából érkező dömpingelt behozatal átlagára	461	433	386	346
Index (2013 = 100)	*100*	*94*	*84*	*75*

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
IRÁN				
Az Iránból érkező dömpingelt behozatal átlagára	454	415	369	316
Index (2013 = 100)	*100*	*91*	*81*	*70*
OROSZORSZÁG				
Az Oroszországból érkező dömpingelt behozatal átlagára	448	431	387	324
Index (2013 = 100)	*100*	*96*	*86*	*72*
UKRAJNA				
Az Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal átlagára	429	415	370	319
Index (2013 = 100)	*100*	*97*	*86*	*74*
ÉRINTETT ORSZÁGOK				
Az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal átlagára	442	423	378	323
Index (2013 = 100)	*100*	*96*	*86*	*73*

Forrás: Eurostat.

(265) Az érintett országokból érkező behozatal átlagárai a 2013. évi 442 EUR/tonnáról a vizsgálati időszak alatti 323 EUR/tonnára csökkentek. A figyelembe vett időszak alatt a dömpingelt behozatal átlagos egységára 27 %-os csökkenést mutatott.

(266) A vizsgálati időszak alatti áralákínálás meghatározásához a Bizottság az alábbi tényezőket hasonlította össze:

a) a hat uniós gyártó által az Unió szabadpiacán független vevők számára történő értékesítés során alkalmazott, terméktípusonkénti értékesítési árak gyártelepi szintre igazított súlyozott átlaga; valamint

b) az érintett ország együttműködő gyártóitól érkező behozatal uniós piacon, első független vevő számára történő értékesítése során alkalmazott, uniós határparitáson számított, terméktípusonkénti CIF-árak megfelelő súlyozott átlaga, megfelelőképpen kiigazítva a behozatal utáni költségek tekintetében.

(267) Az árakat terméktípusonként, a kereskedelem azonos szintjén megvalósuló ügyleteket vizsgálva, az adatokat szükség esetén kiigazítva, a kedvezmények és árengedmények levonása után hasonlították össze. Az összehasonlítás eredményét az uniós gyártók vizsgálati időszak alatt lebonyolított forgalmának százalékában fejezték ki. A legjelentősebb kiigazítások a leszállítási költségekhez (a mintában szereplő uniós gyártónként 3,4 % és 8,9 % közötti kiigazítások), a hitelköltségekhez (0,1–0,4 %), illetve az árengedményekhez (0,1–2 %) kapcsolódtak.

(268) A (16) preambulumbekezdésben említettek szerint mindössze egy független importőr válaszolt a kérdőívre. Az ennél a független importőrnél tartott ellenőrzés során gyűjtött bizonyítékok alapján ehhez még behozatal utáni költségként hozzáadódott 7 EUR/tonna.

(269) A fentiek alapján megállapítást nyert, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók többségétől érkező dömpingelt behozatal esetében az áralákínálás 8,45–17,74 % volt az uniós gazdasági ágazat áraihoz képest (lásd az alábbi táblázatot). A Bizottság nem minden brazíliai vállalat esetében állapított meg alákínálást.

7. táblázat

Alákínálási különbözetek

Ország	Vállalat	Alákínálási különbözet
Brazília	ArcelorMittal Brasil S.A és Aperam Inox América do Sul S.A.	– 3,30 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	– 6,95 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	– 0,12 %
Irán	Mobarakeh Steel Company	8,45 %
Oroszország	Novolipetsk Steel	8,87 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	14,0 %
	PAO Severstal	17,74 %
Ukrajna	Metinvest Group	8,45 %

(270) A tájékoztató dokumentum közzétételét követően a panaszos és az iráni exportáló gyártó ellentmondásra hívta fel a figyelmet a tájékoztató dokumentumban és a tájékoztató dokumentum egyik mellékletében foglalt információk között. A dokumentum szerint az iráni vállalatnál nem állapítottak meg alákínálást, míg az egyik vonatkozó melléklet ugyanannál a vállalatnál 8,45 %-os alákínálási különbözetet mutatott ki.

(271) Ezen észrevételekre reagálva a Bizottság megerősíti, hogy a tájékoztató dokumentum tévesen hivatkozott az iráni vállalatra, és a mellékletben közölt alákínálási különbözet a helyes.

(272) A végső nyilvánosságra hozatalt követően az Usiminas brazíliai exportáló gyártó azt állította, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése előírja, hogy a Bizottság érdemben vizsgálja a dömpingelt behozatal árhatását, és mérlegelje, hogy lényeges áralákínálásra került-e sor. A vizsgálat nem korlátozódhat egyszerű matematikai összehasonlításra: dinamikusan értékelnie kell az árak alakulását, valamint a dömpingelt behozatal árai és a belföldi hasonló termék árai közötti kapcsolatban az időszak alatt megfigyelhető tendenciákat.

(273) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Először a (295) preambulumbekezdésben foglalt táblázatban közölte az uniós gyártók által felszámított uniós szabadpiaci értékesítési egységárak súlyozott átlagát. Ezután a (297) preambulumbekezdésben említettek szerint megállapította, hogy az uniós gyártók kénytelenek voltak követni a lefelé tartó árspirált, és értékesítési áraikat jelentős mértékben csökkenteni, különösen 2015 során és a vizsgálati időszakban. Mivel az érintett termék alapanyag, az uniós gyártók kénytelenek voltak követni a lefelé tartó árspirált. A (387) preambulumbekezdés hasonló megállapításokat tartalmaz a Bizottság részéről. Ezenkívül hivatkozik az egyéb tényezőkre vonatkozóan végzett elemzésére, amelyek sem önmagukban, sem együttesen nem szüntették meg a dömpingelt behozatalok közötti ok-okozati összefüggést (lásd a (390) preambulumbekezdést). A Bizottság elemzése tehát nem szorítkozott egyszerű matematikai összehasonlításra. Végül, de nem utolsósorban sem a brazíliai exportáló gyártó nem fogalmazott meg, sem a Bizottság nem ismer arra vonatkozó érvet, hogy a kiegészítő vizsgálattal az érintett termék nyersanyag jellegére tekintettel miért válnának jelentőségteljesebbé az alákínálás elemzésének eredményei.

4.4. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.4.1. *Általános megjegyzések*

(274) A dömpingelt behozatal uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásának vizsgálata az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésével összhangban magában foglalta valamennyi olyan gazdasági mutató értékelését, amely a figyelembe vett időszak alatt hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(275) A makrogazdasági mutatókat (termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, készletek, növekedés, piaci részesedés, foglalkoztatás, termelékenység és a dömpingkülönbözetek nagysága) a teljes uniós gazdasági ágazat szintjén értékelték. Az értékelés a panaszos által benyújtott információkon alapult, amelyeket az uniós gyártók által szolgáltatott adatok és a rendelkezésre álló hivatalos statisztikák (Eurostat) adatainak egybevetésével ellenőriztek.

(276) A mikrogazdasági mutatók (értékesítési árak, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése, tőkebevonási képesség, bérek és termelési költség) elemzését a mintában szereplő uniós gyártók szintjén végezték. Az értékelés a tőlük származó, megfelelően ellenőrzött információkon alapult.

(277) Az uniós gazdasági ágazatról alkotott lehetőleg legteljesebb kép érdekében a Bizottság adatokat gyűjtött az érintett termék teljes termelésére vonatkozóan és meghatározta, hogy a termelést belső felhasználásra vagy a szabadpiacra szánták-e. Az uniós gazdasági ágazatra vonatkozó néhány kármutató esetében a Bizottság külön elemezte a szabad- és a kötött piaccal kapcsolatos adatokat, majd összehasonlító elemzést végzett. E tényezők a következők: értékesítés, piaci részesedés, egységárak, egységköltség, jövedelmezőség és pénzforgalom. Ugyanakkor más gazdasági mutatók elemzésének csak a teljes – így az uniós gazdasági ágazat általi belső felhasználást is magában foglaló – tevékenységre vonatkoztatva volt értelme. E tényezők a következők: termelés, kapacitás, kapacitáskihasználás, beruházások, a beruházások megtérülése, foglalkoztatás, termelékenység, készletek és munkaerőköltségek. E tényezők tekintetében a Bizottság csak az uniós gazdasági ágazat teljes tevékenységére vonatkozóan végezhet érdemi vizsgálatot. Az elemzés megfelel az uniós bíróságok és a WTO ítélkezési gyakorlatának. ([1])

4.4.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.4.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(278) A teljes uniós termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

8. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Termelési volumen (tonna)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 472
Index (2013 = 100)	*100*	*101*	*100*	*98*
Termelési kapacitás (tonna)	100 667 836	100 040 917	98 093 841	98 162 252
Index (2013 = 100)	*100*	*99*	*97*	*98*
Kapacitáskihasználás	74,1 %	75,5 %	76,2 %	74,3 %

Forrás: az Eurofer által kitöltött kérdőív.

([1]) A Bíróság C-315/90. sz., *Gimelec kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EU:C:1991:447) 16–29. pontja; a WTO Fellebbezési Testületének jelentése, 2001.7.24., WT/DS184/AB/R, 181–215. pont.

(279) A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat termelési volumene kismértékben, mintegy 1,7 millió tonnával csökkent (– 2 %).

(280) A kapacitásra vonatkozóan bejelentett adatok a műszaki kapacitásra vonatkoznak, amelynek értelmében – az iparág által szokványosnak tekintett – kiigazításokat, így az üzemeltetés indítását, a karbantartást, a szűk keresztmetszeteket és egyéb szokásos leállásokat figyelembe vették. A figyelembe vett időszak alatt a termelési kapacitás csökkent, aminek hátterében a belgiumi és olaszországi termelési kapacitás csökkenése állt.

(281) A figyelembe vett időszak alatt a kapacitáskihasználás viszonylag stabil volt, 74,1 % és 76,2 % között változott.

4.4.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

(282) Az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszak alatt:

9. táblázat

Értékesítési volumen és piaci részesedés (szabadpiac)

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Értékesítési volumen (tonna)	27 468 243	27 910 748	27 327 906	26 027 000
Index (2013 = 100)	*100*	*102*	*99*	*95*
Piaci részesedés	85,1 %	84,2 %	77,7 %	76,7 %
Index (2013 = 100)	*100*	*99*	*91*	*90*

Forrás: az Eurofer által kitöltött kérdőív és az Eurostat.

(283) Az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítési volumene a figyelembe vett időszak alatt 5 %-kal, 27,5 millió tonnáról 26 millió tonnára csökkent.

(284) Az uniós gazdasági ágazat uniós felhasználáson belüli piaci részesedése a figyelembe vett időszak alatt több mint 8 százalékpontot, 85,1 %-ról 76,7 %-ra esett vissza. Az uniós szabadpiaci értékesítési volumen visszaesése, valamint az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének csökkenése időben egybeesett az uniós szabadpiaci felhasználás bővülésével, ami az uniós acélgyártók romló versenyhelyzetére utal.

(285) A figyelembe vett időszakban az uniós kötött piac esetében a volumen, illetve a piaci részesedés a következőképpen alakult:

10. táblázat

Kötött uniós piaci volumen és piaci részesedés

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Kötött uniós piaci volumen (tonna)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Index (2013 = 100)	*100*	*101*	*100*	*100*
Az uniós gazdasági ágazat teljes termelése (tonna)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 471
Kötött piaci volumen a teljes termelés %-ában	56,9 %	56,8 %	56,6 %	58,2 %

Forrás: az Eurofer által kitöltött kérdőív és az Eurostat.

(286) Az uniós gazdasági ágazat (uniós piaci kötött átadás és kötött értékesítés alkotta) kötött piaci volumene az uniós piacon abszolút értékben viszonylag stabil volt a figyelembe vett időszak alatt.

(287) Az uniós gazdasági ágazat (teljes termelés százalékában kifejezett) belső felhasználása a figyelembe vett időszakban kismértékben bővült, a 2013. évi 56,9 %-hoz képest a vizsgálati időszak alatt 58,2 % volt.

4.4.2.3. Foglalkoztatás és termelékenység

(288) A foglalkoztatás számítása kizárólag azon alkalmazottakat vette figyelembe, akiknek tevékenysége az uniós gyártók különböző acélműveiben közvetlenül kapcsolódott a hasonló termékhez. E módszer pontos, aránylag könnyen meghatározható adatokat eredményezett.

(289) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszak alatt:

11. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak létszáma (teljes munkaidőben történő foglalkoztatás/alkalmazott)	18 632	17 739	17 829	17 722
Index (2013 = 100)	*100*	*95*	*96*	*95*
Termelékenység (tonna/alkalmazott)	4 003	4 257	4 191	4 115
Index (2013 = 100)	*100*	*106*	*105*	*103*

Forrás: az Eurofer által kitöltött kérdőív.

(290) Az uniós gazdasági ágazat foglalkoztatási szintje a figyelembe vett időszak alatt visszaesett. A vizsgálat során a Bizottság megállapította, hogy a visszaesést annak igénye okozta, hogy visszafogják a termelési költségeket és növeljék a hatékonyságot a dömpingelt behozatal jelentette növekvő piaci versenyre tekintettel. Ennek következtében a figyelembe vett időszak alatt a munkaerő – a közvetett foglalkoztatást nem számítva – 5 %-kal csökkent. Emiatt, illetve a termelési volumen figyelembe vett időszak alatti kismértékű visszaesése (– 2 %) ellenére az uniós gazdasági ágazat – egy alkalmazottra jutó éves termeléseként számított – munkaerő-termelékenysége emelkedett (+ 3 %). Mindez azt bizonyítja, hogy versenyképességének megtartása érdekében az uniós gazdasági ágazat megpróbált alkalmazkodni a változó piaci viszonyokhoz.

4.4.2.4. Készletek

(291) Az uniós gyártók készletszintjei a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

12. táblázat

Készletek

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Zárókészlet (tonna)	2 646 989	2 653 224	2 798 420	2 469 667
Index (2013 = 100)	*100*	*100*	*106*	*93*
Zárókészletek a termelés százalékában kifejezve	3,55 %	3,51 %	3,75 %	3,39 %
Index (2013 = 100)	*100*	*99*	*106*	*95*

Forrás: az Eurofer által kitöltött kérdőív.

(292) Az uniós gazdasági ágazat a hasonló termék legtöbb típusát konkrét felhasználói megrendelésre gyártja. A készletek ezért ezen ágazat esetében nem minősültek meghatározó kármutatónak. Ezt a termelés százalékában kifejezett zárókészletek változásának elemzése is alátámasztja. Miként az a fentiekből is kitűnik, e mutató viszonylag stabilan a termelési volumen 3,4 %–3,7 %-a körüli szinten maradt.

4.4.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága

(293) A Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatallal kapcsolatos valamennyi dömpingkülönbözet jóval meghaladta a csekély mértékű szintet. Figyelembe véve a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal volumenét és árait, a ténylegesen magas dömpingkülönbözetek uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása nem volt elhanyagolható.

4.4.2.6. Növekedés

(294) A figyelembe vett időszak alatt az uniós (szabadpiaci) felhasználás mintegy 5 %-kal nőtt, míg az uniós gazdasági ágazat uniós szabadpiaci értékesítési volumene 5 %-kal csökkent. Az uniós gazdasági ágazat tehát vesztett piaci részesedéséből, szemben a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatallal, amelynek piaci részesedése jelentősen nőtt a figyelembe vett időszak alatt.

4.4.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(295) Az uniós gyártók által felszámított uniós szabadpiaci értékesítési egységárak súlyozott átlaga a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakult:

13. táblázat

Értékesítési árak az uniós szabadpiacon

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Értékesítési ár (EUR/tonna)	498	471	427	383
Index (2013 = 100)	*100*	*95*	*86*	*77*
Termelési egységköltség (EUR/tonna)	511	469	431	413
Index (2013 = 100)	*100*	*92*	*84*	*81*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(296) A fenti táblázat az értékesítési egységárnak a hozzá tartozó termelési költséghez viszonyított, uniós szabadpiaci változását mutatja. Az értékesítési árak átlagosan a termelési egységköltségnél alacsonyabbak voltak, leszámítva a 2014. évet, amikor az uniós piac élénkülni kezdett, és a másik négy érintett országból érkező behozatal piaci részesedése a vizsgálati időszakban tapasztaltnál mélyebb szintet ért el.

(297) A 2014. év kivételével a termelés költsége általában meghaladta a csökkenő értékesítési árakat. Az uniós gyártók annak érdekében, hogy piaci részesedésük ne zsugorodjon tovább, valamint arra tekintettel, hogy az érintett termék nyersanyag, kénytelenek voltak követni a lefelé tartó árspirált, és értékesítési áraikat jelentős mértékben csökkenteni, különösen 2015 során és a vizsgálati időszakban. Mivel az érintett termék alapanyag, az uniós gyártók kénytelenek voltak követni a lefelé tartó árspirált.

(298) A mintában szereplő gyártók a belső felhasználásra szánt egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékeket további feldolgozásra különböző árpolitikák alapján megállapított transzferárakon adják át, illetve értékesítik egymásnak (kötött átadás esetében főként beszerzési áron, kötött értékesítés esetén transzferáron). A belső felhasználás tekintetében érvényesített árak alakulása alapján ezért nem lehet érdemi következtetéseket levonni.

4.4.3.2. Munkaerőköltségek

(299) Az uniós gyártók átlagos munkaerőköltségei a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszak alatt:

14. táblázat

Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Alkalmazottankénti átlagos munkaerőköltség (EUR)	63 374	66 039	66 023	67 045
Index (2013 = 100)	*100*	*104*	*104*	*106*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(300) Az alkalmazottankénti átlagbér a figyelembe vett időszak alatt 4 %-kal nőtt.

4.4.3.3. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(301) Az uniós gyártók jövedelmezősége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásainak megtérülése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszak alatt:

15. táblázat

Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
A szabadpiaci uniós értékesítések jövedelmezősége (az értékesítési forgalom %-ában)	– 2,7 %	0,4 %	– 0,8 %	– 7,8 %
Pénzforgalom (ezer EUR)	139 285	221 982	122 723	– 79 661
Index (2013 = 100)	*100*	*159*	*88*	*– 57*
Beruházások (ezer EUR)	256 013	289 582	291 771	268 839
Index (2013 = 100)	*100*	*113*	*114*	*105*
A beruházások megtérülése	– 3,5 %	0,5 %	– 1,0 %	– 8,5 %

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(302) A Bizottság az uniós gyártók jövedelmezőségét oly módon állapította meg, hogy a hasonló termék uniós szabadpiaci értékesítéséből származó adózás előtti nettó veszteséget az ezen értékesítésekből származó forgalom százalékos arányában fejezte ki.

(303) A figyelembe vett időszakban a jövedelmezőség romlott: az uniós gyártók a 2014. év kivételével valamennyi időszakban veszteséget szenvedtek el. Amíg a 2013. évi veszteségek részint az euróövezeti adósságválság következményeivel magyarázhatók, az uniós acélgyártók 2014-ben és a 2015. év első félévében már képesek voltak valamelyest javítani helyzetükön. A (295) preambulumbekezdésben található táblázatban látható módon az értékesítési egységár a figyelembe vett időszak alatt 23 %-kal csökkent azon erőteljes árnyomás hatására, amelyet 2015 második félévétől a dömpingelt behozatal fejtett ki. Ez a vizsgálati időszak alatt jelentős, 7,8 %-os veszteséget eredményezett, amely a legrosszabb eredmény a figyelembe vett időszak alatt.

(304) A nettó pénzforgalom az uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A nettó pénzforgalom a jövedelmezőséghez hasonló csökkenő tendenciát mutatott, és fenntarthatatlan mértékben negatívvá vált.

(305) A figyelembe vett időszak alatt elszenvedett veszteségek ellenére a beruházások értéke (ideértve egyes termelőeszközök cseréjét is) a figyelembe vett időszak valamennyi évében meghaladta a 240 millió EUR-t. Ennek ellenére a beruházások volumene az időszak egészében viszonylag alacsony maradt, mivel a figyelembe vett időszak alatt elszenvedett veszteségek (a 2014. évi kisebb nyereséget leszámítva) a tőkebevonási képességet is befolyásolták.

(306) A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékos arányában kifejezett nyereség (vagy veszteség). Az elszenvedett veszteségek miatt a beruházások megtérülése a figyelembe vett időszak alatt a 2014. év kivételével negatív volt.

4.4.3.4. A mikrogazdasági mutatókkal kapcsolatos észrevételek

(307) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a két oroszországi exportáló gyártó, az MKK csoport és a Severstal csoport, valamint Oroszország gazdasági fejlődésért felelős minisztériuma beadványában azt állította, hogy a Bizottság a mikrogazdasági mutatókra vonatkozó elemzésében nem vette megfelelően figyelembe a kötött piac tényezőjét. Az oroszországi exportáló gyártók megjegyezték, hogy a Bizottság a mikrogazdasági mutatókat csak a szabadpiac vonatkozásában elemezte, amely a piac kisebb, az érintett termék uniós termelésének csak 41,8–43,1 %-át kitevő szegmense. Állításuk szerint a mikrogazdasági mutatóknak a kizárólag az uniós szabadpiacra szorítkozó vizsgálata vélhetően kedvezőtlenebb képet fest, mint a hasonló termék teljes uniós piacával kapcsolatos vizsgálat. Ennek kapcsán hivatkoztak a WTO Fellebbezési Testületének jelentésére *(Egyesült Államok – Dömpingellenes intézkedések egyes Japánból származó, melegen hengerelt acéltermékekre)* ([1]), amely nézetük szerint előírja, hogy a mikrogazdasági mutatók kiegyensúlyozott és tárgyszerű vizsgálatának egyaránt ki kell terjednie a szabad és a kötött piacra.

(308) A Bizottság elutasította azt az állítást, hogy nem végzett kiegyensúlyozott és tárgyszerű, a szabad és a kötött piacra egyaránt kiterjedő vizsgálatot a mikrogazdasági mutatókra vonatkozóan.

(309) Először is a (277) preambulumbekezdésben bemutatta módszertanát, ennek keretében pedig ismertette, hogy milyen módon és mikor tett különbséget a szabad és kötött piacra vonatkozó adatok között.

(310) Másodszor: nem helytálló az az állítás, hogy Bizottság nem a WTO Fellebbezési Testületének jelentésével összhangban járt el. A Bizottság az elemzése során nem hagyta figyelmen kívül a kötött piacot. Adatokat közölt a kötött piacra vonatkozóan, és azokat indokolt esetben figyelembe vette elemzésében (e tekintetben lásd a (224)–(225) és a (285)–(287) preambulumbekezdést).

(311) Harmadszor: ebben az ügyben az alábbi táblázatban látható módon a kötött piac nagy részét (a vizsgálati időszak alatt közel 87 %-át) kötött átadások tették ki.

16. táblázat

A kötött átadások és kötött értékesítések megoszlása

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Kötött átadás (tonna)	35 884 971	36 155 050	35 865 270	36 787 755
Kötött értékesítés (tonna)	6 533 091	6 732 125	6 405 801	5 667 111
Kötött uniós piaci volumen (tonna)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866

(312) A belső átadások nem kerülnek a szabadpiacra, mert a terméket integrált gyártó integrált folyamat keretében használja fel további feldolgozás, átalakítás vagy összeszerelés céljából. A belső átadások jellemzője, hogy kereskedelmi számla kibocsátására nem kerül sor, továbbá a kötött értékesítéssel szemben az integrált gyártó/felhasználó nem elkülönült jogalany. Ennek eredményeképpen e kötött átadásoknál nincs értékesítési ár.

([1]) WT/DS184/AB/R, 2001.7.24., 69. o., 204. pont.

(313) Ezenfelül e kötött átadások esetében igen körülményes a jövedelmezőség vagy a beruházások megtérülésének megállapítása, mivel a kötött átadásra kerülő terméktípusokból belső folyamat keretében, további feldolgozás során feldolgozóipari acéltermékek készülnek, amelyről értékesítési számlát nem bocsátanak ki (ami viszont a bevétel meghatározásához elengedhetetlen, és a nyereség megállapításának egyik alapvető eleme).

(314) Ettől függetlenül a (41) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a melegen síkhengerelt acéltermékek különféle típusai elsődleges nyersanyagként szolgálnak többféle, hozzáadott értéket képviselő feldolgozóipari acéltermék – így a hidegen síkhengerelt ([1]) és bevont acéltermékek – gyártásához. E tekintetben a Kínai Népköztársaságból és az Oroszországi Föderációból származó hidegen síkhengerelt acéltermékekkel kapcsolatos ideiglenes rendelet úgy rendelkezik, hogy *„[a]z uniós gazdasági ágazat szabadpiaci pozíciója […] jelentősen meggyengült a figyelembe vett időszakban, mivel 2012-től kezdődően veszteségeket halmozott fel. Az uniós szabadpiacon az értékesítési volumen 14 %-kal csökkent, és miközben a termelési költségek mindössze 16 %-kal csökkentek, az értékesítési egységárak 19 %-kal estek vissza. Az uniós gazdasági ágazat ráadásul piaci részesedést vesztett az érintett országokból származó behozatallal szemben, és mivel a beruházások folyamatosan negatív megtérülést eredményeztek, kénytelen volt visszafogni a beruházásokat.* ([2])" Az e preambulumbekezdésben levont következtetés megerősítést nyert a végleges szakaszban ([3]), és továbbra is releváns. A hidegen síkhengerelt acéltermékekkel kapcsolatos ügy vizsgálati időszaka ([4]) megelőzte a jelen ügy vizsgálati időszakát. Mindazonáltal az eltérő vizsgálati időszak ellenére a fenti mutatók a szabadpiachoz hasonlóan kedvezőtlen képet festenek a hidegen síkhengerelt acéltermékekről, amelyek a melegen síkhengerelt acéltermékek kötött átadásainak és értékesítéseinek felhasználását követő első feldolgozóipari piacot alkotják.

(315) Következésképpen a fenti érvek alapján a Bizottság elutasította az oroszországi exportáló gyártók és Oroszország gazdasági fejlődésért felelős minisztériumának állításait, és megerősíti, hogy kellő gondossággal eljárva mindkét piacot megfelelően vizsgálta.

4.4.4. *A jelentős kárra vonatkozó következtetés*

(316) Annak ellenére, hogy a figyelembe vett időszak alatt a költségek mérséklésével (például a heti munkaórák csökkentésével), valamint a termelési költségek szigorú szabályozásával az uniós gazdasági ágazat konkrét intézkedéseket tett a hatékonyság javítása érdekében, az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete jelentős mértékben romlott: a veszteségek a 2013. évi – 2,7 %-hoz képest a vizsgálati időszak alatt elérték a – 7,8 %-ot. Ennek következtében – a 2014. év kivételével – a figyelembe vett időszak alatt veszteségek halmozódtak fel.

(317) Ráadásul az uniós szabadpiaci felhasználás 5 %-os bővülése ellenére az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene 5 %-kal csökkent, az értékesítési egységárak több mint 20 %-kal mérséklődtek, a termelés pedig 2 %-kal visszaesett. Mindemellett a foglalkoztatottság 5 %-kal csökkent. Ennek következtében a többi kármutató is romlott.

(318) A 2013. évi euróövezeti adósságválság következménye negatív hatással volt a 2013. évi jövedelmezőségre, amelyet 2014-ben szerény fellendülés követett. Ezután a jelen ügy sajátos körülményeiből adódóan az uniós gyártók – főként 2015 második félévétől kezdve – bekerülési költség alatt értékesítették az érintett terméket annak érdekében, hogy megőrizhessék piaci részesedésüket. A négy érintett ország valamennyi exportáló gyártója dömpingáron értékesített, áraikkal az esetek többségében az uniós acélgyártók árai alá kínáltak, így jelentős nyomást gyakoroltak az uniós gazdasági ágazat értékesítési áraira.

(319) A figyelembe vett időszak alatt a fent említett tényezők következtében elszenvedett veszteségek miatt az olyan egyéb mutatók, mint például a pénzforgalom vagy a beruházások megtérülése ugyanazt a csökkenő tendenciát követték, mint a jövedelmezőség.

(320) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalával az érdekelt felek tájékoztatást kaptak a Bizottság azon következtetéséről, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, továbbá lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére.

([1]) A hidegen hengerlési eljárás azt jelenti, hogy az előzőleg melegen hengerelt és pácolt lemezt vagy szalagot hideg (azaz a fém lágyulási hőmérséklete alatti hőmérsékletű) hengerek között átvezetik.

([2]) A Bizottság (EU) 2016/181 végrehajtási rendelete (2016. február 10.) a Kínai Népköztársaságból és az Oroszországi Föderációból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó átmeneti dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 37., 2016.2.12., 25. o.), (153) preambulumbekezdés.

([3]) A Bizottság (EU) 2016/1328 végrehajtási rendelete (2016. július 29.) a Kínai Népköztársaságból és az Oroszországi Föderációból származó egyes hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 210., 2016.8.4., 15. o.), (117) preambulumbekezdés.

([4]) Ez a 2014. április 1. és 2015. március 31. közötti időszakra terjedt ki, amely eltér a jelen ügy vizsgálati időszakától (lásd a (19) preambulumbekezdést).

(321) Az oroszországi exportáló gyártók (az MKK csoport és a Severstal csoport), valamint Oroszország gazdasági fejlődésért felelős minisztériuma azt állította, hogy a jelen eljárásban a Bizottság nem állapíthat meg jelentős kárt, mivel a Kínával kapcsolatos eljárás ([1]) a kár szempontjából lényeges tendenciák és az ok-okozati összefüggés értékelése során azonos érintett terméket és pontosan ugyanazokat a – 2016. júniusig, illetve 2016. szeptemberig terjedő – időszakokat vette figyelembe. Emiatt állításuk szerint a két eljárás közötti szoros kapcsolatból adódóan szükséges a két eljárás kárral és ok-okozati összefüggéssel kapcsolatos megállapításainak összehangolása.

(322) A brazíliai exportáló gyártó, az Usiminas szintén megkérdőjelezte, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete a károkozás veszélyétől a jelentős kárig romlott volna mindössze hat hónap alatt, tekintettel arra, hogy a Kínával kapcsolatos eljárás és a jelen eljárás vizsgálati időszaka egyaránt 2015 második félévére terjedt ki. Ugyanezen okokból Oroszország gazdasági fejlődésért felelős minisztériuma szintén arra kérte a Bizottságot, hogy fontolja meg ismét az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár jelen eljárásban történő megállapítását.

(323) Ezenkívül az Usiminas szerint több mutató valójában stabil volt vagy csak enyhén negatív tendenciát követett, így az uniós gazdasági ágazat által állítólagosan elszenvedett kár nem minősül jelentősnek. E tekintetben az exportáló gyártó az uniós termelés, az értékesítési volumen és a foglalkoztatás enyhe csökkenésére utalt. Ugyanez az exportáló gyártó azt állította továbbá, hogy a piaci részesedés csökkenése, bár jelentősebb mértékű, mégis csekély volt arra tekintettel, hogy az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszak alatt megőrizte domináns 76,7 %-os piaci részesedését.

(324) A Bizottság elismerte, hogy a jelenlegi vizsgálat pontosan ugyanarra az érintett termékre és hasonló termékre vonatkozik, mint a Kínával kapcsolatos vizsgálatok.

(325) A jelenlegi vizsgálat és a Kínával kapcsolatos vizsgálatok azonban nem azonos időszakot vesznek figyelembe a kár szempontjából lényeges tendenciák és az ok-okozati összefüggés értékelésekor. Először is a jelenlegi vizsgálat esetében a dömping és a kár vizsgálata a 2015. július 1-jétől 2016. június 30-ig tartó időszakra, míg a kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2013. január 1-jétől 2016. június 30-ig tartó időszakra terjed ki. A Kínával kapcsolatos vizsgálatokban a dömpingre, a támogatásra és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2015. január 1-jétől 2015. december 31-ig tartó időszakra, míg a kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2012. január 1-jétől 2015 végéig tartó időszakra terjedt ki. Bár a két vizsgálat vizsgálati időszaka között valóban van hat hónapos átfedés (2015. július 1-jétől 2015. december 31-ig), a dömping és a kár meghatározása a jelenlegi vizsgálat és a Kínával kapcsolatos vizsgálatok esetében eltérő vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak alapján történt, illetve történik, és ezeket az időszakokat a Bizottság előzetesen, az alaprendelet irányadó rendelkezései alapján választotta meg és tette közzé az eljárás megindításáról szóló értesítésben. Ennek egyértelmű ismertetése megtalálható az (EU) 2017/649 bizottsági végrehajtási rendelet ([2]) (a továbbiakban: a Kínával kapcsolatos végleges rendelet) (115) preambulumbekezdésében, amely a következőket mondja ki: *„A Bizottság nem találta lehetségesnek ebben az ügyben, hogy összesítse a dömpingelt behozatalokat a két vizsgálat összevonása révén. Az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében ismertetett koncepcióhoz, miszerint »egyszerre több […] behozatal[…] képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát« az szükséges, hogy több behozatal ugyanannak a vizsgálatnak a tárgyát képezze, vagy hogy a behozatalok vizsgálatára két különböző, de párhuzamosan és ugyanabban vagy egymást többé-kevésbé átfedő vizsgálati időszakban kerüljön sor. Ebben a konkrét esetben a két vizsgálatot különböző vizsgálati időszakokban, mindössze 6 hónap átfedéssel folytatták le.”*

(326) A jelen ügyben a Bizottság előzetesen elegendő bizonyítékot kapott – különösen a rendkívül alacsony árakra vonatkozóan – ahhoz, hogy a vizsgálati időszakban bekövetkezett tényleges kár vélelmezése alapján eljárást indítson. A Kínával kapcsolatos ügyben ezzel szemben a vizsgálat a kár veszélyén alapul, egy olyan vizsgálati időszak figyelembevételével, amely részben megelőzi a másik vizsgálati időszakot, és a jelenlegi vizsgálat nem csupán a kínai import árának és volumenének alakulására terjed ki, hanem a kínai exportáló gyártók jövőben várható viselkedésére is, különös tekintettel a meglévő szabad kapacitásokra.

(327) Az ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság köteles a különböző tényezők betudhatósági elemzését elvégezni. A jelen ügyben a négy országból érkező behozatal a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazatnak tényleges kárt okozott.

([1]) A Bizottság (EU) 2017/649 végrehajtási rendelete (2017. április 5.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 92., 2017.4.6., 68. o.).

([2]) A Bizottság (EU) 2017/649 végrehajtási rendelete (2017. április 5.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 92., 2017.4.6., 68. o.).

(328) E tényleges kártól függetlenül a kínai behozatal további kárral fenyegette az uniós gazdasági ágazatot. Tehát a két vizsgálati időszak különböző volta és a jelen vizsgálat ténymegállapításai alapján kijelenthető, hogy a Kína általi károkozás veszélye nem szünteti meg az ok-okozati összefüggést a jelen ügyben.

(329) A Bizottság megállapította továbbá, hogy a kárkülönbözet kiszámításához alkalmazott módszer, amely a négy ország vállalatai esetében megfigyelt áron aluli értékesítésen alapul, kialakításánál fogva figyelembe veszi a Kína által a négy országból érkező behozatalban esetlegesen okozott kárt.

(330) A brazíliai exportáló gyártó azon kételyei kapcsán, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete a károkozás veszélyétől a jelentős kárig romlott volna mindössze hat hónap alatt, a Bizottság összehasonlította a Kínával kapcsolatos ügyek vizsgálati időszakát a jelen ügy vizsgálati időszakával, és megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete az érintett 6 hónapos időszakban valóban romlott. E tekintetben a Bizottság hivatkozik például az uniós gyártók termelési volumenének, értékesítési volumenének, foglalkoztatásának és értékesítési árainak további csökkenésére, valamint az egyébként is kedvezőtlen pénzügyi helyzet (jövedelmezőség) megromlására, amelyeket az alábbi táblázat mutat be.

17. táblázat

Egyes főbb makro- és mikrogazdasági mutatók összehasonlítása a Kínával kapcsolatos ügy és az 5 országgal kapcsolatos ügy esetében a két ügy vizsgálati időszakára vonatkozóan

	Preambulumbekezdés	2015 (a Kínával kapcsolatos ügy vizsgálati időszaka)	Vizsgálati időszak
Termelési volumenek	(278)	74 718 189	72 920 472
Kapacitáskihasználás	(278)	76,2 %	74,3 %
Szabadpiaci értékesítési volumen	(282)	27 327 906	26 027 000
Az uniós gyártók szabadpiac részesedése	(282)	77,7 %	76,7 %
Foglalkoztatás	(289)	17 829	17 722
Értékesítési árak	(295)	427	383
A mintában szereplő uniós gyártók által elszenvedett veszteségek	(301)	– 0,8 %	– 7,8 %

(331) Azon állítást illetően, hogy több mutató valójában stabil volt vagy csak enyhén negatív tendenciát követett, és ezért az uniós gazdasági ágazat által állítólagosan elszenvedett kár nem minősül jelentősnek, a Bizottság a fő kármutatók (316)–(319) preambulumbekezdésben említett további romlására hivatkozott. A Bizottság megállapította, hogy a romlás olyan mértékű, amely az uniós gazdasági ágazat helyzetével kapcsolatban jelentős kárnak minősül.

(332) A végső nyilvánosságra hozatalt követően az orosz exportáló gyártók (az MMK csoport és a Severstal csoport) az alábbiakra hivatkozva vitatták a Bizottság jelentős kárral kapcsolatos megállapítását:

— az uniós gazdasági ágazat a 2017 januárja és márciusa közötti időszakban 8,6 %-os nyereséget ért el (lásd a (425) preambulumbekezdést),

— 2017. április 6-án a Kínából származó melegen síkhengerelt acéltermékekkel kapcsolatos vizsgálat keretében a dömpingellenes vámok bevezetéséről hozott rendelet ([1]) véglegesen megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazatot 2015. december 31-ig az érintett termék vonatkozásában nem érte jelentős kár. Ezenfelül 2016. január 1-jéig szintén nem történt jelentős kár, az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége pedig a 2016. július 1-je és december 31-e közötti időszakban ismét 2 %-os volt (lásd még a (425) preambulumbekezdést),

— hasonló észrevételt tett a brazíliai exportáló gyártó, az Usiminas ([2]) is, amely „*jelezni kívánta, hogy az összehasonlítás* ([3]) *nem ad magyarázatot arra, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete miképp romolhatott a károkozás veszélyétől a jelentős kárig* ***mindössze hat hónap alatt***”,

— állítása szerint a gazdasági mutatók 2015 és a vizsgálati időszak közötti mérsékelt romlása (lásd a (330) preambulumbekezdés táblázatát) nem értékelhető jelentősként.

(333) A Bizottság az alábbiakban ismertetett indokok alapján elutasította ezeket az érveket.

— A (426) preambulumbekezdésben említettek szerint az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban a kárral kapcsolatos következtetésre a vizsgálati időszakra vonatkozó, ellenőrzött adatok alapján jutott. A vizsgálati időszakot követő időszak adatainak gyűjtése és ellenőrzése pedig az uniós érdek elemzésének keretében történt. A (301) preambulumbekezdésben foglalt táblázatban láthatók a 2013-tól kezdődően keletkezett nagy veszteségek (leszámítva a 2014. évet).

Az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó adatokat figyelembe véve is kárhelyzetben van: a 2016. július–december és a 2017. január–március közötti időszakban elért nyereség nem elégséges az egymást követő kiemelten veszteséges időszakok ellensúlyozásához. A kárelemzés továbbá számos tényezőn alapul; a jövedelmezőség csak egy a sok közül.

— A Kínából származó hidegen síkhengerelt acéltermékek behozatalára vonatkozóan dömpingellenes vámokat bevezető rendelet kapcsán a Bizottság hivatkozik a (325) preambulumbekezdésében előadott érvekre, ezen belül különösen arra, hogy a jelenlegi vizsgálat és a Kínával kapcsolatos vizsgálatok nem azonos időszakot vesznek figyelembe a kár szempontjából lényeges tendenciák és az ok-okozati összefüggés értékelésekor.

— A gazdasági mutatók romlása kapcsán a Bizottság megismétli, hogy valamennyi elsődleges mutató romlott, amit érzékeltet az uniós gyártók termelési volumenének, értékesítési volumenének, foglalkoztatásának és értékesítési árainak további csökkenése, valamint az egyébként is kedvezőtlen pénzügyi helyzet (jövedelmezőség) megromlása. Ez már önmagában is jelentős kárra utal.

(334) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében.

5. **OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

(335) A Bizottság az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban megvizsgálta, hogy az uniós gazdasági ágazatot érő kárt a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal okozta-e. A Bizottság emellett az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy más ismert tényezők ezzel egy időben okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen okozott károkat ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsák.

(336) A Bizottság a következő tényezőket vette figyelembe: a gazdasági válságot, az uniós gyártók nem megfelelő versenyképességét, a harmadik országokból érkező behozatalt, egy olaszországi acélgyártó helyzetének hatását a kárról alkotott képre, az uniós gyártók exportértékesítési teljesítményét, az európai acélipar „kapacitásfeleslegét”, valamint egyrészről a melegen síkhengerelt acéltermékek uniós piacon alkalmazott ára, másfelől a nyersanyagok és a melegen síkhengerelt acéltermékek világpiaci árai közötti összefüggést.

([1]) A Bizottság (EU) 2017/649 végrehajtási rendelete (2017. április 5.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 92., 2017.4.6., 68. o.).

([2]) Az Usiminas brazíliai exportáló gyártó beadványa, 2017. augusztus 7., 2. o.

([3]) A brazíliai exportáló gyártó az e rendelet 15. táblázatára hivatkozik. Ugyanez a táblázat szerepelt az általános tájékoztatóban is.

5.1. **A Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal hatásai**

(337) Az exportáló gyártók értékesítési árai a 2013. évi 442 EUR/tonnáról 323 EUR/tonnára csökkentek átlagosan (– 27 %) a vizsgálati időszak alatt. A brazil, iráni, orosz és ukrán exportáló gyártók azáltal, hogy a figyelembe vett időszak alatt folyamatosan csökkentették értékesítési egységáraikat, a (262) preambulumbekezdésben bemutatott módon 2013-tól (7,45 %) a vizsgálati időszakig (12,57 %) növelni tudták piaci részesedésüket. A korábbi évekhez képest jelentős növekedés volt megfigyelhető továbbá az érintett országokból érkező behozatal volumenében 2015-ben, valamint a vizsgálati időszakban.

(338) A Bizottság megállapította, hogy az érintett országokból érkező behozatal növekvő volumene és drasztikus árcsökkenése miatt a figyelembe vett időszak alatt kár érte az uniós gazdasági ágazatot. Ennek oka, hogy az érintett országok exportáló gyártói által alkalmazott agresszív árstratégiával szemben az uniós gyártóknak nem volt más választása, mint hogy szintén árat csökkentsenek, és egy bizonyos szintű értékesítési volumen és piaci részesedés fenntartása érdekében veszteségesen értékesítsenek. Mindez negatív hatással volt az ágazat jövedelmezőségére, amely a vizsgálati időszak alatt elérte a fenntarthatatlan – 7,8 %-os mértéket.

(339) Tekintettel az időbeli egybeesésre egyfelől a dömpingelt behozatalnak a folyamatosan csökkenő árak melletti növekedése, másfelől az uniós gazdasági ágazat – veszteséges helyzetet eredményező – értékesítési volumenének csökkenése és áreróziója között, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingelt behozatal miatt az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte.

5.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *A gazdasági válság*

(340) A Bizottság megállapította, hogy az euróövezeti adósságválság következményei kedvezőtlenül hatottak az uniós acélipar teljesítményére 2013-ban. A (303) preambulumbekezdésben említettek szerint ugyanakkor a Bizottság azt is megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete 2014-ben és 2015 első felében javulásnak indult.

(341) Így különösen a piacon 2014-től kezdődően viszonylag stabil, sőt bővülő kereslet mellett megkezdődött a válság hatásaiból való kilábalás. Ennek eredményeként 2014-től az uniós gazdasági ágazatnak lehetősége lett volna, hogy jobban kihasználja a piaci fellendülést. Az olcsó behozatal azonban fokozatosan növekedett, illetve tett szert az uniós gazdasági ágazattal szemben piaci részesedésre. A behozatal jelentette folyamatos nyomás 2015 második félévétől, a vizsgálati időszak elejétől kezdve éreztette teljeskörűen hatását.

(342) Ezért figyelembe véve az uniós piac fellendülését, amelyet a figyelembe vett időszakban az uniós szabadpiaci felhasználás növekedése bizonyít (lásd a (226) preambulumbekezdésben foglalt táblázatot), a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az euróövezeti adósságválságnak főként a figyelembe vett időszak alatt 2013-ban, valamint a vizsgálati időszakot megelőzően voltak kedvezőtlen hatásai. Ennek ellenére a válság nem járult hozzá a vizsgálati időszak alatt megállapított jelentős kárhoz.

5.2.2. *Harmadik országokból érkező behozatal*

5.2.2.1. Kína

(343) A Kínából érkező behozatal volumene és piaci részesedése (a teljes behozatal volumenében) a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

18. táblázat

A Kínából érkező volumen, a vonatkozó egységárak és piaci részesedés

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Kína				
A Kínából érkező behozatal volumene	336 028	592 104	1 519 304	1 578 848
Index (2013 = 100)	*100*	*176*	*452*	*470*

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
A Kínából érkező behozatal egységárai	505	463	404	339
Index (2013 = 100)	*100*	*92*	*80*	*67*
Piaci részesedés	1,04 %	1,79 %	4,32 %	4,65 %
Részesedés a teljes uniós behozatali volumenben	6,97 %	11,32 %	19,41 %	19,98 %

Forrás: Eurostat.

(344) A fenti táblázatból látható, hogy a Kínából érkező behozatal volumene a figyelembe vett időszak alatt 370 %-kal nőtt, míg a Brazílián, Iránon, Oroszországon és Ukrajnán kívüli egyéb harmadik országokból (Kínát is ideértve) érkező behozatal mindössze 51 %-kal bővült. Az abszolút behozatali adatok összehasonlítása alapján továbbá megállapítást nyert, hogy

— Kína Oroszországgal és Ukrajnával együtt 2013–2015 között az uniós piacra szállító három legnagyobb exportőr között volt,

— Kína a vizsgálati időszak alatt az uniós piacra szállító legnagyobb exportőr volt.

(345) A kínai árak a 2013. évi 505 EUR/tonnáról a vizsgálati időszak alatti 339 EUR/tonnára csökkentek.

(346) Az ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság köteles a különböző tényezők betudhatósági elemzését elvégezni. A jelenlegi vizsgálat alapján a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazatnak tényleges kárt okozott. A jelenlegi vizsgálattól függetlenül az azonos termék Kínából érkező behozatalával kapcsolatos vizsgálat keretében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ok-okozati összefüggés állt fenn (különösen 2015 második félévében) a Kínából érkező dömpingelt behozatal, valamint az uniós gazdasági ágazatot érő jelentős kárral való fenyegetés között ([1]).

(347) Bár a Kínával kapcsolatos vizsgálat és a jelenlegi vizsgálat nem azonos időszakot vesz figyelembe a kár szempontjából lényeges tendenciák és az ok-okozati összefüggés értékeléséhez, először is hat hónapos átfedés van (2015. július 1. – 2015. december 31.) a két vizsgálat vizsgálati időszaka között. Másodszor: a Kínával kapcsolatos végleges rendelet ([2]) (59) preambulumbekezdésében említettek szerint a kínai behozatal volumene 2016 első félévében tovább nőtt (773 275 tonna) és 8,5 %-kal mutatott magasabb értéket 2015 első féléveéhez képest (712 390 tonna). Ráadásul a (343) preambulumbekezdésben foglalt táblázatban látható, hogy a vizsgálati időszak alatt a Kínából érkező behozatali volumen nem volt elhanyagolható. Harmadszor: a Kínával kapcsolatos végleges rendelet (93) preambulumbekezdésében említettek szerint *„[a] kínai exportáló gyártók agresszív árképzést folytattak az Unió piacán, különösen 2015 második és 2016 első félévében. Intézkedések hiányában, és figyelembe véve az acél terén meglévő tetemes kapacitásfelesleget (az érintett terméket is ideértve), a kínai exportáló gyártók fenn tudják tartani agresszív árstratégiájukat, miközben az értékesítési áraikat minimális szintekre csökkentik.”*

(348) Mindezen okokból, valamint különösen a nem elhanyagolható kínai behozatali volumennek és a kínai exportáló gyártók agresszív árképzésének következtében lehetséges, hogy a kínai behozatal szintén hozzájárult a jelenlegi vizsgálat során megállapított jelentős kárhoz.

(349) Ugyanakkor nem feltételezhető, hogy kizárólag a kínai behozatal okozta az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlását. A kínai behozatal hatásának elméleti kizárásával is a négy másik országból érkező behozatal önmagában független oknak tekinthető. Így különösen a vizsgálati időszak alatt a négy érintett országból érkező behozatal (a vizsgálati időszak alatt 4,2 millió tonna) sokkal jelentősebb és közel háromszor akkora, mint a vizsgálati időszak alatt Kínából érkező behozatal (a vizsgálati időszak alatt 1,6 millió tonna).

([1]) A Bizottság (EU) 2016/1778 végrehajtási rendelete (2016. október 5.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 272., 2016.10.7., 62. o.), (197) preambulumbekezdés.

([2]) A Bizottság (EU) 2017/649 végrehajtási rendelete (2017. április 5.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 92., 2017.4.6., 76. o.), (59) preambulumbekezdés.

(350) Ráadásul a kínai exportáló gyártók az uniós piacon ármeghatározónak számítottak, azonban a melegen síkhengerelt acéltermékek esetében Kína e téren nem játszott döntő szerepet. Az uniós piac árait inkább a négy másik országból érkező behozatal jelentős volumene és piaci részesedése szorította le. A négy ország agresszív árpolitikájához való igazodás nélkül a kár nem következett volna be.

(351) Emiatt a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Kínából érkező behozatal valószínűleg szintén hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz. Nem szünteti meg azonban az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár és a négy másik országból érkező dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést azok jelentős volumene és viszonylag alacsony árai miatt.

(352) Ezenfelül a kínai export hatásai nem tulajdoníthatók a négy országnak, mivel a kár megszüntetéséhez szükséges mérték megállapításakor csak a négy országból érkező dömpingelt behozatal hatásai vehetők figyelembe (lásd az (554) preambulumbekezdést).

5.2.2.2. Egyéb országok

(353) A harmadik országokból érkező behozatal volumene és piaci részesedése (a teljes behozatal volumenén belül) a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

19. táblázat

Harmadik országokból érkező volumen, a vonatkozó egységárak és piaci részesedés (Kína nélkül)

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Törökország				
A Törökországból érkező behozatal volumene	1 001 157	473 194	667 119	824 099
Index (2013 = 100)	*100*	*47*	*67*	*82*
A Törökországból érkező behozatal egységárai	462	452	397	344
Index (2013 = 100)	*100*	*98*	*86*	*74*
Piaci részesedés	3,10 %	– 1,43 %	1,90 %	2,43 %
Részesedés a teljes uniós behozatali volumenben	20,76 %	9,00 %	8,45 %	10,4 %
Összesen (Brazílián, Iránon, Oroszországon, Ukrajnán és Kínán kívül az összes többi ország)				
Az összes többi országból érkező behozatal volumene	2 081 103	1 684 531	1 914 137	2 057 998
Index (2013 = 100)	*100*	*81*	*92*	*99*
Az összes többi országból érkező behozatal egységárai	478	461	423	365
Index (2013 = 100)	*100*	*97*	*89*	*76*
Piaci részesedés	6,44 %	5,08 %	5,44 %	6,07 %
Részesedés a teljes uniós behozatali volumenben	43,16 %	32,22 %	24,24 %	26,04 %

Forrás: Eurostat.

(354) Egy brazíliai exportáló gyártó diszkriminatívnak tartotta azt, hogy a jelenlegi vizsgálat nem terjed ki Törökországra. Az exportáló gyártó állítása szerint a figyelembe vett időszak alatt a Törökországból érkező behozatal volumene meghaladta a Brazíliából érkezőt, továbbá a török importárak is alacsonyabbak voltak a brazil importáraknál. Ezen indokok alapján az érdekelt fél azzal érvelt, hogy a török behozatal jelentős mértékben hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által esetlegesen elszenvedett kárhoz, továbbá, hogy a panaszos helytelenül hagyja figyelmen kívül a török behozatal hatását.

(355) A diszkriminatív jellegre vonatkozó állítással kapcsolatban a Bizottság figyelembe vette, hogy a panaszos meggyőző bizonyítékokat nyújtott be panaszában arról, hogy a törökországi exportáló gyártók nem dömpingelték az érintett terméket az uniós piacon. Ezzel szemben a Brazíliára és a többi érintett országra vonatkozó hasonló számítások arra utaltak, hogy az ezen országokból érkező behozatal esetében valójában dömpingről van szó, amit a jelenlegi vizsgálat megerősített.

(356) A Törökországból érkező behozatal által esetlegesen okozott kárral kapcsolatban a Bizottság megállapította, hogy a figyelembe vett időszak alatt a Törökországból érkező behozatal volumene csökkent. Ennélfogva ha a Törökországból érkező behozatal hozzájárult is az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárhoz, e behozatal nem okozhatta a kárelemzés során megállapított erősödő negatív tendenciát. Ráadásul a török importárak (344 EUR/tonna, lásd a (353) preambulumbekezdésben foglalt táblázatot) a (264) preambulumbekezdésben bemutatott módon átlagosan magasabbak az érintett országok átlagos importárainál, és a panaszban benyújtott meggyőző bizonyítékok alapján (lásd a (355) preambulumbekezdést) nem voltak dömpingárak. Ezen indokok alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a török behozatal nem szünteti meg a négy másik országból érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(357) Az egyéb harmadik országokból érkező behozatal volumenét illetően a Bizottság összehasonlította azt a négy érintett országból érkező behozatallal. Figyelembe vette, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal a vizsgálati időszak alatti teljes uniós behozatal túlnyomó többségét adta (4 266 881 tonna), és volumene a figyelembe vett időszak alatt 77 %-kal nőtt. Piaci részesedése a vizsgálati időszak alatt 12,58 % volt. Ezzel szemben ugyanebben az időszakban az összes többi ország összesített volumene mindössze 3 636 846 tonnát tett ki, piaci részesedése pedig 10,72 % volt. A (353) preambulumbekezdésben foglalt táblázat szerint Kínát leszámítva az összes többi ország összesített volumene mindössze 2 057 998 tonnát tett ki, piaci részesedése pedig 6,07 % volt.

(358) Ráadásul az egyéb harmadik országok átlagos importára (az összes többi harmadik országra vetítve 365 EUR/tonna, lásd a 14. táblázatot) meghaladta Brazília, Irán, Oroszország és Ukrajna átlagos importárát (a vizsgálati időszak alatt 323 EUR/tonna, lásd a (265) preambulumbekezdést). A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az egyéb harmadik országokból érkező behozatal volumene nem szünteti meg a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggést.

(359) Az ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság köteles a különböző tényezők betudhatósági elemzését elvégezni. A jelenlegi vizsgálat alapján a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazatnak tényleges kárt okozott. A jelenlegi vizsgálattól függetlenül, tekintettel annak a volumenekre és árakra vonatkozó, a (357) és (358) preambulumbekezdésben foglalt megállapításaira, a Kínát leszámítva az összes többi országból érkező behozatal nem szüntette meg a szóban forgó ügy ok-okozati összefüggéseit, és ha egyáltalán volt hatása a kárról alkotott képre, az jelentéktelen volt.

5.2.3. *Az uniós gazdasági ágazat exportértékesítési teljesítménye*

(360) A mintában szereplő uniós gyártók exportvolumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

20. táblázat

A mintában szereplő uniós gyártók exportértékesítésének volumene

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Független vevők részére történt exportértékesítés volumene	2 379 035	2 777 446	2 409 721	2 075 670

	2013	2014	2015	Vizsgálati időszak
Index (2013 = 100)	*100*	*117*	*101*	*87*
Átlagár (EUR/tonna)	463	459	391	357
Index (2013 = 100)	*100*	*99*	*84*	*77*

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek.

(361) A mintában szereplő uniós gyártók exportértékesítési volumene 13 %-kal csökkent a figyelembe vett időszak alatt. Az árakat illetően jelentős, –23 %-os visszaesés volt tapasztalható a figyelembe vett időszakban.

(362) A mintában szereplő uniós gyártók exportértékesítése az uniós gazdasági ágazat teljes szabadpiaci értékesítésének mintegy 25 %-át tette ki a vizsgálati időszakban. Emellett az exportárak százalékos csökkenése az uniós gyártók által az uniós piacon alkalmazott értékesítési árakéhoz hasonló tendenciát követett.

(363) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gyártók exportértékesítési teljesítménye hozzájárult az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz. Megállapította ugyanakkor, hogy e tényező nem szünteti meg a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést egyrészt a (350) és (351) preambulumbekezdésben említett okokból, tehát a négy országból érkező behozatal jelentős volumene és viszonylag alacsony árai miatt, másrészt a behozatal jelentéktelen hatása miatt.

5.2.4. *Egy olasz uniós gyártó sajátos helyzete*

(364) Egy érdekelt fél azt állította, hogy az Ilva olaszországi gyártó figyelembevétele a kárral kapcsolatos adatok között torzítja a kárról alkotott képet. Állítása szerint az olasz gyártó tényleges termelése és értékesítése a figyelembe vett időszak alatt olyan okokból csökkent jelentős mértékben, amelyek nem kapcsolódtak az érintett országokból érkező behozatalhoz.

(365) Egyfelől a (215) preambulumbekezdésben foglaltak szerint az uniós gazdasági ágazat meghatározása és elemzése az uniós gazdasági ágazat egészén alapul, amely magában foglalja az olasz gyártót is. Ennélfogva nem indokolt a gyártó kizárása az uniós gazdasági ágazat meghatározásából. Ezzel összefüggésben az, hogy ez az olasz gyártó (kevesebb mint 700 000 tonnával) csökkentette tényleges termelését a figyelembe vett időszak alatt, nem magyarázza teljes egészében az uniós gazdasági ágazat össztermelésének csökkenését (– 1,7 millió tonna). A figyelembe vett időszak alatt egyes uniós gyártók növelni tudták tényleges termelésüket, míg mások (köztük az Ilva) nem. Ugyanez az indokolás vonatkozik az értékesítési adatokra is.

(366) Ezenkívül, az Ilva a mintában nem szereplő uniós gyártó, így nem befolyásolta a mikrogazdasági mutatóknál megfigyelt tendenciákat. E tekintetben a Bizottság figyelembe vette, hogy a vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő valamennyi uniós gyártó veszteséget szenvedett el. Ez alátámasztotta azt a megállapítást, hogy az uniós gazdasági ágazat egészét kár érte.

(367) Ezenfelül az olasz gyártó sajátos helyzete szintén korlátozott mértékben befolyásolta az uniós gazdasági ágazat általános helyzetét. Annak ellenére, hogy az olasz gyártó csökkentette termelési és értékesítési volumenét, más uniós gyártók termelésük és értékesítésük növelésével képesek voltak betölteni az olasz gyártó által előidézett rést. Ezzel együtt ezen uniós gyártóknak nem volt más választásuk: piaci részesedésük további zsugorodását elkerülendő követniük kellett a dömpingelt behozatal árszintjét.

(368) Továbbá, egyes uniós gyártók másokhoz képest jobb uniós piaci teljesítménye mögött különféle tényezők húzódhatnak meg, ez azonban nincs befolyással arra a megállapításra, hogy az uniós gazdasági ágazat egészét kár érte a dömpingelt behozatal miatt.

(369) Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó olasz gyártó hatása korlátozott volt, és nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz.

5.2.5. *Az európai acélipar kapacitásfeleslege és a világ acéliparának kapacitásfeleslege*

(370) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy az uniós gazdasági ágazatnak nem az érintett országokból érkező behozatal, hanem az uniós gyártók kapacitásfeleslege okozott kárt. Állításuk alátámasztására a szóban forgó érdekelt felek a Bizottság acélipari cselekvési tervére hivatkoztak.

(371) A Bizottság elutasította ezt az érvet. Bár az acélipari kapacitásfelesleg problémája az egész világra kiterjed ([1]), így az uniós piacra is, a Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat három gyártója ([2]) a figyelembe vett időszak alatt jelentős mértékben csökkentette tényleges termelési volumenét. Összességében – a (278) preambulumbekezdésben foglalt táblázatban látható módon – az uniós gyártók termelési volumene 2 %-kal csökkent.

(372) A (301) preambulumbekezdésben foglalt táblázatban látható, hogy vizsgálati időszak alatt a jövedelmezőség jelentősen romlott, és a gyártók rekordméretű veszteségeket szenvedtek el. Mindez azt bizonyítja, hogy nincs közvetlen összefüggés egyrészt a viszonylag stabil termelési és kapacitásadatok, másrészt az egyre súlyosabb veszteségek között, figyelembe véve azt, hogy versenyképességének megtartása érdekében az uniós gazdasági ágazat kész volt alkalmazkodni a változó piaci viszonyokhoz.

(373) Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az európai acélipar kapacitásfeleslege nem szünteti meg az ok-okozati összefüggést.

(374) Ami azt a további érvet illeti, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárt a melegen síkhengerelt acéltermékek gyártásának világméretű kapacitásfeleslege okozta, az alábbi táblázat bemutatja a nyersacéltermelés elméleti kapacitásfeleslegét, valamint Brazília, Irán, Oroszország és Ukrajna tényleges termelését.

21. táblázat

Nyersacél-kapacitás és a hasonló termék Brazília, Irán, Ukrajna és Oroszország általi tényleges termelése (ezer tonnában)

Ország	A 2015. évre becsült nyersacél-kapacitás ([1])	Nyersacéltermelés 2015-ben ([2])	Elméleti kapacitás-felesleg 2015-ben ([1]) ([2])	Melegen síkhengerelt acéltermékek tényleges termelése 2014-ben	Melegen síkhengerelt acéltermékek tényleges termelése 2015-ben
Brazília	49 220	33 256	15 964	14 229	13 388
Irán	28 850	16 146	12 704	8 276	7 872
Oroszország	90 000	70 898	19 102	26 898	27 509
Ukrajna	42 500	22 968	19 532	7 867	6 314

([1]) *A kapacitással kapcsolatos adatok forrása:* OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 2016. szeptember 5., Tudományos, Technológiai és Innovációs Igazgatóság, Aktualizált acélgyártási adatok és keretjavaslat a kapacitás-ellenőrzés fokozása céljából (Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity), Melléklet, 7. és az azt követő oldal.).

([2]) *A termeléssel kapcsolatos adatok forrása:* Acélipari Világszövetség: Acélstatisztikai évkönyv, 2015 (Steel Statistical Yearbook 2015) (Acélipari Világszövetség: Acélstatisztikai évkönyv, 2016, 1. sz. táblázat az 1–2. oldalon és 13. sz. táblázat a 35. oldalon, http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html).

(375) A kapacitásfeleslegek dömpinggyakorlatot váltottak ki valamennyi érintett országban.

([1]) A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és az Európai Beruházási Banknak – Acélipar: a fenntartható foglalkoztatás és növekedés megőrzése Európában. COM (2016) 155 final, Brüsszel, 2016.3.16. A dokumentum a világméretű acélipari kapacitásfeleslegről a következőket állapítja meg:
— 2. oldal: „[…] 2014 óta a kínai gazdaság, illetve más feltörekvő gazdaságok lassulása kedvezőtlen hatást gyakorolt a globális acélkeresletre”;
— 6. oldal: „A Bizottság a globális kapacitásfelesleg következményeinek mérséklését szolgáló intézkedéseken túlmenően a probléma mögöttes okait is kezeli legfontosabb partnerinkkel. Globális probléma globális megoldást kíván.”

([2]) Ilva, ThyssenKrupp és Tata Steel UK.

(376) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a világméretű kapacitásfelesleg a jelen ügy sajátos körülményei között nem szünteti meg az ok-okozati összefüggést. Valójában a jelen ügyben a kapacitásfelesleg egy az érintett országok dömpinggyakorlatát kiváltó okok közül.

5.2.6. *Az uniós gyártók nem elég versenyképesek*

(377) Néhány érdekelt fél azt állította, hogy az uniós gyártók a viszonylag magasabb energiaköltségek (főként villamosenergia-költségek) miatt nem eléggé versenyképesek. Egy másik érdekelt fél állítása szerint az uniós gazdasági ágazatot a beruházások és az innováció hiánya jellemzi.

(378) Az energiaköltségeket illetően elmondható, hogy azok az érintett termék előállítási költségeinek fontos, de nem elsődleges elemei. A Bizottság egy friss szakértői tanulmány alapján megállapította, hogy a 2010 és 2015 közötti időszakban az európai villamosenergia-árak 12 %-kal csökkentek. Ennek eredményeképpen a villamos energia árszintje az Unióban a negyedik legalacsonyabb lett a világon ([1]). Ezért nem állítható, hogy az uniós gyártók e tekintetben komparatív hátrányban lennének. Harmadsorban a villamosenergia-költségekkel kapcsolatban előadott érvek nem egyeztethetők össze azzal, hogy az uniós gazdasági ágazat 2013-ban mintegy 0,4 %-os nyereséget volt képes elérni, ahogy a 2007 és 2011 közötti időszakban is, amikor az állítólagos komparatív költséghátrány szintén fennállt.

(379) A beruházások és az innováció hiányával kapcsolatos állításra vonatkozóan a Bizottság a vizsgálat során megállapította, hogy a figyelembe vett időszak alatt is zajlottak beruházások több mint 240 millió EUR értékben (lásd a (305) preambulumbekezdést). Azon állítást illetően, hogy az uniós gazdasági ágazat nem innovatív, az érdekelt fél nem szolgáltatott az állítást alátámasztó bizonyítékot.

(380) A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy az uniós gazdasági ágazat nem kellően versenyképes, és arra a következtetésre jutott, hogy e tényezők nem okoztak kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

5.2.7. *A melegen síkhengerelt acéltermékek alacsony ára az uniós piacon az alacsony nyersanyagáraknak és/vagy a melegen síkhengerelt acéltermékek világszerte alacsony árának tudható be*

(381) Egy brazíliai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az acélgyártásban felhasznált nyersanyagok, különösen a vasérc alacsony ára az uniós piacon a melegen síkhengerelt acéltermékek piaci árának visszaeséséhez vezetett. Az ukrajnai exportáló gyártó érvelése szerint az uniós belföldi piacon állítólagosan jelentkező árhatást nem az érintett országokból érkező behozatal okozta, hanem a melegen síkhengerelt acéltermékek árának általános, világszerte csökkenő tendenciája.

(382) A Bizottság elemezte mind a melegen síkhengerelt acéltermékek árának, mind a melegen síkhengerelt acéltermékek nyersanyagárainak a figyelembe vett időszak alatti alakulását.

(383) A Bizottság a vizsgálat során megállapította, hogy a nyersanyagárak 2012 és a vizsgálati időszak között csökkentek. Például a vasérc ára körülbelül 141 USA-dollár/t-ról 52 USA-dollár/t-ra, azaz több mint 60 %-kal csökkent.

(384) Ugyanakkor a mintában szereplő legnagyobb uniós gyártó termelési költségének elemzésekor a Bizottság megállapította, hogy e csökkenő nyersanyagárak hatása jóval elmarad az árak megfigyelt alakulásától. Például a legfontosabb nyersanyagok költségei a teljes termelési költség közel 70 %-át tették ki 2013-ban, a vizsgálati időszak alatt azonban még mindig elérték a teljes termelési költség 60 %-át. Ez azt mutatja, hogy nincs közvetlen összefüggés a nyersanyagárak csökkenése és a melegen síkhengerelt acéltermékek termelési költségének visszaesése között.

(385) Ezenkívül az uniós gazdasági ágazat termelési költsége összességében 19 %-kal csökkent (lásd a (295) preambulumbekezdést), ami nemcsak az olcsóbb nyersanyagok, hanem a hatékonyság uniós gyártók általi növelésének is az eredménye a (290) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően. Emellett az átlagos importárak ennél nagyobb mértékben, 27 %-kal csökkentek ugyanebben az időszakban (lásd a (265) preambulumbekezdést).

([1]) Részlet az Ecofys és a CEPS részvételével egy tanácsadói konzorcium által az energiaárak és -költségek EK-n belüli alakulásáról alulról építkező szemléletben készített legfrissebb tanulmányból (2016. július).

(386) Tisztességes piaci viszonyok mellett az uniós gazdasági ágazat fenn tudta volna tartani értékesítési árszintjét, hogy így előnyre tegyen szert a költségek csökkenésből és ismét jövedelmezővé váljon. Az uniós gyártók azonban kénytelenek voltak követni az árak uniós piaci tendenciáját, és csökkenteni áraikat. Annak érdekében, hogy elkerüljék piaci részesedésük további szűkülését, a vizsgálati időszak alatt az uniós gyártók arra kényszerültek, hogy bekerülési költség alatti áron értékesítsenek. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek árának világméretű csökkenése és a nyersanyagárak mérséklődése hozzájárult volna az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz.

5.3. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(387) Megállapítást nyert, hogy ok-okozati összefüggés áll fenn a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár között. Időbeli egybeesés volt a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal folyamatosan csökkenő értékesítési árak mellett hirtelen növekvő volumene és az Unió teljesítményének romlása között, különösen 2015 második félévétől kezdődően. Az uniós gazdasági ágazatnak nem volt más választása: piaci részesedése további zsugorodását elkerülendő követnie kellett a dömpingelt behozatal árszintjét. Ez veszteséges helyzetet teremtett. Ennek eredményeképpen az uniós gazdasági ágazat nem tehetett szert előnyre az uniós felhasználás élénküléséből, és kénytelen volt az uniós piacon bekerülési költség alatt értékesíteni termékeit.

(388) A Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzetére a következő egyéb tényezők lehettek hatással: a harmadik országokból érkező behozatal, az uniós gyártók exportértékesítési teljesítménye, az európai acélipar kapacitásfeleslege és a világ acéliparának kapacitásfeleslege.

(389) Mindent összefoglalva a Bizottság megítélése szerint az érdekelt felek által a tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az egyéb tényezőkre vonatkozóan előterjesztett érvek egyike sem volt alkalmas arra, hogy megváltoztassa azokat a következtetéseket, amelyek ok-okozati összefüggést állapítottak meg a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között a vizsgálati időszakban.

(390) A Bizottság emellett arra a következtetésre jutott, hogy e tényezők sem együttesen, sem önmagukban nem szüntetik meg a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést, továbbá, hogy az alábbiak miatt a kár fő oka továbbra is az érintett országokból érkező behozatal. A (357) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal a vizsgálati időszak alatti teljes uniós behozatal túlnyomó többségét adta (4 266 881 tonna), és volumene a figyelembe vett időszak alatt 77 %-kal nőtt. Ezenkívül a (362) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a mintában szereplő uniós gyártók exportértékesítése a teljes szabadpiaci értékesítésnek csak kisebb részét (25 %-át) teszi ki, ugyanakkor az uniós piacon folytatott dömpinggyakorlat egyik oka éppen a négy érintett ország kapacitásfeleslege.

(391) A dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők közül néhány – a gazdasági válság, egy olasz gyártó sajátos helyzete, az uniós gyártók nem megfelelő versenyképessége, a melegen síkhengerelt termékeknek az uniós piacon az alacsony nyersanyagárak és/vagy a melegen síkhengerelt termékek világszerte alacsony ára miatt alacsony ára – esetében megállapítást nyert, hogy azok a vizsgálati időszak alatt nem okoztak kárt az uniós gazdasági ágazatnak.

(392) E megállapításokról a felek a tájékoztató dokumentumban kaptak tájékoztatást. Az érdekelt felek észrevételeket nyújtottak be, amelyekkel a következő preambulumbekezdések foglalkoznak. Végleges álláspontja kialakítása során a Bizottság figyelembe vette az észrevételeket.

(393) Az MMK csoport és a Severstal csoport orosz exportáló gyártók szerint az érintett országokból érkező behozatal és az uniós gazdasági ágazat helyzetének 2015. július 1-től 2016. június 30-ig tartó időszak alatti romlása közötti állítólagos ok-okozati összefüggést egyértelműen megszüntetik a Kínával kapcsolatos végleges rendelet megállapításai. E tekintetben az orosz gyártók hivatkoztak a kínai behozatali volumen 2015 és a jelenlegi eljárás vizsgálati időszakának vége közötti jelentős és gyors növekedésére, valamint a kínai importárak további csökkenő tendenciájára (– 33 %), amelyet az (EU) 2016/1778 bizottsági végrehajtási rendelet ([1]) (a továbbiakban: a Kínával kapcsolatos ideiglenes rendelet) (161) preambulumbekezdése állapított meg. Az orosz exportáló gyártók a Kínával kapcsolatos ideiglenes rendelet (178)–(182), (184) és (188) preambulumbekezdésére kifejezetten annak bizonyítékaként hivatkoztak, hogy a helyzet 2015 júliusa és 2016 júniusa közötti romlása a kínai behozatalnak, nem pedig az érintett országokból érkező behozatalnak tulajdonítható. Emellett az orosz exportáló gyártók

([1]) A Bizottság (EU) 2017/649 végrehajtási rendelete (2017. április 5.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 92., 2017.4.6., 68. o.).

észrevételeihez hasonlóan Oroszország gazdasági fejlődésért felelős minisztériuma azt állította, hogy a kínai behozatal, és nem az érintett országokból érkező behozatal volt az uniós gazdasági ágazat helyzetét kedvezőtlenül érintő meghatározó tényező. A végső nyilvánosságra hozatalt követően az exportáló gyártók említett csoportja, valamint Oroszország ipari és kereskedelmi minisztériuma megismételte az állítást.

(394) A Bizottság elutasította ezeket az érveket. Az orosz exportáló gyártók által említett preambulumbekezdések a 2012–2015 közötti időszakra, és nem a jelenlegi eljárásban figyelembe vett időszakra vonatkoznak. Ugyanez igaz kínai importárak csökkenő tendenciájára is. E tekintetben a Bizottság a (325) preambulumbekezdésben foglalt indokolásokra hivatkozik, és megerősíti, hogy nincs ellentmondás a jelenlegi ügy és a Kínával kapcsolatos ügy között. A Bizottság ugyanis arra a következtetésre jutott, hogy a (349) preambulumbekezdés szerint a Kínából érkező behozatal hozzájárulhatott az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz, de nem szünteti meg az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és a vizsgálati időszak alatt megállapított jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(395) Oroszország gazdasági fejlődésért felelős minisztériuma szintén azt állította, hogy az uniós gyártókkal szemben az orosz gyártóknál a nyersanyagköltség a teljes előállítási költség több mint 60 %-át tette ki 2015-ben. Ebből adódóan a nyersanyagárak csökkenése nagyobb mértékben csökkentette a melegen síkhengerelt acéltermékek árát az orosz exportáló gyártók, mint az uniós gyártók esetében. A minisztérium ezért elvárja, hogy a Bizottság a jelenlegi eljárás során megfelelően értékelje ezt az elemet. Az orosz minisztérium azt is állította, hogy az uniós gazdasági ágazat exportárai lényegesen alacsonyabbak voltak az átlagos termelési egységköltségnél, továbbá, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárban szerepet játszhatott az a tényező is, hogy az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye nem volt jövedelmező. Az orosz minisztérium ezért arra kérte a Bizottságot, hogy fontolja meg ismét az ok-okozati összefüggés jelen eljárásban történő megállapítását. A végső nyilvánosságra hozatalt követően Oroszország ipari és kereskedelmi minisztériuma megismételte az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményével kapcsolatos állítást.

(396) Az orosz minisztérium nyersanyagárakkal kapcsolatos érvei kapcsán a Bizottság a (381) és azt követő preambulumbekezdésekre hivatkozott, amelyekben megállapította, hogy az uniós gyártókat illetően nincs közvetlen összefüggés a nyersanyagárak csökkenése és a melegen síkhengerelt termékek termelési költségének visszaesése között. Valójában ha a nyersanyagárak csökkenése nagyobb mértékben csökkentette a melegen síkhengerelt acéltermékek árát az orosz exportáló gyártók, mint az uniós gyártók esetében, akkor ennek az orosz gyártó belföldi és exportáraiban egyaránt meg kellett volna jelennie. A Bizottság azonban megállapította, hogy az orosz exportáló gyártó dömpingelte termékeit az uniós piacon.

(397) Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményében a jövedelmezőség hiányával kapcsolatban a Bizottság a (360) és azt követő preambulumbekezdésekre hivatkozott. Nem csak azt ismerte el, hogy az exportvolumen értékesítési árai jelentős mértékben visszaestek, hanem azt is, hogy a mintában szereplő uniós gyártók exportértékesítése az uniós gazdasági ágazat teljes szabadpiaci értékesítésének nem több mint 25 %-át tette ki a vizsgálati időszakban (lásd a (362) preambulumbekezdést). A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az exportértékesítési teljesítmény jelentéktelen mértékben járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz, ugyanakkor ez a tényező nem szünteti meg a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(398) A CSN brazíliai exportáló gyártó észrevétele szerint az ok-okozati összefüggés értékelésének pontosságát kedvezőtlenül érintette i. az ArcelorMittal Group általi behozatal figyelembevétele a kárfelmérés során; valamint ii. a jelenlegi ügyben a Kínából érkező behozatal hatásaival kapcsolatban tett megállapítások és a párhuzamos dömpingellenes vizsgálat során a Bizottság által a melegen síkhengerelt acéltermékek Kínából érkező behozatalával kapcsolatban levont következtetések közötti ellentmondás. Az ArcelorMittal Group általi behozatal figyelembevételével kapcsolatban a CSN azt állította, hogy a behozatal a csoporton belüli tudatos és rosszindulatú döntésnek tulajdonítható. Hasonló észrevételében az Usiminas brazíliai exportáló gyártó azt állította, hogy a Brazíliából érkező behozatal többsége, így különösen az ArcelorMittal brazíliai és európai vállalata közötti behozatal kötött értékesítés/átadás. Kína hatását illetően a CSN nem értett egyet a (349) preambulumbekezdés azon megállapításával, hogy a kínai behozatal nem szünteti meg az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár és a négy érintett országból érkező behozatal közötti ok-okozati összefüggést. E tekintetben a brazíliai exportőr a kínai behozatal – csökkenő árak melletti – növekedésére hivatkozott, amelynek üteme sokkal gyorsabb volt, mint a négy érintett országból érkező behozatal esetében.

(399) A Bizottság mindkét állítást elutasította. Az ArcelorMittal csoport brazíliai kapcsolatban álló vállalatától az Unióban található kapcsolatban álló vállalataihoz érkező behozatal figyelembevételét illetően a Bizottság

figyelembe vette, hogy amint olyan következtetés születik, amely szerint a dömpingelt behozatal hatásainak összesített értékelésére vonatkozóan az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, az ok-okozati összefüggés elemzését a négy érintett országgal kapcsolatban együttesen kell elvégezni. A 4.3.1. szakaszban foglaltak szerint Brazília, Oroszország, Irán és Ukrajna esetében teljesültek az összesített értékelés feltételei. A szóban forgó ügyben az önmegkárosítás kérdése így az, hogy a Brazíliából az uniós gazdasági ágazatba irányuló behozatal megszünteti-e a kár és az összesített dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést. Ennek kapcsán a Bizottság megjegyezte, hogy az ArcelorMittal csoport által a vizsgálati időszak alatt végrehajtott behozatal a négy érintett ország teljes behozatalának csupán 5,8 %-át tette ki. Ez alapján arra a következtetésre jutott, hogy az ilyen csekély volumen nem alkalmas arra, hogy megszüntesse a dömping és a megállapított kár közötti ok-okozati összefüggést. A behozatal kárra gyakorolt hatása jelentéktelen volt.

(400) A kínai behozatallal kapcsolatos állítást illetően a Bizottság a (394) preambulumbekezdésre hivatkozott. Még ha igaz is az, hogy a kínai behozatal gyorsabb ütemben bővült a négy érintett országból érkező behozatalnál, a vizsgálati időszak alatt az érintett országokból érkező behozatal (a vizsgálati időszak alatt 4,2 millió tonna) volumene közel háromszor akkora, mint a vizsgálati időszak alatt Kínából érkező behozatal (a vizsgálati időszak alatt 1,6 millió tonna). Ezért a fent említetteknek megfelelően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Kínából érkező behozatal – miként az a (349) preambulumbekezdésben is szerepel – hozzájárulhatott az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz, de nem szünteti meg az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal és a vizsgálati időszak alatt megállapított jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(401) Az Usiminas brazíliai exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság nem állapított meg ok-okozati összefüggést a kár és a melegen síkhengerelt acéltermékek Brazíliából érkező behozatala között. Az Usiminas állítása szerint kétségtelen, hogy kis volumenénél és viszonylag magas árainál fogva a brazíliai import egyszerűen nem alkalmas arra, hogy a megállapított káros hatásokat kifejtse az uniós gazdasági ágazatra. Az Usiminas azt állította továbbá, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal összesített volumene sem tekinthető „jelentősnek” az alaprendelet 3. cikke (3) bekezdésének értelmében. Így különösen Brazília, Irán, Oroszország és Ukrajna együttes piaci részesedése legfeljebb 12,58 % volt a vizsgálati időszak alatt, ez pedig túl kicsi ahhoz, hogy kárt okozzon arra tekintettel, hogy a figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat több mint 75 %-os piaci részesedést tartott fenn. Beadványában az Usiminas azt állította továbbá, hogy a tájékoztató dokumentumban közölt adatok alapján az Unió jövedelmezőségének csökkenése, valamint a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal együttes volumenének növekedése időben nem esett egybe. E tekintetben az Usiminas szerint például a jövedelmezőség jelentős mértékben csökkent 2015 és a vizsgálati időszak között, amikor az érintett országokból érkező behozatal együttes piaci részesedése mindössze 0,08 %-kal növekedett. Végül magyarázatot kért a Bizottságtól arra vonatkozóan, hogy miként lehetséges, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal helyzete ennyire rövid időn belül olyan drasztikus mértékben változott, hogy a károkozás veszélyével nem is fenyegető behozatal az uniós gazdasági ágazatot ért tényleges és jelentős kár okává váljon.

(402) Először is a (261) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal hatásaival kapcsolatos összesített értékelés elvégzésének az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében előírt feltételei teljesülnek. Az ezen országokból érkező behozatallal kapcsolatban megállapított, a 3. szakaszban (Dömping) felsorolt valamennyi dömpingkülönbözet meghaladta a csekély mértékű szintet, így azok egyike sem minősült elhanyagolhatónak.

(403) Másodszor: a Bizottság elutasította azt az állítást, hogy az érintett országokból érkező behozatali volumen nem tekinthető „jelentősnek” az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében. Brazília, Irán, Oroszország és Ukrajna együttes piaci részesedése 2013-ban 7,45 % volt, majd a vizsgálati időszak alatt elérte a 12,58 %-ot. Az ezen országokból érkező behozatal abszolút volumen tekintetében is jelentősen nőtt a figyelembe vett időszak alatt: a 2013. évi 2,4 millió tonnához képest a vizsgálati időszak alatt 4,3 millió tonnát tett ki. Ezzel szemben az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése ugyanebben az időszakban 85,1 %-ról 76,7 %-ra csökkent, ami az uniós acélgyártók romló versenyhelyzetére utal.

(404) Harmadszor: a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal együttes piaci részesedése 2015 és a vizsgálati időszak között valóban csak 0,08 %-kal nőtt. Ugyanebben az időszakban azonban a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal árai is jelentős mértékben, rendre 10, 14, 16 és 14 %-kal csökkentek, ezt az elemet pedig szintén figyelembe kell venni annak megállapítása során, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárt az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal okozta-e.

(405) Végül azt az állítást illetően, hogy az érintett országokból érkező behozatal volumene nem fenyegetett a károkozás veszélyével, a Kínával kapcsolatos ideiglenes rendelet (188) preambulumbekezdése ezzel összefüggésben megállapítja, hogy *„[…] valószínű, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból, Szerbiából és Ukrajnából érkező behozatal is hozzájárul a jelentős mértékű kárral való fenyegetéshez”* ([1]). Ezt a megállapítást megerősítette a Kínával kapcsolatos végleges rendelet ([2]) (116) preambulumbekezdése.

(406) Az ok-okozati összefüggés (337)–(339) preambulumbekezdésben említett elemzése egyértelműen megindokolja és alátámasztja azt, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal miért vált az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár okává. Tekintettel az időbeli egybeesésre a dömpingelt behozatalnak a folyamatosan csökkenő árak melletti növekedése, valamint az uniós gazdasági ágazat veszteséges helyzetéhez vezető, az értékesítési volumen csökkenése és az árerózió között, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a dömpingelt behozatal miatt az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte.

(407) Ezenkívül az Usiminas azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat által a vizsgálati időszak alatt elszenvedett kár legalább részben annak tulajdonítható, hogy a gazdasági recesszió hatásai a figyelembe vett időszakban mindvégig érezhetők maradtak. Azt állította továbbá, hogy a Kínából és Törökországból érkező behozatal, valamint az Unió magas energiaköltségei sokkal nagyobb valószínűséggel okozták az állítólagos kárt, mint a Brazíliából érkező behozatal.

(408) A Bizottság az alábbi okokból elutasította az állításokat. Azt az érvet illetően, hogy a kárt legalább részben a gazdasági recesszió okozta, a Bizottság arra a következtetésre jutott a vizsgálat során, hogy bár az euróövezeti adósságválság 2013-ban kedvezőtlen hatással járt, nem volt oka a vizsgálati időszak alatt megállapított jelentős kárnak (lásd a (342) preambulumbekezdést).

(409) Azt az érvet illetően, hogy más tényezők (a Kínából és Törökországból érkező behozatal, valamint a magas energiaköltségek) sokkal nagyobb valószínűséggel okozták az uniós gazdasági ágazat által állítólagosan elszenvedett kárt, mint a Brazíliából érkező behozatal, a következők mondhatók el.

a) A Kínából érkező behozatal: a (343)–(349) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy volumenére és áraira tekintettel a kínai behozatal hozzájárulhatott a jelenlegi vizsgálat során feltárt jelentős kárhoz, azonban nem szünteti meg az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár és a négy másik országból érkező dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést;

b) A Törökországból érkező behozatal: a (356) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Törökországból érkező behozatal csökkent a figyelembe vett időszak alatt. Ennélfogva ha a Törökországból érkező behozatal hozzájárult is az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárhoz, e behozatal nem okozhatta a kárelemzés során megállapított erősödő negatív tendenciákat.

c) Magas energiaköltségek: a Bizottság ezzel összefüggésben a (378) preambulumbekezdésre hivatkozik. Nem állítható, hogy az uniós gyártók e költségek tekintetében komparatív hátrányban lennének. A villamosenergia-árak 2010–2015 közötti csökkenésének köszönhetően a villamos energia árszintje az Unióban a negyedik legalacsonyabb lett a világon.

(410) A Bizottság megítélése szerint az érdekelt felek által a tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően előterjesztett érvek egyike sem volt alkalmas arra, hogy megváltoztassa azokat a következtetéseket, amelyek ok-okozati összefüggést állapítottak meg a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között a vizsgálati időszakban.

(411) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a CSN brazil vállalat azt állította, hogy az ArcelorMittal csoport kárhatását külön kell választani és meg kell különböztetni a Brazíliából érkező behozatal hatásától. Következésképpen a Brazíliával szembeni vizsgálatot meg kell szüntetni, mivel az ArcelorMittal csoport önmegkárosításként jellemezhető behozatala nélkül a dömpingelt behozatal piaci részesedése a csekély mértékű szint alá csökken.

(412) A Bizottság elutasította ezt az állítást. Ha a Bizottság el is különítené az ArcelorMittal csoport behozatalát, a Brazíliából érkező fennmaradó behozatal egyértelműen nem lenne elhanyagolható. Ezenfelül a (399) preambulumbekezdésnek megfelelően amint olyan következtetés születik, amely szerint a dömpingelt behozatal hatásainak összesített értékelésére vonatkozóan az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, az ok-okozati összefüggés elemzését a négy érintett országgal kapcsolatban együttesen kell elvégezni.

([1]) A Bizottság (EU) 2016/1778 végrehajtási rendelete (2016. október 6.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 272., 2016.10.7.).

([2]) A Bizottság (EU) 2017/649 végrehajtási rendelete (2017. április 5.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 92., 2017.4.6., 68. o.).

(413) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárt a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal okozta. Az egyéb olyan ismert tényezők, amelyek egyidejűleg ugyancsak hatással voltak az uniós gazdasági ágazat helyzetére, sem önmagukban, sem együttesen tekintve nem szüntették meg az ok-okozati összefüggést.

6. AZ UNIÓS ÉRDEK

6.1. Előzetes megjegyzések

(414) Az alaprendelet 21. cikkével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy jelen esetben az intézkedések elfogadása biztosan nem sértené-e az uniós érdeket. Különös figyelemmel volt annak szükségességére, hogy megszűnjenek a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai, és helyreálljon a hatékony verseny. Az uniós érdek meghatározása a különböző érintett érdekek teljes körének értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök és a felhasználók érdekeit is.

(415) A felek a Bizottság uniós érdekkel kapcsolatos megállapításairól a tájékoztató dokumentumban kaptak tájékoztatást. Az érdekelt felek észrevételeket nyújtottak be, amelyekkel a következő preambulumbekezdések foglalkoznak. Ezenfelül a (28) és az azt követő preambulumbekezdésekben foglaltak szerint a Bizottság további információkat gyűjtött a vizsgálati időszakot követő időszak fejleményeiről. A (29) preambulumbekezdésben foglaltak szerint számos felhasználónál, szövetségnél és uniós gyártónál tett látogatást a tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően. Az uniós érdekkel kapcsolatos végleges álláspontjának kialakítása során a Bizottság figyelembe vette a felek észrevételeit, valamint a vizsgálati időszakot követő időszak fejleményeire vonatkozó információkat, amelyekkel a következő preambulumbekezdések foglalkoznak.

(416) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a panaszos határozott fenntartásainak adott hangot azt illetően, ahogyan a Bizottság az uniós érdek meghatározása során értékelte a vizsgálati időszakot követő időszak adatait. A panaszos szerint a vizsgálati időszakot követő időszak alapján nem kérdőjelezhetők meg olyan egyértelmű következtetések, amelyeket a vizsgálati időszakra vonatkozó adatokból kell levonni. Azt állította továbbá, hogy ha a Bizottság a vizsgálati időszakot követő időszak adatainak értékeléséről határoz, akkor vizsgálnia kell a 2017 márciusát követő időszakot is, mivel *„a legjobban a 2017. második negyedévi adatok bizonyítják, hogy mi történik akkor, ha nem vetnek ki vámot”* ([1]).

(417) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a Konzorcium tagjaitól, az exportáló gyártóktól, valamint Brazília Európai Unió mellett működő képviseletétől észrevételek érkeztek a Bizottsághoz, amelyek szerint a vizsgálati időszakot követő időszak lényeges fejleményeit figyelembe kell venni. A kapott észrevételek többsége az árak alakulásával kapcsolatos, így különösen azzal, hogy az érintett termék és a hasonló termék árai a vizsgálati időszakot követően jelentős mértékben emelkedtek.

(418) A panaszos érveit illetően alapelv, hogy az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének értelmében a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat általában nem veszik figyelembe. Mindazonáltal a Bizottság figyelembe vette, hogy annak eldöntése során, hogy fennáll-e az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének értelmében vett uniós érdek, a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információt az említett célokra tekintettel figyelembe lehet venni ([2]). A vizsgálati időszakot követő időszak adatainak értékelése a vizsgálati időszakot követő lehető leghosszabb időszakra terjedt ki. A Bizottság kiegészítő kérdéseket küldött az érdekelt feleknek a 2017 márciusát követő időszakra vonatkozóan, és az azokra kapott válaszokat szintén figyelembe vette.

(419) A vizsgálati időszakot követő időszak említett fejleményei, így különösen az érintett termék és a hasonló termék árának meredek emelkedése, valamint egyes terméktípusok hiánya a piacon, relevánsak az uniós érdek értékelése szempontjából a megfelelő intézkedések bevezetése során, különösen a jelen ügy sajátos körülményeire tekintettel. Ezért indokolt volt a Bizottság azon döntése, hogy kivételes jelleggel, az uniós érdek értékelésével összefüggésben vizsgálja ezeket a vizsgálati időszakot követő időszakot követő fejleményeket a 2016 júliusa és 2017 márciusa közötti (továbbá a 2017 márciusát követő) időszakra vonatkozóan.

([1]) Az Eurofer 2017. május 2-i beadványa, 12. o. Ez az állítás a Bizottságnak arra az ideiglenes szakaszban hozott határozatára vonatkozik, hogy a vizsgálatot intézkedések bevezetése nélkül folytatja.

([2]) A T-192/08. sz., *Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács* ügyben 2011. október 25-én hozott ítélet (EU:T:2011:619) 221. pontja.

6.2. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(420) Az uniós gazdasági ágazat több tagállamot (Egyesült Királyság, Franciaország, Németország, Cseh Köztársaság, Szlovák Köztársaság, Olaszország, Luxemburg, Belgium, Lengyelország, Hollandia, Ausztria, Finnország, Svédország, Portugália, Magyarország és Spanyolország) ölel fel, és mintegy 18 000 alkalmazottat foglalkoztat, akik közvetlenül a hasonló termék gyártásában dolgoznak az uniós gyártók különböző acélműveiben (lásd a (289) preambulumbekezdést).

(421) A vizsgálat során tizenhét gyártó működött együtt. Egy olasz gyártó ellenezte a vizsgálat megindítását.

(422) A (387) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a teljes uniós gazdasági ágazat a helyzete romlását tapasztalta, különösen 2015 második félévétől kezdődően, és kedvezőtlen hatással volt rá a dömpingelt behozatal. Különösen a mintában szereplő uniós gyártók pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatók, így a jövedelmezőség esetében volt tapasztalható komoly negatív hatás.

(423) A végleges dömpingellenes vámok kivetése várhatóan visszaállítja a tisztességes kereskedelmi feltételeket az uniós piacon, valamint lehetővé teszi az uniós gazdasági ágazat fellendülését. Ez az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének olyan mértékű javulását eredményezné, amely szükségesnek tekinthető e tőkeintenzív ágazat számára. Az uniós gazdasági ágazatot a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező dömpingelt behozatal következtében jelentős kár érte.

(424) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a Bizottság a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kiegészítő kérdőíveket küldött a mintában szereplő hat uniós gyártónak. A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívre adott válaszok mind a hat uniós gyártótól érkeztek, majd a panaszos tájékoztatást kapott arról, hogy a Bizottság szolgálatai a helyszínen ellenőrzik a lényeges adatokat.

(425) A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozóan a mintában szereplő hat uniós gyártónál összegyűjtött adatok szerint az egyes uniós gyártók jövedelmezősége változó volt. A vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő uniós gyártók átlagosan – 7,8 %-os veszteséget szenvedtek el. A vizsgálati időszakot követő, 2016. július–december közötti, valamint 2017. január–március között időszakban a jövedelmezőség 2 %-os, illetve 8,6 %-os volt. Ezek a százalékos adatok a mintában szereplő összes uniós gyártó adózás előtti jövedelmezőségének súlyozott átlagát mutatják eredménykimutatásaik alapján, a független vevőknek történő uniós értékesítéseik százalékában kifejezve.

(426) A Bizottság megismétli, hogy az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban a kárral kapcsolatos következtetésre a vizsgálati időszakra vonatkozó, ellenőrzött adatok alapján jutott. A vizsgálati időszakot követő időszak adatainak gyűjtése és ellenőrzése pedig kizárólag az uniós érdek elemzésének keretében történt. A (301) preambulumbekezdésben foglalt táblázatban láthatók a 2013-tól kezdődően keletkezett nagy veszteségek és negatív pénzforgalom.

(427) A kapott kiegészítő információk alapján a Bizottság megállapította, hogy a nyereség és költségek a vizsgálati időszakot követő időszak alatti alakulására vonatkozó általános értékelés egyrészt nem mérsékelheti az egyéb kármutatóknál megállapított negatív tendenciákat, másrészt nem ellensúlyozhatja a súlyos veszteségekkel járó négy egymást követő időszakot.

(428) Ennek megfelelően a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a végleges dömpingellenes vámok kivetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná.

6.3. **Az importőrök érdeke**

(429) A (8) preambulumbekezdésben foglaltak szerint mind a hét jelentkezett importőr a Konzorcium tagja volt, és a jelenlegi vizsgálat kapcsán ellenezte az intézkedések bevezetését.

(430) A mintában szereplő független importőr esetében az érintett termékhez kapcsolódó tevékenységek a teljes forgalom 5–10 %-át tették ki a vizsgálati időszak alatt. Kifogásolta a dömpingellenes intézkedések esetleges bevezetését, mivel álláspontja szerint ez az érintett termék behozatalának további visszaeséséhez vagy megszűnéséhez vezethetne.

(431) A (453) és (458) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Bizottság figyelembe vette, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek Brazílián, Iránon, Oroszországon és Ukrajnán kívüli egyéb országokból érkező behozatala 2017 első hónapjaiban bizonyos mértékben ellensúlyozta a jelenlegi vizsgálat megindítása előtt az érintett országokból érkező behozatal volumenét. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések bevezetése nem járna számottevő árhatással az importőrökre nézve, viszont azoknak beszállítót kellene váltaniuk, ami többletköltséget eredményezne számukra.

6.4. **A felhasználók érdeke**

6.4.1. *Bevezetés*

(432) A melegen síkhengerelt acéltermékek olyan ipari alapanyagok, amelyeket a végfelhasználók többek között az építőipar (acélcsövek gyártása), hajógyártás, gáztartályok, nyomástartó edények és energiavezetékek területén való különféle alkalmazásokra szereznek be.

(433) A felhasználók az érintett termék feldolgozóipari piacain az uniós gazdasági ágazat vertikálisan integrált kapcsolatban álló vállalataival versenyeznek. Az érintett termék/a hasonló termék költségtételt jelent az azt feldolgozó különféle felhasználók számára.

(434) A Konzorcium a vizsgálat különböző szakaszaiban több beadványt nyújtott be. Emellett kérésére három meghallgatásra is sor került.

(435) Az olaszországi székhelyű Marcegaglia Carbon Steel Spa (a továbbiakban: Marcegaglia), amely az érintett termék/a hasonló termék feldolgozásával többek között csöveket és egyéb feldolgozóipari acéltermékeket gyárt, és tagja a Konzorciumnak, a kérdőívre a Konzorcium tagjaként válaszolt. Az érintett termék/a hasonló termék költségtételt jelent e felhasználó számára, ahogy a többi felhasználó számára is. A Marcegaglia önmagában évente 2,9–4,4 millió tonnát használ fel az érintett termékből/a hasonló termékből. A termékből 1,6–2,4 millió tonnát importál az érintett, illetve más harmadik országokból. A vizsgálat során teljes mértékben együttműködött; kitöltött kérdőívet nyújtott be, amelyet követően helyszíni látogatásra került sor nála, továbbá benyújtott a Bizottság által a vizsgálat során bekért minden információt.

(436) Ezenkívül a Konzorcium tagjain kívüli felhasználók, így különösen a balti és lengyel felhasználók, közvetlenül az ügy megindítását követően a (17) preambulumbekezdés szerint benyújtották észrevételeiket. Ellenezték a jelenlegi vizsgálat megindítását. Emellett a Lettországi Munkáltatók Szövetsége, valamint a Lettországi Gépipari és Fémmegmunkáló Ágazatok Szövetsége nyújtott be a megindítást ellenző észrevételeket. Bár a jelenlegi vizsgálat során a Bizottság kereste a további együttműködés lehetőségeit ezen érdekelt felekkel a tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően is, további észrevétel nem érkezett tőlük.

(437) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a panaszos azt állította, hogy az uniós érdek elemzését torzította az, hogy kizárólag az exportra támaszkodó nem integrált felhasználókat vette figyelembe, amelyeknek előnye származott (és továbbra is előnye származik) a dömpingelt nyersanyag kínálatából. Ezzel egyidejűleg azt is állította, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az egyéb felhasználó vállalatok érdekeit, így az uniós gyártókkal kapcsolatban álló felhasználókét, valamint az olyan egyéb felhasználókét, amelyek különböző okokból nem támaszkodhattak a behozatalra. Erre vonatkozóan azt állította, hogy az intézkedések bevezetésének mellőzése hátrányosan érintette az uniós gyártókkal kapcsolatban álló felhasználókat, amelyeknek a dömpingelt behozatalra támaszkodó felhasználókkal kell versenyezniük.

(438) A (28) és (29) preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottság a tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően folytatta azon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket szükségesnek tartott a végleges megállapítások kialakításához. E célból a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kiegészítő kérdőívet küldött 74 felhasználónak (köztük a Konzorcium tagjainak, az uniós gyártókkal kapcsolatban álló felhasználóknak, továbbá olyan egyéb felhasználóknak, amelyek különféle okokból nem támaszkodhattak a behozatalra), valamint 12 felhasználói szövetségnek.

(439) A Bizottság 25 felhasználótól, illetve szolgáltató központtól kapott válaszokat a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívre:

— a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívet a Konzorcium 11 tagja ([1]), vagyis a tagok 33 %-a töltötte ki. E felhasználók ellenezik az intézkedések bevezetését.

— A kérdőívet az exportáló gyártókkal kapcsolatban álló felhasználók közül három töltötte ki. E felhasználók ellenezik az intézkedések bevezetését.

— A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívet az uniós gyártókkal kapcsolatban álló felhasználók közül kilenc töltötte ki. E felhasználók támogatják az intézkedések bevezetését.

— A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívet az uniós gyártóktól független felhasználók közül kettő töltötte ki. E felhasználók támogatják az intézkedések bevezetését.

A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívet 25 felhasználó töltötte ki, ebből 14 teljeskörűen.

(440) Emellett a 12 felhasználói szövetség közül kettő nyújtott be kiegészítő információkat.

(441) A panaszos erre vonatkozó állítása szerint Bizottságnak a következő okokból arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a felhasználókat az együttműködés alacsony szintjét tekintve nem érte hátás: az első kérdőívre csak nagyon kevés felhasználó válaszolt, a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó nagyszámú kérdőív esetében a felhasználók körében – ideértve a Konzorcium tagjait is – igen alacsony volt válaszadási arány, végül a pénzügyi adatot közlő és a vámok bevezetését támogató felhasználók többségének álláspontját a Bizottság nagyrészt figyelmen kívül hagyta.

(442) A Bizottság először is megismételte, hogy az uniós érdek vizsgálatát az alaprendelet 21. cikkével teljes összhangban végezte el:

A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalakor (2017. április 4., lásd a (22) preambulumbekezdést) a Bizottság felismerte, hogy az első kérdőív esetében a felhasználók körében igen alacsony az együttműködés szintje. Felkérte a feleket, hogy ismertessék álláspontjukat az ideiglenes szakaszban addig összegyűjtött tényekkel és megfontolásokkal kapcsolatban. Egyidejűleg megállapította, hogy az egyik forrásból származó okirati bizonyíték ellentmond a más forrásból származó bizonyítékoknak, ezen belül az uniós gazdasági ágazat és a Konzorcium egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett a haszonkulcsokra és az áremelkedés továbbhárításának lehetőségére vonatkozóan. Ennek kapcsán a Bizottság megállapította az érdemi bizonyítékok beszerzéséhez szükséges kiegészítő eljárásokat. Eljárása összhangban állt az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének második mondatával, valamint (2) bekezdésével, amely szerint az említett cikk értelmében ilyen megállapítás csak akkor tehető, ha minden fél lehetőséget kapott álláspontja ismertetésére. Emellett az alaprendelet 21. cikkének (5) bekezdése előírja, hogy a Bizottság az ideiglenes szakaszt követően vizsgálja meg megfelelő módon benyújtott információkat.

(443) A Bizottság nem találta meggyőzőnek továbbá a panaszos azon okfejtését, hogy a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívek esetében a felhasználók körében túlzottan alacsony volt a válaszadási arány ahhoz, hogy a válaszokból érdemi következtetéseket lehessen levonni. A Bizottsághoz 14 teljeskörűen kitöltött, a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőív érkezett a felhasználóktól (lásd a (498) preambulumbekezdés táblázatát). Teljeskörűen kitöltött kérdőívet nyújtott be egy fontos felhasználó, a (435) preambulumbekezdésben ismertetett Marcegaglia, amely önmagában a melegen síkhengerelt acéltermékek teljes uniós gyártásának 8,5–13 %-át használja fel. Ezenkívül az ESTA vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó válasza több mint 100 uniós acélcsőgyártót képvisel ([2]). A teljes csőágazat enyhén negatív jövedelmezőségével kapcsolatos információi megerősítették a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívek kitöltésével teljeskörűen együttműködő felhasználóktól kapott bizonyítékokat. A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy a 25 válasz (amelyből 14 a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívre a felhasználóktól kapott válasz) az alaprendelet 21. cikkének (5) bekezdésével teljes összhangban reprezentatívnak tekinthető az acélcsőgyártók teljes piacára vonatkozó következtetések szempontjából:

([1]) Bár a Konzorcium valamennyi tagja felkérést kapott a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőív kitöltésére, a Konzorcium képviseletét ellátó jogász megemlítette, hogy egyes tagok szervezeti struktúrája nem teszi lehetővé a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozóan kért információk megadását, míg mások a pénzügyi év zárásával voltak elfoglalva, nem is beszélve az ünnepekről és a kérdőív kitöltésére szabott szoros határidőről.

([2]) A Bizottság szolgálatainak 2017. május 10-én küldött válaszában az ESTA közölte: *„17 uniós tagállam több mint 100 acélcsőgyártóját képviseli, amelyek az uniós termelés több mint 90 %-át adják. E gyártók sokfélék … lehetnek nagy nemzetközi csoportok, vagy egy országban egy gyártóüzemmel rendelkező kkv-k, amelyek szintén lehetnek nagy acélgyártók leányvállalatai vagy családi vállalkozások …”.*

(444) Végül a Bizottság elutasította a panaszos azon állítását, hogy figyelmen kívül hagyta az intézkedéseket támogató felhasználók álláspontját. E felhasználók álláspontját egyértelműen említi a (439) preambulumbekezdés, valamint a (498) preambulumbekezdésben foglalt táblázat. A Bizottság ugyanakkor tisztában volt azzal, hogy többségük a melegen síkhengerelt acéltermékek vertikálisan integrált uniós gyártóinak része. Csak összehangolt fellépést követően jelentkeztek, amit többek között az is mutat, hogy az intézkedések mellett egyforma érveket fogalmaztak meg, a saját konkrét helyzetükre vonatkozó információk nélkül. Mivel alapvetően az uniós gazdasági ágazat nézeteit hangoztatták, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem vonultatnak fel olyan új elemet, amely megváltoztatná a szóban forgó érdekek értékelését.

(445) A következő alszakaszok ezért tartalmazzák a jelenlegi vizsgálat során kapott valamennyi információ értékelését, továbbá az érdekelt felektől kapott összes észrevétel figyelembevételével tett megállapításokat.

6.4.2. *A felhasználók állításai*

(446) Az Konzorcium érvelése szerint a Kínából érkező behozatalra vonatkozó intézkedések mellett az érintett országokból érkező behozatalra vonatkozó intézkedések bevezetése olyan helyzetet eredményezne, amelyben a felhasználók az uniós piacon nem férnének hozzá a megbízható szállítmányokhoz, így különösen az újrahengerléshez használt jó minőségű tekercsekhez. A felhasználók, a Konzorcium tagjai a meghallgatások során szintén arról számoltak be, hogy az uniós gazdasági ágazat nem mindig szállít egyes (például az autóiparban használt) speciálisabb terméktípusokat. Ezenkívül azt is állították, hogy az uniós gyártók hosszú határidőre szállítják a termékeket, továbbá, hogy az uniós gyártókkal szemben az Unióban működő kereskedők készleten is tartják a különféle terméktípusokat, emellett a felhasználóknak megfelelő kis volumenű szállításokat ütemeznek.

(447) A Konzorcium rámutatott, hogy a teljes uniós termelés 88 %-át mindössze 16 – nyolc nagyobb csoporthoz tartozó – vállalat adja, és a termelés legnagyobb részét a kötött piacon használják fel. Így az uniós gyártók viszonylag magas piaci részesedésük révén erőteljes nyomást tudnak gyakorolni mind az érintett termék piacára, mind a feldolgozóipari piacra. Ezeket az állításokat a Konzorcium egyes tagjai is megerősítették a meghallgatások során.

(448) A Konzorcium azt állította továbbá, hogy *„az érintett országokra vonatkozó dömpingellenes vámok kivetésével az uniós független feldolgozóipar rendkívül sérülékennyé válna a harmadik országokban letelepedett versenytársakhoz viszonyítva, amelyek így a dömpingellenes intézkedések hatálya alá nem tartozó melegen síkhengerelt acélból előállított termékeket értékesíthetnek az uniós piacokon.”* Érvelése szerint 2016 második félévében (a vizsgálati időszakot követő időszakban) az uniós acélgyártók az uniós piacon végbement jelentős áremelkedésnek köszönhetően teljesítettek jobban.

(449) 2016. július 18-i beadványában a Lettországi Gépipari és Fémmegmunkáló Ágazatok Szövetsége azzal érvelt, hogy *„[a]z e termék behozatalával szembeni bármilyen intézkedés, valamint az egyéb beszállítók keresésének szükségessége jelentős mértékben megnöveli a lett értéknövelt termékek előállítási költségét, és valamennyi piacon rontja azok versenyképességét rövid- és középtávon egyaránt”*. Hasonló – az intézkedések bevezetésével a felhasználóknál jelentkező többletköltségekre vonatkozó – észrevételt a Konzorcium együttesen, valamint annak több tagja önállóan is.

6.4.3. *A felhasználók állításainak elemzése*

6.4.3.1. Ellátási hiány

(450) Azon érvekkel összefüggésben, miszerint az intézkedések bevezetése az érintett termék ellátási hiányához vezetne, a Bizottság először is figyelembe vette, hogy a dömpingellenes vám célja nem az, hogy lezárja az uniós piacot a behozatal elől, hanem az, hogy a kárt okozó dömping hatásait megszüntetve helyreállítsa a tisztességes kereskedelmet. A Bizottság szándéka tehát nem az, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatal megszűnjön, hanem hogy folytatódjon, csak tisztességes árakon.

(451) Ugyanakkor a gyakorlatban nem zárható ki, hogy a Brazíliával, Iránnal, Oroszországgal és Ukrajnával szembeni intézkedések gátló hatással járhatnak az említett országokra nézve.

(452) E tekintetben a Bizottság megállapította, hogy a felhasználók nem kizárólag a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozataltól függenek, hanem uniós gyártóktól, valamint más harmadik országbeli gyártóktól, így Törökországból, Dél-Koreából és Indiából is beszerezték az érintett terméket.

(453) Következésképpen a felhasználók az egyéb harmadik országokból érkező behozatalra is támaszkodhatnak. Ezzel összefüggésben a Bizottság figyelembe vette, hogy az egyéb harmadik országokból (például Törökországból, Dél-Koreából és Indiából) érkező behozatal 2016-ban arányaiban bővült. Abszolút volumen tekintetében az említett országok exportja nagyjából 2,25 millió tonnát tett ki 2016-ban.

(454) A Bizottság a vizsgálat során megállapította továbbá, hogy a (278) preambulumbekezdésben foglalt táblázatban látható módon az uniós gazdasági ágazat szabad kapacitással rendelkezett. Ezenkívül a panaszos azt állította, hogy a meglévő szabad kapacitás jelentős (mintegy 7 millió tonnás) része rövid távon aktivizálható, ha ezt a piaci körülmények lehetővé teszik. A panaszos konkrétan az Egyesült Királyságban, Spanyolországban és Németországban található három gyártóüzem lehetséges újraindítására hivatkozott. A Bizottság a vizsgálat során megerősítette, hogy a gyártóüzemek léteznek, és lehetséges az újraindításuk.

(455) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a Bizottsághoz több érdekelt féltől érkeztek észrevételek az esetleges ellátási hiánnyal kapcsolatos megállapításaira vonatkozóan.

(456) Két oroszországi exportáló gyártó (az MMK csoport és a Severstal csoport) azt állította, hogy az intézkedések gátló, illetve a behozatalt korlátozó hatással járnának, így veszélyeztetnék a melegen síkhengerelt acéltermékek szállítását nemcsak saját leányvállalataik, hanem az Unióban található független felhasználók részére is.

(457) A panaszos ugyanakkor előadta, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek az öt érintett országból érkező behozatala, amely 2016-ban havonta mintegy 421 000 tonnát tett ki, bőven ellensúlyozza a Törökországból, Indiából, Dél-Koreából és Egyiptomból érkező behozatal, amelynek havi volumene 450 000 tonna volt 2017 első három hónapjában. Ezzel szemben a Konzorcium azt állította, hogy a felhasználók nem lehettek bizonyosak afelől, hogy az említett országokból érkező behozatal megbízható és stabil alternatív beszerzési forrást jelent, tekintettel például Törökország és India erős belföldi acélkeresletére. Az Konzorcium azt állította továbbá, hogy a Kínával szembeni ideiglenes dömpingellenes vámok 2016. októberi bevezetését követően a melegen síkhengerelt acéltermékek Kínából érkező behozatala 98 %-kal csökkent a 2016. október – 2017. január és a 2015. október – 2016. január közötti időszakok összehasonlítása alapján.

(458) A (452) preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottság megállapította, hogy a felhasználók nem kizárólag a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozataltól függenek, hanem uniós gyártóktól, valamint más harmadik országbeli gyártóktól is beszereztek melegen síkhengerelt acéltermékeket a vizsgálati időszak alatt. E tekintetben az Eurostat rendelkezésre álló adatai alapján a melegen síkhengerelt acéltermékek Brazílián, Iránon, Oroszországon és Ukrajnán kívüli egyéb országokból érkező behozatala 2017 első hónapjaiban ellensúlyozta a jelenlegi vizsgálat megindítása előtt az érintett országokból érkező behozatal volumenét. 2017 első hónapjaiban a harmadik országokból érkező behozatal főként Egyiptomból, Indiából, Dél-Koreából és Törökországból érkezett. Mindazonáltal a Brazílián, Iránon, Oroszországon és Ukrajnán kívüli egyéb országokból érkező behozatal volumene nem ellensúlyozza teljes mértékben a Brazíliából, Iránból, Oroszországból, Ukrajnából és Kínából érkező behozatal csökkenő volumenét.

22. táblázat

A behozatali volumenek összehasonlítása

Országok	Teljes behozatal a vizsgálati időszakban	Havi átlag a vizsgálati időszakban	Teljes behozatal 2017 első 3 hónapjában	Havi átlag 2017 első 3 hónapjában	A havi behozatalok eltérése
Négy ország: (Brazília, Irán, Oroszország, Ukrajna)	4 266 881 (lásd a (262) preambulumbekezdést)	355 573	386 485	128 828	– 226 745
Kína	1 578 848 (lásd a (343) preambulumbekezdést)	131 571	5 364	1 788	– 129 783

Országok	Teljes behozatal a vizsgálati időszakban	Havi átlag a vizsgálati időszakban	Teljes behozatal 2017 első 3 hónapjában	Havi átlag 2017 első 3 hónapjában	A havi behozatalok eltérése
Egyéb harmadik országok (Egyiptom, India, Dél-Korea, Törökország stb.)	2 057 998 (lásd a (353) preambulumbekezdést)	171 499	1 463 824	487 941	+ 316 442
Teljes behozatal	7 903 727	658 643	1 855 673	618 557	– 40 086

Forrás: Eurostat.

(459) A fenti táblázatból látható, hogy a teljes behozatal átlaga havonta mintegy 40 000 (évente 480 000) tonnával csökkent a vizsgálati időszak alatti volumenek és a 2017 első negyedéves volumenek összehasonlítása alapján. Ennek következtében ez említett időszakokban az egyéb harmadik országok behozatali volumene nagymértékben, de nem teljesen ellensúlyozta a négy érintett országból és Kínából érkező behozatali volumen csökkenését.

(460) Az alábbi táblázat egyes főbb egyéb harmadik országok (Egyiptom, India, Dél-Korea, Törökország) tényleges termelését mutatja.

23. táblázat

A hasonló termék harmadik országok általi tényleges termelése (ezer tonna)

Ország	Nyersacél-kapacitás 2014-ben [1]	Nyersacéltermelés 2014-ben [2]	Nyersacéltermelés 2015-ben [2]	Elméleti kapacitásfelesleg 2014-ben	Melegen síkhengerelt acéltermékek tényleges termelése 2014-ben	Melegen síkhengerelt acéltermékek tényleges termelése 2015-ben
Egyiptom	11 200	6 485	5 506	4 715	849	689
India	108 000	87 292	89 026	20 708	40 956	48 100 [3]
Dél-Korea	85 900	71 543	69 670	14 357	48 587	47 489
Törökország	49 400	34 035	31 517	17 883	N. a. [4]	N. a. [4]

[1] *A kapacitással kapcsolatos adatok forrása:* OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 2016. szeptember 5., Tudományos, Technológiai és Innovációs Igazgatóság, Aktualizált acélgyártási adatok és keretjavaslat a kapacitás-ellenőrzés fokozása céljából (Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity), Melléklet, 7. és az azt követő oldal.).

[2] *A termeléssel kapcsolatos adatok forrása:* Acélipari Világszövetség: Acélstatisztikai évkönyv, 2016 (Steel Statistical Yearbook 2016) (Acélipari Világszövetség: Acélstatisztikai évkönyv, 2016, 1. sz. táblázat az 1–2. oldalon és 13. sz. táblázat a 35. oldalon, http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html).

[3] Becslés.

[4] Nincs adat.

(461) A hasonló termékre vonatkozó legfrissebb, 2014/2015. évi adatokból látható, hogy e harmadik országok rendelkeznek a nyersacél előállításához szükséges kapacitással, sőt még bizonyos kapacitásfelesleggel is. A belföldi kereslet azonban Indiában erős [1], és Törökországban is várhatóan erősödni fog [2]. Dél-Koreában az acélkereslet növekedését [3] az építőipari kibocsátás fellendülése segítette az elmúlt néhány évben, ugyanakkor a legfrissebb mutatók arra utalnak, hogy az ország építőiparának bővülése lassulhat. Ezenkívül Egyiptom acéltermelése is visszaesést mutat [4], részben a földgázhiány, valamint az egyiptomi hatóságok azon döntése miatt, hogy megszüntetik az acéliparban felhasznált gáz támogatását.

[1] USA, Nemzetközi Kereskedelmi Igazgatóság, Global Steel Trade Monitor, 2017. február, Jelentés India acélexportjáról (Steel Exports Report India), http://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/2017/q1/exports-india.pdf

[2] Az OECD Acélipari Bizottsága, DSTI/SC(2017)1/Final, 2017. március 24., Az acélipar alakulása – 2017. 2. negyedév (Steel Market Developments – Q2 2017), a 6. és 9. oldalon található elemzés, http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf

[3] Az OECD Acélipari Bizottsága, DSTI/SC(2017)1/Final, 2017. március 24., Az acélipar alakulása – 2017. 2. negyedév (Steel Market Developments – Q2 2017), a 7. oldalon található elemzés, http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf

[4] Az OECD Acélipari Bizottsága, DSTI/SC(2017)1/Final, 2017. március 24., Az acélipar alakulása – 2017. 2. negyedév (Steel Market Developments – Q2 2017), a 10. oldalon található elemzés, http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf A földgáztámogatás megszüntetéséről lásd még: OECD, Tudományos, Technológiai és Innovációs Igazgatóság, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 2016. szeptember 5., 19. o.

(462) A Bizottság figyelembe vette továbbá, hogy az uniós gazdasági ágazat állítása szerint a szabad kapacitás azonnal aktivizálható, amint a piacon helyreáll a tisztességes verseny. Az érintett uniós gyártók becslései szerint az Egyesült Királyságban, Spanyolországban és Németországban található három gyártóüzem újraindításához 2 hét és 6 hónap közötti idő szükséges. Ezt a többlettermelést egészítheti ki az egyéb harmadik országokból érkező behozatal.

(463) Ennélfogva a Bizottság elutasította azt az állítást, hogy az intézkedések bevezetése az érintett termék/a hasonló termék ellátási hiányához vezetne az uniós piacon. A Bizottság azonban arra a további következtetésre jutott, hogy a dömpingellenes vámok bevezetésével a felhasználók igen nagy valószínűséggel erősebben függenének az uniós gazdasági ágazattól (lásd a 6.4.3.2. szakaszt).

6.4.3.2. Az uniós acélgyártók tárgyalóereje

(464) A (282) preambulumbekezdésben foglalt táblázatban látható, hogy az uniós gazdasági ágazat uniós felhasználáson belüli piaci részesedése 76,7 %-ot tett ki a vizsgálati időszakban. Az Unióba irányuló teljes behozatal így a vizsgálati időszakban az uniós felhasználás 23,3 %-át adta. A vizsgálati időszakban az Unióba irányuló e teljes behozatal több mint 70 %-a érkezett az érintett országokból (Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából), valamint Kínából, amelynek behozatalára vonatkozóan 2016. október 7. óta dömpingellenes vám van érvényben ([1]).

(465) Ennek megfelelően a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatallal szembeni dömpingellenes vám bevezetése esetén a vizsgálati időszak alatti teljes behozatal több mint 70 %-a (ideértve a kínai behozatalt is, amelyre vonatkozóan már vannak érvényben intézkedések) intézkedés hatálya alá tartozna annak ellenére, hogy a Brazílián, Iránon, Oroszországon és Ukrajnán kívüli egyéb harmadik országok a (457) preambulumbekezdés megállapítása szerint a vizsgálati időszakot követően megkezdték az Unióba irányuló exportot. Mindazonáltal az, hogy a vizsgálati időszak alatti teljes behozatal 70 %-a intézkedés hatálya alá tartozna, jelentősen megerősítené az uniós acélgyártók helyzetét a melegen síkhengerelt acéltermékek uniós piacán.

(466) A Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazathoz nem csupán önálló gyártók, hanem az Unió különböző országaiban található, egymással kapcsolatban álló gyártók csoportjai is tartoznak, amelyek jelenleg is nagy volumenben szállítják a hasonló terméket a felhasználóknak (a fenti (464) preambulumbekezdésben említettek szerint a teljes uniós gazdasági ágazat uniós szabadpiaci részesedése 76,7 %-ot tesz ki). Az uniós acélgyártók legnagyobb csoportja a melegen síkhengerelt acéltermékek teljes uniós termelésének több mint harmadát, míg a három legnagyobb csoport együttesen a melegen síkhengerelt acéltermékek teljes uniós termelésének több mint kétharmadát adja. A Bizottság megállapította továbbá, hogy az uniós gyártók teljes termelésének mintegy 60 %-át belső felhasználásra szánták.

(467) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a panaszos vitatta a Bizottságnak az uniós acélgyártók megnövekedett tárgyalóerejére vonatkozó megállapításait, azt állítva, hogy azokban nem érvényesülnek a közgazdaságtan alapelvei. Állítása szerint jelentős számú uniós acélgyártó eddig is erős versenyben állt egymással és ez a jövőben is így lesz, továbbá az árak a későbbiekben is versenyképes szinten maradnak. Ezzel összefüggésben érvei alátámasztására a panaszos gazdasági modellt nyújtott be, amely alapján azt állította, hogy *„az uniós és harmadik országbeli gyártók száma elégséges ahhoz, hogy eloszlassa az aggodalmakat afelől, hogy a piac szerkezetéből jelentősebb mértékű árképzési erőfölény adódna, különösen a mérsékelt kárkülönbözettel érintett gyártók folyamatosan megmaradó nem dömpingelt kínálata jelenlétében, ami megerősíti a mennyiségi és árhatások kvantitatív modellezésével kapott eredményeket.”* ([2]) A gazdasági modellt a 2017. június 8-i meghallgatáson is bemutatták.

(468) Két oroszországi exportáló gyártó (az MMK csoport és a Severstal csoport) az uniós piac oligopolisztikus szerkezetére hivatkozott, amely a dömpingellenes intézkedésekkel együttesen lehetőséget ad a néhány megmaradó gyártói csoportnak arra, hogy a versenyképesnél magasabb árakat alkalmazzon.

(469) A panaszos érveit illetően a Bizottság az alábbiakat jegyezte meg:

— Az említett gazdasági modell nem különböztette meg a harmadik országokból és a Kínából érkező behozatalt. Ez hiányosság a modellben, mivel a statisztikai adatokból kiderül, hogy kínai behozatal 2016 negyedik negyedévétől kezdve nem érkezik az uniós piacra;

([1]) A Bizottság (EU) 2016/1778 végrehajtási rendelete (2016. október 6.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 272., 2016.10.7.).

([2]) Az Eurofer beadványa: Gazdasági elemzés a melegen síkhengerelt acéltermékek egyes behozatalaira vonatkozóan bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek (AD 635) az uniós feldolgozóipari termékekre gyakorolt hatásáról, dátum nélkül, a Bizottság szolgálataihoz benyújtva 2017. május 31-én, 1. o.

— Az Eurofer gazdasági modellje nem tartalmaz az egyéb harmadik országokban, csak a jelen vizsgálatban érintett országokban és Kínában rendelkezésre álló kapacitásra vonatkozó információkat ([1]). Technikailag ez azt jelenti, hogy a kínálati rugalmasság 10-es értéke nem igazolt a kínálati függvény kellően nagy tartományára vonatkozóan;

— A gazdasági modell 11,4 % és 22,8 % közötti dömping- és kárkülönbözeteket feltételez, míg a jelenlegi vizsgálatban számított legmagasabb különbözetek magasabbak, és elérik a 33 %-ot is (lásd az (583) preambulumbekezdést);

— A vizsgálat rámutatott, hogy bizonyos esetekben az uniós gyártók nem szállítottak időben a felhasználóknak. Ezért kérdéses és akár eltúlzott is lehet a belföldi kínálati rugalmasság 10-es értéke, amellyel a modell számol;

— Ha a gazdasági elemzés fő következtetése helytálló is, és az értékvámok az árakra csak korlátozottan, míg a volumenekre nagyobb mértékben hatnak, továbbra is tény, hogy az uniós gyártók jövedelmezősége a vizsgálati időszakot követő időszakban, január és március között 7,8 %-os veszteségből 8,6 %-os nyereségbe fordult (2017. január–március), miközben a melegen síkhengerelt acélból acélcsövet előállító gyártók jövedelmezősége ugyanebben az időszakban mindössze 0,4 % volt.

(470) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azt állította, hogy a Bizottság tárgyalóerővel kapcsolatos megállapításaiban nem érvényesülnek a közgazdaságtan alapelvei.

— Először is a megállapítások nem említik a Herfindahl–Hirschman Indexet (HHI), amely a piaci koncentráció és a piaci erő standard mérőeszköze. Ráadásul a Bizottság állítása szerint nyolc nagyobb szereplő és a bőséges szabad kapacitás versenypiacra utal.

— Másodszor: a Bizottság nem veheti figyelembe a Severstal és az MMK oligopóliummal és a versenyképesnél magasabb árakkal kapcsolatos állításait, mivel ezen állításoknak ellentmondanak az adatok, és azokat nem támasztják alá bizonyítékok. A bizonyítékot nélkülöző állítások célja csupán az előítéletek igazolása.

(471) A Bizottság elutasította az észrevételeket azok megalapozatlansága miatt.

— Először is az uniós acélipar piaci koncentrációját és tárgyalóerejét illetően a Bizottság hivatkozott az uniós piac lehetséges további megerősödésére: a ThyssenKrupp bejelentette európai acélágazata leválasztását, amelynek a Tata Steellel vagy más versenytárssal való fúziója a nyíltan tárgyalt lehetőségek közé tartozik. Ezenfelül a hatalmas termelési kapacitással rendelkező korábbi versenytárs, az Ilva többségi részesedését az ArcelorMittal szerezte meg, tovább növelve a vevők tárgyalóerejét. Ennek kapcsán annak ellenére, hogy az Ilva a figyelembe vett időszak alatt a (365) preambulumbekezdés szerint csökkentette termelését, a Bizottság a felvásárlók azon vállalásáról értesült, hogy 2018-tól 6,5 millió tonna acélt és 9,5 millió sík acélterméket állítanak elő. A Bizottság így vitathatatlan tényekre alapozhatja azon várakozását, hogy a legnagyobb uniós gyártó tárgyalóereje nőni fog az uniós piacon.

— Másodszor: a Bizottság határozottan elutasítja azt az állítást, hogy elvetette volna a közgazdasági modellt. A (467) preambulumbekezdés a modellre való egyértelmű utalást, a (469) preambulumbekezdés pedig arra vonatkozó észrevételt tartalmaz. Ráadásul az MMK csoport/Severstal csoport beadványa kapcsán a Bizottság hangsúlyozta, hogy köteles figyelembe venni valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot. Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy egyetért az említett beadványokban foglalt értékeléssel.

(472) A panaszos azt állította továbbá, hogy a Bizottság helytelenül vetette el a független közgazdasági modellt az elemzés állítólagos hiányosságai alapján.

— Először is nem helytálló a Bizottság azon bírálata, hogy a gazdasági modell egyrészt nem tett különbséget a harmadik országokból érkező behozatal és a Kínából érkező behozatal között, másrészt nem tartalmazott részletes adatokat a harmadik országok kapacitásairól, mivel a június 15-i második, átdolgozott jelentés pótolta e hiányosságokat.

— Másodszor: súlyos méltánytalanság volt az alapján elutasítani a közgazdasági modellt, hogy a Bizottság által számított dömping- és kárkülönbözet kismértékben meghaladta a modellben alkalmazott értékeket, miután a szakvélemény megrendelésekor a szóban forgó adatok nem álltak a panaszos rendelkezésére.

([1]) A Bizottság ebben a rendeletben közölt adatokat. Lásd a (460) preambulumbekezdést.

— Harmadszor: a Bizottság nem vette figyelembe azt, hogy az uniós gyártók jobb jövedelmezősége főként az értékesítés bővüléséből és az ezzel összefüggő, az egységköltségeket csökkentő jobb kapacitáskihasználásból eredt, nem pedig az árak emeléséből.

— Negyedszer: a Bizottság nem támasztotta alá bizonyítékokkal a belföldi kínálati rugalmasság 10-es értékének kérdésességét.

(473) A Bizottság elfogadta az első két eljárási szempontot.

— Először is a jelentést valóban két változatban kapta meg: az elsőt a 2017. június 8-i meghallgatásra, a másodikat e-mailben 2017. június 15-én. A panaszos 2017. június 15-i e-mail üzenetéből nem derült ki egyértelműen, hogy a két változat eltérő, így a Bizottság valóban csak az első változatra tett észrevételt az általános tájékoztatóban. Miután azonban ellenőrizte, hogy az első változatban hiányolt adatokat a második változat tartalmazza, visszavonta az erre vonatkozó bírálatát.

— Másodszor: a Bizottság tudomásul vette, hogy a panaszos az általa megrendelt közgazdasági modell felállításának időpontjában nem ismerte a dömping- és kárkülönbözeteket. Ennek kapcsán a Bizottság elfogadta, hogy ez nem róható fel a szakvélemény hiányosságaként. Mindez azonban nem változtat azon, hogy a (469) preambulumbekezdésben közölt adatok pontosabbak a szakvéleményben felhasználtaknál.

(474) A Bizottság ugyanakkor elutasította a szakvéleménnyel kapcsolatos bírálatával szemben felvetett másik két, anyagi jogi szempontot.

— Az uniós gazdasági ágazat vizsgálati időszakot követően javuló jövedelmezősége adódhat az árak emelkedéséből, a költségek csökkenéséből, de a két elem együttes hatásából is. A (494) preambulumbekezdésben foglaltak szerint az árak a vizsgálati időszakot követőn több mint 30 %-kal emelkedtek. Ezzel párhuzamosan a nyersanyagköltségek is nőttek, de kisebb mértékben és nagyobb volatilitás mellett. A Bizottság emellett összehasonlította az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználási arányát a vizsgálati időszak (74 %) és 2017 első negyedévében (76 %). Nem valószínű, hogy a 2 százalékpontos eltérés következtében csökkentek volna olyan jelentős mértékben az egységköltségek, hogy az elsődleges szerepet játszhatott volna a jövedelmezőség javulásában. E számítás alapján biztonsággal feltételezhető, hogy az uniós gazdasági ágazat jobb jövedelmezőségében fontos szerepet játszott az áremelkedés.

— A belföldi kínálati rugalmasság 10-es értékét illetően a Bizottság pontosította, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat a melegen síkhengerelt acéltermékek kapcsán ellátási nehézségekkel szembesülő felhasználóktól gyűjtötte. A vizsgálat során – az (506) preambulumbekezdésben részletesebben ismertetett módon – megfelelően ellenőrizte a tényeket, és azok a Bizottság számára alátámasztották a belföldi kínálati rugalmasság kérdésességét.

— Ezenkívül a Bizottság próbát végzett a panaszos közgazdasági modelljének azon feltevésére vonatkozóan, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek Kínából érkező behozatalával szemben 18,1–35,9 %-os értékvámot bevezető, a közelmúltban elfogadott rendelet tapasztalatai alapján az értékvámok nincsenek hatással az uniós árakra. Megállapította, hogy a Kínai Népköztársaságból származó melegen síkhengerelt acéltermékek behozatalával szembeni intézkedések bevezetését követően az uniós árak a világpiaci árakhoz képest nagyobb mértékben emelkedtek. Konkrétan az uniós CIF importárak és a gyártelepi árak – a különböző régiók és minőségi kategóriák átlagaként vett – különbözete az intézkedések 2016. októberi bevezetését követően 26 EUR volt, szemben az intézkedések bevezetése előtti 9 EUR-val. A melegen síkhengerelt acéltermékek Kínából érkező behozatalával szemben dömpingellenes vámokat bevezető rendelet így ténylegesen érezhető árhatást idézett elő az uniós piacon, amire a szakvélemény nem adott magyarázatot.

— Ennek alapján a Bizottság úgy ítélte meg továbbá, hogy a 2016 vége óta kialakult helyzetben a négy országból érkező behozatalra kivetett kiegészítő értékvám felerősítette volna a világpiaci árak emelkedését, és a megfigyelt dömpingen és káron felüli árhatást fejtett volna ki az uniós gyártókra.

— Ez alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából érkező behozatalra vonatkozó dömpingellenes vámok bevezetése esetén az uniós acélgyártók valószínűleg előnyösebb tárgyalási pozícióban lennének a felhasználókkal szemben.

6.4.3.3. A felhasználók romló versenyképessége a harmadik országbeli versenytársakhoz képest

(475) A Bizottság elemezte azt az állítást, hogy a dömpingellenes vámok kivetésével az uniós független feldolgozóipar (például a csövek ágazata) rendkívül sérülékennyé válna a harmadik országokban letelepedett versenytársakhoz viszonyítva, amelyek így intézkedések alkalmazása nélkül beszerzett melegen síkhengerelt acélból előállított termékeket értékesíthetnek az uniós piacon.

(476) A Bizottság figyelembe vette, hogy az állítást nem támasztja alá bizonyíték. Emellett az Unióban dömpingellenes intézkedések vannak hatályban a Kínából, Oroszországból és Fehéroroszországból származó csövek egyes típusainak behozatalára vonatkozóan ([1]).

(477) Ezért és egyéb észrevétel hiányában a Bizottság elutasította az állítást.

6.4.3.4. A felhasználói költségek növekedése

6.4.3.4.1. Bevezetés

(478) A vizsgálat megindítását követően a panaszos azt állította, hogy az acélcsőágazat kivételével a felhasználói költségek növekedése valószínűleg nem jár jelentős hatással a felhasználói szegmensek döntő többsége, így az építőipar, az autóipar stb. esetében. Az acélcsőágazattal kapcsolatban a panaszos azt állította, hogy jelentős hatás valószínűleg csak azokat a csőgyártókat érné, amelyeknek az érintett termék dömpingelt behozatalára kell támaszkodniuk.

(479) A Konzorcium szerint ugyanakkor a felhasználói költségek hatása nem korlátozódik olyan mértékben az acélcsőágazatra, mint ahogyan azt a panaszos állítja. Ennek kapcsán a Konzorcium azt állította, hogy az érintett termék a nyersanyagcsövek esetében a költségek mintegy 85–95 %-át, míg a hegesztett csövek egyéb típusai (például az energetikai vagy mechanikus precíziós csövek) esetében mintegy 75–80 %-át teszi ki. A Konzorcium előadta ([2]) továbbá, hogy a csőgyártókon kívüli egyéb felhasználókat érő hatás az Eurofer által számítottnak a kétszerese lenne az érintett termék vizsgálati időszakot követő időszakban alkalmazott árainak állítólagos emelkedése miatt. Emellett a (449) preambulumbekezdésben említettek szerint a Lettországi Gépipari és Fémmegmunkáló Ágazatok Szövetsége szintén azzal érvelt, hogy a dömpingellenes vámok bevezetése növelné tagjai termelési költségét.

(480) Az (514) preambulumbekezdés megállapítása szerint az érintett termék legfontosabb felhasználási területei a következő szegmensekhez kapcsolódnak: acélcsőágazat (32 %), építőipar (20 %), autóipar (15 %), gépipar (15 %).

(481) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az ESTA, amely 17 tagállam több mint 100, az uniós termelés több mint 90 %-át adó acélcsőgyártóját tömöríti, a Bizottság kiegészítő információk iránti kérésére jegyzékben pontosított néhány főbb szempontot. Különböző felhasználókat képviselő szövetségként az ESTA nem foglalt állást azzal kapcsolatban, hogy a vámok várhatóan milyen hatással lesznek az acélcsőgyártók helyzetére. Mindazonáltal megerősítette, hogy a hegesztett csövek árazásában a melegen síkhengerelt acél a legfőbb szempont (szemben a varrat nélküli csövekkel, amelyek rúdacélból készülnek) ([3]).

(482) A Bizottság valamennyi kapott információt értékelte, és ennek alapján külön vizsgálta az egyes szegmenseket.

6.4.3.4.2. Az intézkedések bevezetésének hatása az acélcsőgyártók költségeire

6.4.3.4.2.1. Bevezetés

(483) A panaszos által benyújtott statisztika ([4]) szerint az érintett terméket felhasználó ágazatok között az acélcsőágazat a legfontosabb. E statisztika szerint a melegen síkhengerelt acéltermékek teljes felhasználásának mintegy 32 %-a az acélcsőágazatban történik.

([1]) Az Európai Acélcsőipari Szövetség (ESTA) észrevétele szerint e típusok hegesztett csövek (ún. gázcsövek), amelyek viszont a hegesztett csövek teljes uniós termelésének legfeljebb 10 %-át adják (az ESTA 2017. június 1-jei e-mail üzenete a Bizottság szolgálatainak).
([2]) A Konzorcium beadványa: az Eurofer 2017. február 7-i beadványával kapcsolatban a CIHFR nevében benyújtott észrevételek, dátum nélkül, 2017. március 2-án e-mailben érkezett dokumentum, 4. o.
([3]) ESTA, AD 635 – Az ESTA észrevételei, 2017. május 10.
([4]) Az Eurofer beadványa: Elemzés az ideiglenes vámok felhasználókra gyakorolt hatásáról, 2017. február 7., 2. o.

(484) A Konzorcium egyik tagjaként teljeskörűen kitöltött kérdőívet benyújtó Marcegaglia melegen síkhengerelt acéltermékek feldolgozásával többek között csöveket és egyéb feldolgozóipari acéltermékeket gyárt. E vállalat a vizsgálati időszak alatt önmagában 1,6–2,4 millió tonna melegen síkhengerelt acélterméket importált, ami a melegen síkhengerelt acéltermékek teljes behozatalának mintegy 20–30 %-ának felelt meg. Emellett a vizsgálati időszak alatt a hasonló termékből is 1,3–2,0 millió tonnát vásárolt az uniós acélgyártóktól. A Bizottság e nagy felhasználó alapján vonta le általános következtetéseit az intézkedéseknek az acélcsőágazathoz tartozó felhasználókra gyakorolt hatásaira vonatkozóan.

(485) E célból a helyszíni ellenőrzés során a Bizottság felkérte a Marcegaglia képviselőit, hogy a vállalat vizsgálati időszakra vonatkozó jövedelmezőségi adatai (eredménykimutatása) alapján szimulációk keretében értékeljék a dömpingellenes intézkedések bevezetésének lehetséges hatását. E szimulációkat a vállalat képviselői annak feltételezésével végezték el, hogy a beszerzés a vizsgálati időszak alattiakkal pontosan megegyező volumenben és beszállítóktól (uniós gyártóktól, az érintett országok exportáló gyártóitól, valamint egyéb harmadik országok exportáló gyártóitól) történik. A szimulációk nem veszik figyelembe a melegen síkhengerelt acéltermékek árának a vizsgálati időszakot követő áremelkedését, sem azt, hogy a költségnövekedés részben áthárítható-e a felhasználók vevőire.

(486) Az eredmények a következők voltak:

— Az egyik szimuláció szerint a Kínával szembeni 18 %-os dömpingellenes vám, valamint az érintett országokkal szembeni 10 %-os dömpingellenes vám eredményeképpen az olasz felhasználó elérné a jövedelmezőségi pontot.

— Egy másik szimuláció szerint a Kínával szembeni 18 %-os dömpingellenes vám, valamint az érintett országokkal szembeni 20 %-os dömpingellenes vám eredményeképpen az olasz felhasználó veszteségessé válna.

(487) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a panaszos azt állította ([1]), hogy a szimulációk hibásak voltak, mert azt feltételezték, hogy a Marcegaglia költségei a vámok összegével emelkednek, miközben a vállalat számos egyéb beszerzési lehetőséggel is rendelkezik. A panaszos vitatta továbbá a felhasználók aránytalan károsodására vonatkozó megállapítást. A dömpingellenes intézkedések hatásával kapcsolatos gazdasági elemzés alapján a panaszos azzal érvelt, hogy az intézkedések bevezetése az érintett termék árát csak korlátozott mértékben emelné, és leginkább csak mennyiségi hatással járna ([2]).

(488) A helyszíni szimulációk nem vették figyelembe, hogy a Kínából származó behozatal a (469) preambulumbekezdés szerint 2016 negyedik negyedévétől teljesen megszűnt, valamint azt sem, hogy néhány más országból viszont a (458) preambulumbekezdésben említettek szerint megkezdődött a behozatal ([3]). A Bizottság ezért a következők szerint aktualizálta a szimulációkat.

— Feltételezve a kínai szállítások harmadik országokból érkező szállításokkal való teljes helyettesítését, valamint a Brazíliával, Iránnal, Oroszországgal, Ukrajnával szembeni 15 %-os dömpingellenes vám bevezetését, az olasz felhasználó mérsékelt, 0–1 % közötti nyereséget érhet el.

— Feltételezve a kínai szállítások harmadik országokból érkező szállításokkal való teljes helyettesítését, valamint a Brazíliával, Iránnal, Oroszországgal, Ukrajnával szembeni 10 %-os dömpingellenes vám bevezetését, az olasz felhasználó mérsékelt, 1–2 % közötti nyereséget érhet el.

— Feltételezve a kínai, brazil, iráni, orosz és ukrán szállítások harmadik egyéb országokból érkező vámmentes szállításokkal való teljes helyettesítését, az olasz felhasználó 2–4 % közötti nyereséget érhet el.

A szimulációk óvatosak voltak, mivel nem számoltak a melegen síkhengerelt acéltermékek árának a vizsgálati időszakot követő időszakban történő esetleges emelkedésével, amely a (494) preambulumbekezdés szerint a vizsgálati időszakhoz képest végül 30 % feletti mértéket ért el.

(489) Az Eurofer saját gazdasági elemzésére alapozott érveit a Bizottság a (469) preambulumbekezdésben felsorolt okokból elutasítja.

([1]) Az Eurofer beadványa: Az Eurofer észrevételei a Bizottság 2017. április 4-i tájékoztató dokumentumával kapcsolatban, 9. o. A panaszos megemlítette továbbá, hogy a szimulációkat a nem bizalmas jellegű aktában nem hozták nyilvánosságra.

([2]) Az Eurofer beadványa: Gazdasági elemzés a melegen síkhengerelt acéltermékek egyes behozatalaira vonatkozóan bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek (AD 635) az uniós feldolgozóipari termékekre gyakorolt hatásáról, dátum nélkül, a Bizottság szolgálataihoz benyújtva 2017. május 31-én, 1. o.

([3]) Ezek a tények a szimulációk időpontjában nem álltak rendelkezésre.

(490) Az (501) preambulumbekezdésben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálati időszak alatt és azt követően (2017. március 31-ig) az acélcsőágazathoz tartozó felhasználók jövedelmezősége szerény volt. Ezért megerősítette annak jelentős kockázatát, hogy a magasabb árak mellett az 5,3–33 % közötti értékvámok – figyelembe véve a vizsgálati időszakot követő áremelkedést is – veszteséget okoznának az acélcsőgyártóknak. Annál is inkább, mert a Konzorciumhoz tartozó kkv-knak még drasztikusabb következmények kockázatával kellene számolniuk amiatt, hogy az uniós gyártókkal szembeni tárgyalóerejük sokkal kisebb.

6.4.3.4.2.2. A vizsgálati időszak utáni áremelkedés az acélcsőágazatban

(491) A (29) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően 23 felhasználó töltött ki a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kiegészítő kérdőívet. A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó ezen adatok ellenőrzése céljából két további ellenőrző látogatásra került sor.

(492) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a szerbiai exportáló gyártó azt állította továbbá, hogy az érintett termék ára a vizsgálati időszak végétől 2017 márciusig emelkedett, Észak-Európában 417,5 EUR/tonnáról 575 EUR/tonnára (37,7 %), Dél-Európában pedig 395 EUR/tonnáról 545 EUR/tonnára. Ennek kapcsán a Konzorcium azt állította, hogy az uniós piacot jelenleg a melegen síkhengerelt acéltermékek folyamatos áremelkedése jellemzi.

(493) A panaszos állítása szerint a vizsgálati időszakot követően megfigyelhető áremelkedés fő oka a nyersanyagárak emelkedése, és nem a folyamatban lévő vizsgálat hatása volt. Bár elismerte, hogy az árak 530–550 EUR/tonna között alakultak, a panaszos azt állította, hogy a jelen ügyben a Bizottság ideiglenes intézkedések mellőzésére vonatkozó döntése 2017 márciusában és áprilisában árcsökkenést eredményezett.

(494) A Bizottság megállapította, hogy az árak 2016 második félévében kezdtek emelkedni, és 2017 első negyedévében tovább emelkedtek. Az áremelkedés az érintett termék és a hasonló termék valamennyi típusa esetében megfigyelhető volt. A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozóan összegyűjtött adatok alátámasztják, hogy az árak ténylegesen emelkedtek ebben az időszakban.

— Először is a mintában szereplő hat uniós gyártótól származó adatok alapján a vizsgálati időszakban érvényes átlagárakkal összehasonlítva a hasonló termék esetében a 2016 júliusa és decembere közötti időszakban az áremelkedés 15,3 %-os, a 2017 januárja és márciusa közötti időszakban pedig 35,7 %-os volt.

— Másodszor: az együttműködő felhasználóktól származó adatok alapján a vizsgálati időszakban érvényes átlagárakkal összehasonlítva az érintett termék esetében a 2016 júliusa és decembere közötti időszakban az áremelkedés 18,2 %-os, a 2017 januárja és márciusa közötti időszakban pedig 50,4 %-os volt.

(495) A Bizottság megállapította továbbá, hogy az árak 2017 áprilisában és májusában mérsékelt csökkenésnek indultak. Az uniós gyártók árai azonban e hónapokban is 500 EUR/tonna körül maradtak.

(496) A fentiekre tekintettel a Bizottság az érintett termék és a hasonló termék valamennyi típusa esetében jelentős áremelkedést állapított meg a vizsgálati időszakot követő időszakban (2017 márciusáig). Ezután enyhe árcsökkenés kezdődött, azonban az árszint továbbra is lényegesen meghaladta a vizsgálati időszak alatti szintet.

6.4.3.4.2.3. Az acélcsőágazat jövedelmezősége

(497) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az acélcsőágazat jövedelmezőségére vonatkozóan az alábbi információkat nyújtották be:

— az ESTA válasza szerint a hegesztett csövek esetében a 2016. évi globális jövedelmezőségi arány – 0,3 % volt ([1]); valamint

— a Konzorcium állítása szerint a Konzorciumhoz tartozó felhasználók és szolgáltató központok a vizsgálati időszak alatt átlagosan 5 %-os haszonkulcsot értek el. A Konzorcium e tekintetben azt állította, hogy az érintett termék mindössze 10 %-os emelkedése egy tipikus kkv-nál fenntarthatatlan, 3,6 %-os veszteséget eredményezne ([2]).

([1]) ESTA: az ESTA 2017. június 1-jei e-mail üzenete a Bizottság szolgálatainak.
([2]) A Konzorcium beadványa: A CIHFR nevében benyújtott észrevételek a Bizottság 2017. május 8-i tájékoztató dokumentumával kapcsolatban, 9. és 10. o.

(498) A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozóan gyűjtött adatokból kiderül, hogy az egyes felhasználók jövedelmezősége számottevően változott az alábbiak szerint:

24. táblázat

Az acélcsőgyártók jövedelmezősége ([1])

Az acélcsőgyártók kategóriája	Az acélcső-gyártók száma	Jövedelmezőség a vizsgálati időszakban	Jövedelmezőség 2016. július 1. és 2016. december 31. között	Jövedelmezőség 2017. január 1. és 2017. március 31. között
A Konzorcium tagjai	5 (*)	3,68 %	– 0,87 %	0,34 %
Az uniós gyártókkal kapcsolatban álló, az intézkedések bevezetését támogató acélcsőgyártók	8 (**)	– 3,69 %	– 5,83 %	0,39 %
Az uniós gyártóktól független, az intézkedések bevezetését támogató acélcsőgyártók	1 (***)	– 0,33 %	2,80 %	6,13 %
Teljes súlyozott átlagos jövedelmezőség	**14**	**2,01 %**	**– 3,95 %**	**0,37 %**

Forrás: a különböző acélcsőgyártók a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívre adott válaszai.

(*) A (439) preambulumbekezdésben említettek szerint 11 válasz érkezett a Konzorcium tagjaitól, amelyek közül öt acélcsőgyártó, a többi hat szolgáltató központ volt (vagyis olyan vállalat, amelynek tevékenysége csak meghatározott feldolgozási műveletekre, például a termék vágására, hasítására és/vagy pácolására terjed ki).

(**) A (439) preambulumbekezdésben említettek szerint kilenc válasz érkezett nyolc acélcsőgyártótól, valamint egy szolgáltató központtól.

(***) A (439) preambulumbekezdésben említettek szerint két válasz érkezett, az egyik egy acélcsőgyártótól. A másik válaszadó szolgáltató központ volt.

(499) A fenti táblázatból látható, hogy az acélcsőgyártók általános jövedelmezősége 2016 második féléévéhez képest 2017 első 3 hónapjában javult, és 0,37 %-ot ért el. Az acélcsőgyártók indokolása szerint 2016 során a melegen síkhengerelt acéltermékek áremelkedésére számítottak, ezért arányaiban a szokásosnál több melegen síkhengerelt acélterméket vásároltak viszonylag alacsony áron. E termékeket akkor használták fel, amikor a melegen síkhengerelt acéltermékek ára már emelkedett. A helyszínen meglátogatott acélcsőgyártók ugyanakkor arra számítottak, hogy eredményeik 2017 második negyedévében romlanak majd.

(500) Emellett az uniós gyártókkal kapcsolatban álló acélcsőgyártók azt állították, hogy alacsony vagy akár negatív haszonkulcsuk annak tulajdonítható, hogy olyan egyéb acélcsőgyártókkal kell versenyezniük, amelyeket bizonyos mértékben az érintett országokból származó melegen síkhengerelt acéltermékek dömpingelt behozatalával látnak el.

(501) Összességében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálati időszak alatt és azt követően az acélcsőágazathoz tartozó felhasználók jövedelmezősége szerény volt.

6.4.3.4.2.4. Az áremelkedés áthárításának lehetősége az acélcsőágazatban

(502) A Konzorcium állítása szerint a jövedelmezőség csak az áremelkedés áthárításával őrizhető meg. A Konzorcium ugyanakkor előadta, hogy ez nem lehetséges, mert az értékesítési árak versenyképes szint fölé emelésével a független felhasználók az integrált felhasználók javára veszítenek piaci részesedésükből, ennek következtében

([1]) Ezek a százalékos adatok az összes acélcsőgyártó adózás előtti jövedelmezőségének súlyozott átlagát mutatják a táblázatban említett időszakokra vonatkozó eredménykimutatásaik alapján, uniós szabadpiaci értékesítéseik százalékában kifejezve.

pedig nyereségük is csökken. A költségnövekedés áthárítását illetően az ESTA azt állította, hogy *„mindaddig, amíg az uniós (acélcső)gyártók képesek a költségnövekedést áthárítani a vevőikre, a piaci viszonyok tisztességesek maradnak”* ([1]).

(503) Azon kérdést illetően, hogy az acélcsőgyártók képesek-e áthárítani a költségnövekedést, a Bizottsághoz érkezett beadványok eltérő nyilatkozatokat tartalmaztak.

— Egyfelől egyes felhasználók (főként az uniós gyártókkal kapcsolatban állók) jelezték, hogy alapvetően nem tapasztaltak jelentősebb problémákat a költségnövekedés vevőikre történő áthárításában a vizsgálati időszakot követő időszakban. Ugyanakkor hangsúlyozták, hogy az áthárítás körülményesebb lenne akkor, ha egyes versenytársak a melegen síkhengerelt acéltermékek igen olcsó behozatalára támaszkodnának, vagy ha saját vevőik teljesítménye nem lenne megfelelő.

— Másfelől egyéb (főként független) felhasználók komoly aggodalmukat fejezték ki azt illetően, hogy képesek lennének-e áthárítani a melegen síkhengerelt acéltermékek áremelkedését. E tekintetben a következőkre hivatkoztak:

— az alacsony haszonkulccsal és a melegen síkhengerelt acéltermékek ellátási nehézségeivel jellemezhető erős versenypiacra, amely nem teszi lehetővé a költségnövekedés áthárítását a vevőkre; valamint

— a többek között Törökországból, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból és Fehéroroszországból származó félkész és/vagy késztermékek olcsóbb behozatalára. Ez szintén korlátozta a költségnövekedés áthárításának lehetőségét.

(504) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azzal érvelt, hogy az egyéb – főként független – felhasználók nyilatkozatai, így különösen a melegen síkhengerelt acéltermékek ellátási nehézségeivel kapcsolatban az (503) preambulumbekezdésben említett állítás, spekulatívak és hibásak.

(505) A Bizottság elutasította az észrevételt annak megalapozatlansága miatt.

(506) Először is az érintett felhasználók a kérdőívre adott válaszukban („jelentős szállítási késések” és „a piacon nyersanyaghiányt előidéző korlátozott gyártói kapacitás” említésével) úgy nyilatkoztak, hogy időnként nehézségeket tapasztalnak a melegen síkhengerelt acéltermékek ellátásában. Másodszor: a Bizottságnak bizonyítékok állnak rendelkezésére arról, hogy a helyszínen meglátogatott felhasználóknak valóban nehézségeik támadtak az ellátással, illetve az időben történő ellátással kapcsolatban. Harmadszor: a Bizottság megállapította továbbá, hogy az Unión kívülre is exportáló csőgyártóknak kevesebb lehetőségük van a költségnövekedés áthárítására. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy a fenti felhasználók nyilatkozatai spekulatívak vagy hibásak.

(507) A panaszos azzal érvelt továbbá, hogy a felhasználók e nyilatkozatai ellentmondanak az ellátási hiányról szóló szakasz következtetéseinek, amelyben a Bizottság „elutasította azt az állítást, hogy az intézkedések bevezetése az érintett termék/a hasonló termék ellátási hiányához vezetne az uniós piacon” (lásd a (463) preambulumbekezdést).

(508) E tekintetben a Bizottság hangsúlyozza, hogy a 6.4.3.1. szakaszban az ellátási hiánnyal kapcsolatos megállapítás jövőre vonatkozó elemzéseken alapul. A Bizottság először azt a kérdést vizsgálta, hogy az értékvámok bevezetése teljes mértékben megakadályozhatja-e a melegen síkhengerelt acéltermékek Unióba irányuló behozatalát. E tekintetben meggyőződött arról, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek egyéb harmadik országokból érkező behozatalához megfelelő alternatív források állnak rendelkezésre. A Bizottság hozzátette, hogy számítani lehet az uniós termelés bővülésére is, amely – legalábbis részben – ellensúlyozza a melegen síkhengerelt acéltermékek érintett országokból érkező behozatalának esetleges hiányát a jövőben. A Bizottság ez alapján arra a következtetésre jutott, hogy a vámok bevezetése valószínűleg nem vezet ellátási hiányhoz az uniós piacon.

(509) A 6.4.3.1. szakaszban közölt, jövőre vonatkozó elemzés eltér egyes felhasználóknak a fentiekben említett azzal kapcsolatos jelenlegi nehézségeitől, hogy az uniós gazdasági ágazat időben ellássa őket megfelelő mennyiségű melegen síkhengerelt acéltermékkel. Ennek megfelelően a Bizottság elutasította azt az érvet, hogy az (503) preambulumbekezdésben említett, az „ellátási nehézségekre” vonatkozó felhasználói nyilatkozatokra való hivatkozás ellentmond a Bizottság (463) preambulumbekezdésben foglalt azon elemzésének, amely szerint a melegen síkhengerelt acéltermékek piacának jövőbeli alakulásában nem várható „ellátási hiány”.

(510) Az acélcsőgyártók különböző kategóriáinál tapasztalt eltérésekre tekintettel a Bizottság ezért megerősítette, hogy fennáll annak kockázata, hogy a felhasználók nem tudják teljes mértékben a vevőikre hárítani a melegen síkhengerelt acéltermékek áremelkedését.

([1]) Az ESTA ugyanakkor nem válaszolt arra a kérdésre, hogy az acélcsőgyártók a gyakorlatban képesek-e áthárítani a költségnövekedést a vevőikre.

6.4.3.4.2.5. Az acélcsőágazatra vonatkozó következtetés

(511) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az alábbi okokból számottevő annak kockázata, hogy az értékvám veszteségessé teszi az acélcsőágazatot:

— a hegesztett csövek fő költségelemét a melegen síkhengerelt acéltermékek jelentik;

— a vizsgálati időszak után a melegen síkhengerelt acéltermékek ára jelentős mértékben emelkedett;

— az acélcsőágazatra viszonylag kis haszonkulcsok jellemzők; valamint

— nem egyértelmű, hogy a független acélcsőgyártók számára lehetséges-e a vevőikre hárítani az áremelkedést.

(512) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos az alábbi négy okból vitatta a Bizottság azon következtetését, hogy számottevő annak kockázata, hogy az értékvám veszteségessé teszi az acélcsőágazatot:

— Először is a Bizottság főként a Marcegaglia hibás modelljét követte, amely nem veszi figyelembe a közgazdaság alapvető elveit. Ennek kapcsán a panaszos azt állította, hogy a vámok elsősorban a volumenre és nem az árakra lennének hatással. Ráadásul a Marcegaglia modellje figyelmen kívül hagyja a melegen síkhengerelt acéltermékek helyettesítési rugalmasságára vonatkozó összes bizonyítékot. A panaszos megemlítette továbbá, hogy mivel a melegen síkhengerelt acéltermékek nyersanyagnak minősülnek, az alternatív beszállítók közötti helyettesítési rugalmasság jelentős mértékű, és semmi esetre sem végtelen vagy nulla.

— Másodszor: a melegen síkhengerelt acéltermékek ára a vizsgálati időszakot követően emelkedett. Ennek következtében a melegen síkhengerelt acéltermékek áremelkedése egyformán érint valamennyi csőgyártót, ami fontos tényező a költségnövekedés átháríthatóságának mérlegelésében. Ha a felhasználók képesek áthárítani a költségnövekedést, akkor a felhasználókat ért hatás megítélésében az áremelkedés ténye nem releváns.

— Harmadszor: a Bizottság az acélcsőágazat szerény jövedelmezőségéből indult ki. A panaszos szerint azonban a Bizottság meg sem kísérelte hosszabb távon vizsgálni és ellenőrizni a gyártók helyzetét, vagy megállapítani a jellemző jövedelmezőség viszonyítási alapját. A Bizottság ráadásul nem vonhatott volna le következtetést a felhasználók egyetlen negyedévben (2017 első negyedévében) mért jövedelmezősége alapján.

— Negyedszer: a megállapításokból nem következik a Bizottság azon következtetése, hogy számottevő annak kockázata, hogy a vám veszteségessé teszi az acélcsőágazatot. Így különösen az annak kockázatára vonatkozó állítás, hogy a költségek nem háríthatók át teljes mértékben, nem indokolja azt a következtetést, hogy az értékvám veszteségessé tenné az acélcsőágazatot. A Bizottság emellett tévesen mutatta be a verseny torzulásától tartó integrált felhasználók álláspontját, minthogy a dömpingelt behozatalra támaszkodó egyéb felhasználók tisztességtelen versenyelőnyhöz jutottak volna.

(513) A Bizottság az alábbiak szerint elutasította a fenti érvek többségét:

— Először is a (485) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Marcegaglia vizsgálati időszakra vonatkozó, a helyszínen ellenőrzött jövedelmezőségi adatai (eredménykimutatása[i]) alapján szimulációk keretében értékelték a dömpingellenes intézkedések bevezetésének lehetséges hatását. A Bizottság ezt követően a (488) preambulumbekezdés szerint aktualizálta a szimulációkat. A Bizottság mérlegelte továbbá a közgazdasági modell azon okfejtését, hogy ha egyes beszállítók árat emelnének, vagy melegen síkhengerelt acéltermékeik intézkedés hatálya alá tartoznának, akkor a vevő (felhasználó) megpróbálna olyan egyéb beszállítókra váltani, amelyek nem emelnek árat. E feltevés ugyanakkor nem veszi figyelembe azt, hogy szerződéses kötelezettségek állnak fenn a vevő (felhasználó) és a beszállító között, amelyek eleinte legalábbis korlátozzák a melegen síkhengerelt acéltermékek helyettesítési rugalmasságát. Valójában a melegen síkhengerelt acéltermékek felhasználói az azonnali piac mellett hosszabb távú szerződéseket is kötnek a beszállítóikkal. Eleinte további szempont lehet, hogy egy új üzleti kapcsolat legalább bizonyos mértékű beruházást igényel. A Bizottság ugyanakkor elfogadja, hogy a helyettesítési rugalmasság idővel javul.

— Másodszor: a panaszos elismerte, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek ára 2016 negyedik negyedévében és 2017 első negyedévében emelkedett, továbbá, hogy az áremelkedés egyformán érinti az összes acélcsőgyártót. A Bizottság tudomásul veszi, hogy ha a felhasználók képesek áthárítani a költségnövekedést, akkor

a felhasználókat ért hatás megítélésében az inputárak emelkedésének ténye nem releváns. A (502)–(510) preambulumbekezdés szerint azonban Bizottság kétségbe vonta, hogy minden csőgyártó képes lenne áthárítani a költségnövekedést.

— Harmadszor: a Bizottság a (498) preambulumbekezdés táblázatában pénzügyi adatokat közölt a vizsgálati időszakra (12 hónap), a 2016. július 1. – december 31. közötti időszakra (6 hónap), valamint a 2017. január 1. – március 31. közötti időszakra (3 hónap) vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetésükkor azonnali és zavaró hatással járhatnak különösen az acélcsőágazatban jelenlévő kis- és közepes vállalkozásokra nézve ([1]), a Bizottság jogszerűen alapozta megállapításait a 21 hónapot lefedő adatokra anélkül, hogy hosszú távon vizsgálta volna a csőágazat életképességét.

— Negyedszer: az áthárítást illetően a Bizottság a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívre adott válaszokban megfogalmazott észrevételekre alapozta megállapításait. Emellett a helyszíni ellenőrzések során további dokumentált egyeztetések történtek arról, hogy a felhasználók képesek-e áthárítani az esetleges költségnövekedést. Ennek eredményeképpen a Bizottság következtetése olyan nyilatkozatokon (dokumentumokba való betekintésen és vizsgálatokon) alapul, amelyek egy vizsgálatot végző hatóság számára bizonyítékként is elfogadhatók. Másfelől a Bizottság nem hagyta figyelmen kívül azt, hogy a kérdőívet kitöltő acélcsőgyártók többsége aggodalmát fejezte ki a verseny torzulása miatt. Ennek kapcsán kijelentette, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek minimális importár alatti beszerzése esetén valamennyi felhasználó számára helyreállnak az egyenlő versenyfeltételek, mivel az értékvám a négy országból érkező behozatal esetében megszünteti a dömpinget. A melegen síkhengerelt acéltermékek minimális importár feletti beszerzése esetén az adott csőgyártó saját üzleti döntésének megfelelően integrált uniós gyártótól vagy behozatalból elégítheti ki keresletét.

6.4.3.4.3. Az intézkedések bevezetésének hatása az egyéb felhasználói szegmensek költségeire

6.4.3.4.3.1. Bevezetés

(514) A panaszos által átadott statisztikából ([2]) kiderül, hogy az acélcsőágazat mellett több más ágazat, így az építőipar (20 %), az autóipar (15 %) és a gépipar (15 %) is fontos felhasználója az érintett terméknek.

(515) A jelenlegi vizsgálat során a Bizottság ezen ágazatok számos lengyelországi és balti államokbeli felhasználójával kereste az együttműködés lehetőségét. E felhasználók kérdőívet kaptak, de válasz nem érkezett tőlük.

(516) Az eljárás megindítását követően a Lettországi Munkáltatók Szövetsége, valamint a Lettországi Gépipari és Fémmegmunkáló Ágazatok Szövetsége kivételével nem jelentkezett felhasználói szövetség. Ez utóbbi azonban sem azon állítását nem támasztotta alá, hogy a dömpingellenes intézkedések költségnövekedéshez vezetnének a gépipari ágazatban, sem további észrevételt nem nyújtott be. A Bizottság ezért nem tudta egyértelműen számszerűsíteni az intézkedések ezen ágazatra gyakorolt hatását.

(517) A Bizottság figyelembe vette továbbá a panaszos és a Konzorcium egymással ellentétes álláspontját azon lehetséges hatást illetően, amelyet az intézkedések bevezetése fejtene ki az egyéb, az acélcsőágazathoz képest vélhetően kevésbé érintett felhasználói szegmensek, például az autóipar és az építőipar költségeire. Az autóiparban például mintegy 430 millió EUR termelési többletköltség jelentkezhet. Egységköltségre lebontva azonban ez kevésbé jelentős. A Konzorcium és a panaszos becslései szerint középkategóriás autók esetében a költségnövekedés mindössze 24–27 EUR-t tenne ki autónként. A helyzet hasonlónak látszik a háztartási gépek ágazatában is.

6.4.3.4.3.2. Együttműködés a tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a felhasználók és felhasználói szövetségek részéről

(518) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a Bizottság megkísérelte megbecsülni az intézkedésnek az acélcsőágazaton kívüli egyéb ágazatokra gyakorolt hatását.

(519) Ennek kapcsán a Bizottság ugyancsak számos lengyelországi és balti államokbeli (főként a gépipari ágazathoz tartozó) felhasználóval kereste az együttműködés lehetőségét. Ennek érdekében a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívet küldött a részükre, de azokra nem érkezett válasz.

([1]) Az Európai Acélcsőipari Szövetség 2017. május 10-i beadványa.
([2]) Az Eurofer beadványa: Elemzés az ideiglenes vámok felhasználókra gyakorolt hatásáról, 2017. február 7., 2. o.

(520) Emellett a Bizottság egyéb ágazatokat (építőipar, autóipar, gépipar, háztartási gépek) képviselő 11 felhasználói szövetséggel kezdeményezett együttműködést. E szövetségek mindegyike kapott a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívet, továbbá felkérést arra, hogy továbbítsa tagjaihoz a kérdéseket abban az esetben, ha a válaszok közvetlenül nem állnak a rendelkezésére.

(521) Részleges válasz érkezett két felhasználói szövetségtől, valamint egy olyan vállalattól, amely a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőívet a szövetségén keresztül kapta meg.

— Egyrészt a Háztartásigép-gyártók Európai Tanácsa (CECED) kijelentette, hogy nem áll módjában átadni a kért adatokat, viszont közölte: „Az *acél behozatalára vonatkozó esetleges uniós dömpingellenes intézkedések közvetlenül vagy közvetetten kedvezőtlen hatással lennének a háztartási gépek gyártására. […] Ezért nem támogatjuk az olyan protekcionista intézkedéseket, mint a dömpingellenes intézkedések, amelyek hátrányosan érinthetik ágazatunk versenyhelyzetét, kivéve akkor, ha azok egyértelmű bizonyítékok alapján kellően igazolhatók.*" ([1])

— Másrészt az Agoria, az Orgalime ([2]) belgiumi tagja szerint a melegen síkhengerelt acéltermékek költsége a késztermék típusától függően változik: 5 %-tól (pótkocsik, szemetesautók, vasúti járművek és terminál vontatók) egészen 100 %-ig terjedhet (daruk teleszkópos gémjei). A válasz azonban nem volt egyértelmű a gyakorlati tevékenységre kifejtett hatás tekintetében.

— Harmadrészt az Electrolux Home Products Corporation N.V., amelyhez a Bizottság kiegészítő információk benyújtására vonatkozó felkérését a CECED szövetség továbbította, megemlítette, hogy a globális piacon háztartásigép-gyártóként van jelen. A vállalat közölte, hogy „*[a]z acél fontos költségelemet jelent termékeinkben, amelyeket alacsony haszonkulcsú, erős globális versenypiacon értékesítünk. Európai gyártóüzemeink számára európai beszállítóktól vásároljuk az acélt, és a továbbiakban is ezt tervezzük. Az acélbehozatalra kivetett uniós vámok azonban a belföldi és a külföldi acél esetében egyaránt mesterségesen magas árakat eredményeznek, emiatt pedig versenyhátrányba kerülünk más olyan gyártókkal szemben, amelyek az Unión kívül gyártanak, és késztermékeiket az Unióba exportálják*". ([3])

(522) A Bizottság e válaszokkal kapcsolatban megjegyzi, hogy azok nem tartalmaztak érdemi adatokat a jövedelmezőségre és az értékesítésre vonatkozóan. A Bizottság ezért nem tudta egyértelműen számszerűsíteni az intézkedéseknek az acélcsőágazaton kívüli ágazatokra gyakorolt hatását.

(523) Az acélcsőágazaton kívüli ágazatokhoz tartozó felhasználók és felhasználói szövetségek alacsony válaszadási arányára tekintettel azonban a Bizottság úgy értékelte, hogy az áremelkedés ezen ágazatokban az acélcsőágazathoz képest kisebb jelentőségű annak ellenére, hogy a három válasz (lásd az (521) preambulumbekezdést) alapján inkább arra lehet következtetni, hogy a válaszadók a jelen ügyben nem támogatják az intézkedések bevezetését.

(524) Az első nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság az alábbi okokból tévesen jutott arra a következtetésre, hogy „az áremelkedés ezen ágazatokban az acélcsőágazathoz képest kisebb jelentőségű": az esetleges intézkedéseknek az acélcsőágazaton kívüli egyéb ágazatokra gyakorolt hatására vonatkozó elemzés az egyéb felhasználói szegmenseket érő jelentős hatásra utaló adatok, illetve ellenőrzött bizonyítékok hiányával jellemezhető; a hatást alátámasztó bizonyítékként a Bizottság mindössze három levélre hivatkozik. Ezenfelül szembetűnő az ellentmondás a következtetés és a Bizottság azon állításai között, hogy nem állnak rendelkezésre „érdemi adatok", valamint, hogy a Bizottság „nem tudja egyértelműen számszerűsíteni az intézkedéseknek az acélcsőágazaton kívüli ágazatokra gyakorolt hatását" (lásd az (522) preambulumbekezdést). A panaszos szerint továbbá a szövetségek egyike (Agoria) kijelentette, hogy támogatja az értékvámok bevezetését.

(525) A Bizottság figyelembe vette a panaszos 2017. február 7-i beadványában foglalt azon érvelést, hogy „a példák alapján … a vámok hatása a csőágazatot leszámítva valamennyi ágazatban csekély mértékű", továbbá az együttműködés alacsony fokát. Igaz az is, hogy az Agoria kijelentése az értékvámok bevezetésének támogatásaként volt értelmezhető.

([1]) A CECED főigazgatójának 2017. május 22-én kelt levele a Bizottság szolgálataihoz.
([2]) Az Orgalime az Európai Gépipari Ágazatok Szövetsége, mely a gépipari, elektromos és elektronikai, valamint a fémmegmunkáló és fémcikkgyártó ágazatok érdekeit képviseli.
([3]) 2017. május 22-én e-mailben érkezett levél (keltezés nélkül) az Electrolux Home Products Corporation N.V. alelnök-vezérigazgatójától.

(526) Mindazonáltal a másik felhasználói szövetség, valamint a vállalat (lásd az (521) preambulumbekezdést) nyilatkozatai arra utalnak, hogy e felek nem értenek egyet a panaszos azon értékelésével, hogy a vámok hatása várhatóan minimális lesz. A Bizottság értékelte továbbá a költségek növekedését egy középkategóriás autó esetében, ahol a növekedés mértéke 24–27 EUR-t tenne ki autónként (lásd az (517) preambulumbekezdést), valamint a háztartási gépek esetében várható hatást, amely jellemzése szerint kevésbé jelentős (készülékenként 0,63–1,43 EUR).

(527) Ennek alapján a Bizottság általános következtetését pontosítva arra a következtetésre jutott, hogy az acélcsőágazaton kívüli egyéb ágazatokat kevésbé jelentős hatás érné.

6.4.3.4.3.3. Az acélcsőágazaton kívüli ágazatokra vonatkozó következtetés

(528) A Bizottság megerősítette, hogy az acélcsőágazathoz képest ezen egyéb felhasználókat kevésbé jelentős hatás érné.

6.4.3.5. Az exportáló gyártókkal kapcsolatban álló felhasználók érdekei

(529) A CSN brazíliai exportáló gyártótól az Unióba érkező teljes behozatal a brazíliai gyártóval kapcsolatban álló Lusosider portugál leányvállalathoz érkezett. Ez utóbbi a behozott melegen síkhengerelt acéltermékekből feldolgozóipari termékeket állít elő, amelyeket elsősorban az Ibériai-félszigeten értékesít.

(530) Meghallgatása során a CSN tájékoztatta a Bizottság szolgálatait, hogy fontos beruházási döntés van folyamatban, amely érintheti a jelenleg 250 főt foglalkoztató Lusosidert. Az NLMK orosz exportáló gyártó állítása szerint az elmúlt időszakban saját feldolgozóipari tevékenységet alakított ki az Unióban. Ennek kapcsán azzal érvelt, hogy *„a melegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések bevezetése azáltal, hogy korlátozza egy fontos nyersanyag Oroszországból az Unióban található üzemeibe irányuló exportját, súlyosan akadályozza az NLMK-t uniós feldolgozóipari termelésének bővítésében”*. ([1])

(531) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az NLMK hozzátette: *„Az NLMK fel kívánta hívni az Európai Bizottság figyelmét azon kockázatokra, amelyeket a dömpingellenes intézkedések bevezetése idézhet elő – különösen vis maior esetekben – azáltal, hogy a nyersanyagokat szükség esetén is csak korlátozottan szerezhetjük be anyavállalatunktól.”*

(532) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően az exportáló gyártókkal kapcsolatban álló három felhasználó felkérést kapott a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó kérdőív kitöltésére. Közülük kettő teljes kérdőívet, egy pedig részleges választ nyújtott be. Az adatok alapján a Bizottság megállapította, hogy a két felhasználó jövedelmezősége a vizsgálati időszak alatti 1,81 %-hoz képest 2017 első három hónapjában 14,10 %-ra nőtt. Az egyik vállalat 2017 első három hónapjában elért jövedelmezőségéről azonban megállapítást nyert, hogy rendkívüli eredményt is tartalmaz, amely a melegen síkhengerelt acéltermékek vizsgálati időszakot követő időszakban történő áremelkedése miatt nem tartós jellegű.

(533) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság hivatkozása az NLMK nyilatkozatára (lásd az (531) preambulumbekezdést) nem leplezheti azt a tényt, hogy az említett vállalat a figyelembe vett időszak alatt nem importált melegen síkhengerelt acéltermékeket orosz anyavállalatától.

(534) A Bizottság tudomásul vette, hogy a figyelembe vett időszak alatt az NLMK nem importált melegen síkhengerelt acéltermékeket orosz anyavállalatától. Az NLMK azonban bizonyította, hogy vevői elvárják annak igazolását, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek NLMK általi szállítása minden esetben, így vis maior helyzetben is garantált. Az Unióban található NLMK ilyenkor kénytelen igénybe venni az oroszországi anyavállalatától érkező ellátást. Máskülönben nem tudná megtartani nagyobb vevőit, és megőrizni versenyképességét az uniós piacon.

(535) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések bevezetése sem a CSN brazíliai exportáló gyártóval kapcsolatban álló Lusosider portugál leányvállalatnak, sem az NLMK oroszországi exportáló gyártóval kapcsolatban álló NLMK belga leányvállalatnak nem áll érdekében.

([1]) A Novolipetsk Steel 2016. október 25-i beadványa.

6.4.4. *A felhasználók érdekére vonatkozó következtetés*

(536) A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések bevezetése ellentétes a felhasználók érdekeivel. Az acélcsőágazatot igen erőteljes hatás érné, az egyéb feldolgozó ágazatok esetében ugyanakkor a hatás valószínűleg mérsékeltebb lenne.

(537) Az első nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azzal érvelt, hogy a „valószínűleg mérsékeltebb" kifejezés a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján félrevezető és hibás állítás:

— Egyrészt a csőágazatot érő hatás az ágazat egy kisebb szegmensében, nevezetesen a hegesztett csövek azon gyártóinál koncentrálódik, amelyek nem állnak kapcsolatban a melegen síkhengerelt acéltermékek uniós gyártóival, így behozatalra támaszkodnak;

— Másrészt az acélcsőágazaton kívüli ágazatok rövid elemzése nem támasztotta alá a jelentős hatást.

(538) A Bizottság az alábbiak szerint elutasította a panaszos állítását:

— Egyrészt a (435) preambulumbekezdésben említettek szerint a Marcegaglia önmagában évente 2,9–4,4 millió tonnát használ fel az érintett termékből/a hasonló termékből. Ez azt jelenti, hogy ez a vállalat önmagában a teljes uniós szabadpiaci felhasználás 8,5–13 %-át teszi ki, ahogyan az a (226) preambulumbekezdés táblázatában is látható. Ráadásul az acélcsőpiac elemzése nemcsak a Marcegaglia elemzésére támaszkodott. A (8) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Konzorciumot eseti jelleggel, a vizsgálat céljára hozta létre több mint 30, többségében olaszországi felhasználó és független importőr. Bár a Konzorciumnak a Marcegaglia is tagja, a tagok között főként kkv-k találhatók. Ennek kapcsán a (17) és (24) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a Konzorcium észrevételeket nyújtott be, és meghallgatására is sor került. Ezenkívül a (498) preambulumbekezdésben foglalt táblázatból látható, hogy a Konzorcium öt tagja esetében az együttműködés a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó adatok benyújtására is kiterjedt. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy a csőágazatot érő hatás az ágazat egy kisebb szegmensében koncentrálódik.

— Másrészt azt az állítást illetően, hogy az acélcsőágazaton kívüli ágazatokat nem éri jelentős hatás, a Bizottság a fenti (524) preambulumbekezdésben foglalt korábbi állításaira hivatkozik: nevezetesen arra, hogy a hatás fennáll, bár annak mértéke kevésbé jelentős.

(539) Mindazonáltal a következetesség érdekében a Bizottság elismeri, hogy következtetésében is a „kevésbé jelentős" kifejezést kellett volna alkalmaznia, ahogyan az (528) preambulumbekezdés elemző részében is. A Bizottság ezért az (536) preambulumbekezdésben foglalt korábbi következtetését az alábbiak szerint módosította: A fentiekre tekintettel a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések bevezetése ellentétes a felhasználók érdekeivel. Az acélcsőágazatot erőteljes hatás érné, az egyéb feldolgozó ágazatok esetében ugyanakkor a hatás valószínűleg kevésbé jelentős lenne.

6.5. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(540) A Bizottság mérlegelte és egyensúlyozta egyfelől egy fontos uniós gazdasági ágazat jelentős érdekeinek a tisztességtelen gyakorlattal szembeni védelmét, másfelől az intézkedéseknek a felhasználókra nézve valószínűleg kedvezőtlen hatásait.

(541) Az intézkedések bevezetése lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy megőrizze fenntartható jövedelmezőségi szintjét. Az intézkedések elősegítenék azt, hogy az uniós gazdasági ágazat stabillá és életképessé váljon, figyelembe véve – a 2014-ben elért szerény nyereség kivételével – a 2013 óta felhalmozott veszteségeket.

(542) Ezzel szemben a Brazíliával, Iránnal, Oroszországgal és Ukrajnával szembeni végleges intézkedések bevezetése aránytalanul negatív hatást gyakorolhat a felhasználókra, amelyek jelentős mértékben függenek az érintett terméktől. Ez – különösen a csövek esetében – rontaná versenyképességüket a feldolgozóipari piacon.

(543) A fentiekkel összhangban annak érdekében, hogy megtalálja a kellő egyensúlyt az említett, egymással ellentétes érdekek között, és a megfelelő következtetéseket vonhassa le e kérdéssel kapcsolatban, a Bizottság elengedhetetlennek ítélte a vizsgálati időszak vége, azaz 2016 júliusa utáni fejlemények vizsgálatát. Figyelembe vette továbbá, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek árai 2016 második félévét követően jelentősen emelkedtek, és 2017 februárjában átlépték az 500 EUR/tonnás szintet.

(544) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően a Bizottság megvizsgálta az arra vonatkozó állításokat, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek árai emelkedtek a vizsgálati időszakot követő időszakban. Ösztönözte továbbá a felhasználókat, hogy nyújtsanak be kiegészítő adatokat különböző ágazataikról annak érdekében, hogy pontosabban felmérhesse az intézkedések potenciális hatását a csövek ágazatán kívüli feldolgozó ágazatokra. Ezenkívül a Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket az intézkedések megfelelő formájával kapcsolatban.

(545) A különböző érdekelt felek által szolgáltatott adatok összegyűjtését követően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek árai jelentős mértékben emelkedtek a vizsgálati időszakot követő időszakban, továbbá:

— A végleges intézkedések lehetővé tennék az uniós gyártók számára, hogy ismét fenntartható szintű jövedelmezőséget érjenek el. Az intézkedések elmaradásával bizonytalanná válna az, hogy az uniós gazdasági ágazat kellően életképessé válhat-e, figyelembe véve – a 2014-ben elért szerény nyereség kivételével – a 2013 óta felhalmozott veszteségeket.

— A felhasználók érdekeit illetően a Brazíliával, Iránnal, Oroszországgal és Ukrajnával szembeni értékvám formájában bevezetett intézkedések aránytalanul kedvezőtlen hatást gyakorolnának a felhasználókra (különösen az acélcsőágazatban), és befolyásolnák azok árait és foglalkoztatását.

(546) A Bizottság emlékeztetett a (425) preambulumbekezdésben az uniós gyártók jövedelmezősége, valamint a vizsgálati időszakot követő jelentős áremelkedés kapcsán tett megállapításokra. Ez alapján a Bizottság az uniós érdekkel egyezőnek ítélte az intézkedések formájának módosítását annak érdekében, hogy a jelen ügyben megfelelő egyensúlyt teremtsen az uniós gyártók és a felhasználók érdekei között. A Bizottság ezért értékvám bevezetéséről határozott, amelynek felső határát a következő okokból olyan minimális importár alapján kell megállapítani, amely figyelembe veszi a nyersanyagárak vizsgálati időszakot követő emelkedését:

— Egyrészt a minimális importárhoz képest maximált értékvám megállapítása lehetővé tenné az uniós gyártók számára, hogy megszabaduljanak a kárt okozó dömping hatásaitól. Az effektív minimális importárhoz mérten megállapított felső határ biztonsági hálót jelentene számukra a fenntartható jövedelmezőség eléréséhez.

— Másrészt az effektív minimális importárhoz mérten megállapított felső határ megakadályozná a vizsgálati időszakot követő áremelkedések hátrányos hatásait is, amelyek jelentős mértékű hátrányt okoznának a felhasználók tevékenysége számára.

(547) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azt állította, hogy a Bizottság megállapításai ellentétesek az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdésében foglalt előírásokkal. Ha az intézkedések az uniós gazdasági ágazat érdekében állnak, akkor a Bizottság köteles bevezetni azokat, kivéve akkor, ha az intézkedések bizonyíthatóan aránytalan hatást fejtetnének ki a felhasználói ágazatokra. A panaszos szerint nem áll rendelkezésre ilyen bizonyíték. Állítása szerint továbbá a Bizottság a felhasználók egy kisebb csoportja (bizonyos acélcsőgyártók) érdekeit helyezte előtérbe anélkül, hogy a különböző érdekeket azok összességében értékelte volna. Általánosabban a panaszos azt állította, hogy az uniós érdekre vonatkozó szabályok csak az intézkedések bevezetéséről, illetve annak mellőzéséről rendelkeznek. Más szóval a kérdésre egyszerű igen-nem válasz adható.

(548) A Bizottság a téves jogi indokolásra tekintettel elutasította e szempontokat, és ismertette, hogy az uniós érdek vizsgálata az alaprendelet 21. cikke értelmében általában a következőképpen zajlik:

— Ha az intézkedések az uniós gazdasági ágazat érdekében állnak, akkor a Bizottság köteles bevezetni azokat, kivéve akkor, ha az intézkedések bizonyíthatóan aránytalan hatást fejtetnének ki a felhasználói ágazatokra, az importőrökre, a fogyasztókra vagy egyéb közvetlenül érintett felekre. Ez utóbbi esetben egyáltalán nem vezethető be intézkedés. A jelenlegi vizsgálatban azonban egyik forgatókönyv sem érvényes.

— Sőt, a rendelkezésre álló bizonyítékok egyértelműen arra utalnak, hogy az érintett terméket felhasználó ágazathoz (az acélcsőágazathoz, amely a melegen síkhengerelt acéltermékek teljes felhasználásának mintegy 32 %-át teszi ki, lásd a (483) preambulumbekezdést) tartozó felhasználókat – a melegen síkhengerelt acéltermékek vizsgálati időszakot követően kialakult árát figyelembe véve is – aránytalan mértékű kár érné az értékvámok bevezetésével.

— E forgatókönyv szerint a Bizottság módosíthatja az intézkedés formáját úgy, hogy megfelelő egyensúlyt teremtsen az egymással szembenálló érdekek között. E tekintetben a Bizottság egyrészt kiemelten mérlegelte az uniós gazdasági ágazat tisztességtelen gyakorlatokkal szembeni védelmének szükségességét, másrészt az intézkedés hatékonyságának rontása nélkül korlátozta a felhasználókat (elsősorban az acélcsőgyártókat) várhatóan érő negatív hatásokat.

(549) Ennek kapcsán a Bizottság nem csupán az érintett elméleti érdekeket vizsgálta, hanem szokásához híven az adott vállalatokat várhatóan érő konkrét hatásokat is. A minimális importárral szembeni kifogását az Eurofer írásban közölte a kereskedelmi biztossal és az Európai Bizottság elnökével: „Még ha a minimális importár meg is haladná a termelés költségét, *felső korlátot jelentene ágazatunk jövedelmezősége szempontjából*, épp most, amikor kezünk kilábalni a több évtized távlatában legsúlyosabb válságból [1]."

(550) A Bizottság szerint e nyilatkozat azon saját álláspontját támasztja alá, hogy az uniós érdeket csak a minimális importár szintje alatti értékvámok bevezetése szolgálná. Míg a minimális importár mérsékelné annak konkrét kockázatát, hogy a csőgyártók bizonyos köre, köztük számos kkv veszteségessé válhat, a panaszos számára a minimális importár jelentette hátrány a jelek szerint főként a magasabb haszonkulcs akadálya lenne egy olyan kilábalási szakaszban, amelyben a panaszos jelenleg is a célszintet meghaladó nyereséget ér el.

(551) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a Konzorcium arra kérte a Bizottságot, hogy az uniós érdek mérlegelése alapján szüntesse meg a jelen vizsgálatot. E tekintetben azzal érvel, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése annak formájától függetlenül a következő okokból megsemmisítő hatással lenne a független felhasználók gazdasági életképességére:

— A melegen síkhengerelt acéltermékek uniós piacára oligopolisztikus struktúra jellemző, amelyben a melegen síkhengerelt acéltermékek közel 90 %-át a kötött és a szabadpiacon egyaránt kevés számú vertikálisan integrált gyártó állítja elő és értékesíti.

— Vertikális integrációjukra tekintettel az uniós gyártók a melegen síkhengerelt acéltermékek gyártói és feldolgozói (felhasználói) is egyben. Ez azt jelenti, hogy a független felhasználók egyidejűleg a kevés számú erős uniós gyártó vevői és versenytársai.

(552) A Bizottság ezt a kérelmet szintén elutasította. Az (548) preambulumbekezdés szerint a Bizottság egyrészt kiemelten mérlegelte az uniós gazdasági ágazat tisztességtelen gyakorlatokkal szembeni védelmének szükségességét, másrészt korlátozta a felhasználókat (elsősorban az acélcsőgyártókat) várhatóan érő negatív hatásokat. Az érdekek egyensúlya kapcsán a Konzorcium megállapításait korábban is megfelelően figyelembe vette.

(553) Mindezen okokból a Bizottság megerősítette a legfeljebb a minimális importár mértékéig terjedő értékvámok bevezetésére vonatkozó határozatát (lásd az (546) preambulumbekezdést).

7. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

7.1. **A kár megszüntetéséhez szükséges mérték (kárkülönbözet)**

7.1.1. *Irányár*

(554) Az intézkedések szintjének megállapításához a Bizottság először az uniós gazdasági ágazatot ért kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét állapította meg. Az ítélkezési gyakorlat alapján az az ár minősül irányárnak, amelyet az uniós gazdasági ágazat szokásos versenyfeltételek mellett – a négy országból érkező dömpingelt behozatal nélkül – észszerűen elérhet. A Bizottság az irányárat úgy számítja ki, hogy miután megállapította a hasonló termék termelési költségeit, ahhoz hozzáadja azt a haszonkulcsot, amelyet az uniós gazdasági ágazat szokásos versenyfeltételek mellett – dömpingelt behozatal nélkül – észszerűen elérhet.

(555) A nyereségcél meghatározását illetően a figyelembe vett időszakra vonatkozó adatok folyamatos veszteséget jeleznek a 2014. év kivételével, amikor az uniós gazdasági ágazat szerény nyereséget ért el, amely alapján viszont nem volt meghatározható egy észszerű, a dömpingelt behozatal nélkül elérhető haszonkulcs. A (341) preambulumbekezdésben foglaltak szerint az uniós gazdasági ágazat nagyobb előnyre tehetett volna szert a piac 2014-ben kezdődő fellendüléséből. Az olcsó behozatal azonban fokozatosan növekedett, illetve tett szert az uniós gazdasági ágazattal szemben piaci részesedésre. A behozatal jelentette folyamatos nyomás 2015 második félévétől, a vizsgálati időszak elejétől kezdve éreztette teljeskörűen hatását.

[1] Az Eurofer főtitkárának 2017. június 27-én kelt levelei a kereskedelmi biztoshoz és az Európai Bizottság elnökéhez.

(556) A panaszos a panaszban arra kérte a Bizottságot, hogy kárt nem okozó, észszerű haszonkulcsként a forgalom 12,9 %-át vegye figyelembe. Ugyanerre az érintett termékre vonatkozóan egy jelentős kárral kapcsolatos korábbi, 2000. évi ügyben ezt az értékesítésből származó, adózás előtti átlagos nyereséget vették figyelembe ([1]).

(557) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a haszonkulcs nem megfelelő, ezért nem alkalmazható, mivel a szóban forgó ügy 2000-ben történt, és az uniós gazdasági ágazat által tapasztalt technológiai és pénzügyi változásokra tekintettel egy több mint 15 évvel ezelőtti adat már nem tekinthető reprezentatívnak.

(558) A Bizottság felkérte továbbá a mintában szereplő hat uniós gyártót, hogy az eredeti kérdőívre adott válaszaikban nyújtsanak be jövedelmezőségi adatokat a hasonló termék 2007 és a vizsgálati időszak közötti, uniós szabadpiaci értékesítésével kapcsolatban. A Bizottság megállapította, hogy a nyereségcél megállapítása szempontjából az alábbi okokból az említett évek egyike sem tekinthető reprezentatívnak sem önmagában, sem más évekkel együttesen:

— Egyrészt megállapította, hogy a figyelembe vett időszakra vonatkozó jövedelmezőségi adatok nem tekinthetők megfelelő viszonyítási alapnak a nyereségcél kiszámításához, mivel a szokásos versenyfeltételek nem voltak adottak a 2015-től Kínából és a négy érintett országból érkező dömpingelt behozatal miatt. Ráadásul a melegen síkhengerelt acéltermékek Kínából érkező behozatalával kapcsolatos végleges rendelet ([2]) (133) preambulumbekezdésében említettek szerint 2012, 2013 és 2014 nem tekinthető szokásos versenyfeltételekkel jellemezhető évnek az euróövezeti adósságválság következményei, valamint az acél iránti kereslet 2012-ben bekövetkezett visszaesése miatt.

— Másrészt a jövedelmezőség valamennyi 2012 előtti évben jelentős mértékben változott. Így sem az egyes évek, sem több év együttese nem tekinthető önmagában reprezentatívnak. Például az elemzés visszamenőlegesen egészen 2007-ig terjedt annak érdekében, hogy legalább egy a pénzügyi és gazdasági válságot megelőző évet figyelembe vehessen. A 2007. és 2008. év azonban rendkívül eredményes volt, míg a következő években érvényesült a 2009. évi pénzügyi válság hatása, így a szokásos feltételek tekintetében egyik sem volt reprezentatív.

(559) A Bizottság ezért ugyanabban az ágazatban egy másik terméket, a durvalemezt vizsgálta meg. Ezzel összefüggésben a Bizottság az (EU) 2017/336 ([3]) bizottsági végrehajtási rendelet (202) preambulumbekezdéséből indult ki, amely megerősítette a 7,9 %-os haszonkulcsot alkalmazó (EU) 2016/1777 ([4]) rendelet megállapításait. E tekintetben a két terméknek legalább két közös jellemzője van: egyrészt mindkét terméket azonos ágazat állítja elő, másrészt mindkét termék meleghengerléssel, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélkül készül.

(560) Mindezek alapján a Bizottság 7,9 %-os haszonkulcs és a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti termelési költségének összeadásával kiszámította a hasonló termék uniós gazdasági ágazatnak kárt nem okozó árát.

(561) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos úgy nyilatkozott, hogy túl alacsonynak találja a 7,9 %-os nyereségcélt: állítása szerint a Bizottságnak a 2008-ban elért nyereséget (azaz 14,4 %-os nyereségcélt) kell alapul vennie, hiszen a Bizottság 10 éves időtartam vonatkozásában ellenőrizte a jövedelmezőségi adatokat – a pénzügyi válság kezdete előtti évet, azaz a 2008-as esztendőt is beleértve. Felvetette, hogy a haszonkulcs megállapításának alternatív módszere lehet a melegen síkhengerelt termékekkel kapcsolatos korábbi (2000. évi) vizsgálatból származó adatok figyelembevétele, amelyek alapján a haszonkulcs 12,9 %-os volt. Azzal érvelt továbbá, hogy a Bizottság nem indokolta meg az eltérést a Kínával kapcsolatos ügyhöz képest, amelynek során 7 %-os

([1]) A Bizottság 284/2000/ESZAK határozata (2000. február 4.) az Indiából és Tajvanról származó, egyes síkhengerelt, legalább 600 mm szélességű, vasból vagy ötvözetlen acélból készült, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélküli, tekercsben lévő, melegen hengerelt, de tovább nem megmunkált termékek behozatalára végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, egyes exportáló gyártók által felajánlott kötelezettségvállalások elfogadásáról, valamint a Dél-Afrikából származó behozatalt illetően az eljárás megszüntetéséről (HL L 31., 2000., 44. o.), (338) preambulumbekezdés.

([2]) A Bizottság (EU) 2017/649 végrehajtási rendelete (2017. április 5.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 92., 2017.4.6., 88. o.), (133) preambulumbekezdés.

([3]) A Bizottság (EU) 2017/336 végrehajtási rendelete (2017. február 27.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes, ötvözetlen vagy más ötvözött acélból készült durvalemezek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 50., 2017.2.28., 37. o.), (202) preambulumbekezdés.

([4]) A Bizottság (EU) 2016/1777 végrehajtási rendelete (2016. október 6.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes, ötvözetlen vagy más ötvözött acélból készült durvalemezek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 272., 2016.10.7., 5. o.).

nyereségcélt alkalmazott. Végül azt állította, hogy más termék figyelembevétele a melegen síkhengerelt acéltermékeken elért nyereség helyett ellentmond az eddigi gyakorlatnak. Ezzel összefüggésben a betonacél rudakkal kapcsolatos ügyre hivatkozik, amelynek során *„[a] Bizottság megjegyzi, hogy a nyereségre vonatkozó, kifejezetten az érintett termékhez kapcsolódó adatok helytállóbb kiindulási pontot jelentenek, mint más acéltermékek vagy a teljes acélipari ágazat nyereségre vonatkozó […] adatok.”*

(562) A Bizottság elutasította ezeket az érveket. Az (558) preambulumbekezdésben említettek szerint a 2008. év rendkívül eredményesnek bizonyult, így a szokásos körülmények tekintetében nem reprezentatív. Emellett a 2000. évben kialakult nyereségcél túl távoli ahhoz, hogy ebben az ügyben észszerű alternatívát jelentsen. Még azt a valószínűtlen feltételezést el is fogadva, hogy az Unióban nem történtek technológiai és pénzügyi változások 2000 óta, az uniós piac mérete bizonyos mértékben mégiscsak megváltozott 2000 óta, hiszen 2000 és 2016 között több tagállammal is bővült. Továbbá a Kínával kapcsolatos ügyben figyelembe vett nyereségcél a károkozás veszélyével kapcsolatos, jövőre vonatkozó elemzésen alapult, és még az említettnél is alacsonyabb volt.

(563) A Konzorcium beadványa szerint viszont a 7,9 %-os nyereségcél alkalmazása nem reális, mert annak mértéke a következő okokból túl magas:

— Bár a melegen síkhengerelt acéltermékeket és a nehézlemezeket ugyanabban az ágazatban, meleghengerléssel gyártják, figyelembe kell venni a két termék eltérő fizikai jellemzőit.

— A nehézlemezekkel kapcsolatos ügy alapulvételével a Bizottság hallgatólagosan elismerte, hogy a 2011. évi haszonkulcs észszerűen alkalmazható referenciaértékként a kár megszüntetéséhez szükséges mérték megállapítása során. Ennek kapcsán felmerül a kérdés, hogy a Bizottság a melegen síkhengerelt acéltermékek Kínai Népköztársaságból érkező behozatalával kapcsolatos párhuzamos vizsgálat során miért nem az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan megállapított 2011. évi 3,11 %-os haszonkulcsot alkalmazta. Indokoltabb lenne olyan haszonkulcsot választani, amely a jelenlegi vizsgálatban érintettel megegyező termékhez kapcsolódik.

(564) A CSN exportáló gyártó hasonló észrevételt tett, és arra kérte a Bizottságot, hogy a 2011-re megállapított 3,11 %-os haszonkulcsot alkalmazza, amely az azonos termékkörön elért valós nyereségnek felelt meg. Mindenesetre a CSN beadványa szerint a jelenlegi vizsgálatban az uniós gazdasági ágazatra vonatkozóan a haszonkulcs észszerű mértéke legfeljebb 5 %-ban lenne megállapítható.

(565) A Metinvest ukrán exportáló gyártó észrevétele szerint továbbá a 7,9 %-os nyereségcél túlzottan magas. Ezt a melegen síkhengerelt acéltermékek és a nehézlemezek eltérő fizikai jellemzőire alapozta. Elsődleges érvként azt hozta fel, hogy a nehézlemezek szegmensében a magasabb haszonkulcs a melegen síkhengerelt termékekhez képest magasabb értékesítési árakból adódik, míg ez utóbbi szegmensben az árak általában alacsonyabbak, így a jövedelmezőség is mérsékeltebb. Hasonló észrevételt tett a Mobarakeh Steel Company iráni exportáló gyártó is, amely szerint az acélipar jelenlegi gazdasági környezetében a 7,9 %-os nyereségcél irracionálisan magas. Az Usiminas brazíliai exportáló gyártó észrevétele szerint a 7,9 %-os nyereségcél szintén irracionálisan magas és jogellenesen eltúlzott.

(566) Az (558) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a melegen síkhengerelt acéltermékekkel elért 2011. évi haszonkulcs nem alkalmazható, mivel abban az évben a melegen síkhengerelt acéltermékek piacát még mindig súlyosan érintette a 2009. évi gazdasági és pénzügyi válság, így az említett haszonkulcs nem tekinthető reprezentatívnak. Az (559) preambulumbekezdésben felsorolt okokból ezért a Bizottság az ágazat egy hasonló szegmensében gyártott másik termékre, nevezetesen a nehézlemezre vonatkozó nyereségcélt vette figyelembe. Ennélfogva a Bizottság eljárása nem tért el a megszokott gyakorlatától, és nem is volt azzal ellentétes.

(567) Azt az állítást illetően, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékekhez képest a nehézlemez magasabb értékesítési árai automatikusan nagyobb jövedelmezőséget eredményeznek, a Bizottság megjegyzi, hogy a jövedelmezőség szintjét az értékesítési árszint mellett számos egyéb tényező, többek között a kínálat és a kereslet, a hiány és a felmerült költségek mértéke is befolyásolja. Arra az érvre reagálva, hogy a Bizottság hallgatólagosan elismerte a 2011. évi jövedelmezőség észszerű összehasonlítási alapként való elfogadhatóságát, a Bizottság a következőket jegyzi meg. Egyrészt noha a melegen síkhengerelt acéltermékek és a nehézlemezek ugyanahhoz az ágazathoz, az acéliparhoz tartoznak, a két termék piaca, és azoknak a gazdasági és pénzügyi válságból való kilábalási üteme nem azonos. Valójában a Bizottság a vizsgálata során nem talált bizonyítékot arra, hogy a két szegmens

párhuzamosan lábalt volna ki a válságból, és erre vonatkozó bizonyítékot az érdekelt felek sem mutattak be. Másrészt a nehézlemezekről szóló (EU) 2016/1777 rendelet ([1]) (221) preambulumbekezdésében a Bizottság mindössze annyit jegyzett meg, hogy az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége 2009-től kezdve javult, de nem zárta ki, hogy a gazdasági és pénzügyi válság kisebb, illetve marginális hatásai 2011-ben még érvényesülhetnek. A jövedelmezőség növekvő tendenciájára, valamint a nehézlemezek piacán a gazdasági és pénzügyi válság egyre gyengülő hatására tekintettel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 2011. évi jövedelmezőség észszerűnek tekinthető. A jelenlegi vizsgálatot illetően az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségének javulása eltérő tendenciát követett a nehézlemezekkel kapcsolatos vizsgálatban megfigyelthez képest. A jelenlegi vizsgálat megállapította, hogy bár a jövedelmezőség 2010-ben javulásnak indult, és a 2009-ben mért szintekhez képest növekedett, 2011-ben ismét visszaesett. Ezért nem vonható le az a következtetés, hogy az uniós gazdasági ágazat 2011-re kilábalt volna a pénzügyi válságból, vagy kilábalása megkezdődött volna, sem pedig az, hogy a 2011-re elért jövedelmezőségi szinteket a Bizottság a nehézlemezekkel kapcsolatos vizsgálatban megfigyelttel azonos módon tekintette volna elfogadhatónak.

(568) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy az uniós gazdasági ágazat által a 2017 januárja és márciusa közötti időszakban elért nyereség (lásd a (425) preambulumbekezdést) meghaladta a 7,9 %-os nyereségcélt. A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó nyereségcél a jelenlegi gazdasági környezetben nem tekinthető irreálisan magasnak.

7.1.2. *Az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésének analógia alapján történő alkalmazása a kárkülönbözet kiszámításában*

(569) Ahol egy exportáló gyártó az érintett terméket kapcsolatban álló importőrök útján értékesítette, az exportár képzése az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint megfelelően kiigazított, az első független vevőnek felszámolt viszonteladói ár alapján történt. A kiigazítás a behozatal és a viszonteladás között felmerült költségeket vette figyelembe a kapcsolatban álló importőr SGA-költségeinek és észszerű, 2 %-os nyereségének ([2]) levonásával, majd a behozatal utáni költségek (4. oszlop) hozzáadásával.

(570) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát, valamint a végső nyilvánosságra hozatalt követően az orosz MMK csoport vitatta a Bizottság megközelítését, amelynek keretében analógia alapján alkalmazta az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdését. Állítása szerint az ilyen alkalmazás sérti az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdését, és nyilvánvaló mérlegelési hibából fakad. Azt is állította, hogy a módszer túlzott mértékű vámbeszedést eredményez. Emellett a Mobarakeh Steel Company iráni exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a módszer nem felel meg az alaprendelet 1. cikke (1) bekezdésének és az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlatának, továbbá nem teszi lehetővé a behozott és a belföldön előállított terméktípusok árainak tisztességes összehasonlítását. A végső nyilvánosságra hozatalt követően a PAO Severstal orosz, a Mobarakeh Steel Company iráni, valamint a Metinvest ukrán exportáló gyártó hasonló észrevételeket fogalmazott meg.

(571) Először is a kárkülönbözet kiszámításának célja annak meghatározása, hogy a dömpingelt behozatal által okozott kár elhárításához elegendő lenne-e a dömpingkülönbözeten alapulónál alacsonyabb vámmértéket kivetni a dömpingelt behozatal exportárára. Ezen értékelést a szóban forgó behozatalok uniós határparitáson számított exportárára kell alapozni, mert az tekinthető az uniós gazdasági ágazat gyártelepi árával összehasonlítható szintűnek. Az exportáló gyártókkal kapcsolatban álló importőrök útján megvalósuló exportértékesítések esetében az exportár számítása – a dömpingkülönbözet kiszámítása során követett megközelítés analógiájára – az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése alapján, az első független vevőnek felszámított, megfelelően kiigazított viszonteladói ár alapján történt. Mivel az exportár a kárkülönbözet kiszámításának elengedhetetlen eleme, és mivel ez a cikk az egyetlen olyan cikk az alaprendeletben, amely útmutatással szolgál az exportár számításához, e cikk analógia alapján történő alkalmazása indokolt.

(572) Másodszor: a Bizottság úgy vélte, hogy az alákínálás és az áron aluli értékesítés kiszámítására vonatkozó adott importár meghatározását nem befolyásolhatja az, hogy kapcsolatban álló vagy független uniós gazdasági szereplőknek történik-e a kivitel. A Bizottság által követett módszer biztosította, hogy a két helyzet egyenlő bánásmódban részesüljön. Másképpen fogalmazva a kárkülönbözet kiszámításának célja nem annak felmérése, hogy a kapcsolatban álló importőrök értékesítései milyen mértékben okoznak kárt az uniós gyártóknak, hanem hogy az exportáló gyártótól érkező kivitel káros hatást gyakorol-e az alákínálás és az áron aluli értékesítés révén az uniós gyártók áraira. E célból azt az árat kell figyelembe venni, amelyen az érintett terméket értékesítik az Unióba és nem azt az árat, amelyen a behozott anyagokat újraértékesítik az importáló gyártók az Unióban.

([1]) A Bizottság (EU) 2016/1777 végrehajtási rendelete (2016. október 6.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes, ötvözetlen vagy más ötvözött acélból készült durvalemezek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 272., 2016.10.7., 28. o.).

([2]) Az alkalmazott észszerű haszonkulcs megegyezik azzal, amelyet egy szoros hasonlóságot mutató termékkel, a hidegen síkhengerelt acéllal kapcsolatos vizsgálat során alkalmaztak.

(573) Harmadszor: a Bizottság a 2. cikk (9) bekezdését a Metinvest ukrán exportáló gyártó teljes értékesítésének csak egy kis részére alkalmazta. A Metinvestre vonatkozó egyedi nyilvánosságra hozatalban említett módon a 2. cikk (9) bekezdésének alkalmazása kizárólag a vállalatnak a vele az Unión belül kapcsolatban álló kereskedőkön keresztüli értékesítését érintette. Ezenkívül a Mobarakeh Steel Company iráni exportáló gyártó esetében az egyedi nyilvánosságra hozatalban foglaltakkal szemben a 2. cikk (9) bekezdésének alkalmazására nem került sor.

(574) Ezért a Bizottság a követett megközelítést helyénvalónak ítélte meg, és a szóban forgó állításokat elutasította.

7.1.3. *A behozatal utáni költségek mértéke*

(575) A tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően két exportáló gyártó vitatta a behozatal utáni költségek mértékét, és azt állította, hogy a 7 EUR/tonna túl alacsony. Egyrészt az NLMK exportáló gyártó állítása szerint behozatal utáni költségként legalább 40 EUR/tonna figyelembevétele indokolt. Másrészt a Metinvest ukrán exportáló gyártó legalább 9,44 EUR/tonnát tartott indokolnak, amely állítása szerint az ukrán exportáló gyártóval kapcsolatban álló négy, az Unióban található vállalat behozatal utáni költségeinek súlyozott átlaga. A végső nyilvánosságra hozatalt követően az Usiminas brazíliai exportáló gyártó szintén azt állította, hogy a behozatal utáni költség túl alacsony, és szelektív adatokon alapul.

(576) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. A behozatal utáni költséget az egyetlen jelentkezett független importőrnél ellenőrzött adatok saját elemzése alapján állapította meg. Ráadásul az Usiminas brazíliai exportáló gyártó nem nyújtott be további bizonyítékot annak indokolására, hogy miért tartja túl alacsonynak a behozatal utáni költséget.

7.1.4. *A végső nyilvánosságra hozatalt követő egyéb észrevételek*

(577) A tájékoztató dokumentum végső nyilvánosságra hozatalát követően a Metinvest ukrán exportáló gyártó egy fontos a fizikai jellemző kiigazítását tartotta indokoltnak. A végső nyilvánosságra hozatalt követően megismételte állítását. Elsősorban azt állította, hogy a Metinvest üzemeiben előállított tekercsek többségének tömege 8 és 12 tonna, míg az uniós ágazati szabvány 24 tonna. Ebből a Metinvest számára magától értetődő lényeges árcsökkentés adódik a tárgyalásai során, amelyre vonatkozóan bizonyítékokat nyújtott be, és ezúttal kiigazítást kér.

(578) A Bizottság a következő okokból elutasította ezt az állítást: A Bizottság 2016. november 17–25. között, valamint 2017. január 25–27. között meglátogatta a Metinvest érintett gyártóüzemeit. Az ellenőrző látogatások során a fenti állítás nem hangzott el, és erre vonatkozó bizonyítékot sem mutattak be. A fizikai jellemzőkre vonatkozó állítást így túl későn, csak a tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követően közölték (2017. május 2). Az állítás továbbá nem volt ellenőrzött bizonyítékhoz kapcsolható. Ennélfogva ellenőrzése nem volt lehetséges. Ráadásul a különböző terméktípusok konkrét jellemzőit a vizsgálat kezdetén az értékesítési és költségadatok bejelentésére használt termékkódok is tükrözték. Ha a Metinvest számára problémát okozott volna a különböző terméktípusok meghatározása a termékkódok rendszerében, akkor az igényét logikusan a vizsgálat kezdetén kellett volna jeleznie. Megjegyzendő továbbá, hogy az ukrán exportáló gyártó által az Unióban értékesített terméktípusok több mint 99 %-át az uniós gyártók is gyártották és értékesítették. Ezért ez az állítás nem fogadható el.

(579) A Mobarakeh Steel Company iráni exportáló gyártó arra kérte a Bizottságot, hogy bizonyos terméktípusokat (a 13. csoportba tartozó termékkóddal jelölteket) ne vegye figyelembe a kárkülönbözet számításában, mivel e terméktípusok maradványcsoportot képeznek, amelybe a 01–12 számjeggyel jelölteken kívüli valamennyi acélfajta beletartozik. Ebből adódóan a maradványcsoport igen széles termékkört fed le.

(580) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érintett termék valamennyi típusa attól függetlenül, hogy a 13. csoportba tartozik-e vagy sem, síkhengerelt, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült, tekercsben vagy nem tekercsben lévő (a „méretre vágott” termékeket és a „keskeny szalagot” is beleértve), melegen hengerelt, de tovább nem megmunkált, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélküli termék. Ennek megfelelően a termékmeghatározás jól meghatározott terméket eredményez. Megállapítást nyert továbbá, hogy az érintett termék valamennyi típusát a (41) preambulumbekezdésben foglaltak szerint ugyanarra a két fő célra használják fel.

7.1.5. *Végleges kárkülönbözetek*

(581) A kármegszüntetés szintjére vonatkozó egyéb észrevételek hiányában a következő kárkülönbözetek alkalmazandók:

Ország	Vállalat	Kárkülönbözet
Brazília	ArcelorMittal Brasil S.A. és Aperam Inox América do Sul S.A.	20,2 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	17,5 %
Irán	Mobarakeh Steel Company	34,0 %
Oroszország	Novolipetsk Steel	26,1 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	44,0 %
	PAO Severstal	42,4 %
Ukrajna	Metinvest Group	35,5 %

7.2. **Végleges intézkedések**

(582) Tekintettel a Bizottság által a dömping, a kár, az ok-okozati összefüggés és az uniós érdek tekintetében levont végleges következtetésekre, dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megelőzése érdekében, hogy az uniós gazdasági ágazat a dömpingelt behozatalból fakadóan további kárt szenvedjen.

(583) A dömpingellenes intézkedéseknek több formája is lehet. Az intézkedések formájának kiválasztásakor a Bizottságnak nagy mozgástere van, de a cél továbbra is a kárt okozó dömping hatásainak felszámolása. Az alacsonyabb vám szabályával összhangban értékvámot állapítottak meg, amelynek mértéke 5,3 %-tól 33 %-ig terjed, az alábbiak szerint:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet	Dömpingellenes értékvám
Brazília	ArcelorMittal Brasil S.A és Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %	20,2 %	**16,3 %**
	Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %	15,7 %	**15,7 %**
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %	17,5 %	**17,5 %**
Irán	Mobarakeh Steel Company	17,9 %	34,0 %	**17,9 %**
Oroszország	Novolipetsk Steel	15,0 %	26,1 %	**15,0 %**
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %	44,0 %	**33,0 %**
	PAO Severstal	5,3 %	42,4 %	**5,3 %**
Ukrajna	Metinvest Group	19,4 %	35,2 %	**19,4 %**

(584) Az (546) preambulumbekezdésben foglaltak szerint helyénvaló az intézkedés formájának megváltoztatása. Az ügy sajátos körülményeire tekintettel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben az intézkedés legmegfelelőbb formája az értékvám, amelynek felső határát olyan minimális importár alapján kell megállapítani, amely figyelembe veszi a nyersanyagárak vizsgálati időszakot követő emelkedését.

— Egyrészt a minimális importárhoz képest maximált értékvám megállapítása lehetővé tenné az uniós gyártók számára, hogy megszabaduljanak a kárt okozó dömping hatásaitól. Az effektív minimális importárhoz mérten megállapított felső határ biztonsági hálót jelentene számukra a fenntartható jövedelmezőség eléréséhez;

— Másrészt az effektív minimális importárhoz mérten megállapított felső határ megakadályozná a vizsgálati időszakot követő áremelkedések hátrányos hatásait is, amelyek jelentős mértékű hátrányt okoznának a felhasználók tevékenysége számára. Mindemellett segítene elkerülni a komoly zavarokat az uniós piac ellátásában.

(585) Amennyiben az import a megállapított minimális importárral megegyező, vagy annál magasabb uniós határparitáson számított CIF-áron történik, nem kerülne sor vámfizetésre. Amennyiben az import a minimális importárnál alacsonyabb áron történik, a végleges vám az alkalmazandó minimális importár és a vámfizetés előtti, uniós határparitáson megállapított nettó ár különbségével egyenlő. A vám összege semmilyen körülmények között nem lehet magasabb az e rendelet (583) preambulumbekezdésében és 1. cikkében megállapított értékvám mértékénél.

(586) Következésképpen amennyiben az import a minimális importárnál alacsonyabb áron történik, az alkalmazandó minimális importár és a vámfizetés előtti, uniós határparitáson megállapított nettó ár közötti különbözetek, vagy az értékvám mértéke közül az alacsonyabb értéket kell megfizetni, az (583) preambulumbekezdésben szereplő táblázat utolsó oszlopában foglaltak szerint.

(587) A minimális importár hatékony alkalmazása céljából, valamint a vizsgálat során gyűjtött információk alapján a Bizottság úgy határozott, hogy az érintett termék valamennyi típusára vonatkozóan egy minimális importárat állapít meg.

(588) A minimális importár kiszámításához a Bizottság figyelembe vette:

— egyrészt a megállapított dömpingkülönbözeteket, valamint az uniós gazdasági ágazatot a vizsgálati időszak alatt ért kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét (első lépés – kizárólag a vizsgálati időszak adatain alapuló minimális importár);

— másrészt a nyersanyagárak vizsgálati időszakot követő emelkedését (második lépés – kiigazított minimális importár).

(589) Az első lépésben a vizsgálati időszak adatain alapuló minimális importár az alábbiak súlyozott átlagával egyezik meg:

— amennyiben a vámok összege a kár megszüntetéséhez szükséges szinten alapul: a két brazíliai exportáló gyártó (CSN és Usiminas) vonatkozásában az uniós gyártók vizsgálati időszak alatti termelési költségei és a nyereség (7,9 %); valamint

— amennyiben a vámok összege a dömpingkülönbözeten alapul: valamennyi egyéb exportáló gyártó vonatkozásában a rendes érték, amely magában foglalja a fuvarozási költségeket is (uniós határparitáson számított CIF-áron).

A Bizottság által az első lépésben a minimális importár kiszámításához alkalmazott módszer megegyezett a szemcseorientált elektromos acélból készült termékekkel kapcsolatos legutóbbi ügyben ([1]) alkalmazott módszerrel. Mint bármely más dömpingellenes vizsgálat során, a Bizottság adatokat gyűjtött a vizsgálati időszakra vonatkozóan, amelyeket ellenőrzött, annak érdekében, hogy megállapítsa a terméktípusonkénti rendes értékeket és – szintén terméktípusok szerint – az uniós gazdasági ágazat számára kárt nem okozó irányárakat. Az uniós gazdasági ágazat számára megállapított irányárak a termelési költséget és az ahhoz hozzáadott észszerű nyereséget foglalták magukban. A minimális importár mértéke az első lépésben közvetlenül a vizsgálati időszakra vonatkozó ellenőrzött adatokon alapul. Ezenfelül a Bizottság figyelembe vette az alacsonyabb vám szabályát is. Amikor az értékvám a dömpingkülönbözeten alapult, a rendes értéket – amelyhez hozzáadtuk a szállítási költséget, és így kaptuk meg uniós határparitáson számított CIF-árat – használtuk fel a minimális importár kiszámításához. Amennyiben az értékvám a kár megszüntetéséhez szükséges szinten alapult, az uniós gazdasági ágazat számára kárt nem okozó irányárat használtuk fel. Ezt követően a rendes értékek és a felhasznált kárt nem okozó irányár súlyozott átlaga alapján számítottuk ki a minimális importárakat. A súlyozó tényezőt a vállalatok Unióba irányuló importvolumenének aránya alapján állapítottuk meg, amikor az értékvám a dömpingkülönbözeteken alapult, illetve a vállalatok importvolumenének aránya alapján, amikor az értékvám a kár megszüntetéséhez szükséges szinten alapult. A minimális importár a különböző terméktípusok árának (rendes értékének és irányárának) súlyozott átlaga.

(590) A második lépésben az előzőleg kapott minimális importárat a következőkhöz hasonlította:

— a melegen síkhengerelt acéltermékeknek az uniós piacon a vizsgálati időszakot követően alkalmazott értékesítési árai. Az ezekre az árakra vonatkozó adatokat a felhasználóktól és az uniós gazdasági ágazattól szereztük be a tájékoztató dokumentum nyilvánosságra hozatalát követő vizsgálat során, a (29) preambulumbekezdésben leírtak szerint. A vizsgálat megállapította, hogy a vizsgálati időszak adatain alapuló minimális importár összességében alacsonyabb bolt a vizsgálati időszak utáni értékesítési áraknál, amely esetben vám nem fizetendő. E vizsgálati megállapítást alátámasztották az uniós gazdasági ágazat és több felhasználó nyilatkozatai.

([1]) A Bizottság (EU) 2015/1953 végrehajtási rendelete (2015. október 29.) a Kínai Népköztársaságból, Japánból, a Koreai Köztársaságból, az Oroszországi Föderációból és az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 284., 2015.10.30., 130. o.).

— a melegen síkhengerelt acéltermékek előállításához szükséges nyersanyagoknak az uniós piacon a vizsgálati időszakot követően alkalmazott árai. Ennek kapcsán a panaszos azzal érvelt, hogy a kizárólag a vizsgálati időszak adatain alapuló minimális importár túl alacsony, így hatástalan és indokolatlan lenne arra tekintettel, hogy az árak a vizsgálati időszak alatti mélyponthoz képest a vizsgálati időszakot követően emelkedni kezdtek. A panaszos emellett azzal érvelt, hogy a piacra az elmúlt években a nyersanyagköltségek számottevő volatilitása volt jellemző, továbbá, hogy a nyersanyagárak a vizsgálati időszakban jelentős mértékben csökkentek ([1]). A Bizottság megvizsgálta a melegen síkhengerelt acéltermékek előállításához szükséges nyersanyagok, így különösen a kokszosítható szén és a vasérc árának volatilitását. megállapította, hogy különösen a kokszosítható szén ára vizsgálati időszak után jelentősen emelkedett.

(591) Ennek alapján a Bizottság számítása szerint a melegen síkhengerelt acéltermékek előállítási költsége a vizsgálati időszakhoz képest a 2017 márciusa és májusa közötti időszakig tonnánként 116 EUR-val nőtt.

— Ha az előállítási költség tonnánként 116 EUR-s emelkedését teljes mértékben a nyersanyagköltségek emelkedésének tulajdonítanánk, azzal minden bizonnyal eltúloznánk a nyersanyagköltségek emelkedésének arányát a teljes előállítási költség emelkedésén belül: valószínűbb, hogy az egyéb előállítási költségek (például az energia- és munkaerőköltségek) szintén emelkedtek;

— Ezzel szemben ha az előállítási költség tonnánként 116 EUR-s emelkedését egyenlő mértékben tulajdonítanánk az előállítási költségek valamennyi különböző elemének, akkor a teljes előállítási költségen belül a nyersanyagköltségek emelkedésére mindössze 63 EUR/tonna jutna: ezzel minden bizonnyal alulbecsülnénk a nyersanyagköltségek emelkedésének arányát a teljes előállítási költség emelkedésén belül, mivel az általános feltételezés szerint az előállítási költségek emelkedését a vizsgálati időszak után elsősorban a nyersanyagok, különösen a kokszosítható szén költségnövekedése okozta.

A fenti okokra tekintettel az előállítási költség a nyersanyagárak emelkedéséből adódó növekedése megbízhatóan tonnánként 63 EUR és 116 EUR között határozható meg, amely 89,50 EUR/tonna többletet eredményez.

(592) E módszertannak megfelelően a Bizottság a vizsgálati időszak adatain alapuló minimális importárat kiigazította a nyersanyagárak vizsgálati időszak utáni emelkedésével, és annak végleges mértékét az alábbiak szerint állapította meg:

Érintett országok	Termékválaszték	Minimális importár (EUR/tonna nettó terméktömeg)
Brazília, Irán, Oroszország, Ukrajna	Minden terméktípus	472,27 EUR

(593) A panaszos észrevételeket nyújtott be ([2]) azt illetően, hogy a jelen ügyben miért nem alkalmazhatók olyan intézkedések, mint a minimális importár:

— Először is a minimális importár nem érné el a kívánt hatást, mivel a vizsgálati időszak alatti rendkívül alacsony árakon alapulna.

— Másodszor: a melegen síkhengerelt acéltermékek előállításához felhasznált alapvető nyersanyagok ára ingadozó.

— Harmadszor: a jelenlegi vizsgálat körülményei számottevően eltérnek azon legutóbbi vizsgálatokhoz (például a Kínából, Japánból, Koreából, Oroszországból és az USA-ból ([3]) származó szemcseorientált elektromos acélból készült termékekkel kapcsolatos vizsgálathoz) képest, amelyeknél a Bizottság minimális importárat állapított meg.

— Negyedszer: a vizsgálati időszak alatti árakon megállapított minimális importár nem könnyítene az ágazat helyzetén akkor sem, ha a melegen síkhengerelt acéltermékek ára ismét esik.

([1]) Az Eurofer 2017. május 30-i beadványa: AD635 – Brazíliából, Iránból, Oroszországból, Szerbiából és Ukrajnából (az öt országból) származó melegen síkhengerelt acéltermékek – Az Eurofer beadványa az intézkedések megfelelő típusáról, 5. o.

([2]) Az Eurofer beadványa: AD635 – Brazíliából, Iránból, Oroszországból, Szerbiából és Ukrajnából (az öt országból) származó melegen síkhengerelt acéltermékek – Az Eurofer beadványa az intézkedések megfelelő típusáról.

([3]) A Bizottság (EU) 2015/1953 végrehajtási rendelete (2015. október 29.) a Kínai Népköztársaságból, Japánból, a Koreai Köztársaságból, az Oroszországi Föderációból és az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 284., 2015.10.30., 109. o.).

— Ötödször: a minimális importárak bevezetésével járó korábbi ügyekkel kapcsolatos tapasztalat, hogy a minimális importár könnyen kijátszható, illetve visszanyerhető.

— Hatodszor: az Unióban rendelkezésre álló bőséges szabad kapacitásra tekintettel a jelen esetben nincs szükséges minimális importárra.

(594) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. A Bizottság figyelembe vette, hogy a panaszos beadványa sajtóanyagon ([1]) alapult, amelyben nem jelent meg a Bizottság által megfelelőként kiválasztott tényleges intézkedés. A Bizottság a panaszos állításával szemben nem a melegen síkhengerelt acéltermékek vizsgálati időszak alatti árain alapuló minimális importárat vezetett be, hanem értékvámot, amelynek felső határát olyan minimális importárhoz képest kell megállapítani, amely figyelembe veszi a nyersanyagárak vizsgálati időszak utáni emelkedését. Így különösen a Bizottság a panaszos (593) preambulumbekezdésben bemutatott állításaira reagálva a következőket állapítja meg:

— Először is a tényleges minimális importárhoz képest maximált értékvám megállapítása lehetővé tenné az uniós gyártók számára, hogy megszabaduljanak a kárt okozó dömping hatásaitól, és biztonsági hálót jelentene számukra.

— Másodszor: a Bizottság elismerte, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek előállításához felhasznált alapvető nyersanyagok ára ingadozó, ezért a minimális importár kiszámításakor figyelembe vette a nyersanyagárak vizsgálati időszakot követő emelkedését.

— Harmadszor: a Bizottság megállapítja, hogy a jelenlegi vizsgálat körülményei nem térnek el számottevően a legutóbbi vizsgálatokhoz (például a Kínából, Japánból, Koreából, Oroszországból és az USA-ból származó szemcseorientált elektromos acélból készült termékekkel kapcsolatos vizsgálathoz ([2])) képest. Az érintett termék és a hasonló termék vizsgálati időszak utáni jelentős áremelkedése mindkét ügyben megfigyelhető volt.

— Negyedszer: azon érvet illetően, hogy a vizsgálati időszak alatti árakon megállapított minimális importárak nem könnyítenének az ágazat helyzetén, ha a melegen síkhengerelt acéltermékek piaci ára ismét esik, a Bizottság megismételte, hogy abban az esetben, ha az árak a minimális importár alá esnek, a Bizottság a minimális importár szintjéig veti ki az értékvámot.

— Ötödször a Bizottság tudomásul vette, hogy bizonyos mértékben fennáll a visszanyerés és a kijátszás kockázata. Ezért a kijátszás kockázatának csökkentése érdekében azoknak az exportáló gyártóknak, amelyek igénybe kívánják venni a minimális importár lehetőségét, a tagállamok vámhatóságai részére érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk. A számlának teljesítenie kell az I. mellékletben meghatározott követelményeket. Amennyiben a behozatalt nem kíséri ilyen számla, akkor az adott exportáló gyártóra megállapított dömpingellenes értékvám alkalmazandó az e rendelet 1. cikkével összhangban.

— Hatodszor: a Bizottság emlékeztet arra, hogy az uniós érdekkel egyezően módosította az intézkedések formáját annak érdekében, hogy a jelen ügyben megfelelő egyensúlyt teremtsen az uniós gyártók és a felhasználók érdekei között.

(595) A végső nyilvánosságra hozatalt követően az érdekelt felek az alábbi észrevételeket tették a minimális importár és annak mértéke megállapítása során alkalmazott módszerre vonatkozóan.

(596) A panaszos állítása szerint a minimális importár alapján megállapított vám az alábbi okokból nem megfelelő:

— Először is a minimális importár referenciaárat határozna meg a piacon, és torzítaná a piaci mechanizmusokat;

— Másodszor: a melegen síkhengerelt acéltermékek költségének több mint 50 %-át teszi ki a jelentősen ingadozó nyersanyagköltség. Ilyen piacon a minimális importár nem megfelelő;

— Harmadszor: az egységes minimális importár a nagyobb hozzáadott értékű termékek exportját ösztönözné;

— Negyedszer: a progresszív vám ösztönözné a minimális importárnál lényegesen alacsonyabb árszinten történő behozatalt, és valójában a leginkább dömpingelő és áron alul értékesítő exportáló gyártókat jutalmazná.

— Ötödször: a minimális importár nem alkalmas a kárt okozó dömping megakadályozására;

— Hatodszor: a minimális importár hatással van a Kínából származó melegen síkhengerelt acéltermékekkel kapcsolatban párhuzamosan zajló vizsgálatra.

([1]) Az Mlex sajtóbeszámolója: Price floor on hot-rolled steel seen as a middle ground for EU dumping-probe conundrum, 2017. május 24.
([2]) A Bizottság (EU) 2015/1953 végrehajtási rendelete (2015. október 29.) a Kínai Népköztársaságból, Japánból, a Koreai Köztársaságból, az Oroszországi Föderációból és az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 284., 2015.10.30., 109. o.).

(597) A Bizottság elutasította ezeket az érveket:

— Először is emlékeztet arra, hogy az (594) preambulumbekezdés szerint nem a melegen síkhengerelt acéltermékek vizsgálati időszak alatti árain alapuló minimális importárat vezetett be, hanem értékvámot, amelynek felső határát a minimális importárhoz képest kell megállapítani. A minimális importár figyelembe veszi továbbá a nyersanyagárak vizsgálati időszakot követő emelkedését is. Nem állapított meg továbbá olyan referenciaárat, amely torzítja a versenyt. Ennek oka a következő: a minimális importárhoz képest maximált értékvám bevezetésének célja nem az árak meghatározott szinten történő rögzítése, hanem az (546) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a kárt okozó dömping hatásainak megszüntetése, valamint felhasználók védelme a vizsgálati időszakot követő indokolatlan áremelések kedvezőtlen hatásaival szemben. Továbbá a minimális importár nem küszöbár, így az exportáló gyártók – amennyiben úgy kívánják – a minimális importárnál alacsonyabb vagy magasabb árakon is értékesíthetik termékeiket. Következésképpen az exportáló gyártók és az uniós gyártók továbbra is versenyezhetnek egymással az árképzésüket tekintve, a megállapított minimális importártól függetlenül.

— Másodszor: a Bizottság megállapította, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek költségének felét a nyersanyagköltség teszi ki (lásd a (384) preambulumbekezdést), továbbá, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek előállításához felhasznált alapvető nyersanyagok ára ingadozó. Emiatt az (590) preambulumbekezdés szerint a minimális importár kiszámításakor a Bizottság figyelembe vette a nyersanyagárak vizsgálati időszakot követő emelkedését.

— Harmadszor: a terméktípusonként több minimális importár alkalmazása több mint 1 000 különböző árszintet eredményezett volna, amelynek alkalmazása lehetetlen.

— Negyedszer: minden exportáló gyártónak meg kell fizetnie a rá vonatkozó értékvámot a minimális importár alatti ár esetén, ami nem ösztönzi a további dömpinggyakorlatot.

— Ötödször: a Bizottság olyan árszinten állapította meg a minimális importárat, amely egyértelműen meghaladta valamennyi exportáló gyártó vizsgálati időszak alatti árát, amely minden esetben 400 EUR/tonnánál alacsonyabb volt.

— Hatodszor: a (324) preambulumbekezdésben a Bizottság megerősítette, hogy a jelenlegi vizsgálat pontosan ugyanarra az érintett termékre és hasonló termékre vonatkozik, mint a Kínával kapcsolatos vizsgálatok. A jelenlegi vizsgálat és a Kínával kapcsolatos vizsgálatok azonban a (325) preambulumbekezdésben részletesebben bemutatott módon nem azonos időszakot vesznek figyelembe a kár szempontjából lényeges tendenciák és az ok-okozati összefüggés értékelésekor. Így bár a két vizsgálat vizsgálati időszaka között valóban van hat hónapos átfedés (2015. július 1-jétől 2015. december 31-ig), a dömping és a kár meghatározása a jelenlegi vizsgálat és a Kínával kapcsolatos vizsgálatok esetében eltérő vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak alapján történt, illetve történik, és ezeket az időszakokat a Bizottság előzetesen, az alaprendelet irányadó rendelkezései alapján választotta meg és tette közzé az eljárás megindításáról szóló értesítésben. Ezért a két vizsgálat eltérő jellegéből adódóan a Bizottság nem alkalmazott kettős mércét.

(598) A panaszos azt állította továbbá, hogy az egységes minimális importár ellentétes lenne az Unió és a WTO azon elvével, hogy a dömpingellenes vámokat az egyes országokra, és lehetőség szerint az egyes exportőrökre vonatkozóan kell bevezetni.

(599) Azt az állítást tekintve, miszerint az egyes exportáló gyártók tekintetében nem alkalmaznak egyedi vámtételeket, a Bizottság az (585) és (586) preaumbulumbekezdésre hivatkozik, amely ismerteti azt a módszertant, amelynek megfelelően egyedi vámtételeket kell alkalmazni abban az esetben, ha értékvám fizetése szükséges. Ennek eredményeként a dömpingellenes WTO-egyezmény 6.10. cikke értelmében a Bizottság a vizsgált termék valamennyi ismert exportáló gyártójára vonatkozóan egyedi különbözetet határozott meg.

(600) A PAO Severstal orosz exportáló gyártó a következőket kérelmezte:

— a vállalatra vonatkozó egyedi minimális importár dömpingellenes intézkedésként történő megállapítását és alkalmazását a jelenlegi vizsgálat eredményeképpen kapott nem dömpingelt exportár alapján,

— vagy ha a Bizottság fenntartja a valamennyi exportáló gyártóra vonatkozóan egységesen megállapított minimális importárral kapcsolatos megközelítését, a melegen síkhengerelt acéltermékek terméktípusainak ár szerinti megkülönböztetését attól függően, hogy az adott típus tekercselt vagy nem tekercselt termék. A gyártó állítása szerint a melegen síkhengerelt acéltermékek nem tekercselt terméktípusai tonnánként legalább 15 EUR-val drágábbak a hasítási és vágási folyamatok feldolgozási többletköltségei miatt. Ezért arra kérte a Bizottságot, hogy számítson két eltérő minimális importárat (egyet a tekercselt, egyet pedig a nem tekercselt terméktípusokra vonatkozóan).

(601) A Bizottság az orosz exportáló gyártó mindkét kérését elutasította.

— Fenntartotta, hogy az általa alkalmazott módszertan érvényes. E tekintetben a Bizottság arra hivatkozott, hogy módszertanát, ezen belül is a különböző exportáló gyártókat tartalmazó kosarat már az utóbbi időben folytatott egyéb vizsgálatok (például a Kínából, Japánból, Koreából, Oroszországból és az USA-ból származó szemcseorientált elektromos acélból készült termékekkel kapcsolatos vizsgálat ([1])) során is alkalmazta. Ezenfelül ha az egyes vállalatokra vonatkozóan egyedi minimális importárat kellene számítani, ez legalább nyolc különböző minimális importár megállapítását jelentené. Ez megsokszorozná az adminisztrációs terheket, különösen a vámhatóságok számára,

— Továbbá, attól függetlenül, hogy az érintett termék tekercselt vagy sem, minden exportáló gyártónak meg kell fizetnie a rá vonatkozó értékvámot akkor, ha az alkalmazott ár (azaz az érintett termékért fizetett ár attól függetlenül, hogy a termék tekercselt vagy sem) alacsonyabb a minimális importárnál, ugyanakkor a Bizottság megerősítette, hogy az értékvám felső határát ekkor a minimális importárhoz képest állapítanák meg. A minimális importár több terméktípus együttesén alapulna attól függetlenül, hogy például teljes vagy hasított termékről van szó.

(602) A Metinvest ukrán exportáló gyártó üdvözölte a Bizottság azon határozatát, hogy a dömpingellenes vám felső határát a minimális importárhoz képest állapítja meg, mivel véleménye szerint az intézkedés így az értékvám formájában bevezetett dömpingellenes vámhoz képest kevésbé torzítja a versenyt. Állítása szerint azonban a Bizottság által számított minimális importár a következő okból túlzottan magas: a Bizottság eltúlozta a nyersanyagárak emelkedését, mivel számításaiban figyelembe vette a 2017. március–május közötti időszakot, amelyet számottevő áringadozások jellemeztek, különösen a kokszosítható szén tekintetében. A Metinvest ukrán exportáló gyártó a saját módszertana alapján azt állította, hogy a minimális importárban az alapvető nyersanyagok árának a vizsgálati időszak és a vizsgálati időszakot követő időszak között (2016. július 1. – 2017. március 31.) történt változásának megfelelő 2. lépésbeli kiigazítás maximális értéke 89,5 EUR/tonna helyett 58 EUR/tonna. Ezért a minimális importár újraszámítására kérte a Bizottságot.

(603) A Bizottság a következő indokok alapján elutasította a Metinvest kérését: Először is arra tekintettel, hogy a melegen síkhengerelt acéltermékek gyártása során felhasznált nyersanyagok ára jellemzően ingadozó és a 2017. március–május közötti árszinteket is meghaladhatja, a Bizottságnak úgy kell kiszámítania a minimális importárat, hogy azzal egyidejűleg szüntesse meg a kárt okozó dömping hatását, és védje a felhasználókat a vizsgálati időszakot követő indokolatlan áremelkedések kedvezőtlen hatásaival szemben. Másodszor: a Metinvest által alkalmazott, az alapvető nyersanyagok (vasérc, kokszosítható szén) árában változást előidéző módszertan előnye az egyszerűség, ugyanakkor nem veszi figyelembe a melegen síkhengerelt acéltermékek előállításához felhasznált egyéb nyersanyagokat, például a fémhulladékot. Emellett a felhasznált fémhulladék (vagy egyéb nyersanyagok) mennyisége esetenként eltérő, így nehezen számszerűsíthető. E tekintetben a Bizottság azzal a nehéz feladattal szembesülne, hogy az egész világra vonatkozóan határozza meg az egy tonna melegen síkhengerelt acéltermék előállításához szükséges összes nyersanyag átlagos arányát.

(604) Az NLMK orosz exportáló gyártó észrevétele szerint a Bizottság nem hozta nyilvánosságra megfelelően az egyes exportáló gyártókra vonatkozó minimális importár megállapításának módszerét, különösen az alkalmazott fuvarozási költségek tekintetében. Állítása szerint ráadásul az NLMK rendes értékében a „fuvarozás" tekintetében a vállalat egyedi, később más vállalatokéval összesített minimális importárának megállapítása céljából végrehajtott kiigazítás terjedelme nem egyértelmű, és olyan egyéb költségeket is magában foglalhat, amelyeket nem kellene.

(605) A Bizottság tisztázta, hogy a rendes értékhez az NLMK (és a többi exportáló gyártó) határparitáson számított CIF-árának megállapítása céljából hozzáadott fuvarozási költségek az NLMK által közölt és a helyszíni vizsgálat alkalmával ellenőrzött költségeket foglalták magukban. Ezt alátámasztja az is, hogy az NLMK által a határparitáson számított CIF-ár megállapítása céljából a saját fuvarozási költségei alapján végzett számítás hasonló Bizottság számításához. Ennek eredményeképpen a Bizottság nem növelte mesterségesen az NLMK-ra vagy bármely más exportáló gyártóra vonatkozóan megállapított minimális importárat.

(606) A CSN brazíliai exportáló gyártó és a vele kapcsolatban álló Lusosider üdvözölte a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy a felhasználók és az uniós gazdasági ágazat érdekei közötti egyensúly érdekében minimális importárat vezessen be. Mindazonáltal érvelésük szerint az ArcelorMittal csoport brazíliai leányvállalatától érkező behozatalát célszerű lenne figyelmen kívül hagyni az 1. lépésbeli számítások során. Felvetették továbbá, hogy a Bizottságnak csökkentenie kellene a rendkívüli nyersanyagár-emelkedéseknek a minimális importár számítására gyakorolt mesterséges hatását akár a rendkívüli ingadozások korábbi ármozgásadatok alapján történő

([1]) A Bizottság (EU) 2015/1953 végrehajtási rendelete (2015. október 29.) a Kínai Népköztársaságból, Japánból, a Koreai Köztársaságból, az Oroszországi Föderációból és az Amerikai Egyesült Államokból származó egyes szilícium-elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 284., 2015.10.30.). Megjegyzendő, hogy ebben az esetben egy helyett három minimális importár számítására került sor.

maximálásával, akár a költségnövekedés legutóbbi időszakhoz viszonyított számításával. A CSN azt állította, hogy a minimális importárban az alapvető nyersanyagok maximált árának a vizsgálati időszak és 2017. március–május között történt változásának megfelelő 2. lépésbeli kiigazítás maximális értéke 89,5 EUR/tonna helyett 68,82 EUR/tonna. A vizsgálati időszak és 2017. június–július közötti átlagos nyersanyagköltséget összevetve az eltérés nem haladhatja meg a 71,62 EUR/tonnát. Ezért a minimális importár újraszámítására kérte a Bizottságot.

(607) A Bizottság elutasította a brazíliai exportáló gyártó állításait. Egyrészt az ArcelorMittal Brazíliából az Unióba érkező behozatala a többi exportáló gyártóhoz hasonlóan dömpingelt behozatal, ezért annak eltérő kezelése nem indokolt. Másrészt a Bizottság emlékeztet arra, hogy úgy kell kiszámítania a minimális importárat, hogy azzal egyidejűleg szüntesse meg a kárt okozó dömping hatását, és védje a felhasználókat a vizsgálati időszakot követő indokolatlan áremelkedések kedvezőtlen hatásaival szemben.

(608) A Konzorcium érvelése szerint a Bizottság módszertanát a 2017. március–május közötti időszakban tetőző nyersanyagárakra is tekintettel, és abban eltérő számítási megközelítést kell alkalmazni. A Bizottság álláspontja szerint az általa alkalmazott módszertan érvényes. Ha igaz is az, hogy a nyersanyagárak a 2017. március–május közötti időszakban tetőztek, a Bizottság az (591) preambulumbekezdés szerint megjegyzi azt is, hogy a gyártási költségek 116 EUR/tonnában számított növekedését nem tulajdonítja teljes mértékben a nyersanyagköltség emelkedésének.

(609) A Konzorcium emellett saját módszertana alapján arra kérte a Bizottságot, hogy a minimális importárat 420 és 430 EUR/tonna közötti szinten állapítsa meg. Módszertana a hosszabb, 2013-tól kezdődő időszakot figyelembe vevő árkonstrukción, a különböző forrásokból származó adatokon, valamint bizonyos feltételezéseken alapult, például azon, hogy az uniós gazdasági ágazat 25–30 EUR/tonna feláron értékesít. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a módszertan nem veszi figyelembe sem az exportáló gyártók és az uniós gyártók vizsgálati időszak alatti költségeit és árait, sem a vizsgálat során megállapított dömping- vagy kárkülönbözeteket. A javasolt minimális importár ezért nem felel meg az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésében foglalt előírásoknak.

(610) Miként az a (36) preambulumbekezdésben szerepel, augusztus 3-i meghallgatása során az iráni exportáló gyártó felvetette a dömpingszámításában történt elírás kérdését. Az exportáló gyártó közölte, hogy egyes értékek tévesen – valószínűleg hosszukból eredően – kerekítve szerepeltek.

(611) A Bizottság megvizsgálta az állítást, és megállapította, hogy az iráni exportáló gyártó dömpingszámításában valóban elírásra került sor, amelyet javított. Így a dömpingszámítást és a minimális importárat újra kellett számítani, amelynek eredménye a következő: a Mobarakeh Steel Company esetében a módosított dömpingkülönbözet és a dömpingellenes vám mértéke 17,9 %, ebből adódóan a módosított, a nyersanyagárak emelkedésével kiigazított minimális importár 468,49 EUR/tonna.

(612) A Bizottság a 2017. augusztus 4-i újabb végső nyilvánosságra hozatal útján valamennyi felet tájékoztatta a szóban forgó módosításról, akiket egyúttal arra is felkért, hogy tegyék meg az azzal kapcsolatos észrevételeiket.

(613) A piaci viszonyok megváltozása esetén az alaprendelet több lehetőséget biztosít. Tartós jellegű változás esetén az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése értelmében felülvizsgálat kérhető az intézkedések további fenntartásának szükségességére vonatkozóan. A Bizottság haladéktalanul és érdemben vizsgálja a megfelelően indokolt kérést annak érdekében, hogy fenntartsa a kárt okozó dömping elleni védelem megfelelő szintjét.

(614) A végső nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azzal érvelt, hogy az intézkedés formája gyakorlatilag lehetetlenné teszi a felülvizsgálat elvégzését. Ezenfelül még ha sor is kerülne időközi felülvizsgálatra, annak eredményei túl lassan állnának rendelkezésre ahhoz, hogy javítsanak az uniós gazdasági ágazat helyzetén.

(615) A Bizottság megjegyzi, hogy az időközi felülvizsgálat gyorsan, rendszerint egy éven belül elvégezhető.

(616) Az ebben a rendeletben meghatározott, egyes vállalatokra alkalmazandó egyedi dömpingellenes intézkedéseket e vizsgálat eredményei alapján állapították meg. Így ezek az értékek a jelenlegi vizsgálat során az említett vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözték. Ezen intézkedések kizárólag az érintett országokból származó és

a megnevezett jogi személyek által előállított érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében külön nem említett vállalatok – köztük a konkrétan említett vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott importált érintett termékre a „minden más vállalatra" vonatkozó intézkedések alkalmazandók. Esetükben az egyedi dömpingellenes intézkedések egyike sem alkalmazandó.

(617) Amennyiben egy vállalat módosítja a jogalany nevét, illetve új gyártási vagy értékesítési egységet hoz létre, kérelmezheti a szóban forgó egyedi dömpingellenes intézkedések alkalmazását. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([1]). A kérelemnek tartalmaznia kell minden vonatkozó információt, ideértve: a vállalat termeléssel kapcsolatos tevékenységeinek módosulását, valamint a belföldi és exportértékesítéseket, amelyek például a névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. A Bizottság indokolt esetben módosítani fogja azon vállalatok jegyzékét, amelyek tekintetében egyedi dömpingellenes intézkedéseket alkalmaznak.

(618) Annak érdekében, hogy az intézkedések kijátszásának veszélye a lehető legkisebb legyen, a dömpingellenes intézkedések szabályszerű alkalmazásának biztosítására jelen esetben különleges intézkedések szükségesek. E különleges intézkedések az alábbiakat foglalják magukban: a tagállamok vámhatóságai részére olyan érvényes kereskedelmi számla és érvényes nyilatkozat bemutatása, amely megfelel az e rendelet cikkeiben meghatározott követelményeknek. Az ilyen számlával és megfelelőségi nyilatkozattal nem kísért behozatalra a „minden más vállalatra" alkalmazandó értékvám vonatkozik.

(619) Amennyiben az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban bevezetett intézkedések következtében a kereskedelem szerkezete megváltozik, kijátszásellenes vizsgálat indítható és – feltéve, hogy a feltételek teljesülnek – értékvám vethető ki.

(620) Továbbá az intézkedések bármely lehetséges – különösen egymással kapcsolatban álló vállalatok közötti – átvállalása (a visszanyerés) elleni legmegfelelőbb védekezés céljából a Bizottság az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése szerint haladéktalanul felülvizsgálatot indít, és amennyiben bizonyítékot kap ilyen viselkedésről, a behozatalokat az alaprendelet 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba veszi.

(621) Minden fél tájékoztatást kapott azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek a végleges dömpingellenes vámok bevezetésére irányuló javaslathoz vezettek. A felek lehetőséget kaptak továbbá arra, hogy a nyilvánosságra hozatalt követően adott határidőn belül felszólalhassanak. A többi érintett fél által benyújtott észrevételek megfelelő figyelembevétele megtörtént, de nem voltak köztük olyanok, amelyek módosították volna a megállapításokat.

8. **DÖMPINGELLENES VÁMOK VISSZAMENŐLEGES HATÁLYÚ KIVETÉSE**

(622) A fenti (20) preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottság a panaszos kérését követően 2017. január 7-től nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be a Brazíliából és Oroszországból származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozóan.

(623) Az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése alapján visszamenőleges hatállyal vám vethető ki olyan termékekre, *„amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal […] kerültek fogyasztás céljából forgalomba."* A Bizottság megállapítja, hogy a jelen esetben ideiglenes intézkedések bevezetésére nem került sor.

(624) Ennek alapján a Bizottság úgy tekinti, hogy az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése szerinti jogi feltételek egyike nem teljesül és ezért a nyilvántartásba vett behozatalokra visszamenőleges hatállyal nem kell kivetni a vámokat.

9. **FELLEBBVITELI BIZOTTSÁG ÉS AZ INTÉZKEDÉS FORMÁJA**

(625) A 6. és 7. szakaszban meghatározott indokok alapján a Bizottság nyilvánosságra hozta szándékát, miszerint a minimális importár mértékéig terjedő értékvámok formájában kívánja bevezetni az intézkedést.

(626) Az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság kedvezőtlen véleményt nyilvánított a bizottsági végrehajtási rendelet tervezetéről, a bizottsági tagok pedig minősített többséggel a tervezet ellen szavaztak. A Bizottság tehát az eredetileg tervezett formában nem rendelhette el az intézkedést.

(627) A Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) (a továbbiakban: a bizottsági eljárásrendről szóló rendelet) 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Bizottság a végrehajtási rendelet szóban forgó tervezetét további megvitatás céljából a fellebbviteli bizottság elé terjesztette.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.
([2]) HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

(628) A fellebbviteli bizottságban különféle lehetséges módosítások kerültek napirendre. A fellebbviteli bizottság elnöke arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbviteli bizottságon belül az intézkedésformát érintő módosítás, a minimális importár mértékéig terjedő értékvámoknak tonnánkénti rögzített összegben kifejezett vámokkal történő felváltása rendelkezik a lehető legszélesebb támogatottsággal.

(629) A Bizottság ezt követően módosította az intézkedés formáját és ismertette az érdekelt felekkel az intézkedés megváltoztatott formáját.

(630) Az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint a Bizottság határozhat úgy, hogy különböző formájú, többek között vállalatspecifikus, tonnánkénti rögzített összegek formáját öltő intézkedéseket vezet be. Az intézkedések formájának meghatározásakor a Bizottságnak egyensúlyt kell teremtenie a különböző érintett érdekek, egyebek mellett a felhasználói és vevői érdekek között.

(631) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy ebből eredően a Bizottságot széles körű mérlegelési jog illeti meg abból a szempontból, hogy az egymással szemben álló érdekeket milyen módon súlyozza, illetve teremti meg köztük az egyensúlyt, és ez az intézkedés kiválasztott formájában is megjelenhet. Megismételte, hogy az értékvámok kivetése magában rejti annak veszélyét, hogy aránytalan terhek hárulnak a felhasználókra, különösen akkor, ha fennáll a melegen síkhengerelt acéltermékek áremelkedésének kockázata.

(632) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy eredeti elemzéséhez képest megváltozott a kialakítandó megfelelő egyensúly. Úgy vélte, hogy a vállalatspecifikus, tonnánkénti rögzített összegek formájában bevezetett intézkedés pontosabban jeleníti meg az egyes, a megállapítások szerint dömping keretében exportáló gyártók által okozott kárt. Az intézkedések e formája ezenkívül azt is szavatolja, hogy a vám teljeskörűen megszünteti a kárt. Végezetül: a felhasználók és vevők számára nagyobb stabilitást, illetve kiszámíthatóbb környezetet teremt annak jóvoltából, hogy rögzített marad az idők során.

(633) A Bizottság úgy vélte, hogy a jelenlegi ügy sajátos körülményei között a vállalatspecifikus, tonnánkénti rögzített vámok az értékvámoknál jobban figyelembe veszik a felhasználók szükségleteit, mivel biztosítják, hogy a felhasználókra még abban az esetben sem hárulnak majd aránytalan terhek, ha a világpiaci árak a vizsgálati időszakot követően jelentős mértékben megemelkednek.

(634) A Bizottság ezért rögzített tonnánkénti összeg bevezetését tartotta megfelelőnek. A minimális importár mértékéig terjedő értékvámokkal ellentétben az intézkedések e típusa nyomban védelmet nyújtana az uniós gazdasági ágazat számára a kárt okozó dömpinggel szemben a vámok rögzített szintjén, és mindeközben azt is kiküszöbölné, hogy az importőröknek és felhasználóknak a jövőben esetleg magasabb vámokat kelljen fizetniük. Ezzel tehát egy olyan megoldás születne az érdekegyensúly biztosítása tekintetében, amire a jelenlegi vizsgálatban szükség van.

(635) A tonnánkénti rögzített összegű vám alapjául szolgáló szint az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének második albekezdésével összhangban a vizsgálat során az érintett termék összes együttműködő exportáló gyártójára megállapított dömping- vagy kárkülönbözettel egyezik meg, attól függően, hogy a kettő közül melyik az alacsonyabb.

(636) A mértékvámot a Bizottság úgy határozta meg, hogy az egyes érintett exportáló gyártókra kiszámított dömping-, illetve kárkülönbözet közül az alacsonyabb összegűt elosztotta az érintett termék vizsgálati időszak alatti, tonnában kifejezett összkivitelével. A végleges dömpingellenes vám alkalmazandó tételeit, amelyek az (583) preambulumbekezdés táblázata szerinti értékvámokon alapulnak, az alábbi táblázat tartalmazza.

Ország	Vállalat	Végleges vámtétel – EUR/nettó tonna
Brazília	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0
	Gerdau Açominas S.A.	55,8

Ország	Vállalat	Végleges vámtétel – EUR/nettó tonna
Irán	Mobarakeh Steel Company	58,0
Oroszország	Novolipetsk Steel	53,3
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5
	PAO Severstal	17,6
Ukrajna	Metinvest Group	60,5

(637) A 2017. szeptember 22-i újabb végső nyilvánosságra hozatalt követően az iráni exportáló gyártó előadta, hogy a rá vonatkozó számításban, amelyet a Bizottság az érintett termék vizsgálati időszak alatti teljes kiviteléről készített, szerepel egy elírás.

(638) Az exportáló gyártó állításának elemzését követően a szóban forgó állítást a Bizottság elfogadta. A felülvizsgált, tonnánkénti rögzített összegű vám végeredményben a Mobarakeh Steel Company iráni vállalat (és minden más iráni vállalat) esetében: 57,5 EUR/nettó tonna.

(639) Az iráni exportáló gyártó, a CSN brazíliai exportáló gyártó a Lusosider, vele kapcsolatban álló portugáliai vállalat támogatásával, valamint az Usiminas brazíliai exportáló gyártó és a Metinvest ukrajnai exportáló gyártó árra vonatkozó kötelezettségvállalásokat nyújtott be. Az NLMK oroszországi exportáló gyártó már 2017. február 13-án benyújtotta a Bizottsághoz árra vonatkozó kötelezettségvállalását.

(640) 11 további érdekelt fél (hét exportáló gyártó, illetve az egyikükkel kapcsolatban álló felhasználó, a panaszos, a Konzorcium, valamint Brazília Európai Unió mellett működő képviselete) 2017. szeptember 26-án az alábbi észrevételeket nyújtotta be.

(641) A CSN brazíliai exportáló gyártó megjegyezte, hogy az intézkedés formájának ilyen jellegű megváltoztatása komoly veszélybe sodorja a vele kapcsolatban álló portugáliai vállalat, a Lusosider további működését. Az exportáló gyártó ezenkívül azt állította, hogy az intézkedésforma megváltoztatása nem teremt megfelelő egyensúlyt az uniós gazdasági ágazat érdekei, illetve a Lusosider és más felhasználók érdekei között. A CSN emellett az állította, hogy az intézkedésforma változásának hátterében minden kétséget kizáróan lényegi változás áll. A Lusosidert, több más felhasználóval egyetemben, felkészületlenül érné az e változásból eredő hatás. Kapcsolatban álló vállalata – a Lusosider – azt állította továbbá, hogy az intézkedésforma ilyen jelentős megváltoztatása esetén arra kényszerülne, hogy az Unión kívülre helyezze át horganyzottacél-termelését. A Lusosider emellett jelezte, hogy 70 millió EUR-s beruházási projektjéről is kénytelen lenne lemondani, amelynek jóvoltából pedig évi 300 000 tonnával növelhetné portugáliai termelését. Állítása szerint ez azzal járna, hogy az Ibériai-félsziget építőipari piaca megfelelő nyersanyagellátás nélkül maradna a jövőben, amit további, az ibériai-félszigeti piac fejleményeire vonatkozó adatokkal támasztott alá.

(642) Az Usiminas brazíliai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy sérült védelemhez való joga, mivel a másfél munkanapos határidő túl rövid érdemi észrevételek megtételére. Arra kérte továbbá a Bizottságot, hogy tartson ki korábbi, a minimális importár mértékéig terjedő értékvámok kivetésére vonatkozó javaslata mellett. Emellett megjegyezte, hogy az intézkedés megváltoztatásával a kárkülönbözet szintje igen fontos tényezővé válik. Ezért újfent hangsúlyozta, hogy a behozatal utáni költség Bizottság által alkalmazott mértéke túl alacsony, a felhasznált nyereségcél pedig irracionálisan magas és jogellenesen eltúlzott. Szintén megismételte azt a korábban már benyújtott észrevételét, hogy a Brazíliából érkező, állítólag jelentős kárt okozó behozatal abban az esetben nem éri el a csekély mértékként meghatározott küszöböt, ha a számításokból kizárjuk az egyik uniós gyártóval – az ArcelorMittallal – kapcsolatban álló brazíliai exportáló gyártótól érkező behozatalt. Ezt követően ismét kiemelte, hogy meglátása szerint a Bizottság által választott nyereségcél nem megfelelő. Ezen túlmenően ismét benyújtotta észrevételét, miszerint a Bizottság e vizsgálatban levont azon következtetése, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte a vizsgálati időszak alatt, ellentmondani látszik a Kínából származó melegen síkhengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes eljárás azon ténymegállapításának, hogy 2015. január 1-je és 2015. december 31. között pusztán a jelentős kár veszélye állt fenn. Azt állította továbbá, hogy az érintett országok importárai és az uniós belföldi árak közötti, pusztán matematikai különbség nem felel meg az alaprendelet szerinti szabályos árhatáselemzés követelményének.

(643) A Gerdau, mintában nem szereplő együttműködő brazíliai exportáló gyártó azt állította, hogy számos tagállam támogatta az intézkedés eredeti tervek szerinti formáját (a minimális importár mértékéig terjedő értékvámokat). Véleménye szerint a kérdés rendezéséhez továbbra is a Bizottság eredetileg tervezett megoldása jelenti a legmegfelelőbb eszközt.

(644) A Metinvest ukrajnai exportáló gyártó állítása szerint az újabb végső nyilvánosságra hozatalt nem támasztották alá megalapozott bizonyítékokkal és jogi indokolással, és az a védelemhez való jogokat is sérti. Azt állította továbbá, hogy a Bizottság számos olyan alapvető jogos igényt és érvet figyelmen kívül hagyott, amelyek jelentősen csökkentették volna a vállalat dömpingkülönbözetét. Emellett úgy tartotta, hogy tekintettel a jelenlegi magas piaci árakra és az egyéb országokból érkező behozatal térnyerésére, a rögzített összeg javasolt szintje korlátozó jellegű, diszkriminatív és aránytalan. Az intézkedések időtartamát két évre kell korlátozni. Végezetül megjegyezte, hogy az EU–ukrán társulási megállapodás rendelkezéseinek megfelelően a Bizottságnak konstruktív megoldásokkal kell szolgálnia az Ukrajnából érkező behozatalok esetében, és így előnyben kell részesítenie az olyan árra vonatkozó kötelezettségvállalásokat, mint amilyet ő maga is benyújtott.

(645) Az NLMK oroszországi exportáló gyártó úgy vélte, hogy a Bizottságnak a Novex – az NLMK belső exportrészlegeként működő vállalat – értékesítésiszámla-értékének megfelelő CIF-értéket kell alkalmaznia, és hogy a Bizottság a mértékvám kiszámításakor alaptalanul végezte el az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i. pontja szerinti kiigazítást. Megemlítette továbbá árra vonatkozó kötelezettségvállalását is, amely kapcsán kifogásolta, hogy még mindig nem kapott választ.

(646) A Severstal oroszországi exportáló gyártó állítása szerint az intézkedésforma általános tájékoztatást követő megváltoztatása sérti a bizalomvédelem, valamint a jó közigazgatás általános uniós elvét. Javasolta, hogy az intézkedések új formában történő alkalmazását egy észszerű időre, egy hónappal halasszák el.

(647) Az MMK oroszországi exportáló gyártó jelezte, hogy nem ért egyet azzal, hogy a választott átdolgozott intézkedésforma jobban figyelembe veszi a felhasználók szükségleteit és harmonikusabb egyensúlyt teremt a különböző érintett érdekek között.

(648) A Konzorcium állítása szerint az intézkedés formájának ilyen jellegű megváltoztatása aggasztó jövőképet vetít előre a független felhasználók szempontjából. Azt állította továbbá, hogy az intézkedésforma megváltoztatása nem teremt megfelelő egyensúlyt az uniós gazdasági ágazat érdekei, illetve az importőrök és felhasználók érdekei között. Emellett azt is megjegyezte, hogy az intézkedésforma változásának hátterében minden kétséget kizáróan lényegi változás áll. Az intézkedések következményeként számottevően megnőnének a felhasználók által fizetendő vételárak, ami miatt hátrányos versenyhelyzetbe kerülnének az uniós gyártókkal szemben. Ezért azzal a kéréssel fordult a Bizottsághoz, hogy vizsgálja felül álláspontját és tartson ki eredeti, a minimális importár mértékéig terjedő értékvámokra vonatkozó javaslata mellett.

(649) A Konzorcium és az MMK oroszországi exportáló gyártó egyaránt arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a Tata Steel és a ThyssenKrupp által nemrég aláírt, európai tevékenységeik egyesítéséről szóló egyetértési megállapodásnak, illetve az Ilva Arcelor Mittal általi, közelmúltbeli felvásárlásának az uniós érdek elemzésére gyakorolt hatását.

(650) A panaszos megjegyezte, hogy továbbra is határozottan vitatja az uniós érdekre vonatkozó értékelést, amely alapján a Bizottság úgy döntött, hogy nem értékvámokat fog kivetni. Ezzel összefüggésben újfent előadta, hogy a Bizottság továbbra is figyelmen kívül hagyja az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jogi követelményeket. Megjegyezte továbbá, hogy a tonnánkénti vám a vizsgálati időszak alatt érvényes, történelmi mélypontot elérő árszintek alapján került megállapításra, ami azt jelenti, hogy a kárt okozó dömping azonos szintű különbözeteit e vám ma már nem semlegesítené. Kiemelte, hogy véleménye szerint a vizsgálati időszakot követő árváltozásokat a rögzített vámra vonatkozó számítás nem veszi figyelembe. Ezenfelül, az Indiából érkező alakítható öntöttvasról szóló (EU) 2016/387 bizottsági végrehajtási rendelet (386) preambulumbekezdésében megfogalmazott bizottsági álláspontra hivatkozva azt is kijelentette, hogy az érintett terméktípusok nagy száma miatt a jelenlegi vizsgálatban nem helyénvaló rögzített vámokat kivetni. Emellett megismételte azt a korábbi állítását is, amely szerint a Bizottságnak figyelembe kell vennie a BKP gazdasági tanácsadó iroda megállapításait, amely iroda 2017. június 12-én elkészítette gazdasági elemzését, majd 2017. július 24-én összeállította nyomonkövetési jelentését. Az Eurofer szerint ezek egyértelmű bizonyítékkal szolgálnak arra vonatkozóan, hogy a vámok minimális hatást gyakorolnának a felhasználókra. Végezetül megjegyezte, hogy Szerbia piaci részesedésének vizsgálati időszakot követő bővülésére, illetve az ország jövőre vonatkozó beruházási terveire tekintettel a Bizottságnak felül kell vizsgálnia arra vonatkozó döntését, hogy kizárja Szerbiát a vizsgálat köréből.

(651) Brazília Európai Unió mellett működő képviselete megjegyezte, hogy az intézkedés formájának megváltoztatása a jelek szerint túl nagy védelmet biztosít a gyártóknak és ellentétes a 2017. július 17-i általános tájékoztató néhány alapvető következtetésével, különösképpen azzal, amely a minimális importárnak a vámok importőrök és felhasználók szempontjából jelentkező hatásának mérséklésében, ezáltal pedig a különböző érdekek közötti egyensúly biztosításában betöltött szerepét hangsúlyozta. Ezért várakozása szerint a Bizottság vissza fog térni a végleges intézkedésekről e vizsgálat keretében hozott eredeti döntéséhez.

(652) A Bizottság valamennyi említett észrevételt részletesen elemezte. A Bizottság az uniós érdekre vonatkozó vizsgálat alkalmazásával, illetve a védelemhez való joggal kapcsolatos ismétlődő, különböző érdekelt felek által jelzett témákat az alábbi preambulumbekezdésekben csoportosította, majd az egyedi felvetéseket külön-külön észrevételezte.

(653) Számos érdekelt fél azt állította, hogy az intézkedés formájának megváltoztatása nem teremti meg a megfelelő egyensúlyt a különböző érdekek között. Míg az exportáló gyártók és a felhasználók a felhasználók szempontjából jelentkező aránytalan mértékű hatásokra hívták fel a figyelmet, a panaszos fenntartotta álláspontját, miszerint értékvámokra van szükség. A Bizottság először is emlékeztetett arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a mérlegelés során figyelembe kell vennie az akta jogi, gazdasági és politikai vonatkozásait. A jelenlegi ügyben a Bizottság és a tagállamok eltérően vélekedtek a mérlegelés politikai elemzéséről. A bizottsági eljárásrendről szóló rendelet 6. cikke e helyzetek kapcsán előírja, hogy a fellebbviteli bizottság elnökének arra kell törekednie, hogy olyan megoldást találjon, amely a fellebbviteli bizottságon belül a legnagyobb támogatottságot élvezi. Ebben az ügyben ezt a megoldást a rögzített vámok kivetésére irányuló javaslat jelentette.

(654) A Bizottság fenntartotta, hogy a rögzített vámok kivetése az alábbi okokból kifolyólag a jelen ügyben ténylegesen megteremtik a megfelelő kompromisszumot az egymással szemben álló érdekek között.

(655) Egyfelől a rögzített vámok teljes mértékben megszüntetik a kárt, és ilyen formán azonnali védelmet nyújtanak az uniós gazdasági ágazat számára. Ez összhangban áll a fellebbviteli bizottság tanácskozása tükrében született azon politikai értékeléssel, hogy azonnali és teljeskörű védelem vált indokolttá. Ennélfogva az ilyen típusú vámok kivetése különös figyelemmel van a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony uniós piaci verseny visszaállításának szükségességére, amelyről az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének második mondata rendelkezik.

(656) Másfelől a jelenlegi ügyben a rögzített vámok nagyobb állandóságot és kiszámíthatóságot garantálnak a felhasználók és a fogyasztók számára, hiszen az idő múltával is stabilak maradnak. Az ilyen típusú vámok kivetése tehát kizárja annak lehetőségét, hogy a felhasználóknak és a fogyasztóknak magasabb vámokat kelljen fizetniük annak a valószínűnek tűnő forgatókönyv esetén, ha az árak tovább növekednek. Az a tény, hogy a szóban forgó vámok kiszámítása a vizsgálati időszak alatt érvényes árak alapján történt, pont e rögzített vámok hatását jelzi, hiszen számításukra akkor került sor teljeskörű és ellenőrzött adatok alapján, amikor az árak nagyon alacsonyak voltak.

Következésképpen a Bizottság nem gondolta újra álláspontját, és tért vissza eredeti javaslatához. Emellett az ukrajnai exportáló gyártó kérése ellenére a Bizottság az intézkedések időtartamát sem csökkentette, mivel nem volt konkrét oka annak, hogy eltérjen az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésében megjelölt ötéves időszaktól. Konkrétan egy bevett termék stabil szabályozási környezetben működő piacáról van szó, szemben például az innovatív termékek (például szolárpanelek) olyan piacaival szemben, ahol komoly és változatos kormányzati beavatkozással kell számolni.

(657) Az árak tovább növekedhetnek, ha folytatódik az uniós gazdasági ágazat megerősödése, és nő az ágazat tárgyalóereje. Ezzel kapcsolatban a Bizottság elfogadta azokat az észrevételeket, amelyek szerint e tekintetben lényeges az Ilva felvásárlása az a konzorcium által, amelynek az ArcelorMittal a fő részvényese, valamint a Tata Steel és a ThyssenKrupp közös vállalkozás létrehozására vonatkozó megállapodása. Ugyanakkor ezek még alakuló fejlemények, és az antitröszt hatóságok jóváhagyására várnak. A piacra gyakorolt lehetséges hatásuk ennélfogva bizonytalan, és mindenképpen csak a jövőben jelentkezik. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó fejlemények nem indokolják az egymással szemben álló érdekeknek a jelenlegi rendelet céljából történő újrakalibrálását. A Bizottság a panaszos azzal kapcsolatos állítását illetően, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a BKP gazdasági tanácsadó iroda megállapításait, megismétli a (473) és (474) preambulumbekezdésben foglalt következtetéseit. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(658) Arra vonatkozó állításával kapcsolatban, hogy az érintett terméktípusok nagy száma miatt a jelenlegi vizsgálatban nem megfelelő rögzített vámokat kivetni, a Bizottság a következőket jegyezte meg. A Bizottság elismerte, hogy

nem homogén termékekre nem ideális rögzített vámokat alkalmazni. Ebben a konkrét vizsgálatban azonban – ahogy azt az (548) preambulumbekezdés kifejti – az értékvámok aránytalan mértékben érintették volna a felhasználókat. Mindent összevéve a jelenlegi ügyben így ajánlatosabb rögzített vámokat kivetni. Ezért ezt az állítást a Bizottság elutasítja.

(659) A panaszos azzal kapcsolatos észrevételét illetően, hogy a tonnánkénti vám a vizsgálati időszak alatt történelmi mélypontot elérő árszinteken alapul, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy függetlenül attól, hogy értékvámokról vagy rögzített vámokról van-e szó, a dömpingellenes vámok mindig a vizsgálati időszak adatain alapulnak, és számításuk is ezen adatok figyelembevételével történik. Az, ha a dömpingkülönbözetek megállapítása a vizsgálati időszak alatt történelmi mélypontot elérő árak alapján, míg a vámok kiszámítása a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó magasabb árak alapján történne, eredményre összpontosító csemegézéssel lenne egyenértékű, ráadásul minden indokoltság nélkül, hiszen két eltérő időszakot kellene figyelembe venni. Mindenesetre csak a vizsgálati időszakra vonatkozó adatok köre volt teljes és ellenőrzött. A panaszos által felhozott körülmények nem számítanak rendkívülieknek, azok a piaci erők rendes működésének tudhatók be. Végezetül az egymással szemben álló érdekek kiegyensúlyozásakor a Bizottság azt a tényt is figyelembe vette, hogy a vizsgálati időszak alatti adatok hatása mérsékli a rögzített vámok hatását, mivel azok történelmi mélypontot elérő árakon alapulnak. Következésképpen a Bizottság határozottan elutasította azt az állítást, hogy a rögzített vám számításához a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó adatokat kell figyelembe venni.

(660) Több érdekelt fél azt állította, hogy a Bizottság megsértette védelemhez való jogukat azáltal, hogy nem határozott meg érdemi határidőt az újabb nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételek benyújtására. A Bizottság e tekintetben az alaprendelet 20. cikke (5) bekezdésének második mondatára hivatkozott, amely szerint újabb végső nyilvánosságra hozatalokra tíz napnál rövidebb határidőt is megszabhat. A Bizottságnak a jelenlegi ügyben meg kellett várnia a fellebbviteli bizottság tanácskozásának eredményét, amely tanácskozásra szeptember 22-én került sor. A Bizottság ugyanazon a napon az összes érdekelt fél számára megküldte az újabb végső nyilvánosságra hozatal egy oldalnál nem hosszabb dokumentumát. A felek tehát péntek este tájékoztatást kaptak, és kedd 14 óráig volt idejük reagálni erre a kis változásra. A feleknek összesen több mint 3,5 napja volt arra, hogy megtegyék észrevételeiket ezzel a rövid kiegészítő szöveggel kapcsolatban. Figyelembe véve az ügy sürgősségét, a Bizottság így tiszteletben tartotta az érdekelt felek védelemhez való jogát. Az alaprendelet a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó napokat napokban és nem munkanapokban adja meg, mivel elvárható, hogy a jelenlegihez hasonló helyzetben, amikor is az összes érdekelt fél tökéletesen tisztában van az ütemezéssel, az érdekelt felek megteszik a szükséges óvintézkedéseket a hétvégi munkavégzéssel kapcsolatban.

(661) A Severstal az állította, hogy az intézkedések formájának a vizsgálat ilyen késői szakaszában bekövetkezett változása sérti a bizalomvédelem és a megfelelő ügyintézéshez való jog általános elvét. A Bizottság nem adhat helyt annak az érvelésnek, hogy egy tájékoztató jogos elvárásokat keletkeztet a vizsgálat végleges kimenetelére vonatkozóan. Ellenkezőleg, a nyilvánosságra hozatal célja az, hogy a Bizottság tájékoztassa az érdekelt feleket az előzetes ténymegállapításairól, és lehetőséget adjon nekik arra, hogy ténylegesen gyakorolják védelemhez való jogukat. Ezért az összes érdekelt félhez intézett kísérőlevélben kifejezetten szerepelt, hogy „a nyilvánosságra hozatal a Bizottság által meghozható döntéseket nem korlátozza, de ha egy ilyen döntés eltérő tényeken és megfontolásokon alapul, arról a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatni fogja Önöket”. A Bizottság ekként cselekedett a 2017. szeptember 22-i újabb végső nyilvánosságra hozatallal. Ennek megfelelően mindaddig, amíg a Bizottság az uniós jogalkotótól kapott hatáskörén belül jár el, az érdekelt fél nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvére azelőtt, hogy a Bizottság lezárta volna a felülvizsgálati eljárást ([1]). Ezt az érvet ezért szintén el kell utasítani.

(662) A Metinvest állítása, miszerint az intézkedés javasolt formája diszkriminatív, nem volt alátámasztva. Pusztán az a tény, hogy az egyéb országokból érkező behozatal növekedett a vizsgálati időszakot követően, még nem teszi a javasolt intézkedést az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése értelmében véve diszkriminatívvá. Jóllehet a szóban forgó négy ország esetében kárt okozó dömpinget állapítottak meg, nem léteznek ilyen ténymegállapítások az egyéb országokból érkező behozatalra vonatkozóan. Ennélfogva a különböző elbánás oka az, hogy a tisztességes uniós piaci verseny helyreállításának szükségessége négy országból érkező behozatal esetében jelentkezik.

(663) Végezetül a Bizottság megismételte, hogy a rögzített vámok kivetése a fellebbviteli bizottság lehető legszélesebb támogatottságát élvezi. A Bizottság ennélfogva elutasította a Gerdau arra vonatkozó észrevételét, hogy sok tagállam támogatta az eredeti intézkedéseket, mivel az nem felel meg a valóságnak. A fellebbviteli bizottságban valójában csak kevés tagállam támogatta azt a javaslatot.

(664) Emellett számos érdekelt fél újólag benyújtott észrevételeket, amelyek nem az újabb végső nyilvánosságra hozatalra vonatkoztak: Az Usiminas a használt behozatal utáni költségekre és a nyereségcélra, a csekély mértékként meghatározott küszöbre, az árhatáselemzésre, a nyereségcélra és arra az állításra hivatkozott, hogy

([1]) Lásd a C-69/89. sz., Nakajima All Precision kontra Tanács ügyben 1991. május 7-én hozott ítélet (ECLI:EU:C:1991:186) 120. pontját. Lásd még, nemrégiben: Campos Sánchez-Bordona főtanácsnok véleménye, 2017. július 20., C-256/16. sz. ügy, Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, 49. pont.

a jelenlegi vizsgálat ténymegállapításai ellentmondanak a Kínával kapcsolatos vizsgálat során tett ténymegállapításokkal. A Metinvest azt állította továbbá, hogy a Bizottság számos alapvető jogos igényt és érvet figyelmen kívül hagyott, míg az NLMK szerint a Bizottság rosszul igazította ki exportárát. Ezen állításokkal kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy azokkal a végső nyilvánosságra hozatalt követően már foglalkozott. Az Usiminas állításait illetően a Bizottság a behozatal utáni költségekkel az (576) preambulumbekezdésben, a nyereségcéllal az (563)–(565) preambulumbekezdésben, a csekély mértékként meghatározott küszöbbel a (252)–(258) preambulumbekezdésben, az árhatáselemzéssel a (273) preambulumbekezdésben és végül a Kínával kapcsolatos vizsgálattal való ellentmondásokkal a (330), (331) és (597) preambulumbekezdésben foglalkozott. A Metinvest és az NLMK esetében a Bizottság a (131) és (132) preambulumbekezdésre, illetőleg a (127) preambulumbekezdésre hivatkozott, és megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás értelemszerűen a rögzített vám számítására is hatással volt.

(665) A panaszos megismételte álláspontját, miszerint a Bizottságnak nyilvánosságra kellett volna hoznia a Szerbiára vonatkozó kárkülönbözeteket és az ország esetében megállapított alákínálás mértékét. Továbbá felszólította a Bizottságot arra, hogy az ország növekvő uniós piaci részesedésére tekintettel vizsgálja felül arra vonatkozó döntését, hogy Szerbiát kizárja a vizsgálatból. A Bizottság elismerte, hogy a meghallgató tisztviselő a kárkülönbözetek és az alákínálási különbözetek nyilvánosságra hozatalára tett ajánlást annak tisztázása érdekében, hogy teljesülnek-e az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében szereplő feltételek. A Bizottság véleménye szerint azonban nem volt szükség a kárkülönbözet és az alákínálási különbözetek nyilvánosságra hozatalára az összesítéssel kapcsolatos elemzésének ((238) preambulumbekezdés) értékeléséhez, mivel az összes szükséges adatot megfelelően nyilvánosságra hozta a tájékoztató dokumentumban. A Szerbiából érkező behozatal elhanyagolható volumenére vonatkozó következtetéseit a vizsgálati időszakra vonatkozóan rendelkezésre álló adatokra alapozta az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban. A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó adatok használata nem volt indokolt, mivel a panaszos által vázolt fejlemények nem minősülnek rendkívülinek, hanem normál piaci ingadozásoknak tudhatók be. Ezenkívül a Bizottság nem alapozhatja kárelemzését az exportáló gyártók jövőbeli beruházási terveire. Amennyiben e tervek megvalósulnak, és ezáltal tartós változás áll be a körülményekben, a panaszos újabb dömpingellenes panaszt nyújthat be.

(666) Öt exportáló gyártó árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlott fel 2017. szeptember 26-án és 27-én. A Bizottság megállapította, hogy ezek az ajánlatok jóval az alaprendelet – végső nyilvánosságra hozatalra és nem az újabb végső nyilvánosságra hozatalra vonatkozó – 20. cikkével együtt értelmezett 8. cikkében meghatározott határidőn túl érkeztek.

(667) Az alaprendelet 8. cikke rendkívüli körülmények fennállása esetén biztosít lehetőséget árra vonatkozó kötelezettségvállalás felajánlására (és elfogadására).

(668) A Bizottság meg fogja vizsgálni, hogy fennállnak-e ilyen körülmények, és hogy az árra vonatkozó kötelezettségvállalások elfogadhatóak-e. Mivel azonban az újabb végső nyilvánosságra hozatalra a vizsgálat késői szakaszában került sor, a Bizottság nem tudta a jelenlegi rendelet elfogadását megelőzően elvégezni az árra vonatkozó kötelezettségvállalások elfogadhatóságának megállapításához szükséges elemzést. Ezért a Bizottság kivételes módon és a probléma összetettségét – nevezetesen az érdekelt felek védelemhez való jogát – figyelembe véve egy későbbi szakaszban kellő időben elvégzi az értékelést. Ezt kifejezetten előírja az alaprendelet 8. cikke, mely lehetővé teszi azt, hogy rendkívüli körülmények fennállása esetén a Bizottság a végleges intézkedések bevezetését követően is elfogadhasson árra vonatkozó kötelezettségvállalást. Ezzel összefüggésben a Bizottság az EU–Ukrajna társulási megállapodás jelentőségét is elemezni fogja.

(669) Azzal az állítással kapcsolatban, hogy a Bizottság nem válaszolt az NLMK által a Bizottságnak 2017. február 13-án felajánlott, árra vonatkozó kötelezettségvállalásra, a Bizottság az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdésére hivatkozott, amely értelmében csak azt követően lehet kötelezettségvállalást felajánlani, hogy sor került a dömping és a kár tényének ideiglenes megállapítására. Ebben a konkrét ügyben nem történt ilyen megállapítás 2017 februárjában. Következésképpen az NLMK által felajánlott, árra vonatkozó kötelezettségvállalást a Bizottság a többi ajánlattal együtt egy későbbi szakaszban fogja megvizsgálni.

(670) Ezenkívül a Bizottság a Lusosider azzal kapcsolatos észrevételét, hogy az Ibériai-félsziget építőipari piaca megfelelő nyersanyagellátás nélkül maradna a jövőben, a CSN/Lusosider által felajánlott, árra vonatkozó kötelezettségvállalás vizsgálata során fogja megvizsgálni.

(671) A fellebbviteli bizottság nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki egyes Brazíliából, Iránból, Oroszországból és Ukrajnából származó síkhengerelt, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült, tekercsben vagy nem tekercsben lévő (a „méretre vágott" termékeket és a „keskeny szalagot" is beleértve), melegen hengerelt, de tovább nem megmunkált, plattírozás, lemezelés vagy bevonás nélküli termékek behozatalára.

(2) Az érintett termék nem foglalja magában:

— a rozsdamentes acélból és a szemcseorientált szilícium-elektromos acélból készült termékeket,

— a szerszámacélból és gyorsacélból készült termékeket,

— a nem tekercsben lévő, felületükön mintázás nélküli, 10 mm-t meghaladó vastagságú és legalább 600 mm szélességű termékeket, valamint

— a nem tekercsben lévő, felületükön mintázás nélküli, legalább 4,75 mm, de legfeljebb 10 mm vastagságú és legalább 2 050 mm szélességű termékeket.

Az érintett termék jelenleg a 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (TARIC-kód: 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (TARIC-kód: 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (TARIC-kód: 7226 19 10 90), 7226 91 91 és 7226 91 99 KN-kódok alá tartozik.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékek esetében alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	Végleges vámtétel – EUR/nettó tonna	TARIC-kiegészítő kód
Brazília	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5	C210
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5	C211
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4	C212
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0	C213
	Gerdau Açominas S.A.	55,8	C214
Irán	Mobarakeh Steel Company	57,5	C215
Oroszország	Novolipetsk Steel	53,3	C216
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5	C217
	PAO Severstal	17,6	C218
Ukrajna	Metinvest Group	60,5	C219

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott, és a (2) bekezdésben nem kifejezetten említett, bármely más vállalat által gyártott termékre alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtétel az alábbi táblázatban meghatározott rögzített vám.

Vállalat	Végleges vámtétel – EUR/nettó tonna	TARIC-kiegészítő kód
Minden más brazíliai vállalat	63,0	C999
Minden más iráni vállalat	57,5	C999
Minden más oroszországi vállalat	96,5	C999
Minden más ukrajnai vállalat	60,5	C999

(5) A külön megnevezett gyártók esetében azokban az esetekben, amikor az áru a szabad forgalomba bocsátás előtt károsodott, és emiatt a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árra a vámérték meghatározása keretében – az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet ([1]) 131. cikke (2) bekezdésének megfelelően – arányosítást kell alkalmazni, a (2) bekezdés alapján kiszámított végleges vámtétel a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár arányosításának megfelelő százalékkal lecsökken. Ebben az esetben a fizetendő vám a csökkentett végleges vámtétel és a vámkezelés előtti, uniós határparitáson számított csökkentett nettó ár különbségével egyenlő.

(6) Minden más vállalat esetében azokban az esetekben, amikor az áru a szabad forgalomba bocsátás előtt károsodott, és emiatt a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árra a vámérték meghatározása keretében – az (EU) 2015/2447 rendelet 131. cikke (2) bekezdésének megfelelően – arányosítást kell alkalmazni, a (3) bekezdés alapján kiszámított dömpingellenes vámtétel a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár arányosításának megfelelő százalékkal lecsökken.

(7) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

(8) Ha bármely brazíliai exportáló gyártó elegendő bizonyítékot szolgáltat a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy

a) nem exportálta az Unióba az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott terméket a vizsgálati időszak alatt (2015. július 1-jétől 2016. június 30-ig);

b) nem áll kapcsolatban azon brazíliai exportőrökkel vagy gyártókkal, amelyekre az e rendelettel bevezetett intézkedéseket alkalmazni kell; valamint

c) az érintett terméket az Unióba ténylegesen csak a vizsgálati időszak után exportálta, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt arra, hogy jelentős mennyiséget exportál az Unióba, az 1. cikk (2) bekezdésében foglalt táblázat módosítható az új exportáló gyártónak a mintába fel nem vett együttműködő vállalatok jegyzékébe történő felvételével, amely vállalatra így a mintába felvett vállalatokra érvényes vámtétel súlyozott átlagát kell alkalmazni, amely 55,8 EUR/nettó tonna.

2. cikk

A Bizottság az alaprendelet 9. cikkének (2) bekezdésével összhangban megszünteti a Szerbiából származó érintett termék Unióba irányuló behozatalával kapcsolatos dömpingellenes eljárást.

3. cikk

Az Oroszországból és Brazíliából származó egyes melegen hengerelt, sík, vasból, ötvözetlen acélból vagy más ötvözött acélból készült termékek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről szóló, 2017. január 5-i (EU) 2017/5 bizottsági végrehajtási rendelet véglegesen hatályát veszti a vámok visszamenőleges hatályú beszedése nélkül.

4. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

([1]) A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2017. október 5-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER